

การศึกษาค้นคว้าคิดไตร่ตรองเพื่อพัฒนาความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษ
โดยการเปรียบเทียบการรับรู้ของครูและนักเรียนที่มีผลต่อการเรียนการสอน

สารนิพนธ์ของ
ของ
นาวิ เวทวงศ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
ในฐานะภาษาต่างประเทศ
กุมภาพันธ์ 2551

การศึกษาผลการคิดไตร่ตรองเพื่อพัฒนาความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษ
โดยการเปรียบเทียบการรับรู้ของครูและนักเรียนที่มีผลต่อการเรียนการสอน

สารนิพนธ์ของ
ของ
นาวิ เวทวงศ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
ในฐานะภาษาต่างประเทศ
กุมภาพันธ์ 2551
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษาค้นคว้าโดยตรงเพื่อพัฒนาความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษ
โดยการเปรียบเทียบการรับรู้ของครูและนักเรียนที่มีผลต่อการเรียนการสอน

บทคัดย่อ
ของ
นายนาวิ เวทวงศ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
ในฐานะภาษาต่างประเทศ
กุมภาพันธ์ 2551

นาวิ เวทวงศ์. (2551). การศึกษาผลการคิดไตร่ตรองเพื่อพัฒนาความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษ โดยการเปรียบเทียบการรับรู้ของครูและนักเรียนที่มีผลต่อการเรียนการสอน. สารนิพนธ์ ศศ.ม.(การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : อาจารย์ ดร.อรพรรณ วีระวงศ์.

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการสอนและ พัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่ใช้กระบวนการคิดไตร่ตรอง โดยเปรียบเทียบความสามารถในการสอนก่อนและหลังการสอนโดยใช้กระบวนการคิดไตร่ตรอง ด้านการจัดกิจกรรมในชั้นเรียน เทคนิควิธีการสอน การใช้สื่อการเรียนการสอน และการวัดผล ประเมินผลในชั้นเรียน โดยเปรียบเทียบจากการรับรู้ของครูผู้สอนและนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอน กลุ่มตัวอย่างคือ ครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานระดับชั้น ม.2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 3 คน และนักเรียนชั้น ม.2 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ฝายมัธยม รัชดาภิเษก ในพระบรมราชูปถัมภ์ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน จำนวน 9 ห้องเรียน รวมจำนวนนักเรียน 456 คน ระยะเวลาดำเนินการศึกษาจำนวน 6 สัปดาห์ระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2549 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2550 เป็นเวลาทั้งสิ้นกลุ่มตัวอย่างละ 18 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลประกอบด้วยแบบสอบถามแบบประเมินกระบวนการจัดการเรียนการสอน บันทึกหลังการสอน ระดับความสามารถในการคิดไตร่ตรองของแทกการ์ท และวิลสัน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือค่าเฉลี่ย(Mean) ค่าร้อยละของคะแนน ค่า $t - test$ for Dependent Samples ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจาย (Coefficient of Variation)

ผลการศึกษาพบว่าการใช้กระบวนการคิดไตร่ตรองเพื่อพัฒนาทักษะการสอนสามารถสร้างความตระหนักรู้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษทั้ง 3 ด้าน อันได้แก่ ด้านการเตรียมการสอน การดำเนินการสอน และการวัดผลประเมินผลในชั้นเรียนได้ ในขณะที่เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างความตระหนักรู้และยกระดับการเป็นครูมืออาชีพได้

A STUDY OF THE USE OF REFLECTIVE TEACHING IN DEVELOPING ENGLISH
LANGUAGE TEACHING SKILLS OF TEACHERS OF ENGLISH USING THE
COMPARISON OF TEACHERS' AND LEARNERS' PERCEPTION OF LEARNING

AN ABSTRACT
BY
NAWEE WETTAWONG

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Arts Degree in Teaching English as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University
February 2008

Nawee Wettawong. (2008). *A Study of the Use of Reflective Teaching in Developing English Language Teaching Skills of Teachers of English Using the Comparison of Teachers' and Learners' Perception of Learning*. Master's Project, M.A. (Teaching English as a Foreign Language). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor : Dr.Aurapan Weerawong.

The purpose of this master project was to study the use of reflective teaching in developing English language teaching skills of teachers of English using the comparison of teachers' and learners' perception of teaching and learning. The dependent samples were three English teachers teaching Fundamental English course and 456 students in second year secondary level at Rajprachasamasai Phaimathayom Rachadabhisek School in Samuthparkarn province .The subjects were chosen by purposive sampling based on their course responsibility at this level. The instruments used in this study were three questionnaires, reflective journals and Taggart and Wilson's (1998) reflective journal rubric scales. The data collected were statistically analyzed by mean, percentage, standard deviation, coefficient of variation and t-test for dependent sample.

The results of this study revealed that using reflective teaching in developing teachers teaching skills increased the teachers' teaching awareness in developing themselves on three different aspects, namely, teaching preparation , teaching process and teaching and learning evaluation. The instruments employed in this study, thus, enhanced teachers' awareness and professional growth.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์ เรื่อง การศึกษาผลการคิดไตร่ตรองเพื่อพัฒนาความสามารถในการสอน
ภาษาอังกฤษโดยการเปรียบเทียบการรับรู้ของครูและนักเรียนที่มีผลต่อการเรียนการสอน ของ นาวิ
เวทวงศ์ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรม
หาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(อาจารย์ ดร. อรพรรณ วีระวงศ์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(อาจารย์ ดร.วัลลภา ไทยจินดา)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(อาจารย์ ดร. อรพรรณ วีระวงศ์)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร. แสงจันทร์ เหมเชื้อ)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิตยา สุขเสรีทรัพย์)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะมนุษยศาสตร์
(รองศาสตราจารย์เจลิยวศรี พิบูลชล)
วันที่ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก อาจารย์ ดร. อรพรรณ วีระวงศ์ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความเมตตาของท่านที่ได้ให้คำแนะนำ ตรวจสอบ ปรับปรุง และแก้ไขสารนิพนธ์ ตลอดจนให้ความสนใจและให้กำลังใจในการทำศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ รองศาสตราจารย์เนลิยวศรี พิบูลชล ดร.อรพรรณ วีระวงศ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิตยา สุขเสรีทรัพย์ ดร. แสงจันทร์ เหมเชื้อ อาจารย์เตือนใจ เณิมกิจ อาจารย์เตือนตา เลาสุขศรี อาจารย์กุลทิพย์ โรหิตร์ตนะ ที่กรุณาช่วยเหลือและให้คำแนะนำในการทำวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ และคณาจารย์ภาควิชาตะวันตก ที่ได้ให้ความรู้และให้คำปรึกษาตลอดระยะเวลาที่ผู้วิจัยได้ศึกษาในสถาบันแห่งนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการเกษม แยมศิริ ผู้อำนวยการโรงเรียนราชประชาสถาย ฝ่ายมัธยม รัชดาภิเษก ในพระบรมราชูปถัมภ์ รองผู้อำนวยการสนองศรี รุดติษฐ์ รองผู้อำนวยการสุภัทรา ชันติศิริ ขอบคุณครูทุกท่านที่ได้ให้คำปรึกษาพร้อมทั้งกำลังใจในการศึกษาค้นคว้า มิตรสหายที่เป็นขวัญและกำลังใจ และขอบคุณเป็นพิเศษสำหรับคุณครูวิลาสินี คงพันธ์ คุณครูจริยา จันทร์ปราง และคุณครูศิริกุลธรณี พันธะสา ขอขอบคุณนักเรียนทุกคน ที่ได้ให้ความร่วมมือในการทดลอง และเก็บข้อมูลสำหรับการศึกษาค้นคว้า ขอขอบใจศิษย์รักทุกคนที่ดูแลและจัดการระบบคอมพิวเตอร์ในการจัดทำวิจัยครั้งนี้

ประโยชน์ของสารนิพนธ์นี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา ครูอาจารย์ทุกท่านที่ช่วยเหลือให้ผู้วิจัยได้ศึกษาจนสำเร็จดังปรารถนา

นาวิ เวทวงศ์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	8
ความสำคัญของการวิจัย.....	8
ขอบเขตของการวิจัย.....	8
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
การพัฒนาความสามารถในการสอนของครูผู้สอน.....	11
ความหมายของการคิดไตร่ตรองเพื่อพัฒนาความสามารถในการสอน.....	13
องค์ประกอบของการคิดไตร่ตรอง.....	15
รูปแบบการคิดไตร่ตรอง.....	18
บันทึกการคิดไตร่ตรองหลังการสอน.....	25
การรับรู้ของนักเรียนกับการคิดไตร่ตรอง.....	26
การเขียนบันทึกโดยใช้การคิดไตร่ตรอง.....	26
การประเมินความสามารถในการคิดไตร่ตรอง.....	29
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการคิดไตร่ตรอง.....	34
3 วิธีการดำเนินการวิจัย	41
การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	41
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	44
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	46
การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	96
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	96
ขอบเขตของการศึกษาวิจัย.....	96
เครื่องมือและขั้นตอนการวิจัย.....	97
การดำเนินการวิจัย.....	98
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	99
สรุปผลการวิจัย.....	99
อภิปรายผล.....	102
ข้อเสนอแนะ.....	116
บรรณานุกรม.....	119
ภาคผนวก.....	127
ภาคผนวก ก. ตัวอย่างแบบสอบถาม.....	128
ภาคผนวก ข. ตัวอย่างแบบบันทึกหลังการสอน.....	136
ภาคผนวก ค. ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้.....	142
ภาคผนวก ง. ตัวอย่างการบันทึกแบบสอบถาม.....	146
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	165

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ระดับการคิดไตร่ตรอง (Taggart & Wilson. 1998).....	31
2 การเปรียบเทียบระดับการคิดไตร่ตรองระหว่างสปาร์ค- แลงเกอร์และคณะ กับแทกการ์ต และวิลสัน (Taggart & Wilson. 1998).....	32
3 ระดับการประเมินความสามารถในการคิดไตร่ตรอง ปรับปรุงจาก Taggart & Wilson. (1998 : 40).....	42
4 ตารางการดำเนินการศึกษา.....	47
5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของคะแนน ความคิดเห็นต่อการประเมินพฤติกรรมการสอนก่อนและหลัง ทำการศึกษาของครูคนที่ 1 โดยนักเรียนเป็นผู้ ประเมิน.....	51
6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของคะแนน ความคิดเห็นต่อการประเมินพฤติกรรมการสอนก่อนและหลัง ทำการศึกษาของครูคนที่ 2 โดยนักเรียนเป็นผู้ ประเมิน.....	52
7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของคะแนน ความคิดเห็นต่อการประเมินพฤติกรรมการสอนก่อนและหลัง ทำการศึกษาของครูคนที่ 3 โดยนักเรียนเป็นผู้ ประเมิน.....	53
8 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของการประเมินพฤติกรรมการ สอนของครูคนที่ 1 โดยนักเรียนเป็นผู้ประเมินก่อนและหลัง ทำการศึกษา.....	54
9 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของการประเมินพฤติกรรมการ สอนของครูคนที่ 2 โดยนักเรียนเป็นผู้ประเมินก่อนและหลัง ทำการศึกษา.....	55
10 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของการประเมินพฤติกรรมการ สอนของครูคนที่ 3 โดยนักเรียนเป็นผู้ประเมินก่อนและหลัง ทำการศึกษา.....	56
11 ผลการเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการสอนด้านการวางแผนและการ เตรียมการสอนของครูคนที่ 1 โดยครูเป็นผู้ประเมินตนเองก่อน ทำการศึกษาและหลังทำการศึกษา.....	57

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
12 ผลการเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมด้านการดำเนินการสอนของครู คนที่ 1 โดยครูเป็นผู้ประเมินตนเองก่อนการศึกษาและหลังการศึกษา....	58
13 ผลการเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมด้านการวัดผล ประเมินผลของครู คนที่ 1 โดยครูเป็นผู้ประเมินตนเองก่อนการศึกษาและหลังการศึกษา..	59
14 ผลการเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการสอนด้านการวางแผนและการ เตรียมการสอน ของครูคนที่ 2 โดยครูเป็นผู้ประเมินตนเองก่อน ทำการศึกษาและหลังทำการศึกษา.....	60
15 ผลการเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการสอนด้านการดำเนินการสอนของ ครูคนที่ 2 โดยครูเป็นผู้ประเมินตนเองก่อนการศึกษาและหลัง การศึกษา.....	61
16 ผลการเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการสอนด้านการวัดผล ประเมินผล การสอนของครู คนที่ 2 โดยครูเป็นผู้ประเมินตนเองก่อนการศึกษา และหลังการศึกษา.....	62
17 ผลการเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการสอนด้านการวางแผนและการ เตรียมการสอนของครูคนที่ 3 โดยครูเป็นผู้ประเมินตนเองก่อน การศึกษาและหลังการศึกษา.....	63
18 ผลการเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการสอนด้านการดำเนินการสอนของ ครูคนที่ 3 โดยครูเป็นผู้ประเมินตนเองก่อนการศึกษาและหลัง การศึกษา.....	64
19 ผลการเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการสอนด้านการวัดผล ประเมินผล การสอนของครูคนที่ 3 โดยครูเป็นผู้ประเมินตนเองก่อนการศึกษาและ หลังการศึกษา.....	65
20 ผลการเปรียบเทียบการสังเกตการสอนของครูคนที่ 1 โดยครูคนที่1 และ นักเรียนจำนวน 5 คน ในแต่ละชั่วโมง ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1..	66
21 ผลการเปรียบเทียบการสังเกตการสอนของครูคนที่ 1 โดยครูคนที่1 และ นักเรียนจำนวน 5 คน ในแต่ละชั่วโมง ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2..	67

บัญชีตาราง (ต่อ)

[illegible]

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
36 ผลการเปรียบเทียบการสังเกตการสอนของครูคนที่ 3 โดยครูคนที่ 3 และ นักเรียนจำนวน 5 คน ในแต่ละชั่วโมง ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5..	82
37 ผลการเปรียบเทียบการสังเกตการสอนของครูคนที่ 3 โดยครูคนที่ 3 และ นักเรียนจำนวน 5 คน ในแต่ละชั่วโมง ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6..	83
38 ผลการเปรียบเทียบการสังเกตการสอนของครูคนที่ 1 โดยครูคนที่ 1 และ นักเรียนห้องละ 5 คนจำนวน 3 ห้อง รวมแผนการจัดการเรียนรู้ละ 15 คน ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-6.....	84
39 ผลการเปรียบเทียบการสังเกตการสอนของครูคนที่ 2 โดยครูคนที่ 2 และ นักเรียนห้องละ 5 คนจำนวน 3 ห้อง รวมแผนการจัดการเรียนรู้ละ 15 คน ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-6.....	85
40 ผลการเปรียบเทียบการสังเกตการสอนของครูคนที่ 3 โดยครูคนที่ 3 และ นักเรียนห้องละ 5 คนจำนวน 3 ห้อง รวมแผนการจัดการเรียนรู้ละ 15 คน ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-6.....	85
41 เปรียบเทียบข้อมูลจากบันทึกการสอนของครูผู้สอนโดยใช้เกณฑ์ การ ประเมินระดับความสามารถในการคิดไตร่ตรองของแทกการ์ท และวิลสัน (Taggart & Wilson. 1998 : 40) ของครูคนที่ 1.....	86
42 เปรียบเทียบข้อมูลจากบันทึกการสอนของครูผู้สอนโดยใช้เกณฑ์ การ ประเมินระดับความสามารถในการคิดไตร่ตรองของแทกการ์ท และ วิลสัน(Taggart & Wilson. 1998 : 40)ของครูคนที่ 2.....	87
43 เปรียบเทียบข้อมูลจากบันทึกการสอนของครูผู้สอนโดยใช้เกณฑ์ การ ประเมินระดับ ความสามารถในการคิดไตร่ตรองของแทกการ์ท และ วิลสัน(Taggart & Wilson. 1998 : 40) ของครูคนที่ 3.....	88
44 การเปรียบเทียบประเด็นการบันทึกหลังการจัดการเรียนการสอนของ กลุ่มตัวอย่างจากบันทึกหลังการสอน.....	89

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 รูปแบบการคิดไตร่ตรองโดยแทนน์และ พอลลาร์ด.....	19
2 วงจรการคิดไตร่ตรองและการพัฒนาในวิชาชีพ	20
3 รูปแบบการคิดไตร่ตรองของ ยุง	21
4 รูปแบบการคิดไตร่ตรองโดยบาวด์ เคียว และวอคเคอร์.....	22
5 กระบวนการการคิดไตร่ตรองของแอนดรู พอลลาร์ด.....	24
6 การศึกษาการคิดไตร่ตรองเพื่อพัฒนาการสอน.....	46

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศในปัจจุบัน ครูผู้สอนต้องมีกลวิธีในการสอนที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนที่หลากหลาย จะเห็นได้จากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานฉบับปัจจุบัน (กรมวิชาการ : กระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2544) ในส่วนที่กล่าวถึงวิสัยทัศน์และมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศมีความคาดหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษา สื่อสาร แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 : 1) ซึ่งการปฏิรูปการเรียนรู้นั้น สอดคล้องกับแนวทางการจัดการการศึกษาที่กำหนดไว้ในมาตรา 22 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2545 ที่กำหนดว่า “การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญสูงสุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มตามศักยภาพ” (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2545:13) จากวิสัยทัศน์ดังกล่าวจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษต้องศึกษากลยุทธ์เพื่อพัฒนาการสอนและพัฒนาตนเองในการเพิ่มประสิทธิภาพด้านการสอนภาษาอังกฤษ

ถึงแม้กระทรวงศึกษาธิการจะมีโครงการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนในโรงเรียนและพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง (มณฑา พลรักษ์. 2546 : 1) แต่ที่ผ่านมานั้นยังพบว่าปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำมาโดยตลอด ดังปรากฏในรายงานการแสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประจำปีการศึกษา 2544 ของกรมวิชาการ พบว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คิดเป็นร้อยละ 20 เท่านั้น (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.2545: 2) ซึ่งสอดคล้องกับกลุ่มวัดผลและประเมินผลการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ (2547:12) ที่ปรากฏผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดสมุทรปราการเขต 1 คิดเป็นร้อยละ 67.38 ซึ่งนับว่าเป็นผลสัมฤทธิ์ในระดับที่ต่ำ โดยต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ร้อยละ 75 ขณะที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนราชประชาสถาย ฝ่ายมัธยม รัชดาภิเษก ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดสมุทรปราการ คิดเป็นร้อยละ 39.29 จึงจำเป็นต้องหาแนวทางการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น

จากการวิจัยของกรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ (2542 : 9-10) พบว่าปัญหาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำนั้นเกิดจากสาเหตุหลายประการ ในด้านครูผู้สอนนั้น พบว่า ครูผู้สอนยังยึดหนังสือแบบเรียนเป็นหลักในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ขาดการแสวงหาความรู้หรือสารสนเทศจากแหล่งอื่นมาใช้ประกอบการสอน ครูยังคงเน้นการบอกความรู้หรือบรรยายเนื้อหา ไม่ส่งเสริมให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม หรือยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ไม่ให้ความสำคัญกับการเตรียมการสอน และการใช้สื่อการเรียนการสอน สอดคล้องกับหน่วยศึกษานิเทศก์กลุ่มภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดสมุทรปราการเขต 1 ที่ได้พบจากการสังเกตพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษนั้น ครูยังมีรูปแบบการสอนแบบดั้งเดิม แม้ว่าศึกษานิเทศก์จะได้ชี้แนะวิธีการการสอนที่ควรจะนำไปใช้ แต่ครูผู้สอนก็มิได้ปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น ดังนั้นเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอนให้ดีขึ้น ครูผู้สอนควรได้รับการพัฒนาความรู้ ความสามารถและได้รับการนิเทศอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ มณฑา พลรักษ์ (2546 : 2) ศรีวิไล ดอกจันทร์ (2542 :101) และ อารมณ ฉนวนจิตร (2542:12) ที่แสดงความคิดเห็นไว้ว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจะประสบผลที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้นหากครูผู้สอนภาษาอังกฤษได้รับการพัฒนา การนิเทศการสอนจากบุคลากรในโรงเรียนหรือบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษามัธยมศึกษา รวมทั้งมีการพัฒนาตนเองเพื่อแนวทางการปรับปรุงการสอน เพราะการนิเทศการสอนหากไม่ได้รับการตอบรับจากผู้ได้รับการนิเทศก็ไม่เกิดผลแต่อย่างใด ดังนั้นแนวทางการนิเทศการสอนและกระบวนการเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาการสอนของครูจึงเป็นของคู่กันที่จะแยกจากกันมิได้ (อารมณ ฉนวนจิตร : 12) ขณะเดียวกันปัญหาในการพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษนั้น

นงเยาว์ กอสนาน (2540 :107) ได้กล่าวเพิ่มเติมไว้ว่าประกอบด้วยอีกหลายสาเหตุ อันได้แก่ การที่ครูผู้สอนเองมีจำนวนคาบสอนมากเกินไป มีภาระงานสนับสนุนการสอนมากจนมีผลกระทบต่อน้ำที่การสอนและการพัฒนาตนเองทำให้ครูที่ผ่านการอบรมไม่สามารถนำความรู้ไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพนอกจากนี้ ครูบางคนไม่สนใจการเข้ารับการฝึกอบรม ในส่วนของวิทยากรผู้ให้การอบรมเองอาจไม่มีความเชี่ยวชาญพอ ประกอบกับโรงเรียนมีข้อจำกัดด้านบุคลากร สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ และงบประมาณ สิ่งเหล่านี้จึงเป็นปัญหาและอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษทั้งสิ้น เพราะการพัฒนาครูผู้สอนก็คือ การพัฒนาด้านความสามารถในการสอนโดย วอลเลส

(Wallace. 1991 :3) และ อันเดอร์ฮิลล์ (Underhill. 1992 :79) ได้ให้คำจำกัดความของการพัฒนาครูไว้ว่าหมายถึงการพัฒนาสิ่งต่างๆ ที่สามารถกระทำขึ้นได้โดยตัวครูผู้สอนเองเท่านั้น ซึ่งความคิดดังกล่าวนี้กล่าวไว้ตรงกับเบอร์ตัน (Berton. 1986: 157) ที่กล่าวถึงการพัฒนาของครูผู้สอนว่าบุคคลที่มีอำนาจสูงสุดในการที่จะสรรค์สร้างให้ครูผู้สอนพัฒนาได้ดีที่สุดซึ่ง ก็คือตัวของครูผู้สอนนั่นเอง

ในขณะที่เดียวกันกระทรวงศึกษาธิการ(สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. 2546: 30-37) ได้กำหนดให้มีเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู ซึ่งเป็นเกณฑ์แห่งคุณภาพของการปฏิบัติงาน เพื่อให้ครูได้ยึดถือเป็นแนวในการปฏิบัติอย่างถูกต้องเหมาะสมและเพื่อเป็นการประกันคุณภาพในการทำงาน

และการเป็นครู กระทรวงได้กำหนดแนวทางในการประเมินผลการปฏิบัติและการพัฒนาตนเองของครูโดยกระบวนการคิดไตร่ตรองดังนี้

มาตรฐานที่ 1 ปฏิบัติกิจกรรมวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่เสมอ

คำอธิบาย หมายถึง การศึกษาค้นคว้าเพื่อพัฒนาตนเอง การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ และการเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการที่องค์กรหรือหน่วยงาน หรือสมาคมจัดขึ้น เช่น การประชุม การอบรม การสัมมนา และการประชุมเชิงปฏิบัติการ เป็นต้น ทั้งนี้ต้องมีผลงานหรือรายงานที่ปรากฏชัดเจน

มาตรฐานที่ 2 ตัดสินใจปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นกับผู้เรียน

คำอธิบาย หมายถึง การเลือกอย่างชาญฉลาด ด้วยความรักและหวังดีต่อผู้เรียน ดังนั้นในการเลือกกิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรมอื่นๆ ครูต้องคำนึงถึงประโยชน์ที่จะเกิดแก่ผู้เรียนเป็นหลัก

มาตรฐานที่ 3 มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ

คำอธิบาย หมายถึง การใช้ความพยายามอย่างเต็มความสามารถของครู ที่จะให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้มากที่สุด ตามความถนัด ความสนใจ ความต้องการ โดยวิเคราะห์ วินิจฉัยปัญหา ความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียน ปรับเปลี่ยนวิธีการสอนที่จะให้ผลดีกว่าเดิม รวมทั้งการส่งเสริมพัฒนาการด้านต่างๆตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคนอย่างเป็นระบบ

มาตรฐานที่ 4 พัฒนาแผนการสอนให้สามารถเกิดผลปฏิบัติได้จริง

คำอธิบาย หมายถึง การเลือกใช้ ปรับปรุง หรือสร้างแผนการสอน บันทึกการสอน หรือเตรียมการสอนในลักษณะอื่นๆที่สามารถนำไปใช้กับกิจกรรมการเรียนการสอน ให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้

มาตรฐานที่ 5 พัฒนาสื่อการสอน ให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ

คำอธิบาย หมายถึง การประดิษฐ์คิดค้น ผลิต คัดเลือก ปรับปรุงเครื่องมือ อุปกรณ์ เอกสาร สิ่งพิมพ์ เทคนิควิธีการต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ของการเรียนรู้

มาตรฐานที่ 6 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผลถาวรที่เกิดแก่ผู้เรียน

คำอธิบาย หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จ ในการแสวงหาความรู้ตามสภาพความแตกต่างของบุคคลด้วย การปฏิบัติจริงและสรุปความรู้ทั้งหลายได้ด้วยตนเอง ก่อให้เกิดค่านิยมและนิสัยในการปฏิบัติจนเป็นบุคลิกภาพถาวรติดตัวผู้เรียนได้ตลอดไป

มาตรฐานที่ 7 รายงานการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนได้อย่างเป็นระบบ

คำอธิบาย หมายถึง การรายงานผลการพัฒนาผู้เรียนที่เกิดจากการปฏิบัติการเรียนการสอนให้ครอบคลุม สาเหตุ ปัจจัย และการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง โดยครูนำเสนอรายงานการปฏิบัติในรายละเอียด ดังนี้ ปัญหาความต้องการของผู้เรียนที่ต้องได้รับการพัฒนาและเป้าหมายของการพัฒนาผู้เรียน เทคนิค วิธีการ หรือนวัตกรรมการเรียนการสอนที่นำมาใช้เพื่อการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน และขั้นตอนวิธีการใช้ เทคนิควิธีการหรือนวัตกรมนั้นๆ ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ตามวิธีการที่เกิดกับผู้เรียน ข้อเสนอแนะแนวทางใหม่ๆ ในการปรับปรุงและพัฒนาผู้เรียนให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

มาตรฐานที่ 11 แสวงหาและใช้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา

คำอธิบาย หมายถึง การค้นหา สังเกต จดจำและรวบรวมข้อมูลข่าวสาร ตามสถานการณ์ของสังคมทุกด้าน โดยเฉพาะสารสนเทศเกี่ยวกับวิชาชีพครู สามารถวิเคราะห์ วิจัยอย่างมีเหตุผล และใช้ข้อมูลประกอบการแก้ปัญหา พัฒนาตนเอง พัฒนางาน และพัฒนาสังคมได้อย่างเหมาะสม

มาตรฐานที่ 12 สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในทุกสถานการณ์

คำอธิบาย หมายถึง การสร้างกิจกรรมการเรียนรู้โดยการนำเอาปัญหาหรือความจำเป็นในการพัฒนาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการเรียนและการจัดกิจกรรมอื่นๆ ในโรงเรียนมากำหนดเป็นกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อนำไปสู่การพัฒนาของผู้เรียนที่ถาวร เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาของครูอีกแบบหนึ่งที่จะนำเอาวิกฤตต่างๆ มาเป็นโอกาสในการพัฒนา ครูจำเป็นต้องมองมุมต่างๆ ของปัญหาแล้วค้นมุมของปัญหาไปในทางการพัฒนา กำหนดเป็นกิจกรรมในการพัฒนาของผู้เรียน ครูจึงต้องมองมุมบวกในสถานการณ์ต่างๆ ได้ กล่าวที่จะเผชิญปัญหาต่างๆ ด้วยอารมณ์หรือแง่ลบแบบตรงตัว สามารถมองหามุมในทุกๆ โอกาส และมองเห็นแนวทางที่จะนำไปสู่ผลก้าวหน้าของผู้เรียน

ขณะเดียวกันในด้านการพัฒนาทางวิชาชีพครูซึ่งเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญยิ่งครูจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนให้มีทักษะ มีการประเมินตนเองและประเมินผลงาน มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหาได้โดยการใช้วิจารณญาณที่เหมาะสม มีกระบวนการพัฒนาตนเองไปสู่ความสามารถในการคิด ทำเอง ตัดสินใจได้เอง รู้จักการกำหนดวัตถุประสงค์ของการทำงาน รู้จักการกำหนดเป้าหมายของงานไปสู่ผู้เรียน มีขั้นตอนของการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ เน้นการพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญ มุ่งการสอนที่เน้นกระบวนการคิด มีแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น และพัฒนาขึ้นเองเพื่อความเหมาะสมกับสภาพผู้เรียนเป็นรายบุคคล ใช้สื่อประกอบการเรียนรู้ที่เหมาะสม มีความสามารถในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นขณะทำการสอน และพัฒนาการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการการเรียนรู้มากขึ้น มุ่งเน้นการสอนที่เป็นการค้นหาและสร้างองค์ความรู้ร่วมกันกับผู้เรียน ผู้เรียนร่วมเป็นผู้วางแผนการจัดการเรียนการสอน และกำหนดหลักสูตร ซึ่งถือว่าเป็นการจัดการเรียนการสอนที่ตอบสนองความต้องการ ความสนใจและความถนัดของผู้เรียนอย่างแท้จริง (จันทรทัต สุปพัฒนานนท์. 2545 : 22)

ในส่วนของการพัฒนาทักษะการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษนั้นมีการจัดการอบรมและพัฒนาผู้สอนอยู่มากมาย ผู้เข้ารับการฝึกอบรมต่างมุ่งหวัง ที่จะได้รับความรู้ทักษะ และประสบการณ์ที่ผู้จัดการอบรมถ่ายทอดให้เพื่อพัฒนาตนเองและพัฒนาทักษะการสอนของตน อย่างไรก็ตามรูปแบบการพัฒนาครูตามธรรมเนียมนิยม (อภิภา ปรัชญพฤทธิ. 2547 : 49) มักมุ่งถ่ายทอดความรู้ทักษะ และ เทคนิคต่างๆ โดยผู้เชี่ยวชาญเป็นหลัก ทั้งนี้เพื่อให้ครูสามารถตอบสนองความต้องการในปัจจุบันของสถานศึกษาได้ เป้าหมายและกิจกรรมของโครงการมักถูกกำหนดไว้ล่วงหน้าโดย

ผู้เชี่ยวชาญหรือคณะกรรมการบริหารระดับสูง กิจกรรมพัฒนาครูผู้สอนเหล่านี้ มักจัดขึ้นนอกบริบทการทำงานจริง แม้ว่ารูปแบบการพัฒนาครูดังกล่าวซึ่งบางที่เรียกกันว่า “Information update model” (Nowlen, 1987) นั้นจะเป็นสิ่งที่จำเป็น และนิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย อย่างไรก็ตามโครงการเหล่านี้มักประสบปัญหาพร้อมกันหลายประการ ตัวอย่างเช่น ปัญหาการนำเทคนิคที่ได้รับมาถ่ายทอดไปประยุกต์ใช้ในบริบทการทำงานจริง ปัญหาการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอย่างยั่งยืน (Cranton, 1996) นอกจากนี้พบว่าบ่อยครั้งที่ผู้เข้ารับการอบรมมักเป็นบุคคลเดิมๆ ขณะที่ผู้ที่อยู่ในข่ายที่ควรได้รับการพัฒนากลับไม่เข้ารับการอบรม (ไพฑูริย์ สินลารัตน์, 2539 : 118-208) ปัญหาที่กล่าวมาสะท้อนให้เห็นข้อจำกัดของรูปแบบการพัฒนาครูผู้สอนหลายประการ เช่น ข้อจำกัดของการอบรมนอกบริบทการทำงานจริง (De-contextualized) ที่มักจะมีช่องว่างระหว่างภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ข้อจำกัดในการถ่ายทอดความรู้แฝง ซึ่งจำเป็นต่อการปฏิบัติงานในระยะยาว ข้อจำกัดในการตอบสนองความต้องการที่แท้จริงของบุคคล เป็นต้น ซึ่งการอบรมลักษณะนี้จะเน้นการให้ข้อมูลและช่วยแก้ปัญหาให้แก่ผู้รับบริการมากกว่าที่จะช่วยให้ผู้เข้ารับการอบรมได้รู้จักตนเอง และตระหนักถึงด้านที่ตนเองจำเป็นต้องพัฒนา (อภิกา ปรัชญพฤทธิ์, 2547 :50) ด้วยข้อจำกัดของการอบรมตามแบบธรรมเนียมนิยมดังกล่าวจะเห็นได้ว่าหน่วยงานที่พัฒนาครูผู้สอนและสถานศึกษาควรส่งเสริมพัฒนาการของครูผู้สอนลักษณะอื่นร่วมไปด้วย ซึ่งทางเลือกเสริมอีกทางคือการส่งเสริมการเรียนรู้จากประสบการณ์ โดยกระบวนการคิดไตร่ตรอง (Reflective teaching)¹ โดยครูผู้สอนเองก็สามารถที่จะพัฒนาตนเองตลอดจนเพิ่มศักยภาพในการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพจากการใช้กระบวนการคิดไตร่ตรองด้วยตนเองได้เช่นเดียวกัน

การคิดไตร่ตรองนับเป็นการเสาะหาความรู้และแนวคิดอย่างเป็นกระบวนการและมีกลวิธีการแสวงหาอย่างเป็นระบบ และการเรียนรู้โดยการคิดไตร่ตรองเป็นการกำหนดปัญหาและการแก้ไข ปัญหา การรวบรวมข้อมูลร่วมกับกระบวนการในการสร้างและทดสอบสมมติฐาน เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเกี่ยวในด้านเนื้อหาของสังคม สถานการณ์ที่เกิดขึ้น การจำแนกแยกแยะปัญหา การค้นหาคำตอบที่พึงพอใจและการตรวจสอบสภาพปัญหาของสิ่งที่ประสบในสถานการณ์จริง แต่อย่างไรก็ตาม การศึกษาการรับรู้ทางด้านการเรียนของนักเรียน (students' perception) นับเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่สามารถบ่งชี้ได้ว่าการสอนของครูผู้สอนสอดคล้องกับการรับรู้ของผู้เรียนหรือไม่ ซึ่งในฐานะของครูผู้สอนแล้วการนำผลการรับรู้ด้านการเรียนของผู้เรียนมาวิเคราะห์สามารถนำมาใช้เป็นประโยชน์ในการพัฒนาการสอนของครูผู้สอนได้ ไม่ว่าจะเป็นด้านการทำแผนการสอน

¹ มีผู้ให้คำภาษาไทย สำหรับ Reflective teaching (thinking) ไว้แตกต่างกัน นั่นคือ : วิธีการสะท้อนตนเอง (อัมพร ชำรงรักษณ์, 2542) , การคิดสะท้อนกลับจากภายใน (ไชยรัตน์ เจริญสิงโพร, 2544) , วิธีการใคร่ครวญ (อุณา นพคุณ, 2527) , การคิดใคร่ครวญ (สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน, 2545) , การคิดไตร่ตรอง (จันทร์เพ็ญ เชื้อพานิช, 2544 , กรมวิชาการ, 2541) สำหรับการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาจะใช้คำว่า “การคิดไตร่ตรอง” ตามที่ให้ไว้โดย รศ.ดร. จันทร์เพ็ญ เชื้อพานิช

การปรับปรุงการสอน การสอนซ่อมเสริม หรือการปรับกิจกรรมเสริมทักษะ จากแนวคิดของ เอนนิส (Daly.1998 : 325 ; citing Ennis.1985 : 45) อธิบาย การคิดอย่างมีวิจารณญาณว่าเป็นกระบวนการคิดที่ใช้เหตุผลและมีการคิดไตร่ตรองอย่างรอบคอบ ขณะเดียวกันก็เป็นการคิดที่มุ่งเน้นการตัดสินใจว่า อะไรควรเชื่อถือและอะไรควรปฏิบัติโดยยึดตามเหตุการณ์ที่ปรากฏ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ บอยด์ และเทลส์ (Boyd & Tales.1996 :19) ที่กล่าวว่าความคิดไตร่ตรองเป็นกระบวนการคิดทบทวน เหตุการณ์และการคิดวิเคราะห์ ความเข้าใจในประสบการณ์เดิมเพื่อสร้างแนวคิดใหม่ ซึ่งมีผลต่อการพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และเนื่องจากปัจจุบันมีคำถามหรือปัญหาเกิดขึ้นมากมายในการปฏิบัติการเรียนการสอน และความรู้ที่ได้จากการศึกษาอบรมการศึกษาค้นคว้า บางครั้งไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นกับครูผู้สอนและการเรียนการสอนในแต่ละสภาพ แคลพลินและคณะ (Caplin,et al.2003 : 4-8) และแดเวสและคณะ (Dawes,et al .1999 : 3-7) ได้เสนอแนวคิดอันประกอบด้วยกรรวบรวมปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนในแต่ละชั่วโมง ตลอดจนผลกระทบที่ก่อให้เกิดปัญหาของการไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายที่ได้วางไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้แล้วนำมากำหนดเป็นประเด็นคำถามและปัจจัยที่เกี่ยวข้อง แสวงหาคำตอบโดยใช้หลักฐานหรือข้อมูลเชิงประจักษ์ (Evidence-Based Practice)² โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนในชั่วโมงต่อไป เพื่อให้ตรงตามแผนการสอนและความมุ่งหวังของครูผู้สอนที่ต้องการสื่อสารไปยังผู้เรียนและจัดการตีความผิดของผู้เรียน สิ่งเหล่านี้ล้วนแต่เป็นการเพิ่มความสามรถด้านการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและเป็นการตอบสนองความต้องการของผู้เรียนอีกด้วย ทั้งนี้ผู้เรียนจะมีความตระหนักรู้ต่อสิ่งที่เกิดขึ้นในห้องเรียน ครูผู้สอนก็ควรตระหนักถึงการรับรู้ของผู้เรียนตามรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Nunan . 1989 : 177)

ดังนั้นจึงพอสรุปได้ว่า การรับรู้ของครูผู้สอนและการรับรู้ของผู้เรียนสามารถที่จะช่วยพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ บรรลุจุดประสงค์ทั้งของผู้สอนและผู้เรียนขึ้นได้หากเราสามารถลดช่องว่างระหว่างการแปรความของผู้เรียนที่ผิดไปจากความตั้งใจของผู้สอนให้ลดลงเท่าใด โอกาสที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนการสอนก็จะมากขึ้นตามลำดับ (Kumaravadivelu . 1991 : 98)

กระบวนการคิดไตร่ตรองเพื่อพัฒนาความสามารถในการสอนนั้น ครูผู้สอนเองสามารถคิดไตร่ตรองกระบวนการสอนของตนเองได้โดยการเปรียบเทียบแบบสอบถามระหว่างครูผู้สอนและนักเรียนที่บ่งชี้ว่าเกิดความสอดคล้องกันระหว่างการรับรู้ของครูผู้สอนและการรับรู้ของนักเรียนที่มีผลต่อการเรียนการสอนหรือไม่ กระบวนการคิดไตร่ตรองโดยใช้แบบบันทึกการสอนรายคาบ

² Evidence- Based Practice หรือ Empirical data คือ ข้อมูลที่เกิดหลังจากข้อมูลโดยตรง หรือจากประสบการณ์จริง ไม่ใช่ข้อมูลที่ได้จากความคิดหรือสมมติขึ้น (Popterms. Mahidol.ac.th/popterms/showmean.php?id=e00231 : Online 23 เมษายน 2549)

สามารถนำไปสู่การพัฒนาที่มาจากการฝึกฝนอย่างมีทักษะ การสังเกตตนเองจากการฝึกฝน ซึ่งกระบวนการคิดไตร่ตรองเริ่มต้นจากการสอนของครูผู้สอน การคิดไตร่ตรองการสอน การวิเคราะห์ข้อดี และสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นขณะที่สอน การคิดไตร่ตรองในส่วนของปัญหาที่เกิดขึ้นนี้เอง ทำให้ครูผู้สอนสามารถระลึกถึงความรู้และประสบการณ์ที่ได้พบมาเพื่ออธิบายสภาพปัญหานั้น ๆ ได้ (Wallace 1991 : 56) และสามารถหาสาเหตุของปัญหาจากการคิดพิจารณาไตร่ตรองตนเองวางแผนสำหรับการสอน แก้ปัญหาและพัฒนาจุดบกพร่องเพื่อใช้กับห้องเรียนถัดไป แล้วจึงนำกลับไปคิดไตร่ตรองอีกครั้ง หากภายหลังจากการคิดไตร่ตรองแล้วผู้สอนพึงพอใจหรือประสบความสำเร็จกับการสอนในครั้งนั้นวิธีการนั้นก็ยังสามารถนำไปใช้ได้อีก ในทางกลับกันหากยังมีจุดบกพร่องก็คิดทบทวนเพื่อหาทริคต่อไป อาจกล่าวได้ว่าการคิดไตร่ตรองด้วยตนเองตามกระบวนการนั้นสามารถนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพของการพัฒนาความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษได้แนวทางหนึ่ง ซึ่ง อภิภา ปรัชญพฤทธิ์ (2547 : 57-58) ได้สรุปว่าการคิดไตร่ตรองโดยเฉพาะการไตร่ตรองเชิงวิพากษ์ (Critical Reflection) จะช่วยครูผู้สอนได้หลายประการดังนี้

1. การคิดไตร่ตรองช่วยให้ครูผู้สอนตระหนักถึงหลักการที่ชี้นำการปฏิบัติงานของตน ทำให้สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ได้ โดยมีหลักการของตนเองชี้นำ มากกว่าปล่อยให้หิทธิพลภายนอกมากำหนด
2. การคิดไตร่ตรอง (เชิงวิพากษ์) น่าจะช่วยให้ครูผู้สอนปรับเปลี่ยนวิธีปฏิบัติงานได้อย่างยั่งยืนต่อเนื่อง เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากต้นตอของพฤติกรรม คือ ความคิด ความเชื่อ ที่ฝังลึก ซึ่งชี้นำการปฏิบัติงานของตน
3. การคิดไตร่ตรองช่วยให้ครูผู้สอนสามารถอธิบายกับผู้เรียนและบุคคลหรือหน่วยงานที่มาตรวจสอบ ถึงเหตุผลเบื้องหลังการปฏิบัติงานของตนได้
4. การที่ผู้สอนมีการคิดไตร่ตรอง(เชิงวิพากษ์)ทำให้บรรยากาศการเรียนการสอนที่เป็นประชาธิปไตย และเป็นต้นแบบของนักประชาธิปไตย ที่ยอมรับความหลากหลายทางความคิด ความเชื่อของผู้เรียน มีความโปร่งใสและพร้อมจะยอมรับฟังข้อมูลย้อนกลับ (feedback) และคำวิพากษ์วิจารณ์

ในการศึกษาผลการคิดไตร่ตรองเพื่อพัฒนาความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษโดยการเปรียบเทียบการรับรู้ของครูผู้สอนและนักเรียนที่มีผลต่อการเรียนการสอน โดยเฉพาะการเขียนบันทึกโดยใช้การคิดไตร่ตรอง ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการเขต 1 ได้รับการสนับสนุนจากกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนราชประชาสมาสัย ฝ่ายมัธยม รัชดาภิเษก ในพระบรมราชูปถัมภ์ ให้ศึกษาผลการคิด

ไต่ตรองเพื่อพัฒนาความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษโดยการเปรียบเทียบการรับรู้ของครูผู้สอนและนักเรียนที่มีผลต่อการเรียนการสอนเป็นกรณีศึกษาของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการในการวางแผนและดำเนินการนิเทศภายในสถานศึกษา ให้สอดคล้องกับการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ อันจะส่งผลให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตลอดจนเป็นการพัฒนาครูผู้สอนในวิชาชีพต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการทำวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสามารถในการสอนและพัฒนาการเรียนการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่ใช้กระบวนการคิดไต่ตรอง โดยการเปรียบเทียบความสามารถในการสอนก่อนและหลังการสอนโดยใช้กระบวนการคิดไต่ตรอง ด้านการจัดกิจกรรมในชั้นเรียน เทคนิควิธีการสอน การใช้สื่อการเรียนการสอน และการวัดผล ประเมินผลในชั้นเรียน โดยเปรียบเทียบจากการรับรู้ของครูผู้สอนและนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอน

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้จะทราบถึงผลสัมฤทธิ์ของการใช้กระบวนการคิดไต่ตรอง ในด้านการเตรียมการสอน การจัดกิจกรรมในชั้นเรียน เทคนิควิธีการสอน การใช้สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลในชั้นเรียน ผลการใช้กระบวนการคิดไต่ตรองโดยการเปรียบเทียบการรับรู้ของครูผู้สอนและนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอน นอกจากนี้การศึกษาวิจัยนี้ยังเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษในการนำกระบวนการคิดไต่ตรองมาเป็นแนวทางของการพัฒนาความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษ และเป็นแนวทางและปรับปรุงการนิเทศการสอนภายในสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

ครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานระดับชั้น ม.2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 3 คน และนักเรียนชั้น ม.2 โรงเรียนราชประชาสวัสดิ์ ฝ่ายมัธยม รัชดาภิเษก ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน จำนวน 12 ห้องเรียน รวมนักเรียน 653 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานระดับชั้น ม.2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 3 คน และนักเรียนชั้น ม.2 โรงเรียนราชประชาสวัสดิ์ ฝ่ายมัธยม รัชดาภิเษก ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน จำนวน 9 ห้องเรียน รวมจำนวนนักเรียน 456 คน

ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

จำนวน 6 สัปดาห์ระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2549 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2550 เป็นเวลาทั้งสิ้น 18 ชั่วโมง

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

-**การพัฒนาความสามารถในการสอน** หมายถึง กระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาของครูผู้สอนในด้านสติปัญญา ประสบการณ์ ทักษะ และกระบวนการการจัดการเรียนการสอน ที่ได้จากการรับรู้ของครูผู้สอน เปรียบเทียบกับการรับรู้ของนักเรียน

-**การคิดไตร่ตรอง** (Reflective Teaching) หมายถึง การคิดพิจารณาไตร่ตรองของครูผู้สอนเกี่ยวกับสิ่งที่ เกิดขึ้นในห้องเรียนหลังจากการสอนในแต่ละคาบ ทั้งนี้เพื่อการพัฒนาการสอนของครูผู้สอนโดยการคิดไตร่ตรองจากประสบการณ์

-**การบันทึกการคิดไตร่ตรองหลังการสอน** (Reflective Journal)หมายถึง เครื่องมือบันทึกบุคคล ที่บันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในการเรียนการสอนในแต่ละคาบของครูผู้สอน อันประกอบไปด้วยการสังเกต การตั้งสมมติฐาน และการบรรยาย สิ่งที่เกิดขึ้นจากการสอนในแต่ละคาบ พร้อมแนวทางการแก้ไขปัญหา (ถ้ามี)

-**การรับรู้ของนักเรียน** (Students' perception) หมายถึง การรับรู้ต่อกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน และการรับรู้ต่อกิจกรรมการสอนของครูผู้สอนในแต่ละรายคาบว่าสอนอะไร หรือให้ทำกิจกรรมใด

-**การรับรู้ของครูผู้สอน** หมายถึง การจัดกิจกรรม การดำเนินการสอนตลอดจน การรับรู้ว่ามีเหตุการณ์ใดบ้างที่เกิดขึ้นในแต่ละคาบ

-**ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ** หมายถึง ครูที่ทำหน้าที่ปฏิบัติการสอนวิชา ภาษาอังกฤษ พื้นฐาน ระดับชั้น ม.2 ในโรงเรียนราชประชาสถาย ฝ่ายมัธยม รัชดาภิเษก ในพระบรมราชูปถัมภ์

-**ปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน** หมายถึง การมีความสัมพันธ์ในการเรียนการสอนร่วมกัน ในชั้นเรียนระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน

สมมติฐานในการวิจัย

1. กระบวนการคิดไตร่ตรอง สามารถนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพของการพัฒนาความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษได้

2. ผลสัมฤทธิ์ในการพัฒนาความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอน มีมากขึ้น ทั้งในด้านการจัดกิจกรรมในชั้นเรียน เทคนิควิธีการสอน การใช้สื่อการเรียนการสอน และการวัดผล ประเมินผลในชั้นเรียน โดยใช้กระบวนการคิดไตร่ตรองโดยการเปรียบเทียบการรับรู้ของครูผู้สอน และนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอน

3. ครูผู้สอนจะมีแนวทางการพัฒนาความสามารถของตนเองในด้านการสอนภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นระบบมากขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาผลการคิดไตร่ตรองเพื่อพัฒนาความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ในการพัฒนาของครูผู้สอนครั้งนี้เกิดจากการเปรียบเทียบการรับรู้ของครูผู้สอนกับการรับรู้ของนักเรียน ดังนั้นเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีหัวข้อหลักๆ ดังนี้

1. การพัฒนาความสามารถในการสอนของครูผู้สอน
2. ความหมายของการคิดไตร่ตรองเพื่อพัฒนาความสามารถในการสอนของครูผู้สอน
3. องค์ประกอบของการคิดไตร่ตรอง
4. รูปแบบการคิดไตร่ตรอง
5. การบันทึกการสอน
6. การรับรู้ของนักเรียนเพื่อพัฒนาความสามารถในการสอนของครู
7. การเขียนบันทึกโดยใช้การคิดไตร่ตรอง (Reflective Journal)
8. การประเมินความสามารถในการคิดไตร่ตรอง
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการคิดไตร่ตรอง

1.การพัฒนาความสามารถในการสอนของครูผู้สอน

ในการศึกษาครั้งนี้มุ่งเน้นที่การพัฒนาความสามารถในการสอนโดยการใช้การรับรู้ที่เกิดในห้องเรียนเป็นหลัก และการพัฒนาครูผู้สอนก็คือ การพัฒนาด้านความสามารถในการสอน วอลเลส (Wallace. 1991 :3) และ อันเดอร์ฮิลล์ (Underhill. 1992 :79) ได้ให้คำจำกัดความของการพัฒนาไว้ว่าการพัฒนาสิ่งต่างๆ ที่สามารถกระทำขึ้นได้โดยตัวครูผู้สอนเองเท่านั้น ซึ่งความคิดดังกล่าวนี้ตรงกับเบอร์ตัน (Berton. 1986: 157) ที่กล่าวถึงการพัฒนาของครูผู้สอนว่าบุคคลที่มีอำนาจสูงสุดในการที่จะสรรค์สร้างให้ครูผู้สอนพัฒนาได้ดีที่สุดก็คือตัวของครูผู้สอนนั่นเอง ความคิดดังกล่าวนี้ยังสอดคล้องกับการพัฒนาตนเองตามกระบวนการคิดไตร่ตรอง และการเปลี่ยนแปลงที่จะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนและต่อเนื่อง (Freeman. 1998 : 21) ขณะที่ เฮดและ เทเลอร์(Head & Taylor. 1997 : 1) กล่าวว่าการพัฒนาหมายถึงการเปลี่ยนแปลงและการเจริญงอกงาม ครูผู้สอนควรมีความตระหนักในกระบวนการการพัฒนาตนเองเพื่อการเป็นครูผู้สอนที่มีความสามารถมากที่สุด เป็นหลักโดยผสานกับการจัดกระบวนการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ และการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน (Underhill 1997: vii) ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้จึงมุ่งเน้นที่การพัฒนาตัวเองของครูผู้สอน โดยการพัฒนาด้านการเรียนการสอนและการมีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนเป็นสำคัญ อันเดอร์ฮิลล์

(Underhill 1997: vii) ยังกล่าวด้วยว่าการสร้างความตระหนักในตัวเองเป็นสิ่งจำเป็นต่อการพัฒนาตัวครูผู้สอน และเป็นกระบวนการการพัฒนาที่จะดำเนินต่อไปอย่างไม่รู้จบสิ้น โดยจูเลีย ทิส (Julie Tice, Online. 2005) ยังกล่าวเพิ่มเติมไว้ว่า การคิดไตร่ตรองเพื่อพัฒนาการสอนเป็นกระบวนการที่เน้นการพัฒนาในทางวิชาชีพของครู (professional development) ซึ่งมีจุดของการเริ่มต้นจากชั้นเรียนนั่นเอง

นอกจากนี้ แลงค์ (Lange.1990 : 250) ให้คำจำกัดความของการพัฒนาครูผู้สอนโดยการเน้นลักษณะขององค์ประกอบของการพัฒนาตัวครูผู้สอนอันได้แก่ กระบวนการแห่งการเจริญงอกงามอย่างต่อเนื่องกันระหว่าง องค์ความรู้ ประสบการณ์ และทัศนคติ ของครูผู้สอน ซึ่ง ทอดด์ (Todd. 1997: 121) ได้อธิบายการเจริญงอกงามนี้ไว้ว่า ครูผู้สอนควรตระหนักถึงความจำเป็นในการแสวงหาความรู้ใหม่ๆ และนำความรู้นั้นมาบูรณาการในการสอนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการการเรียนการสอน นอกจากนี้ การเจริญงอกงามในสามองค์ประกอบข้างต้นนั้นควรจะเกิดขึ้นได้ในเวลาเดียวกันด้วย

ครูจึงนับเป็นบุคลากรที่มีความสำคัญยิ่งต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เป็นรูปของกระบวนการทางปัญญาที่สามารถพัฒนาบุคคลและตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ในขณะเดียวกันครูก็มุ่งให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเฝ้าหาความรู้ได้เอง สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้ และสร้างผู้เรียนให้เป็นผู้มีคุณภาพ ดี เก่ง และมีความสุข เป็นที่พึงประสงค์ของสังคม ดังนั้น ทักษะการสอนของครูจึงถือเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง ที่จะช่วยให้ครูประสบความสำเร็จในวิชาชีพ ทักษะการสอนที่จะเกิดขึ้นต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างถูกต้องและสม่ำเสมอ ผู้ที่จะเป็นครูในยุคของปฏิรูปการศึกษาจึงจะต้องได้รับการฝึกฝนพัฒนาทักษะความสามารถในการสอนอย่างต่อเนื่อง มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้แนวคิดในด้านทักษะการสอน โดยกล่าวว่าครูที่มีทักษะการสอนดีจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีดังที่ อาภรณ์ ใจเที่ยง (2543 : 194) ได้กล่าวถึงครูที่มีทักษะการสอนที่ดีไว้ว่า ทักษะการสอนที่ดีของครูเป็นเครื่องบ่งบอกให้เห็นถึงลักษณะของครูที่ดี โดยครูที่มีทักษะการสอนดีคือครูที่มีความชำนาญ คล่องแคล่วในทักษะการสอนอันประกอบด้วย 4 ประการ คือ

1. มีความกระตือรือร้นในการสอน มีเทคนิคและวิธีการในการกระตุ้นให้ผู้เรียนกระตือรือร้นและสนใจเรียนตลอดจนจบชั่วโมงเรียน
2. มีความกระฉับกระเฉง มีความคล่องแคล่วในบุคลิกท่าทาง มีความคล่องตัวในการสอนอันส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความกระฉับกระเฉงในการเรียนด้วย
3. มีความกระฉับกระเฉงในองค์ความรู้และมีความสามารถในการจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้อย่างชัดเจน สามารถสอนเรื่องยากให้เป็นเรื่องง่าย ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจได้อย่างชัดเจน ถูกต้องและสมบูรณ์

4. มีการจัดกระบวนการสอนที่บรรลุวัตถุประสงค์ตามแผนที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถสอนอย่างเป็นกระบวนการ มีลำดับขั้นตอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีตลอดเวลาที่เรียน

จากที่กล่าวมา สามารถสรุปได้ว่า หากต้องการพัฒนาครูผู้สอนนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนต้องได้รับการพัฒนาทักษะการสอนให้เป็นผู้มีความชำนาญใน สามารถดำเนินการสอนได้อย่างคล่องแคล่ว ราบรื่น มีเทคนิควิธีในการกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความสนใจในการเรียน และมีลำดับขั้นตอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและเรียนรู้ได้ดีตลอดเวลาเรียน ซึ่งถือได้ว่า การพัฒนาครูผู้สอนที่สำคัญนั้น ก็เพื่อพัฒนาความสามารถในการสอนที่ยั่งยืน กระบวนการนี้จะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องโดยตัวของครูผู้สอนเองต้องเป็นผู้ตระหนักในตัวเองซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการพัฒนา (Underhill . 1992: 71; Nunan and Lamb. 1996: 120 ; Wallace . 1998 : 4) นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างหรือเพิ่มเติมความรู้ใหม่ มีการพัฒนาทักษะ และการฝึกฝน ตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาในวิชาชีพ ซึ่งส่งผลไปยังการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วย (Altan . 1997 : 7)

2.ความหมายของการคิดไตร่ตรองเพื่อพัฒนาความสามารถในการสอน

การคิดไตร่ตรอง (Reflective thinking) เพื่อพัฒนาการสอนนั้นมีผู้อธิบายไว้หลายรูปแบบ และหลายความหมาย ส่วนหนึ่งได้กล่าวไว้โดยย่อในเชิงอรรถหน้าที่ 6 นั้นในภาษาไทยยังมีผู้นิยามที่ต่างกันเพิ่มเติมอีก เช่น กระบวนการคิดไตร่ตรอง(ทิศนา ขัมมณี และคนอื่นๆ.2544 : 148) การคิดสะท้อน (จริยา ตันติกรกุล. 2542 : 35) การคิดสังเคราะห์และการคิดวิเคราะห์ (รัตนา บรรณนาธรรม. 2546 : 12) วิธีการสะท้อนตนเอง (อัมพร ชำรงรักษณ์. 2542) การคิดสะท้อนกลับจากภายใน (ไชยรัตน์ เจริญสิงโอพาร. 2544) วิธีการใคร่ครวญ (อุ่นตา นพคุณ.2527) การคิดใคร่ครวญ (สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน. 2545) การคิดไตร่ตรอง(จันท์เพ็ญ เชื้อพานิช.2544 . กรมวิชาการ. 2541) สำหรับการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาจะใช้คำว่า “ การคิดไตร่ตรอง” ที่ให้ไว้โดย รศ.ดร. จันท์เพ็ญ เชื้อพานิช

ดิวอี้ (Dewey.1933 : 9)กล่าวว่า การคิดไตร่ตรอง หมายถึง การคิดที่ใช้เหตุผลในการคิดและพิจารณาเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างละเอียดรอบคอบ คิดอย่างกระตือรือร้นและคิดบ่อยๆ อย่างต่อเนื่อง การพิจารณาความเชื่อ หรือข้อสมมติโดยนำความรู้ที่เป็นพื้นฐานมาช่วยในการพิจารณาความเชื่อนั้นๆ ทำให้ได้ข้อสรุป เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดการคิดไตร่ตรอง สอดคล้องกับ กู๊ด (Good. 1973 : 608) กล่าวว่า การคิดไตร่ตรองหมายถึง การคิดและพิจารณาเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างละเอียดรอบคอบ โดยพิจารณาจากหลักฐานที่สนับสนุน และสาเหตุที่ทำให้เกิดความเชื่อหรือความรู้นั้น โดยเฉพาะการอธิบายเกี่ยวกับธรรมชาติของการคิดไตร่ตรองและการเปลี่ยนแปลงของกระบวนการเรียนรู้

ตามคำอธิบายของพจนานุกรมภาษาศาสตร์และสังคมศาสตร์ประยุกต์ (Dictionary of Language Teaching and Applied Linguistics) ฉบับลงแมนดิกชันแนรี โดยริชาร์ดส์ และ แพลทท์

(Richards and Platt, 1992: 312) ให้คำจำกัดความไว้ว่า การคิดไตร่ตรองในการสอน หมายถึงกลวิธีการสอนที่มีพื้นฐานจากการประมวลการสอนของครูผู้สอน ที่ได้จากการคิดไตร่ตรองอย่างพิถีพิถันพิจารณาจากประสบการณ์การสอนนั้นๆ เฮนเดอร์สัน (Henderson . 1996.cited Andrew Pollards . *Reflective Teaching* .2005 : 1) กล่าวว่า การคิดไตร่ตรองเพื่อพัฒนาความสามารถในการสอน เป็นวิธีการแสวงหาองค์ความรู้ที่เกิดจากการคิดวิเคราะห์หลักจริยศาสตร์ของสังคม ประมวลสิ่งที่เกิดขึ้นจากการสอน แล้วหาวิธีแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นอย่างสร้างสรรค์ ขณะที่ครูกซ์แซงค์ และ แอปเปิลเกต (Cruickshank &Applegate .1981 : 553) กล่าวว่า การคิดไตร่ตรองการสอนหมายถึงการคิดทบทวนการสอนของครูผู้สอนในสิ่งที่เกิดขึ้นในระหว่างการสอนแต่ละชั่วโมงซึ่งเป็นการแสวงหาทางเลือกใหม่เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายในการสอน ตลอดจนเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนด้วย สอดคล้องกับ ริชาร์ดส์ (Richards.1999 : 158) ที่ได้ให้คำอธิบายไว้ว่า การคิดไตร่ตรองหมายถึง การระลึก และพิจารณา ตลอดจนประเมินประสบการณ์การสอนโดยมีจุดประสงค์เพื่อการวางแผนและ การฝึกฝน นอกจากนั้น เดวีส์ และ เพียร์ส (Davies and Pearse . 2000 : 198) ยังชี้ให้เห็นว่าประสบการณ์การสอนถือว่าเป็นสิ่งที่มีประโยชน์และคุณค่า การคิดไตร่ตรองจึงเป็นวิธีการสำรวจตรวจสอบประสบการณ์และคุณประโยชน์ของสิ่งนั้นๆ ขณะที่คอมพ์และบอนด์ (จริยา ตันติกรกุล. 2542 : 36 อ้างอิงจาก Scanlan & Chernomas. 1997 : 1139 citing Kompf & Bond. 1995) กล่าวว่า การคิดไตร่ตรองเป็นกระบวนการทางจิตใจซึ่งบุคคลมีสติปัญญาใช้ปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่ทำให้เกิดความสงสัย เป็นการเชื่อมต่อกับกระบวนการทางจิตใจ เช่น การพิจารณา การตรวจสอบ พินิจพิจารณา และการทบทวน และเชื่อว่าความสามารถในการคิดไตร่ตรองเป็นส่วนหนึ่งของการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ขณะที่ รัตนา บรรณารธรรม (2546 : 12) และ สุวีรรณ พองอินทร์ (2548 : 24)กล่าวไว้เช่นเดียวกันว่า การคิดไตร่ตรอง หมายถึงความสามารถในการอธิบายหรือสะท้อนความคิดในแง่มุมต่างๆโดยเชื่อมโยงสถานการณ์นั้นกับมโนทัศน์และหลักการหรือประสบการณ์เดิมที่เหมาะสม ทั้งของผู้วิเคราะห์และผู้เกี่ยวข้องได้อย่างถูกต้องสามารถสังเคราะห์ ประเมิน แยกแยะประเภท รายละเอียด จุดดี จุดด้อย ทำให้ได้ความรู้และความหมายใหม่ตามแนวทางของตนเองแล้วนำไปปรับใช้ ตัดสินใจ แก้ปัญหาต่างๆที่คิดว่าเหมาะสมตามบริบทนั้นๆ

จากการสังเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับการไตร่ตรองของลาสลีย์ แทกการ์ท และวิลสัน

(Lasley .1992 : 24; Taggart&Wilson.1998 : 18 ; cited Norton . 1994: 139) อธิบายว่า การคิดไตร่ตรองเป็นการเสาะหาความรู้และแนวคิดอย่างเป็นกระบวนการและมีกลวิธีการแสวงหาอย่างเป็นระบบ การศึกษาเกี่ยวกับเรื่องราวทางด้านการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมต่างๆในห้องเรียน โดยเกี่ยวข้องกับความสามารถในการสร้างทางเลือกในการแสวงหาทางออกอย่างมีเหตุผล ซึ่งจะทำให้ผู้ปฏิบัติ สามารถตรวจสอบเหตุการณ์และทัศนคติอันส่งผลต่อความสำเร็จของผู้เรียน แนวคิดนี้ตรงกับคำกล่าวของสกอน (Schon. 1983 : 151) ที่กล่าวว่า การคิดไตร่ตรองเป็นกระบวนการของการแสวงหาความรู้ เพื่อนำไปแก้ปัญหาเมื่อมีการรับรู้เกี่ยวกับสภาพปัญหาหรือความยุ่งยากบางอย่าง

แล้วนำผลที่ได้จากการค้นพบแนวทางใหม่มาใช้กับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในคราวต่อมา ขณะที่แนวคิดของรีแกน เคส และบรูบาเชอร์ (Reagan Case & Brubacher, 2000 : 36) กล่าวไว้ในแนวทางเดียวกันว่า การคิดไตร่ตรองคือความพยายามที่จะสร้างความเข้าใจและรับรู้สิ่งต่างๆ ในสถานการณ์ที่เผชิญอยู่ นอกจากนี้ จากการแนวคิดของ บิกก์ และเชอร์มิส และรอสและฮันเนย์ (Taggart & Wilson . 1998 : 18 ; citing Biggs & Shermis . 1992) กล่าวไว้ว่าการเรียนรู้โดยการคิดไตร่ตรองเป็นการกำหนดปัญหาและการแก้ไขปัญหา การรวบรวมข้อมูลร่วมกับกระบวนการในการสร้างและทดสอบสมมติฐาน นอกจากนี้ยังเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในด้านเนื้อหาของสังคม การเมือง การจำแนกแยกแยะปัญหา การค้นหาคำตอบที่พึงพอใจและการตรวจสอบสภาพปัญหาของสิ่งที่ประสบในสถานการณ์จริง สอดคล้องกับการสรุปความหมายเรื่องการคิดไตร่ตรองของวียะดา รัตนสุวรรณ (2547 : 32) ที่สรุปไว้ว่าการคิดไตร่ตรอง หมายถึง การพิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบ เกี่ยวกับความเชื่อหรือความรู้ที่ได้จากการคาดคะเน โดยใช้หลักฐานและข้อมูลมาประกอบในการตัดสินใจเพื่อสร้างความเข้าใจและความชัดเจนของสิ่งที่ศึกษา

สรุปได้ว่า การคิดไตร่ตรองเพื่อพัฒนาความสามารถในการสอน หมายถึง การพัฒนาการสอนที่เกิดจากการสำรวจพฤติกรรมการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน (Exploring our own classroom practice) โดยการวิเคราะห์ถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน หาเหตุปัจจัยหรือผลสำเร็จของการสอนหรือสิ่งที่เกิดขึ้น อันประกอบไปด้วยกระบวนการสังเกต และประเมินผลตนเอง(a process of self-observation and self-evaluation) รวบรวมข้อมูลทั้งหมดที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน และนำมาวิเคราะห์และประเมินผล พิสูจน์และสำรวจโดยการฝึกฝนภายใต้ความเชื่อด้วยตนเอง อันจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาการสอนของครูผู้สอนอย่างยั่งยืน หรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า การคิดไตร่ตรองเพื่อพัฒนาการสอน เป็นการกระทำของผู้สอนในการใช้กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับสภาพของบางสิ่งบางอย่างที่เกิดขึ้นตามการรับรู้ของผู้สอน โดยมีการตรวจสอบ จำแนกแยกแยะสภาพปัญหา และพิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบ โดยใช้หลักฐาน ข้อมูล หรือเกณฑ์มาประกอบเพื่อสร้างความเข้าใจและข้อสรุปของสภาวะที่เกิดขึ้นอันส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ การหาแนวทางแก้ปัญหา พัฒนาการสอน ซึ่งส่งผลต่อการตัดสินใจหรือการปฏิบัติให้ดีขึ้น

3.องค์ประกอบของการคิดไตร่ตรอง

การพัฒนาคนให้มีความสามารถในการคิดไตร่ตรองได้นั้น ดิวอี้ (Dewey.1933 : 9) รีแกน เคส และบรูบาเชอร์(Reagan , Case & Brubacher.2000 : 36) กล่าวว่าจะต้องมีการพัฒนานิสัยในการคิดไตร่ตรองก่อน โดยดิวอี้ (Dewey.1933 : 36) กล่าวว่าการฝึกนิสัยที่ดีของการคิดประกอบด้วย ความอยากรู้อยากเห็น (curiosity) ความคิดเห็น (suggestion) ที่เกิดขึ้นเองโดยบุคคลนั้น และการจัดลำดับการคิด (orderliness) ซึ่งเน้นการควบคุมการเกิดให้เป็นลำดับขั้นตอนที่ถูกต้อง เป็นระบบเพื่อนำไปสู่ข้อสรุป อันจะทำให้เกิดความรู้ที่มีคุณค่าขึ้น

จากการสังเคราะห์แนวคิดของดิวอี้ (Dewey.1933 : 107) และเบอร์เนตท์ (Bernett.Online. 2003) เกี่ยวกับกระบวนการคิดไตร่ตรองพบว่า มีขั้นตอนที่เริ่มจาก การตั้งประเด็นคำถามหรือข้อสงสัย การกำหนดจุดมุ่งหมาย การกำหนดสมมติฐาน การตรวจสอบหลักฐาน การจัดลำดับความคิดเพื่อนำมาสรุปเป็นเหตุผลตามข้อเท็จจริง และการประเมินผล นอกจากนี้ดิวอี้(Dewey.1933 : 56) ยังกล่าวว่า การฝึกการคิดเป็นวิธีการทางอ้อม ด้วยเหตุนี้ปัญหาในการสร้างนิสัยในการคิดไตร่ตรอง จึงอยู่ที่การสร้างสถานการณ์ในการกระตุ้นและชี้ทำให้เกิดความกระตือรือร้น (curiosity) การกำหนดความเกี่ยวพันของประสบการณ์ เพื่อส่งเสริมความคิดเห็น (suggestion) ที่เกิดขึ้นเองโดยบุคคลนั้น การสร้างสรรค์ปัญหาและเป้าหมายที่จะสนับสนุนความต่อเนื่องและการจัดลำดับการคิดเพื่อการสร้างการคิดไตร่ตรอง

ดิวอี้ (สุริวรรณ พงอินทร์. 2548 : 24 ;อ้างอิงจาก Dewey. 1933) กล่าวว่าองค์ประกอบสำคัญของการคิดไตร่ตรองได้แก่

1. ข้อมูลและประสบการณ์ต่างๆที่มากพอที่จะใช้ในการไตร่ตรองหาทางแก้ปัญหา
2. ความพร้อมและความสมบูรณ์ของข้อเสนอแนะที่บุคคลมีอยู่
3. ความต่อเนื่องและความเหมาะสมของข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา

สปาร์ค – แลงเจอร์ และโคลตัน (Sparks - Langer & Colton.1991 : 37-44) กล่าวว่าองค์ประกอบสำคัญของการคิดไตร่ตรองของครูประกอบด้วย

1. องค์ประกอบทางด้านความรู้ความคิด (Cognitive element) องค์ประกอบด้านนี้มุ่งสนใจว่าครูใช้ความรู้ของตนในการวางแผนการสอนและตัดสินใจอย่างไร ความรู้ในที่นี้หมายถึงความรู้ 6 ประเภท ได้แก่ ความรู้ในเนื้อหาวิชา วิธีการและทฤษฎีการเรียนการสอน หลักสูตร ลักษณะของผู้เรียน บริบทและสภาพการณ์แวดล้อมของการสอน (context) จุดมุ่งหมายปลายทางและความมุ่งหวังทางการศึกษา

2.องค์ประกอบทางการวิเคราะห์วิจารณ์ (Critical element) องค์ประกอบนี้สนใจในเรื่องสิ่งที่เป็นพลังขับเคลื่อนความคิด ได้แก่ ประสบการณ์ ความเชื่อ เป้าหมาย และค่านิยมทางการเมืองและสังคม

3. องค์ประกอบด้านการบรรยายเรื่องราว (Narratives) ซึ่งการบรรยายของครูนั้นมีประโยชน์คือ 1) ช่วยให้เข้าใจสาเหตุของการกระตุ้นการทำงานของครู และความนิยมชมชอบต่อความซับซ้อนในชีวิตประจำวันของครู 2) ช่วยให้ทราบรายละเอียดของสภาพปัญหา และเหตุการณ์ที่เป็นปัญหาในการสอน ซึ่งนักการศึกษาบางคน นำเอาไปใช้ในการพัฒนาความสามารถในการคิดไตร่ตรองของครู และ 3) สิ่งที่มีคุณค่ามากที่สุดซึ่งนับเป็นการเรียนรู้อย่างแท้จริงที่ครูผู้สอนได้มาด้วยตนเอง อันเป็นผลมาจากการสืบเสาะแสวงหาด้วยตนเอง

รอส (วรรณเจริญ มั่งสิงห์. 2536 ; อ้างอิงจาก Ross. 1990) กล่าวว่าองค์ประกอบของการคิดไตร่ตรองประกอบด้วย

- 1.การตระหนักถึงสภาพปัญหาที่ต้องการศึกษา
- 2.การสนองตอบต่อสภาพปัญหา โดยพิจารณาความคล้ายคลึงกับสถานการณ์อื่น รวมทั้งสถานการณ์พิเศษของสถานการณ์เฉพาะอย่าง
- 3.การปรับ ประยุกต์สภาพปัญหาหลายๆครั้ง
- 4.การทำการทดลองกับสภาพปัญหา เพื่อค้นหาผลของวิธีการแก้ปัญหาแบบต่างๆ
- 5.การตรวจสอบผลของการนำการแก้ปัญหาไปใช้และประเมินว่าผลเหล่านั้นเป็นไปอย่างที่ต้องการหรือไม่

ขณะที่สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ (2542 : 57) กล่าวว่าครูที่มีความคิดไตร่ตรองจะต้องมีความสามารถดังนี้

- 1.การเชื่อมโยงความคิดที่เคยมีมาหรือกำลังเกิดขึ้นในปัจจุบันกับประสบการณ์ที่คาดหวังไว้
- 2.ตั้งคำถามและถามตัวเองได้
- 3.ความสามารถด้านการประเมินตนเองและการประเมินสถานการณ์

โดยการสร้างเสริมนิสัยในการคิดไตร่ตรองนั้น จากแนวคิดของ รูกโกโร (Ruggeiro.1988 : 81-88) เกี่ยวกับเทคนิคที่ช่วยในการสร้างความกระตือรือร้น ได้แก่ เทคนิคการสังเกต การมองหาข้อบกพร่อง การบันทึกสิ่งที่ไม่พึงพอใจของตนเองและผู้อื่น การค้นหาสาเหตุของสิ่งต่างๆ ความไวต่อการรับรู้ความหมายของสถานการณ์และการยอมรับโอกาสในการสำรวจข้อโต้แย้ง ซึ่งแต่ละเทคนิคจะมีความเหมาะสมกับแต่ละสถานการณ์ และจากการสังเคราะห์แนวคิดของทิสนา แชมณี (2540 : 38 , 55 , 58) กับเมอริเออร์และคณะ (Merier and Colleagues. 2003 : 4) ได้เสนอวิธีการคิดตามมิติต่างๆ อาทิ เช่น การคิดคล่อง (Ease or promptness) การคิดหลากหลาย (Range or variety)และการคิดลึกซึ้ง (Depth or profundity) ซึ่งเป็นการสร้างความคิดเห็นด้วยตนเองของแต่ละบุคคล (suggestion) ร่วมกับการกำหนดทักษะย่อยของการจัดลำดับการคิด (orderliness) ประกอบด้วย การพิจารณาทบทวนข้อมูลที่มีอย่างละเอียด เพื่อระบุความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูล การนำลักษณะความสัมพันธ์ของข้อมูลที่พบมากำหนดเป็นมิติ การจัดข้อมูลเข้าเป็นกลุ่มตามมิติที่กำหนด การระบุความสัมพันธ์ของข้อมูลที่พบมากำหนดเป็นมิติ รวมทั้งการประมวลความสัมพันธ์ย่อย ๆ ของมิติต่าง ๆ ทั้งเรื่อง จากการนำแนวคิดเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ที่ช่วยส่งเสริมการคิดไตร่ตรองของ แทกการ์ท และวิลสัน (Taggart & Wilson.1998 : 42) ซึ่งได้จากงานวิจัย ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ที่ช่วยในการส่งเสริมการคิดไตร่ตรองของครู 44 ยุทธศาสตร์ เช่น การเขียนบันทึก

เกี่ยวกับเหตุการณ์และการใช้กรณีศึกษาสำหรับการแก้ปัญหา โดยให้แนวคิด วิธีดำเนินการและการประเมินผลสำหรับแต่ละยุทธศาสตร์ไว้ เช่นเดียวกับการวัดนิสัยในการคิดไตร่ตรอง

จากกระบวนการคิดไตร่ตรองดังกล่าวจึงนับได้ว่า การคิดไตร่ตรองเป็นสิ่งจำเป็นที่จะช่วยให้ครูผู้สอนสามารถพัฒนาตนเองได้ การคิดไตร่ตรองอย่างต่อเนื่องจะช่วยให้ครูผู้สอนสามารถควบคุมการสอนและวิเคราะห์ปัญหาที่จะเกิดขึ้นได้ ในห้องเรียนนั้นปัญหาใหม่ๆ จะเกิดขึ้นตลอดเวลา เพราะฉะนั้นหากการแก้ไขปัญหาด้วยวิธีเดิมๆ ไม่ได้ผลแล้ว การหาทริคใหม่ๆ ก็เป็นสิ่งจำเป็น (Woolfolk . 1993: 9) ทั้งนี้เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนนั่นเอง

โดยสรุปองค์ประกอบของคิดไตร่ตรองควรมีดังนี้

1. ปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียนในการจัดการเรียนการสอนที่ครูผู้สอนต้องนำมาคิดไตร่ตรอง
2. ครูผู้สอนเองต้องมีความตั้งใจจริงที่จะแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น
3. กระบวนการคิดไตร่ตรองและการแก้ปัญหาต้องนำเสนออย่างเป็นระบบโดยผ่านทางการสอนของครูผู้สอน
4. ข้อมูลที่ใช้ในการคิดไตร่ตรองต้องมาจากประสบการณ์การสอนของครูผู้สอน อาจมาจากการปรับเปลี่ยนกลวิธีการสอน การหาแนวทางใหม่ๆ หรือการสอนในรูปแบบใหม่ในชั้นเรียนที่ปัญหานั้นๆ เกิดขึ้น
5. ต้องนำผลที่ได้จากการคิดไตร่ตรองไปฝึกฝนจนเกิดการเปลี่ยนแปลงการสอนจึงจะถือว่าการคิดไตร่ตรองนั้นมีประสิทธิผล แต่หากไม่เกิดการเปลี่ยนแปลง ครูผู้สอนจำเป็นต้องย้อนกลับไปคิดไตร่ตรองใหม่เพื่อหาทริคใหม่เพื่อแก้ปัญหานั้นๆ

ครูผู้สอนสามารถคิดไตร่ตรองถึงสาเหตุที่ลึกลงไปจากที่มองเห็นด้วยสายตาหรือความเชื่อในการสอนโดยการเขียนลงในบันทึกการสอนหรือการทำบันทึกความจำลงในแผนการจัดการเรียนรู้แล้วนำสิ่งใหม่ๆ ไปประยุกต์ใช้กับในห้องเรียนถัดไปก็ได้ ดังนั้น การคิดไตร่ตรองของครูผู้สอนควรมองย้อนกลับไปถึงเหตุการณ์ที่ผ่านมา คิดวิเคราะห์ว่าเกิดอะไรขึ้นและเพราะเหตุใดจึงเกิดขึ้นเช่นนั้น เพื่อที่จะหาวิธีปรับปรุงการสอนในชั่วโมงต่อๆ มา

4. รูปแบบการคิดไตร่ตรอง

การคิดไตร่ตรองเป็นตัวกลางของกระบวนการพัฒนาครูผู้สอนซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ได้นำเสนอรูปแบบของการคิดไตร่ตรอง 7 รูปแบบดังนี้

- 4.1 รูปแบบการคิดไตร่ตรองของแทนน์และ พอลลาร์ด (Tann & Pollard . 1992)
- 4.2 รูปแบบการคิดไตร่ตรองของวอลเลส (Wallace . 1998)
- 4.3 รูปแบบการคิดไตร่ตรองของยุง (Yoong . 2003)

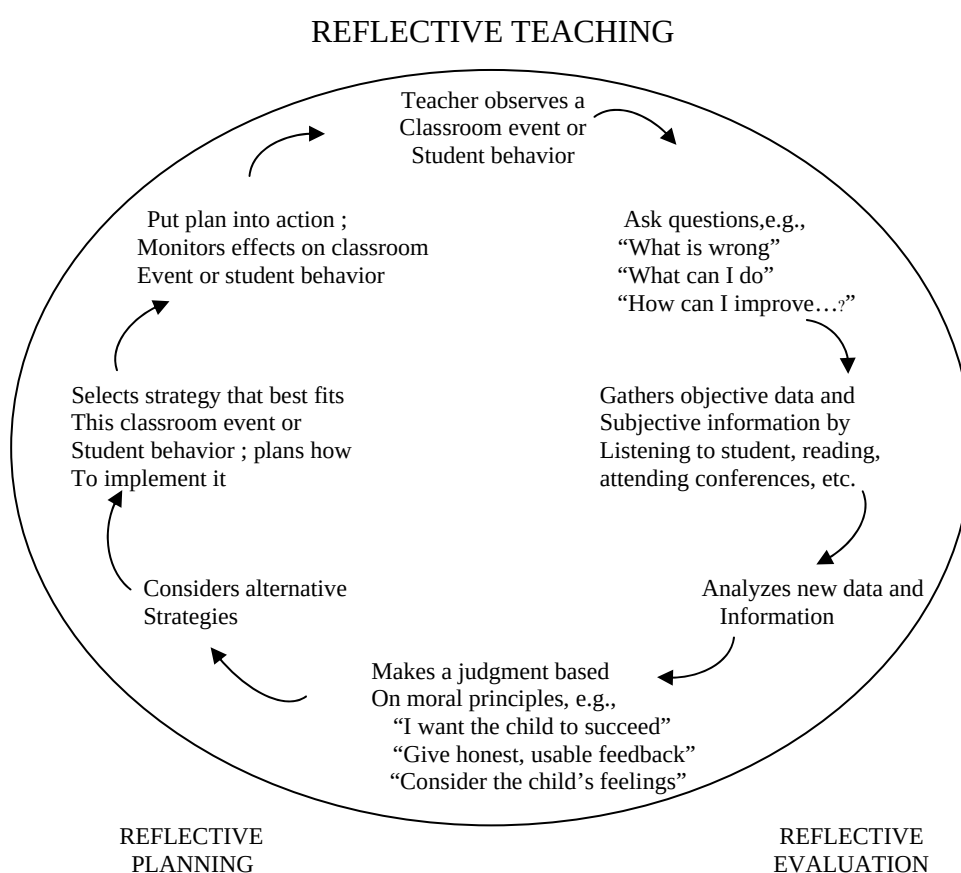
4.4 รูปแบบการคิดไตร่ตรองของบาวด์ เคียว และวอคเคอร์ (Boud, Keogh and Walker.1985)

4.5 รูปแบบการคิดไตร่ตรองของสมัคคี สันฐรเวชญ์ (2542)

4.6 รูปแบบการคิดไตร่ตรองของเคมมิส (Kemmis. 1988)

4.7 รูปแบบการคิดไตร่ตรองของแอนดรู พอลลาร์ด(Andrew Pollard . 2004)

4.1 รูปแบบการคิดไตร่ตรองของแทนน์และ พอลลาร์ด (Tann & Pollard . 1992)

ภาพประกอบ 1 รูปแบบการคิดไตร่ตรองโดยแทนน์และ พอลลาร์ด (A model of reflective teaching)
(Tann & Pollard: 1992)

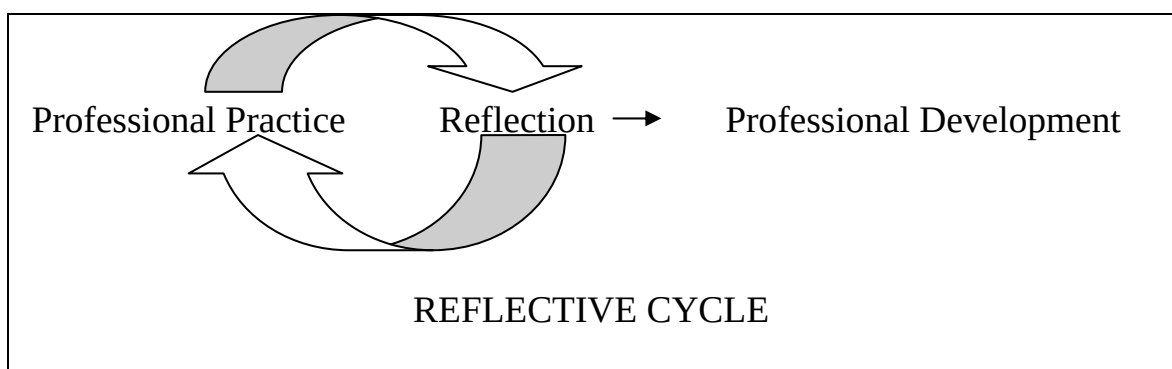
ในภาพประกอบ 1 รูปแบบการคิดไตร่ตรองโดยแทนน์และ พอลลาร์ด (Tann & Pollard . 1992) แสดงให้เห็นถึงวงจรการคิดไตร่ตรองเพื่อพัฒนาการสอนของครูผู้สอน 3 ขั้นตอนคือ การไตร่ตรองการสอน (Reflective teaching) โดยการสังเกตสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนกอปรกับพฤติกรรมของผู้เรียนในขณะเรียน จากนั้นนำผลจากการสังเกตมาคิดทบทวนโดยการไตร่ตรองหา

เหตุผล ร่วมกับการศึกษาเพิ่มเติม แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ประเด็น ประเมินผลโดยการคิดไตร่ตรอง

(Reflective Evaluation) โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ มีสุนทรียภาพในการเรียน การพิจารณาคำความรู้เชิงทฤษฎีที่เหมาะสมมาสู่การปฏิบัติ

(Reflective planning) เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพผู้เรียนและสถานการณ์ในห้องเรียนโดยการวางแผนการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสม และนำผลของการวางแผนทั้งหมดสู่กระบวนการปฏิบัติจริงอีกครั้ง กระบวนการทั้งหมดจึงเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นเป็นวงจรที่หมุนเวียนต่อเนื่องควบคู่ไปกับแนวปฏิบัติอย่างมีเหตุมีผล ทั้งนี้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดของการเรียนการสอนและเพื่อการพัฒนาครูผู้สอนในเวลาเดียวกัน

4.2 รูปแบบการคิดไตร่ตรองของวอลเลส (Wallace . 1998)

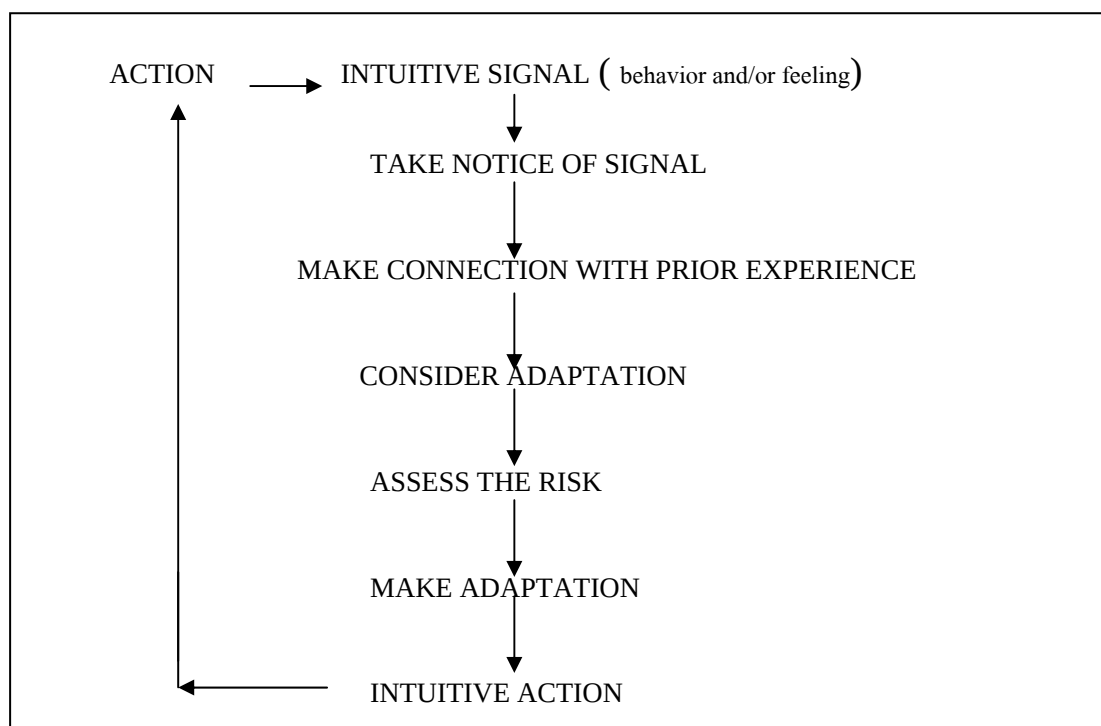

ภาพประกอบ 2 วงจรการคิดไตร่ตรองและการพัฒนาในวิชาชีพ (Wallace . 1998 : 13)

จากภาพประกอบ 2 กระบวนการคิดไตร่ตรองเพื่อพัฒนาความสามารถในการสอนโดย วอลเลส (Wallace. 1998 : 13) ครูผู้สอนจะสอนและสังเกตตนเองว่าสอนได้ดีเพียงใดนั้น กระบวนการคิดไตร่ตรองเริ่มต้นหลังจากการสอนจบลง เมื่อครูผู้สอนคิดไตร่ตรองดูการสอนที่ผ่านมาของตนเพื่อวิเคราะห์หาปัญหาที่เกิดจากการสอน การคิดไตร่ตรองอาจเกิดขึ้นจากการคิดทบทวนและไตร่ตรองซ้ำ กล่าวคือเมื่อครูผู้สอนพบปัญหา ครูผู้สอนสามารถย้อนคิดไตร่ตรองถึงประสบการณ์ในอดีตอาจเป็นสิ่งที่เคยศึกษามาหรือประสบด้วยตนเองที่พอจะสามารถจะอธิบายปัญหาที่เกิดขึ้นได้ (Wallace. 1991: 56) ครูผู้สอนเองอาจตั้งคำถามอย่างหลากหลายเพื่อถามตัวเองเพื่อให้ได้คำตอบที่แน่ชัดว่าเพราะเหตุใดจึงเกิดปัญหานั้นๆขึ้น และจะมีวิธีใดในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวนั้น ดังนั้นครูผู้สอนก็จะสามารถทำแผนการสอนสำหรับการสอนในคาบต่อไปมาและลองทดลองผลที่ได้จากการคิดไตร่ตรองแล้ว กระบวนการที่ครูผู้สอนได้กระทำทั้งหมดที่กล่าวมาเรียกว่า Professional Practice เมื่อผ่านการคิดวิเคราะห์อีกครั้งหนึ่งแล้วหากครูผู้สอนพึงพอใจกับวิธีที่ครูผู้สอนกระทำก็อาจนำกลวิธีนั้นไปใช้

เป็นการสอนชดเชยหรือซ่อมเสริมก็ได้ ในทางตรงกันข้าม ในขั้นการพัฒนาจนเป็น Professional Development นั้นครูผู้สอนเองสามารถฝึกฝนการคิดไตร่ตรองบ่อยๆ จนเป็นความสามารถในการคิดแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ อาจกล่าวได้ว่าในขั้นนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถในการคิดไตร่ตรองของครูผู้สอนด้วย ในกรณีที่ครูผู้สอนไม่ตั้งใจที่จะแก้ไขปัญหาก็ไม่สามารถที่จะคิดไตร่ตรองถึงการสอนที่เกิดขึ้นได้แล้วครูผู้สอนเองก็จะไม่สามารถฝึกฝนให้ดีขึ้นได้และก็จะไม่เห็นการเปลี่ยนแปลงใดๆ เกิดขึ้นเลย จึงอาจกล่าวได้ว่าการคิดไตร่ตรองเป็นความคิดรวบยอดของการพัฒนาครูผู้สอนอย่างแท้จริง

4.3 รูปแบบการคิดไตร่ตรองของยุง (Yoong .2003)

ภาพประกอบ 3 รูปแบบการคิดไตร่ตรองของ ยุง (Yoong . 2003)

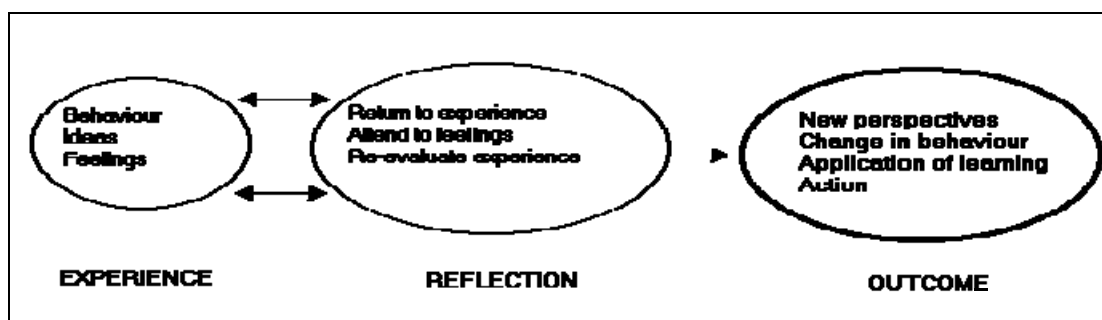
รูปแบบนี้ศึกษาเกี่ยวกับการกระบวนการคิดของอาจารย์ผู้สอน และการคิดไตร่ตรองด้วยตนเองระหว่างที่กำลังทำการสอน โดยกระบวนการเริ่มต้นที่ครูผู้สอนพบว่ามีพฤติกรรม ความคิด หรือความรู้สึกซึ่งผิดไปจากปกติ ต่อจากนั้นจึงทำการสำรวจการกระทำ สัญญาณ หรือพฤติกรรมที่เป็นปัญหานั้น อาจจดบันทึกไว้ก็ได้ ต่อมาครูผู้สอนจึงพยายามเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาที่เกิดขึ้นจากการสังเกต หรือจากการบันทึกไว้ เข้ากับประสบการณ์ที่มีมาก่อนแล้ว ในขั้นนี้อาจกล่าวได้ว่าอาจารย์ผู้สอนพยายามใช้ประโยชน์จากประสบการณ์จากการสอนที่มีมาก่อนมาจัดการกับปัญหาใหม่ ซึ่งจากการทำเช่นนี้เองทำให้ครูผู้สอนตระหนักถึงปัญหาว่าควรที่จะปรับปรุงหรือเพิ่มเติม

ทางเลือกอื่นในการแก้ปัญหาหนึ่งๆหรือไม่ ในบางครั้งอาจารย์ผู้สอนอาจหาวิธีใหม่ในการสอนในคาบถัดไปก็ได้ และขั้นตอนสุดท้าย หลังจากการพิจารณาว่าจะปรับปรุงหรือไม่นั้นครูผู้สอนเองจะตัดสินใจต่อไปอีกว่าทางเลือกใหม่นั้นจะมีข้อผิดพลาดใดอาจเกิดขึ้นได้บ้าง หลังจากการตัดสินใจแล้ว หากครูผู้สอนตัดสินใจที่จะใช้กลวิธีการปรับปรุง กระบวนการคิดไตร่ตรองที่เริ่มมาตั้งแต่ต้นก็จะดำเนินต่อไปอีกครั้ง ซึ่งอาจารย์ผู้สอนอาจจะจบกระบวนการที่ขั้นตอนของการคิดไตร่ตรองระหว่างการสอนก็ได้ แต่หากครูผู้สอนตัดสินใจที่จะไม่ปรับปรุงกลวิธีเพราะอาจเสี่ยงเกินไป ดังนั้นขั้นตอนของการคิดไตร่ตรองจากพฤติกรรมและความรู้สึกก็จะไม่เกิดขึ้น

จากรูปแบบนี้จึงอาจสรุปได้ว่าการคิดไตร่ตรองมีบทบาทสำคัญ การกระทำทุกชนิดที่เกิดขึ้นในกระบวนการคิดไตร่ตรองระหว่างการสอนมาจากภายในสมองของครูผู้สอนผู้ซึ่งเป็นตัวแทนของการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ดีขึ้น

4.4 รูปแบบการคิดไตร่ตรองของบาวด์ เคียว และวอล์คเกอร์ (Boud, Keogh and Walker .1985)

เป็นกระบวนการของการคิดไตร่ตรองอีกรูปแบบหนึ่งที่เป็นที่กล่าวถึงมากโดย บาวด์ เคียว และ วอล์คเกอร์ (Boud, Keogh and Walker :1985 cited Smith .2002) ซึ่งเป็นรูปแบบที่มุ่งเน้นประสบการณ์ในการเรียนรู้ผสมผสานกับพฤติกรรม ความคิด และ ความรู้สึก โดยทั้ง 3 ส่วนนี้จะถูกนำไปประเมินในขั้นตอนของกระบวนการคิดไตร่ตรองด้วย

ภาพประกอบ 4 รูปแบบการคิดไตร่ตรองโดยบาวด์ เคียว และวอล์คเกอร์
(Boud, Keogh and Walker .1985)

รูปแบบที่ได้รับการพัฒนาของ บาวด์ เคียว และ วอล์คเกอร์ (Boud, Keogh and Walker .1985) นั้นจะประกอบด้วยการคิดไตร่ตรอง 3 ขั้นตอนคือ

1. การมองย้อนประสบการณ์ เป็นการบรรยายรายละเอียดของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
2. การผสมผสานความรู้สึก เป็นการสอดแทรกความรู้สึกทั้งในแง่บวกและลบเกี่ยวกับประสบการณ์ที่เกิดขึ้น
3. การประเมินผลประสบการณ์ซ้ำ เป็นการประเมินผลเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดอีก

ครั้งหนึ่งโดยผลานกับการรับรู้ของผู้เรียน ตลอดจนความรู้ที่สะสมมา จะก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ที่ ได้รับผ่านทางกระบวนการการคิดไตร่ตรอง

4.5 รูปแบบการคิดไตร่ตรองของสมศักดิ์ สินธุเวชญ์ (2542)

สมศักดิ์ สินธุเวชญ์ (2542 : 57) กล่าวถึงกระบวนการการคิดไตร่ตรองว่า ได้แก่

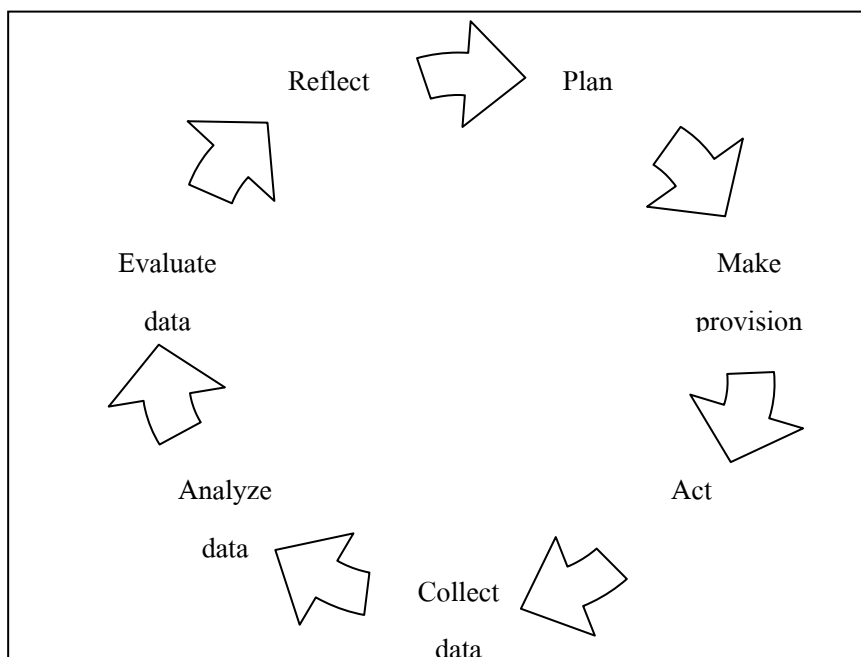
- 1.) การตั้งคำถาม
- 2.) การถามตนเอง
- 3.) การเชื่อมโยงความคิดก่อนหน้า กับความหวังและประสบการณ์ในปัจจุบัน
- 4.) การประเมิน
- 5.) การวิเคราะห์
- 6.) การตั้งสมมติฐาน แสวงหา และพิจารณาทางเลือกที่เหมาะสม

4.6 รูปแบบการคิดไตร่ตรองของเค็มมิส (Kemmis. 1988)

รูปแบบการคิดไตร่ตรองที่เสนอโดย เค็มมิส (Kemmis. 1988 : 42-49) เป็นกระบวนการที่เป็นวงจร โดยครูผู้สอนเองได้ปฏิบัติเองหรือจากการให้ผู้ที่มีส่วนร่วมได้วิพากษ์วิจารณ์ บางครั้งวงจรวิจัยปฏิบัติการนี้ เรียกว่า วงจร PAOR

- 1.) การวางแผนหลังจากที่วิเคราะห์และกำหนดประเด็นปัญหาที่ต้องการแก้ไข (Plan)
- 2.) การปฏิบัติตามแผนที่กำหนด (Act)
- 3.) การสังเกตผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน (Observe)
- 4.) การสะท้อนผลหลังจากการปฏิบัติงาน (Reflect)

4.7 รูปแบบการคิดไตร่ตรองของแอนดรู พอลลาร์ด (Andrew Pollard . 2004)

ภาพประกอบ 5 กระบวนการการคิดไตร่ตรองของแอนดรู พอลลาร์ด

(Andrew Pollard . 2004)

จากการศึกษารูปแบบการคิดไตร่ตรองของแอนดรู พอลลาร์ด (Andrew Pollard . 2004) นั้น พบว่าเป็นรูปแบบที่ผสมแนวความคิดของทั้ง 6 รูปแบบที่ได้กล่าวมาข้างต้นทั้งหมด โดยในรูปแบบของแอนดรู พอลลาร์ด จะเริ่มจากการวางแผนการปฏิบัติงาน การมองลงลึกไปถึงความเป็นไปได้ของการดำเนินการตามแผน และสภาพปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นได้โดยมีทางเลือกหรือทางออกที่เหมาะสมและหลากหลาย หลังจากนั้นนำแผนที่ได้กำหนดไว้อย่างรอบคอบแล้วสู่การปฏิบัติ ขณะเดียวกันกับการเก็บรวบรวมข้อมูลตามสภาพจริงที่ปรากฏขึ้นจากการดำเนินการตามแผนนั้น เมื่อได้ข้อมูลแล้วจึงนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์หาสาเหตุของสภาพที่เกิดขึ้นทั้งจุดดีและจุดที่เป็นปัญหา จากนั้นจึงประเมินผลจากข้อมูลที่ได้รวบรวมมาทั้งหมด นำไปสู่การหาทางวิธีแก้ไขในกรณีที่เป็นปัญหาหรือการไม่เป็นไปตามแผนที่ได้วางไว้ล่วงหน้าโดยการใช้การคิดไตร่ตรองที่ใช้วิจารณญาณอย่างรอบคอบประกอบกับข้อมูลหรือหลักฐานที่ปรากฏ และวางแผนการแก้ปัญหา สร้างทางเลือกใหม่ เพื่อไปสู่การวางแผนที่รอบคอบ รัดกุมและมีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อนำแผนนั้นไปสู่การปฏิบัติต่อไป ดำเนินเช่นนี้จนเป็นที่พึงพอใจ

และสำหรับการศึกษารุ่นนี้ ผู้ศึกษาได้เลือกที่จะศึกษากระบวนการคิดไตร่ตรองเพื่อพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษตามรูปแบบของแอนดรู พอลลาร์ด เนื่องจากเป็นรูปแบบที่สอดคล้องกับการปฏิบัติกิจกรรมการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่เริ่มต้นจากการวางแผนการสอน การสร้างทางเลือกที่หลากหลายในการปฏิบัติกิจกรรม การรวบรวมข้อมูลขณะดำเนินการสอน การวิเคราะห์ข้อมูลจากสภาพจริงที่ปรากฏในชั้นเรียน การตัดสินใจของครูโดยยึดข้อมูลเชิงประจักษ์ การ

คิดไตร่ตรองอย่างเป็นระบบเพื่อวางแผนสำหรับการดำเนินการสอนในชั่วโมงต่อมา ทั้งนี้เพื่อการพัฒนาการสอนนั่นเอง

5. บันทึกการคิดไตร่ตรองหลังการสอน

การเขียนบันทึกการคิดไตร่ตรองหลังการสอน (Reflective Diary) ถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญในกระบวนการคิดไตร่ตรองและการพัฒนาความสามารถในการสอน (McDonough . 1994 : 57) และเป็น การเขียนบรรยายส่วนบุคคลในการเรียนรู้และประสบการณ์จากการสอน (Bailey. 1990: 215) ตลอดจนเป็นเอกสารที่บันทึกเรื่องราวที่เกิดขึ้น และผ่านการวิเคราะห์เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหรือเป็น เหตุการณ์สำคัญๆ โดยอาจบันทึกการสังเกต ความรู้สึก ปฏิสัมพันธ์ การตีความ การคิดไตร่ตรอง การคาดการณ์ สมมุติฐาน และคำอธิบาย (Kemmis and Mc Taggart . 1988: 101) แมกโดนัลด์

(McDonough . 1994: 63) ได้กล่าวเพิ่มเติมว่าการบันทึกการคิดไตร่ตรองหลังการสอนของครูผู้สอน เป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลที่แท้จริง การเขียนบันทึกการคิดไตร่ตรองหลังการสอนของครูผู้สอน ที่ทำติดต่อกันเป็นเวลานานๆสามารถทำให้ครูผู้สอนทราบถึงการพัฒนาสอนของตนเองด้วยว่า เป็นไปได้มากน้อยเพียงใด (Davies and Perse. 2000 : 198) ขณะเดียวกันบันทึกการคิดไตร่ตรองหลัง การสอนของครูผู้สอน (Reflective Diary) ยังเป็นการบันทึกความคิดด้านการสอนและปัญหาที่ประสบ ซึ่งจะช่วยให้ครูผู้สอนสังเกตได้อีกว่ามีสิ่งใดบ้างที่ถูกมองข้ามไปในการสอนแต่ละครั้ง (Davies and Pearse . 2000: 199) และยังแสดงให้เห็นถึงสิ่งที่บันทึกว่าสามารถเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้ครูผู้สอนควร ปรับเปลี่ยนกลวิธีและการสำรวจแนวทางการแก้ปัญหาได้ด้วย ตัวครูผู้สอนเองก็จะรู้จักตัวเองมากขึ้น และจะตระหนักได้ว่าตนเองมีความชำนาญด้านใดและมีอะไรที่ต้องพัฒนาเพิ่มเติมหรือไม่

จึงสรุปได้ว่าการเขียนบันทึกหลังการสอนของครูผู้สอนสามารถบันทึกการเปลี่ยนแปลงที่ เกิดขึ้นจากตัวของครูผู้สอนเองทั้งนี้เพื่อการปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้นนั่นเอง และในการศึกษาคครั้งนี้ ครูผู้สอนจะจดบันทึกลงในการบันทึกการคิดไตร่ตรองหลังการสอนเพื่อนำมาคิดไตร่ตรอง หลังจาก การดำเนินการสอนและวิเคราะห์จากเครื่องมือที่สร้างขึ้น โดยครูผู้สอนจะเขียนบันทึกการคิด ไตร่ตรองบรรยายเหตุการณ์ต่างๆในห้องเรียนตลอดจนปัญหาที่พบขณะที่ทำการสอนพร้อมกับแนว ทางการแก้ไขปัญหาที่ตัวครูผู้สอนมีความประสงค์จะปรับปรุงการสอนในคาบถัดไป ทั้งนี้โดยใช้ แนวทางการแก้ปัญหาที่ตัวครูผู้สอนเองเป็นผู้เสนอเพื่อการแก้ปัญหาที่จะเกิดขึ้น และหรือพัฒนาการ สอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

6. การรับรู้ของนักเรียน (Students' Perception) กับการคิดไตร่ตรองเพื่อพัฒนาความสามารถในการสอน

การเรียนการสอนภาษาที่สองในปัจจุบันเน้นหนักไปที่การรับรู้ของผู้เรียน (Students' Perception) และครูผู้สอนที่ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของการเรียนและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นขณะเรียนเป็นสำคัญ (Tsui : 1995 : 1) ครูผู้สอนได้รับการแนะนำให้เป็นผู้สังเกตการณ์อย่างต่อเนื่องในการตรวจสอบการรับรู้ของผู้เรียนต่อเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในห้องเรียนแล้วนำผลการสังเกตนั้นไปเปรียบเทียบระหว่างการรับรู้ของครูผู้สอนเองกับการรับรู้ของนักเรียนซึ่งในบางครั้งการรับรู้ของนักเรียนและครูผู้สอนมักแตกต่างกันเสมอ (Kumaravadivelu . 1991 : 100; Johnson . 1995: 40)

ทั้งนี้การสอนหมายถึง การจัดกิจกรรมต่างๆที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนโดยครูเป็นผู้สอนนักเรียน การตัดสินใจใดๆ จึงควรเป็นการตัดสินใจของทั้งครูผู้สอนและนักเรียน (Barlette . 1990 : 202) ขณะเดียวกันก็หมายถึงการรับรู้ได้ทั้งตัวครูผู้สอนเองและตัวนักเรียน ดังนั้นการเรียนการสอนจะประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใดจึงขึ้นอยู่กับ ความสามารถในการตีความของนักเรียนว่า ครูผู้สอนต้องการให้นักเรียนทำอะไร หรือเรียนรู้อะไร (Barkhuizen . 1998: 87) จึงนับเป็นสิ่งสำคัญที่ครูผู้สอนจะต้องค้นหาสิ่งที่ทำให้การรับรู้ของนักเรียนไม่ตรงกับความต้องการของครูผู้สอนที่ต้องการส่งผ่านไปยังนักเรียน ด้วยเหตุผลนี้ครูผู้สอนจึงต้องศึกษาเพื่อดำเนินไปสู่การเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงการสอนของตนโดยใช้การคิดไตร่ตรองเพื่อนำไปสู่การลดช่องว่างระหว่างการตั้งใจในการดำเนินการสอนของครูผู้สอนกับตีความที่ผิดพลาดในการรับรู้ของนักเรียนให้ลดลงนั่นเอง

โดยสรุป ทั้งนี้การรับรู้ของนักเรียนที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นจึงควรเป็นการรับรู้อย่างถูกต้องและครบถ้วนในสิ่งที่ครูผู้สอนมีความประสงค์และต้องการที่ต้องการส่งผ่านไปยังผู้เรียน (Johnson.1995 : 40) โดยในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้นักเรียนควรได้รับรู้ถึงกิจกรรมการสอนของครูผู้สอนในแต่ละรายคาบว่าสอนอะไร หรือให้ทำกิจกรรมใด ครูผู้สอนจัดกิจกรรม และดำเนินการสอนอย่างไร ตลอดจนรับรู้ว่ามีเหตุการณ์ใดบ้างที่เกิดขึ้นในแต่ละคาบโดยนักเรียนเขียนความเห็นของตนเองลงในแบบสังเกตกระบวนการสอนของครู บันทึกการปฏิบัติและวิธีปฏิบัติในแต่ละคาบเรียน ขั้นตอนการสอนของครู รูปแบบวิธีการสอน การจัดกิจกรรม การใช้สื่อ การประเมินผล เป็นต้น นอกจากนี้ นักเรียนยังประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการสอนของครูหลังจากการดำเนินการสอนของครูทั้งก่อนและหลังการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ด้วย

7. การเขียนบันทึกโดยใช้การคิดไตร่ตรอง (Reflective Journal)

การเขียนบันทึกโดยใช้การคิดไตร่ตรองได้ถูกนำมาใช้และได้รับผลสำเร็จมากมายในการทำวิจัย การฝึกสอนของนักศึกษาฝึกสอน นักทฤษฎี ผู้เรียนภาษาที่ต้องการความก้าวหน้าทางการเรียนการสอนภาษา และการจัดกระบวนการการเรียนรู้ (Roland. 1995 ; Bolin, 1988 ; Prisco, 1990 :

Station, Shuy, Peyton, & Read, 1988) ไวโกตสกี (Vygotsky .1962) นักจิตวิทยาชาวรัสเซียกล่าวว่า การเขียนบันทึกโดยใช้การคิดไตร่ตรองเป็นการศึกษาด้วยตนเองและเป็นการเขียนที่มีจุดมุ่งหมายอย่างสมบูรณ์ในการคิดต่อสิ่งที่ได้บันทึกและเป็นกระบวนการการคิดทบทวนต่อสิ่งที่เกิดขึ้นของผู้ปฏิบัติอย่างมีวิจารณญาณที่แท้จริง ในขณะที่ ริชาร์ดและล็อกฮาร์ท (Richards & Lockhart . 1994) เสริมว่าครูผู้สอนมักจะพลาดการจดจำเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นซึ่งเหตุการณ์นั้นๆสามารถช่วยให้ครูผู้สอนสามารถพัฒนาความเข้าใจที่ถ่องแท้และลึกซึ้งต่อการสอนของตนเอง และถือว่าการเขียนบันทึกโดยใช้การคิดไตร่ตรองเป็นกระบวนการพื้นฐานในการคิดไตร่ตรองอย่างมีวิจารณญาณต่อกระบวนการการเรียนการสอนด้วย

จากแนวคิดของพอสเนอร์ (Taggart & Wilson.1998 : 90 ; citing Posner. 1996) แสดงข้อคิดไว้ว่า การเรียนรู้ เกิดจากการคิดไตร่ตรองอย่างมีวิจารณญาณ มากกว่าเกิดจากประสบการณ์ตรงที่ได้จากการกระทำเหตุการณ์นั้นๆ ดังนั้น การเขียนบันทึกโดยใช้การคิดไตร่ตรองจะช่วยให้ผู้ปฏิบัติได้มีการฝึกปฏิบัติกระบวนการจากการคิด มากกว่าการได้รับความรู้โดยทั่วไป (วิยะดา รัตนสุวรรณ. 2547 : 51)

การเขียนบันทึกที่ใช้เพื่อจุดมุ่งหมายในการเพิ่มทักษะการคิดไตร่ตรอง คือ การบันทึก การรวบรวมข้อมูล การบันทึกการสนทนาและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง โดย แทกการ์ด และคณะ (Taggart & Wilson. 1998 : 90) ได้ให้แนวคิดว่าการเขียนบันทึกจะช่วยสนับสนุนการคิดไตร่ตรอง เมื่อผู้ปฏิบัติได้รับการสอนให้ใช้เทคนิคในการเขียนบันทึกและได้รับข้อมูลย้อนกลับที่เป็นประโยชน์ จะช่วยให้ผู้ปฏิบัติได้มีโอกาสนในการรับประโยชน์จากการเขียนบันทึก และยังก่อให้เกิดเครื่องมือสำหรับการบันทึกเหตุการณ์ที่ดี การจะทำให้เกิดประโยชน์สูงสุด จากการบันทึก ควรมีการวางแผนการบันทึกที่เป็นระบบ การจดบันทึกจะต้องทำอย่างระมัดระวัง อาจกระทำโดยไม่ระบุชื่อและสถานศึกษา

การใช้เวลาเพียงไม่กี่นาทีหลังจากสิ้นสุดภาระกิจการสอนในแต่ละชั่วโมงเขียนบันทึกการสอนที่เกิดจากการคิดไตร่ตรองอย่างมีวิจารณญาณเกี่ยวกับกิจกรรมที่ครูผู้สอนเข้าไปมีส่วนร่วมในวันนั้นๆ บันทึกการสอนก็สามารถนำไปสนทนาหรืออภิปรายเพื่อการพัฒนาการสอนที่ดีขึ้นได้ โดยรูปแบบการบันทึกควรประกอบไปด้วย

- 1.วัน เดือน ปี ที่เขียน
- 2.เวลาที่ใช้ในห้องเรียน
- 3.ประสบการณ์ในห้องเรียน

การเขียนควรอธิบายเหตุการณ์อย่างย่อในห้องเรียนในชั่วโมงนั้นๆ ไม่ใช่การเขียนรายละเอียดทั้งหมดที่เกิดขึ้น แต่บันทึกข้อมูลที่ต้องการการจดจำ หรือต้องการการไตร่ตรอง ตัวอย่างเช่น กิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างความประทับใจหรือเป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอนของครูผู้สอน นอกจากนี้ควรกำหนดหัวข้อเรื่องในแต่ละวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานการณ์ที่สังเกตได้ใน

ห้องเรียน ปฏิบัติการของตนเองและผู้เรียนต่อเหตุการณ์นั้นๆ และสิ่งที่ควรกระทำเพื่อการพัฒนาพร้อมเหตุผลประกอบ

นอกจากนี้ยังมียังได้มีการศึกษาเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาการเขียนบันทึกโดยการคิดไตร่ตรองและแนวทางในการเริ่มต้นของการเขียนบันทึกสำหรับบุคคลที่ไม่มีประสบการณ์ในการเขียนมาก่อน โดยจากแนวคิดของ ออสบอร์น (Osborn. 2004 : 1) ได้แนะนำแนวทางการการเริ่มต้นการเขียนบันทึกโดยใช้การคิดไตร่ตรองดังนี้

1. พิจารณาการคิดไตร่ตรองของตนเองในแต่ละวัน และเขียนเรื่องราวที่คิด เมื่อสิ้นสุดในแต่ละชั่วโมงหรือแต่ละวัน
2. สังเกตบุคคลอื่นๆ โดยเฉพาะผู้เรียนที่เกี่ยวกับการแสดงออก ทั้งโดยการพูด ทำทาง ซึ่งเป็นการแสดงออกถึงความรู้สึก อารมณ์ ความคิดเห็นของบุคคลอื่นและเขียนในสิ่งที่สังเกตเห็นได้
3. ศึกษาหาความรู้ให้มากขึ้นเกี่ยวกับการเขียนบันทึก และการแสดงความคิดเห็นต่อสิ่งที่ เป็นอุปสรรค ว่าสิ่งเหล่านั้นมีสาเหตุมาจากอะไร มีความผิดพลาดใดที่เกิดขึ้นและมีแนวทางในการพัฒนาอย่างไร

ในส่วนของ ฮัตตันและสมิท (Taggart & Wilson. 1998 : 41 ; citing Hattan & Smith. 1995 : “ Reflection in teacher education : Towards definition and implementation,” *Teaching and Teacher Education*) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาการเขียนบันทึกโดยการคิดไตร่ตรอง ซึ่งมีทั้งหมด 4 แบบ คือ

1. การเขียนพรรณนา (Descriptive writing) ซึ่งไม่จัดว่าเป็นการเขียนบันทึกโดยการ ใช้การคิดไตร่ตรอง เพราะเป็นการเขียนบรรยายเฉพาะเรื่องราวในปัจจุบัน โดยมีได้มีความพยายามนำ เหตุผลหรือประเด็นปัญหามาใช้ในการเขียนเรื่องราวหรือเหตุการณ์นั้น
2. การเขียนไตร่ตรองเชิงพรรณนา (Descriptive reflection) เป็นการเขียนที่ใช้เหตุผลมา ประกอบการเขียนบรรยายและมีพื้นฐานมาจากประสบการณ์
3. การเขียนไตร่ตรองเชิงสนทนาหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (Dialogic reflection) มัก เป็นการเขียนถึงบุคคลที่ 3 โดยมีการตัดสินใจ การสำรวจค้นหาเหตุผล โดยการใช้มุมมองที่ หลากหลาย
4. การเขียนไตร่ตรองเชิงวิพากษ์ (Critical reflection) เป็นการเขียนถึงเหตุการณ์หรือ เรื่องราวที่มีความเกี่ยวข้องกับอิทธิพลของเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์และบริบทด้านคุณธรรม จริยธรรม สังคม และการเมือง

ประโยชน์ของการเขียนบันทึก (Reflective Journal)

จากการสังเคราะห์แนวคิดของโบลิน โคปแลนด์และคณะ, การ์แมน,เฮอร์ตัน และคลิฟท์, ยินเกอร์ และคาร์ค , ไชเนอร์ และ ลิสตันและ ซินเซอร์ (Taggart & Wilson. 1998 : 91 ; citing Bolin.1988)ได้สรุปว่า การเขียนบันทึกช่วยในการส่งเสริมการคิดไตร่ตรองและช่วยให้ผู้ปฏิบัติได้มีแนวทาง ดังนี้

1. ทราบวิธีการวิเคราะห์และให้เหตุผลโดยผ่านสภาพปัญหา
2. ส่งเสริมการคิดไตร่ตรอง
3. ส่งเสริมความก้าวหน้า ในการวิเคราะห์เชิงวิพากย์เกี่ยวกับการเรียนการสอน
4. ส่งเสริมความตระหนักเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างจิตวิทยาทางการศึกษาแล

ประสบการณ์การปฏิบัติ

- 5.มีการคิดไตร่ตรองอย่างเป็นระบบ ในการพัฒนาตนเอง และการปฏิบัติในห้องเรียนและ

บริบทของการทำงาน

- 6.มีการปฏิบัติการสืบสวนและแสวงหาความรู้โดยใช้การคิดไตร่ตรอง
7. สร้างความเข้าใจโดยใช้การเขียนเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้
8. เชื่อมโยงความรู้ กับการปฏิบัติในห้องเรียน

ทั้งนี้จึงอาจสรุปได้ว่าการเขียนบันทึกหลังการสอนช่วยให้ผู้ปฏิบัติ ได้ประโยชน์ทั้งในด้านการสร้างความท้าทาย ส่งเสริมสนับสนุนและเป็นเครื่องมือควบคุมการคิดไตร่ตรองของผู้ปฏิบัติ ตลอดจนช่วยส่งเสริมการตั้งคำถามและการอภิปรายในการศึกษา และประสบการณ์การทำงานสามารถวิเคราะห์การพัฒนาของครูผู้สอน มุมมองของการเรียนรู้ และระดับของความเข้าใจเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการสอน เป็นการวิเคราะห์การสอนหรือโครงการสอนเชิงคุณภาพ และปริมาณ และที่สำคัญคือเป็นการพัฒนาบุคลากรอย่างมีประสิทธิภาพ

8.การประเมินความสามารถในการคิดไตร่ตรอง

ทิสนา แชมณี (2540 : 85) ได้ให้แนวทางในการประเมินความสามารถในการคิดไว้ 2 อย่างคือ

1. แนวทางของนักวัดกลุ่มจิตมิติ (Psychometric Measurement)

แนวทางการวัดจิตมิตินี้ เป็นของกลุ่มนักวัดทางการศึกษาและจิตวิทยาที่พยายามศึกษาและวัดคุณลักษณะภายในของมนุษย์ เริ่มจากการศึกษาและวัดเชาว์ปัญญาศึกษา โครงสร้างทางสมองของมนุษย์ด้วยความเชื่อว่ามีลักษณะเป็นองค์ประกอบ และมีระดับความสามารถที่แตกต่างกันในแต่ละคน ซึ่งสามารถวัดได้โดยการได้แบบสอบถามมาตรฐานและต่อมาได้ขยายแนวคิดของการวัดความสามารถทางสมองสู่การวัดผลสัมฤทธิ์ บุคลิกภาพ ความถนัด และความสามารถในด้านต่างๆ รวมทั้งความสามารถในการคิด

2. แนวทางของการวัดจากการปฏิบัติจริง (Authentic Performance Measurement)

แนวทางการวัดนี้เป็นทางเลือกใหม่ที่เสนอโดยกลุ่มนักวัดการเรียนรู้ในบริบทที่เป็นธรรมชาติ โดยเน้นการวัดจากการปฏิบัติในชีวิตจริงหรือคล้ายจริงที่มีคุณค่าต่อผู้ปฏิบัติมิติของการวัดสนใจทักษะการคิดซับซ้อนในการปฏิบัติงาน ความร่วมมือในการแก้ปัญหาและการประเมินตนเอง เทคนิคการวัดใช้การสังเกตสภาพงานที่ปฏิบัติจากการเขียนเรียงความเกี่ยวกับกรแก้ปัญหาในสถานการณ์ที่เหมือนชีวิตจริง

แนวคิดเกี่ยวกับระดับการคิดไตร่ตรองของสปาร์ค แลงเกอร์และคณะ (Taggart & Wilson.1998 : 40 ; citing Sparks – Langer , et al.1991.Promoting Cognitive , Critical and Narrative Reflection.) กับแทกการ์ทและวิลสัน (Taggart & Wilson.1998 : 41 – 42) ซึ่งได้เสนอแนวทางการประเมินความสามารถในการคิดไตร่ตรองออกเป็นระดับต่าง ๆ โดยเน้นการวัดจากการพิจารณาสภาพงานที่ปฏิบัติจริงจากการอธิบายและการเขียนบันทึกที่จะได้นำเสนอในลำดับต่อไปนั้น สอดคล้องกับแนวคิดเรื่องการพัฒนาครูให้เป็นนักคิดไตร่ตรองจากแนวคิดของ จงกลณี ชูติมาเทวินทร์ (2542 : 1- 3) ที่กล่าวว่า เป็นการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรม อันเป็นการเพิ่มความสามารถในการทำงานของคนทั้งในเรื่องความรู้ ทักษะ ทศนคติ ความชำนาญในการปฏิบัติงาน รวมทั้งความรับผิดชอบต่างๆที่บุคคลพึงมีต่อหน่วยงานและสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับผู้ปฏิบัติงาน โดยหลักการจัดการอบรมให้กับผู้ใหญ่เน้นการมีส่วนร่วม เพราะผู้ใหญ่จะเรียนรู้ได้เร็วหากมีส่วนร่วมในกิจกรรมการอบรมโดยเฉพาะหากมีการทำจริง ปฏิบัติจริง อาจกล่าวได้ว่าการคิดไตร่ตรองด้วยตนเองตามกระบวนการคิดไตร่ตรองนั้น สามารถนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพของการพัฒนาความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษได้แนวทางหนึ่ง

จากแนวคิดของสปาร์ค-แลงเกอร์ และคณะ (Taggart & Wilson. 1998 : 40 ; citing Sparks-Langer, et al. 1991 :26. Promoting Cognitive, Critical and Narrative Reflection.) ซึ่งได้กำหนดกรอบแสดงระดับของการคิดไตร่ตรอง ที่ใช้ในการประเมินผู้ปฏิบัติที่ใช้ในการวิเคราะห์กรณีศึกษาระดับการคิดไตร่ตรองดังนี้

ตาราง 1 ระดับการคิดไตร่ตรอง (Taggart & Wilson. 1998)

ระดับ	ลักษณะ
1	ไม่มีการพูดอธิบาย
2	มีการบรรยายเรื่องราวโดยทั่วไป
3	มีการให้คำนิยามเรื่องราวด้วยถ้อยคำหรือข้อสรุปที่เหมาะสม
4	มีการอธิบายด้วยเหตุผลที่มาจากความเชื่อหรือความรู้สึก
5	การอธิบายด้วยเหตุผลที่มาจากหลักการหรือทฤษฎี
6	การอธิบายด้วยหลักการหรือทฤษฎีและการพิจารณาด้วยปัจจัยเกี่ยวกับบริบทหรือสิ่งแวดล้อม
7	การอธิบายด้วยการพิจารณาถึงประเด็นเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรมและการเมือง

แทกการ์ท และวิลสัน (Taggart & Wilson. 1998 : 41 — 42) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับ การประเมินระดับความสามารถในการคิดไตร่ตรองจากหลักฐานการเขียน 3 ระดับคือ

ระดับที่ 1 ระดับความสามารถในการอธิบายโดยใช้เหตุผลที่มาจากหลักการหรือทฤษฎี (Technical level) ผู้ปฏิบัติจะนำเอาประสบการณ์ในอดีตและความรู้จากเนื้อหาวิชามาใช้ในการพิจารณาไตร่ตรอง เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายของกิจกรรม

หลักฐานที่ได้จากการเขียนประกอบด้วย

- 1.) มีการเขียนบรรยายเรื่องราวโดยทั่วไปจากการสังเกต
- 2.) มุ่งเน้นการใช้เนื้อหาวิชาทฤษฎีที่ได้จากการอ่านและประสบการณ์ในอดีตโดยปราศจากการพิจารณาหาทางเลือกอื่น

- 3.) กำหนดการบรรลุวัตถุประสงค์โดยยึดตามงาน

- 4.) ใช้คำศัพท์ทางการศึกษาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับเรื่องราวที่เขียน

ระดับที่ 2 ระดับความสามารถในการอธิบายโดยใช้เหตุผลที่มาจากการพิจารณาทางเลือกที่เหมาะสมกับบริบทของสถานการณ์ (Contextual level) โดยผู้ปฏิบัติจะมีการพิจารณาหาทางเลือกที่หลากหลาย โดยมีพื้นฐานมาจากความรู้และค่านิยมและมีการวิเคราะห์การสร้างความคิด ความตรงตามหลักวิชาการและสภาพแวดล้อมของสถานการณ์

หลักฐานที่ได้จากการเขียน ประกอบด้วย

1. มีการพิจารณาไตร่ตรองในการตัดสินใจเกี่ยวกับบริบทของสถานการณ์
2. มีการเชื่อมโยงระหว่างทฤษฎีและปฏิบัติ

3. มองหาทางเลือกที่หลากหลายที่จะใช้ในการปฏิบัติ โดยมีพื้นฐานมาจากความรู้และค่านิยมของสังคม

4. มีการวิเคราะห์ การสร้างความชัดเจนและควมมีเหตุผลของการปฏิบัติ
ระดับที่ 3 ระดับความสามารถในการอธิบายด้วยการพิจารณาถึงเหตุผลที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรม จริยธรรม สังคมและการเมืองกับสถานการณ์จริง (Dialectical level) โดยผู้ปฏิบัติจะมีการใช้ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรม จริยธรรม สังคม และการเมืองมาเชื่อมโยงกับสถานการณ์ที่กำหนด

หลักฐานที่ได้จากการเขียนประกอบด้วย

1. มีการตั้งประเด็นคำถามอย่างเป็นระบบ
2. มีการกำหนดทางเลือกที่หลากหลายและมีการเปรียบเทียบกับทฤษฎี
3. มีการพิจารณาไตร่ตรองในการตัดสินใจถึงผลลัพธ์ที่ตามมา
- 4) นำเอาประเด็นทางคุณธรรม จริยธรรม สังคม และการเมืองมาใช้ในการพิจารณาเกี่ยวกับสถานการณ์ที่กำหนด

ตาราง 2 การเปรียบเทียบระดับการคิดไตร่ตรองระหว่างสปาร์ค- แลงเกอร์และคณะ กับแทกการ์ตและวิลสัน (Taggart & Wilson. 1998)

ระดับการคิดไตร่ตรองของ สปาร์ค-แลงเกอร์และคณะ(Sparks-Larger, et al. 1991)		ระดับการคิดไตร่ตรองของ แทกการ์ตและวิลสัน (Taggart & Wilson.1998)
ระดับ	ลักษณะ	
1	ไม่มีการพูดอธิบาย	เริ่มมีการคิดไตร่ตรองเล็กน้อย
2	มีการบรรยายเรื่องราวทั่วไป	
3	มีการให้คำนิยามเรื่องราวด้วยถ้อยคำหรือข้อสรุปที่เหมาะสม	มีการคิดไตร่ตรองระดับ 1
4	มีการอธิบายด้วยเหตุผลที่มาจากความเชื่อหรือความรู้สึก	
5	การอธิบายด้วยเหตุผลที่มาจากหลักการหรือทฤษฎี	มีการคิดไตร่ตรองระดับ 2
6	การอธิบายด้วยหลักการหรือทฤษฎีและการพิจารณาด้วยปัจจัยเกี่ยวกับบริบทหรือสิ่งแวดล้อม	
7	การอธิบายด้วยการพิจารณาถึงประเด็นเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรมและการเมือง	มีการคิดไตร่ตรองระดับ 3

การคิดไตร่ตรองในการปฏิบัติงานสอนนั้น อภิภา ปรัชญพฤทธิ (2547 : 50-51) ได้สรุปกระบวนการคิดไตร่ตรองถึงประสบการณ์การสอนของครูผู้สอนอย่างพินิจพิเคราะห์ ซึ่งอาจเกิดขึ้นระหว่าง หรือหลังการสอนก็ได้ และได้จำแนกการคิดไตร่ตรองเพื่อพัฒนาการสอนใน 3 ระดับ ดังนี้

1.การคิดไตร่ตรองระดับเนื้อหา (Content reflection) การคิดไตร่ตรองระดับนี้จะมุ่งความสนใจไปที่วิธีการและรูปแบบต่างๆ ของการสอน การพัฒนาหลักสูตรหรือ ประเมินการเรียนการสอน และหลักสูตร โดยผู้คิดไตร่ตรองจะมุ่งคิดตอบคำถามว่า “ อะไร ” เช่นในการสอนแบบใดแบบหนึ่ง ผู้สอนจะต้องทำอะไรบ้าง การสอนแต่ละวิธีมีขั้นตอนอะไรบ้าง ความรู้ที่ได้จากการไตร่ตรองในระดับนี้ส่วนใหญ่เป็นความรู้ที่เป็นเทคนิคหรือเป็นเครื่องมือในการควบคุมสิ่งแวดล้อม (Technical/ instrumental knowledge) ทางการเรียนการสอน เป้าหมายของการเรียนรู้จากการคิดไตร่ตรองในระดับนี้คือ การหาเทคนิควิธีเพื่อให้ผู้สอนสามารถแก้ปัญหา และ ควบคุมสภาวะแวดล้อมทางการเรียนการสอนได้

2. การคิดไตร่ตรองระดับกระบวนการ (Process reflection) ผู้สอนที่คิดไตร่ตรองในระดับนี้ มุ่งเน้นที่กระบวนการ หรือกลวิธีที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ หรือเป็นการตอบคำถาม “ อย่างไร ” เกี่ยวกับเรียนการสอน กล่าวคือจะสอนอย่างไรให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ตัวบ่งชี้การเรียนรู้ของผู้เรียนที่ใช้อยู่เหมาะสมหรือไม่ ซึ่งการจะตอบคำถามดังกล่าวได้ผู้สอนจำเป็นต้องพัฒนาความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาการของผู้เรียนในหลายๆ ด้าน เช่น ในเรื่องรูปแบบการเรียนรู้ (Learning styles) ระดับพัฒนาการของผู้เรียนทั้งด้านพุทธิพิสัย และจิตพิสัย ปัจจัยที่จูงใจให้ผู้เรียนสนใจในบทเรียน เป็นต้น ความรู้ที่ได้รับจากการคิดไตร่ตรองระดับนี้ เกิดจากกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความเข้าใจ หรือที่เรียกว่า Communicative knowledge (อภิภา ปรัชญพฤทธิ. 2547 : -51) กล่าวคือ ผู้สอนจะต้องรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล และตระหนักว่าผู้เรียนแต่ละคนมีพื้นฐานความรู้ ความคิด ทักษะคติ ค่านิยม ความเชื่อ หรือวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ฉะนั้น การให้ความหมาย (Meaning making) หรือการแปลความหมายในเหตุการณ์หรือประสบการณ์เดียวกัน อาจแตกต่างกันไป

3. การคิดไตร่ตรองระดับมโนทัศน์ (Premise reflection) ผู้สอนที่มีความคิดในระดับนี้จะตั้งคำถามเกี่ยวกับความเหมาะสม เป้าหมาย คุณค่า ประสิทธิภาพของวิธีการสอนที่ตนเองใช้สอนอยู่ รวมถึงอิทธิพลทางสังคม วัฒนธรรมต่อการสอนของตน ทั้งนี้ผู้ที่มีการคิดไตร่ตรองระดับนี้อาจตั้งคำถามกับตนเองว่า วิธีการสอนที่ใช้อยู่ก่อให้เกิดอคติ การเลือกปฏิบัติ หรือความไม่เป็นธรรมให้คงอยู่ต่อไปในสังคมหรือไม่ โดยการยกย่อง ยอมรับความรู้ หรือประสบการณ์ ของชนกลุ่มน้อยอื่นๆ เช่น ในการเลือกตำราประกอบการเรียนการสอน หรือในการบรรยาย ครูผู้สอนอาจตั้งคำถามกับตนเองว่า ทำไมจึงเลือกใช้ตำรานั้น หรือ สอนเนื้อหา นั้น ความรู้ที่สอนหรือถ่ายทอดนั้นสะท้อน

ประสบการณ์ วัฒนธรรมของคนกลุ่มไหน การคิดไตร่ตรองระดับนี้มีเป้าหมายเพื่อปลดปล่อยให้ผู้คิดไตร่ตรอง มีความคิดอิสระทางความคิด หรือที่เรียกว่า Emancipatory learning และเชื่อในกระบวนการคิดไตร่ตรองระดับมโนทัศน์จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไม่ในระดับสังคมก็ระดับบุคคล ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาเองมีจุดหมายอยู่ที่การคิดไตร่ตรองระดับมโนทัศน์เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระดับบุคคลเพื่อพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษเป็นสำคัญ

สำหรับการศึกษานี้ผู้ศึกษาได้นำแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินระดับความสามารถในการคิดไตร่ตรองของแทกการ์ท และวิลสัน (Taggart & Wilson, 1998 : 41 – 42) ที่ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับ การประเมินระดับความสามารถในการคิดไตร่ตรองจากหลักฐานการเขียน 3 ระดับ มาศึกษาเนื่องจากหากบุคคลสามารถอธิบายเหตุผลที่ได้จากการวิเคราะห์สถานการณ์ที่กำหนด โดยใช้หลักวิชาการร่วมกับบริบทของสถานการณ์นั้นๆได้ก็จะสามารถการประเมินความสามารถในการคิดไตร่ตรองได้ด้วย

9.งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการคิดไตร่ตรอง

9.1 งานวิจัยในประเทศ

จากการศึกษาของ จริยา ตันติกรกุล (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการฝึกคิดสะท้อนกลับ ในการสอนภาคปฏิบัติต่อ ความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล โดยทำการศึกษาในนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพยาบาลทหารอากาศ จำนวน 32 คน แบ่งกลุ่มตามคะแนนเฉลี่ยวิชาการพยาบาลเด็ก แล้วจับฉลากเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 16 คน กลุ่มทดลองได้รับการสอนด้วยการฝึกการคิดสะท้อนกลับ(Reflective) กลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแผนการสอนภาคปฏิบัติวิชาการพยาบาลเด็ก รูปแบบการฝึกคิดสะท้อนกลับ แบบสอบอัตนัยประยุกต์วัดความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาล

ผลการวิจัยพบว่าภายหลังการสอนนักศึกษาพยาบาลที่ได้รับการสอนด้วยการฝึกคิดสะท้อนกลับ มีคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลสูงกว่าก่อนสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลที่ได้รับการสอนด้วยการฝึกคิดสะท้อนกลับสูงกว่านักศึกษาที่ได้รับการสอนปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษาของพลังโซค แหวนเพชร (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการเปรียบเทียบขั้นตอนการสอนของครูใหม่กับการรับรู้ของนักเรียนโดยผู้สอนในฐานะประชากรตัวอย่างในการศึกษาต้องการที่จะปรับปรุงการสอนระหว่างการฝึกสอนในวิชาเทคนิคการสอนในภาษาอังกฤษเพื่อวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 3 โดยผู้เกี่ยวข้องเป็นนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 48 คน โดยอาศัยเครื่องมือในการศึกษา 2 ประเภทคือ 1.แบบสอบถามซึ่งประกอบด้วย

แบบสอบถามของครูเกี่ยวกับขั้นตอนการสอนและแบบสอบถามของนักเรียนที่เกี่ยวกับการรับรู้ขั้นตอนของการเรียน การเปรียบเทียบแบบสอบถามระหว่างครูและนักเรียนจะบ่งชี้ว่าเกิดความสอดคล้องหรือไม่ระหว่างการรับรู้ของครูและนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอน และ 2. แบบบันทึกประจำวันแบบคิดทบทวนของครู ปัญหาที่ระบุในบันทึกประจำวันแบบคิดทบทวน พร้อมวิธีแก้ไขที่จะถูกใช้วางแผนในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และการสอนในครั้งต่อไป

ผลจากการศึกษาพบว่าครูผู้สอนต้องปรับปรุง 6 ด้านในการสอนครั้งแรก ได้แก่ การเรียกความสนใจ ระเบียบวินัย การฝึกฝนคำ การตั้งคำถาม การมีส่วนร่วมของผู้เรียน และการใช้คำสั่ง ปัญหา 4 ด้านแรกได้รับการแก้ไขได้ดีในการสอนครั้งที่ 2 ส่วนที่เหลืออีก 2 ด้าน ไม่สามารถแก้ไขให้เป็นที่น่าพอใจได้ โดยปัญหาด้านการมีส่วนร่วมของผู้เรียนมีสาเหตุมาจากครูไม่สามารถส่งผ่านข้อมูลได้ ส่วนการให้คำสั่งผู้เรียนผู้วิจัยไม่เห็นว่าเป็นขั้นตอนของการเรียน

จากการศึกษาของปราณี ด่านกุลประเสริฐ (2544: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลของเทคนิคการสอนตนเองที่มีต่อพฤติกรรมการคิดไตร่ตรอง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านบรือ (บรือราษฎร์ผดุง) อำเภอบรือ จังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกการใช้เทคนิคการสอนตนเองมีพฤติกรรมการคิดไตร่ตรองสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกการใช้เทคนิคการสอนตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่ได้รับการฝึกการใช้เทคนิคการสอนตนเองมีพฤติกรรมการคิดแบบไตร่ตรองสูงขึ้นจากก่อนการฝึกการใช้เทคนิคการสอนตนเอง และมีพฤติกรรมการคิดแบบไตร่ตรองไม่แตกต่างกัน และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันหลังได้รับการฝึกเทคนิคการสอนตนเองมีพฤติกรรมการคิดแบบไตร่ตรองไม่แตกต่างกัน

จากการศึกษาของ รัตนา บรรณารธรรม (2545 : 106-112) ได้ศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับชั้นเรียนและเพศ ที่มีผลต่อการคิดวิเคราะห์ไตร่ตรองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกลุ่มวังสระปทุม ซึ่งเป็นผู้นำนักเรียนด้านการต่อต้านเสพติดจำนวน 100 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามการคิดวิเคราะห์ไตร่ตรองของเคมเบอร์และคณะ (Kember et al. 2000) แบบสอบถามดังกล่าวแบ่งระดับความคิดออกเป็น 4 ระดับ คือ การคิดแบบที่เคยชินเป็นนิสัย (habitual action) การคิดจากความเข้าใจ (understanding) การคิดทบทวนอย่างรอบคอบ

(reflection) และการคิดแบบพิจารณา (critical reflection) โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐานและทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง ผลการศึกษาพบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับชั้น และเพศ ที่มีผลต่อการคิดไตร่ตรองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มวังสระปทุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนหญิงส่วนใหญ่มีการคิดไตร่ตรองอย่างรอบคอบ และนักเรียนชายส่วนใหญ่ มีการคิดจากความเข้าใจ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ส่วนใหญ่มีระดับการคิดอย่างไตร่ตรองอย่างรอบคอบ ในขณะที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5 มีความคิดที่เกิดจากความเข้าใจ และนักเรียนทุกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทุกชั้นเรียนมีการคิดจากความเข้าใจ

จากการศึกษาของ จีราภา ปานเพชร (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษากระบวนการคิดทบทวน (Reflecting) ของครูผู้สอนที่สามารถเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการสอนของตนเองโดยเน้นที่เทคนิคการถามคำถาม โดยเทคนิคนี้ใช้เพื่อการพัฒนาการถามคำถามของนักเรียนจากครูผู้สอน และในการวิจัยมีครูผู้สอนและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 40 คน เป็นประชากร ข้อมูลที่ได้มาจากเครื่องมือสองประเภท คือ 1.) บันทึกประจำวันของครูผู้สอนที่อธิบายถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในห้องเรียน ความคิดของครูผู้สอนเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้น และความคิดที่จะพัฒนาในแผนการจัดการเรียนรู้ในครั้งต่อไป และ 2.) บทบันทึกคำสนทนาระหว่างครูผู้สอนและนักเรียน โดยใช้กระบวนการสามขั้นตอนในงานวิจัยคือ การวางแผน การสอน และการคิดทบทวน (Reflecting) ผลของการศึกษาพบว่าหลังจากการคิดทบทวน (Reflecting) ครูผู้สอนสามารถนำผลที่ได้มาจัดการกับเทคนิคการถามคำถามในครั้งต่อไป เทคนิคที่ใช้ได้ผลถูกนำไปใช้อีกครั้งเพื่อให้แน่ใจว่าเทคนิคนั้นสามารถช่วยให้นักเรียนตอบคำถามได้ทุกครั้ง ส่วนเทคนิคที่ใช้ไม่ได้ผลในครั้งแรกจะถูกนำไปใช้ในครั้งต่อไปเพื่อให้ครูผู้สอนค้นหาสาเหตุที่ไม่สามารถช่วยนักเรียนในการตอบคำถามได้ และครูผู้สอนต้องเตรียมคำถามหรือเทคนิคที่หลากหลายเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในขณะนั้น

จากการศึกษาของ วนิตา รัตนสุวรรณ (2547 : บทคัดย่อ) ที่ได้พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดไตร่ตรองของอาจารย์พยาบาล โดยดำเนินการวิจัยในรูปแบบของการวิจัยและพัฒนา ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนคือ 1)การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน 2) การสร้างหลักสูตรอบรม 3) การทดสอบประสิทธิภาพของหลักสูตร 4) การปรับปรุงหลักสูตรการฝึกอบรม มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน แบ่งเป็นกลุ่มที่ทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมจำนวน 20 คน ซึ่งเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จังหวัดพะเยา และเป็นกลุ่มควบคุมที่ได้รับเอกสารความรู้เกี่ยวกับการคิด จำนวน 20 คนซึ่งเป็นอาจารย์พยาบาลจากวิทยาลัยพยาบาล จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบมีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม วัดผล 2 ครั้ง (Randomized Pretest- Post test Control Group Design) โดยประเมินกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบวัดนิสัยในการคิดไตร่ตรองและแบบประเมินความสามารถในการคิดไตร่ตรอง ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของนิสัยในการคิดไตร่ตรองและความสามารถในการคิดไตร่ตรองสูงกว่ากลุ่มควบคุม และมีการประเมินกลุ่มทดลองตามวัตถุประสงค์ของหน่วยการเรียนรู้โดยใช้แบบสอบถามท้ายหน่วยและประเมินกระบวนการคิดไตร่ตรองในการประเมินภาวะสุขภาพ การวินิจฉัยการพยาบาลและการวางแผนการพยาบาลหลังเสร็จสิ้นการอบรมในหน่วยที่ 2-4 ผลการทดลองพบว่า กลุ่มทดลองสามารถสอบผ่านตามวัตถุประสงค์ โดยมีค่าเฉลี่ยรวมทุกหน่วย คือเป็นร้อยละ 80.73

จากการศึกษาของ สุริวรรณ ฟองอินทร์ (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพัฒนาการการคิดไตร่ตรองของนักเรียนในช่วงชั้นที่3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงรายเขต 1 โดยจำแนกตามการอบรมเลี้ยงดู เจตคติต่อพุทธศาสนา และเพศ โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วย แบบวัดการคิดไตร่ตรอง แบบวัดเจตคติต่อพุทธศาสนา และแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู จากกลุ่มตัวอย่าง

จำนวน 376 คน ผลการศึกษาสรุปว่า พัฒนาการการคิดไตร่ตรองของนักเรียนเพิ่มขึ้นจากชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และคงที่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

9.2 งานวิจัยต่างประเทศ

จากการศึกษาของเบเคอร์ (Baker . 1996 : 19-21) เกี่ยวกับการเรียนรู้โดยการคิดไตร่ตรอง ยุทธศาสตร์ การสอนสำหรับการพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณ การศึกษาการเขียนบันทึกประจำวัน โดยการคิดไตร่ตรองการดำเนินการ ในนักศึกษาหลักสูตรปริญญาตรีทางการแพทย์ โดยได้รับการสอนและแนะนำวิธีการเขียนในระหว่างการได้รับประสบการณ์ในคลินิก ประกอบด้วย 4 ส่วนคือ 1.) การระบุเหตุการณ์ 2.) การอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับความรู้สึก ความคิด การกระทำที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์นั้นโดยอาจเขียนภาพประกอบเหตุการณ์ด้วย 3.) การวิเคราะห์ความมีนัยสำคัญหรือการสร้างความหมายของประสบการณ์โดยการพิจารณาความรู้สึก ความคิดและการแปลความหมายจากประสบการณ์ และ 4.) การสร้างความเกี่ยวข้องซึ่งเป็นผลที่เกิดขึ้นจากการคิดไตร่ตรองประกอบด้วย การวางแผนการปฏิบัติการในคลินิก การรับรู้ด้วยตนเอง ในฐานะพยาบาลและหรือผู้เรียนและการเรียนรู้ด้วยตัวเองในฐานะบุคคล

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียนได้เลือกการเขียนบันทึกที่ใช้การคิดไตร่ตรองในวิชาการพยาบาล สุขภาพจิต โดยใช้การอธิบายด้วยการวิเคราะห์ การสรุปองค์ความรู้ และการตัดสินใจกระทำ ผู้สอนได้ให้ข้อคิดเห็นว่า ความวิตกกังวล และการให้ความสำคัญของผู้เรียนเกี่ยวกับความครอบคลุมของจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มักทำให้ผู้เรียนมีความสับสนในการคิดไตร่ตรอง และสำหรับผู้เรียนได้ให้ข้อคิดเห็นไว้ว่า รู้สึกมีความสุขและสนุกในการคิดไตร่ตรอง รวมทั้งได้ค้นพบความหมายเกี่ยวกับสิ่งที่กระทำ โดยพบว่า การเขียนบันทึกโดยใช้การคิดไตร่ตรองช่วยให้เขาได้ทบทวนการทำงานของเขาในแนวทางใหม่ๆ ด้วย

จากการศึกษาของกัสทอฟสัน และวินสตัน (Gustafson & Winston. 1996 : 1-8) ได้ศึกษาผลการใช้กิจกรรมในการส่งเสริมการคิดไตร่ตรองให้กับนักเรียนนายร้อยโดยใช้เวลาในการศึกษา 3 ปี โดยมีกิจกรรมประกอบการศึกษาดังนี้

การให้เวลาอย่างเพียงพอในการสร้างรูปแบบการคิดไตร่ตรองการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการเรียนรู้ร่วมกัน การซักถาม โดยการให้เขียนเป็นความเรียง 1 หน้ากระดาษ เกี่ยวกับบุคคลที่มีความสำคัญสำหรับตนเอง เช่น พ่อ แม่ พี่น้องหรือบุคคลอื่นๆ ว่าแต่ละคนมีความสำคัญต่อตนเองอย่างไร การเขียนรายงานแบบอย่างสมบูรณ์ เกี่ยวกับคุณค่าความสำเร็จ และความบกพร่องของกิจกรรมที่ได้กระทำผ่านมาแล้ว 2-3 สัปดาห์ เป็นสิ่งกระตุ้นการเขียน โดยประกอบด้วยการประเมินผลที่ส่งเสริมการทบทวนและการคิดไตร่ตรอง นอกเหนือจากการอธิบายรายละเอียดตามความเป็นจริง การให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงประจักษ์ (Evidence Based Practice) เป็นการกระตุ้นให้มีความคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆที่เกิดขึ้นก่อนหน้านี้ อาจใช้การเขียนเชิงวิจารณ์ หรือการอภิปรายระหว่างบุคคลเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ หรือใช้คำถามเพื่อ

กระตุ้นการคิดไตร่ตรองระหว่างผู้เรียน และสรุปว่าการคิดไตร่ตรองส่งผลต่อการเพิ่มการเรียนรู้และสร้างความเข้าใจต่อสิ่งที่ศึกษา

พลาทเซอร์ เบลเคอร์และแอสฟอร์ด (Platzer, Blaker & Ashford, 2000 : 689-694) ได้ศึกษาการประเมินกระบวนการและผลลัพธ์จากการเรียนรู้ โดยผ่านกลุ่มที่มีการปฏิบัติกรคิดไตร่ตรองในหลักสูตรอนุปริญญาทางการแพทย์ โดยศึกษาในนักศึกษาพยาบาลในสถาบันการศึกษาที่อยู่ตอนใต้ของประเทศอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มย่อย 4 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มมีสมาชิก 6-10 คน มีผู้อำนวยความสะดวก (facilitators) 1-2 คน การดำเนินการใช้การยัดผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยปราศจากการควบคุมและไม่ยึดรูปแบบโครงสร้าง ส่งเสริมการให้อิสระกับกลุ่มในการเปิดกว้างทางความคิดในการพูดคุยและเจรจาต่อรอง กลุ่มมีการพบกัน 15 ครั้งต่อปีการศึกษา โดยใช้เวลาในการศึกษา 2 ปี หลังเสร็จสิ้นการศึกษาผู้วิจัยได้ใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เกี่ยวกับประสบการณ์ในการคิดไตร่ตรอง โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง ประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับประสบการณ์เดิมของการศึกษาและมุมมองของผู้เรียนต่อประสบการณ์นั้น ผลของกระบวนการกลุ่มในการคิดไตร่ตรองต่อการเรียนรู้และการปฏิบัติทางวิชาชีพ และความรู้สึกของผู้เรียนต่อกระบวนการกลุ่มในการคิดไตร่ตรอง

ผลจากการศึกษาแยกเป็น 2 ประเด็น คือ ประเด็นที่ 1 กระบวนการ พบว่า สมาชิกแต่ละคนจะร่วมกันมองและพิจารณาสิ่งต่างๆ อย่างลึกซึ้งมากขึ้น โดยได้มีการแลกเปลี่ยนมุมมองที่แตกต่างกันในการอภิปรายร่วมกัน ซึ่งจะช่วยพัฒนาความอดทนของผู้เรียนต่อความไม่ชัดเจนของประเด็นต่างๆ ประเด็นที่ 2 ผลลัพธ์ พบว่าผลจากการเรียนรู้โดยผ่านกลุ่มที่มีการคิดไตร่ตรอง สนับสนุนให้มีการเพิ่มการเปิดกว้างทางความคิดและการคิดอย่างมีวิจารณญาณควบคู่กับความเชื่อมั่นในตนเองและความมุ่งมั่นในการใช้ความรู้และการวิจัยในการปฏิบัติงาน

วิทเทินเบิร์ก (Wittenberg, 2000 : Abstract) ได้ศึกษาความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นของการจัดการแบบสอบถามการคิดไตร่ตรอง (Dispositions of Reflective Questionnaire : DRTQ) โดยทำการศึกษากับครูผู้สอนฟิสิกส์ ในชั้นแรกของการทดสอบได้จำแนกความเที่ยงตรงที่เป็นส่วนประกอบในการตัดสินใจ ศึกษาความแตกต่างในการจัดการการคิดไตร่ตรอง ระหว่างก่อนฝึกหัดครู และหลังฝึกหัดครู และเพศ โดยใช้สถิติจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนหลายตัวแปร (MANOVA) ผลที่พบคือ ไม่มีความแตกต่างระหว่างก่อนฝึกหัดครู หลังฝึกหัดครู และเพศ แต่อย่างไรก็ตามผลจากการคิดวิเคราะห์องค์ประกอบของการจัดการแบบสอบถามการคิดไตร่ตรอง มีแนวโน้มที่ค่าความเที่ยงตรงจะเพิ่มขึ้น และมีความเชื่อมั่นในระดับปานกลาง ส่วนผลที่ได้จากการกระตุ้น การคิดไตร่ตรองและการสัมภาษณ์ ทำให้ทราบว่าขณะที่การจัดการแบบสอบถามความสามารถในการคิดไตร่ตรอง มีความเที่ยงตรงเชิงทฤษฎีมากกว่ารายละเอียดโครงสร้างรายข้อ

การสังเคราะห์แนวคิดของเบอร์ตัน (Burton . 2000 : 10-13 ; cited in Bellman .1996) พบว่าการคิดไตร่ตรองช่วยสร้างความเข้าใจแก่พยาบาลในการปฏิบัติการพยาบาล โดยสามารถนำทฤษฎีไปใช้ในการปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งช่วยสนับสนุนคุณภาพของการพยาบาลได้ จึงเห็นความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาครูพยาบาลให้มีความสามารถในการคิดไตร่ตรองอันจะนำไปสู่การประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการการคิดไตร่ตรองให้แก่ผู้เรียนต่อไป ซึ่งการศึกษาพบว่าการที่จะทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดไตร่ตรองได้นั้น ครูผู้สอนต้องเป็นผู้มีความสามารถในการคิดไตร่ตรองด้วย (วิยะดา รัตนสุวรรณ.2547 : 6) อันจะนำไปสู่การประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการการคิดไตร่ตรองแก่ผู้เรียนต่อไป

เคียว (Keo. 2001 : Abstract) ได้ศึกษาระดับความรู้และการคิดไตร่ตรองของนักเรียนที่เลือกเรียนเกี่ยวกับกระบวนการการยกระดับเครือข่าย (Web-enhanced course) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยนักเรียนที่เลือกเรียนกระบวนการการยกระดับเครือข่าย และนักศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 13 คน ซึ่งในการวิจัยนี้ได้พัฒนางานของ นิวคอม และเทรฟ (Newcomb &Trefz. 1987) และบลูม (Bloom) เพื่อนำมาใช้ประเมินระดับความรู้เกี่ยวกับการสอนและการคิดไตร่ตรองของนักเรียน โดยแบ่งการคิดไตร่ตรองออกเป็น 4 ระดับคือ 1.) การจำ (Remember) 2.) กระบวนการ (Processing) 3.) การคิดสร้างสรรค์ (Creating) 4.) การประเมิน (Evaluating) ผลการศึกษาพบว่า ความรู้ของครูและนักเรียนในระดับการจำและกระบวนการมีอยู่น้อย ระดับความรู้ของนักเรียนที่ได้รับการสอนในห้องเรียนและการสอนโดยออนไลน์มีความแตกต่างเล็กน้อย

คิงส์เบอรี่ (Kingsbury. 2002 : Abstract) ได้ศึกษาอุปสรรคในการสอนการคิดไตร่ตรอง (Critical reflective thinking) ของผู้เรียนเกี่ยวกับการศึกษาระดับอุดมศึกษาของผู้ที่นับถือศาสนาคริสต์ในแอฟริกา เพื่อต้องการปรับปรุงแก้ไขโปรแกรมการฝึกหัดครูในอนาคต กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นครูที่สอนในระดับอุดมศึกษาที่นับถือศาสนาคริสต์ในเมืองไนโรบี เคนยา หรือภาคเหนือของอูกันดา วิจัยนี้ใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ มีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้วิธีการสังเกตและการสัมภาษณ์โดยนักบวช การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยนี้ใช้รูปภาพที่มีค่าเกี่ยวกับบริบท (rich picture of the context) ในหัวเรื่องเกี่ยวกับการสอนและการเปลี่ยนวิธีการสอน ผลการวิจัยครั้งนี้สรุปได้ว่า อุปสรรคในการสอนการคิดไตร่ตรองคือ ครูมีความคิดอย่างมีวิจารณญาณในระดับต่ำ ความเข้าใจของครูในเรื่องการเปลี่ยนแปลงวิธีที่ใช้ในการส่งเสริมการสอนต่ำ ไม่มีแหล่งเรียนรู้สำหรับให้นักเรียนใช้ การไม่ได้นำผลการเปรียบเทียบเดิมกับการสอนที่ได้เปลี่ยนแปลงใหม่มาใช้ ทั้งนักเรียนและครูไม่ชำนาญในด้านการใช้ภาษา

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า การคิดไตร่ตรองมีอิทธิพลมาจากวิธีการสอนเป็นส่วนใหญ่ แต่การนำกระบวนการคิดไตร่ตรองเพื่อการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษใน

ประเทศไทยยังพวามีน้อย ทั้งๆที่เป็นการนำกระบวนการที่เสียค่าใช้จ่ายน้อย แต่เกิดประโยชน์สูงสุด และเป็นการพัฒนาที่ยั่งยืน ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาสนใจที่จะศึกษาผลการคิดไตร่ตรองเพื่อพัฒนาความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษโดยการเปรียบเทียบการรับรู้ของครูผู้สอนและนักเรียนที่มีผลต่อการเรียนการสอนทั้งนี้จุดประสงค์สำคัญอยู่ที่การพัฒนาการสอนของครูและการส่งเสริมการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพของผู้เรียนเป็นสำคัญ

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาผลของการคิดไตร่ตรองเพื่อพัฒนาความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การเปรียบเทียบการรับรู้ของครูผู้สอนและนักเรียนเพื่อหาผลสัมฤทธิ์ในการใช้กระบวนการคิดไตร่ตรอง เพื่อนำมาปรับปรุง แก้ไข กระบวนการเรียนการสอนของครูผู้สอนให้มีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของผู้เรียนให้มากที่สุด ผู้ศึกษาได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
3. การเก็บรวบรวมเครื่องมือ
4. การจัดการกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ระดับชั้น ม.2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 3 คน และนักเรียนชั้น ม.2 โรงเรียนราชประชาสวัสดิ์ ฝ่ายมัธยมรัชดาภิเษก ในพระบรมราชูปถัมภ์ที่เรียนรายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน จำนวน 12 ห้องเรียน รวมจำนวนนักเรียน 623 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างคือครูที่ได้รับมอบหมายจากโรงเรียนให้เป็นผู้สอนภาษาอังกฤษพื้นฐาน ระดับชั้น ม.2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 3 คน และนักเรียนชั้น ม.2 โรงเรียนราชประชาสวัสดิ์ ฝ่ายมัธยมรัชดาภิเษก ในพระบรมราชูปถัมภ์ รับผิดชอบในการสอนคนละ 4 ห้องเรียน จำนวน 12 ห้องเรียน แต่ในการศึกษาครั้งนี้ได้สุ่มแบบเฉพาะเจาะจงโดยกลุ่มตัวอย่างจะทำการศึกษาคนละ 3 ห้องเรียน การจัดที่จะสอนห้องใดบ้างนั้นขึ้นอยู่กับการจัดของคณะกรรมการวิชาการ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นข้าราชการครูจำนวน 2 คน และครูอัตราจ้าง 1 คน รวมจำนวนนักเรียน 456 คน เป็นการสุ่มแบบชี้เฉพาะเจาะจง ความสามารถของนักเรียนทั้ง 9 ห้องเป็นผู้ผ่านการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มาแล้วและกำลังเรียนในระดับชั้น ม.2 ปีการศึกษา 2549

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ

1. การรับรู้ของครูผู้สอน
2. การรับรู้ของนักเรียนด้านการเรียนการสอน

1.การรับรู้ของอาจารย์ผู้สอน

ในส่วนของการรับรู้ด้านการวางแผนการจัดการเรียนรู้นั้น ผู้ศึกษาได้ร่วมวางแผนและจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้กับครูผู้สอนรายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ระดับชั้น ม.2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 3 คนด้วย ทั้งนี้เพื่อรับทราบกลวิธีการวางแผนการสอนและการเปลี่ยนแปลงปรับปรุง พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละชั่วโมงในระหว่างการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยประกอบด้วย

1.1 แบบสอบถาม เป็นการตอบแบบสอบถามในลักษณะปลายเปิด ซึ่งครูจะตอบแบบสอบถามหลังจากที่สอนเสร็จสิ้นในแต่ละคาบ โดยระบุวิธีปฏิบัติการสอนในคาบเรียนที่ผ่านมา

1.2 แบบบันทึกการสอน เป็นแบบบันทึกที่ครูผู้สอนทำการบันทึกหลังจากที่สอนเสร็จในแต่ละคาบ โดยแบ่งออกเป็น สิ่งที่ครูผู้สอนพบว่าตนเองประสบความสำเร็จในการสอนในคาบนั้น กับสิ่งที่ต้องการจะปรับปรุงเพื่อจะนำผลนั้นไปปรับสอนในคาบเรียนถัดไปโดยใช้การคิดไตร่ตรองจากการสอน เนื้อหาของการบันทึกประกอบไปด้วย การจัดกิจกรรม เทคนิควิธีการสอน การใช้สื่อการสอน การมีปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน การจัดการชั้นเรียน การวัดผล และประเมินผล การประเมินความ สามารถในการคิดไตร่ตรองประกอบด้วยการให้ระดับคะแนนตามตารางดังนี้

ตาราง 3 ระดับการประเมินความสามารถในการคิดไตร่ตรอง ปรับปรุงจาก Taggart & Wilson.

(1998 : 40)

ระดับ	รายการ	คะแนน		
		1	2	3
1	สามารถอธิบายเหตุผลโดยใช้หลักการหรือทฤษฎี (Technical Level)	บรรยายเรื่องราวโดยทั่วไปจากการสังเกต	บรรยายเรื่องราวจากการสังเกตและเนื้อหามีการอ้างอิงหลักการหรือทฤษฎีอย่างน้อย 1 ทฤษฎี	บรรยายเรื่องราวจากการสังเกตและเนื้อหามีการอ้างอิงหลักการหรือทฤษฎีมากกว่า 1ทฤษฎี
ระดับ	รายการ	คะแนน		
		4	5	6
2	สามารถอธิบายเหตุผลโดยใช้หลักวิชาการร่วมกับบริบทของสถานการณ์ (Contextual level)	วิเคราะห์หรือจำแนกแยกแยะเกี่ยวกับบริบทของสถานการณ์	วิเคราะห์และบรรยายเชื่อมโยงระหว่างบริบทของสถานการณ์และทฤษฎีอย่างน้อย 1 ทฤษฎี	วิเคราะห์และบรรยายความเชื่อมโยงระหว่างบริบทของสถานการณ์และทฤษฎีมากกว่า 1 ทฤษฎี

ตาราง 3 (ต่อ)

ระดับ	รายการ	คะแนน		
		7	8	9
3	ความสามารถอธิบายเหตุผล โดยการเชื่อมโยงประเด็นที่ เกี่ยวข้องกับ คุณธรรม จริยธรรม สังคมและการเมือง กับสถานการณ์ จริง (Dialectical level)	ตั้งประเด็น คำถามพร้อมให้ ข้อมูลสนับสนุน	มีการเปรียบเทียบ ระหว่าง ทางเลือกแต่ละ แนวทางกับ ทฤษฎีโดยมีการ พิจารณาไตร่ตรอง ถึงผลลัพธ์และ ผลกระทบที่จะ ตามมา	มีการนำเสนอ ประเด็นทาง คุณธรรม จริยธรรม สังคม และการเมือง มา ใช้ในการ พิจารณากับ สถานการณ์ที่ กำหนด

1.3 แบบสอบถามเพื่อการประเมินตนเองก่อนที่จะใช้กระบวนการคิดไตร่ตรอง และ ทำซ้ำ
อีกครั้งเมื่อผ่านกระบวนการคิดไตร่ตรองแล้วหรือหลังจากทำการศึกษาครบ 18 ชั่วโมงเรียน และนำ
ค่าของข้อมูลที่ได้มาหาค่า ประมวลหาค่า t-test เพื่อหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
(Standard Deviation) แล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาวิเคราะห์หาความแตกต่างของคะแนนก่อนและหลัง
การทดลอง ด้วยค่าสถิติ t-test แบบ dependent samples และค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจาย

(Coefficient of Variation) เพื่อตรวจสอบการกระจายของผลการรับรู้ของนักเรียนทั้งก่อน
ทำการศึกษาและหลังการศึกษา

2. การรับรู้ของนักเรียน

- แบบประเมินความพึงพอใจในการเรียน โดยนักเรียนประเมินความพึงพอใจหลังจากเรียน
กับครูผู้สอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนตามสภาพเดิมของครูผู้สอนก่อนทำการศึกษา และประเมิน
อีกครั้งหลังจากทำการศึกษาโดยใช้กระบวนการคิดไตร่ตรองจำนวน 48 ชั่วโมง โดยเกณฑ์การ
ประเมินแบ่งออกเป็นการให้น้ำหนักคะแนนดังนี้

ระดับความคิดเห็นของนักเรียนโดยมีเกณฑ์การประเมินดังนี้

- 5 หมายถึง มีคุณลักษณะนั้นๆ อยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีคุณลักษณะนั้นๆ อยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีคุณลักษณะนั้นๆ อยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีคุณลักษณะนั้นๆ อยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีคุณลักษณะนั้นๆ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการเขียนบันทึกการสอน รวมถึงองค์ประกอบต่างๆ ที่เกี่ยวกับการบันทึกการสอน การวิเคราะห์บันทึกการสอน และหัวข้อของการบันทึกการสอน เพื่อนำมาเป็นแนวทางการให้คำแนะนำการเขียนบันทึกการสอนแก่ประชากรตัวอย่าง และเพื่อการวิเคราะห์ การมีพัฒนาการทางด้านการสอนของครูผู้สอน ศึกษาการจัดทำแบบสอบถามและข้อมูลการรับรู้ของครูผู้สอน

2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถาม

3. สร้างแบบสอบถามโดยอาศัยข้อมูลที่ได้จากการศึกษาแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนที่แสดงถึงการพัฒนาด้านการเรียนการสอน และการจัดทำแบบสอบถามที่วัดความพึงพอใจของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ

-แบบประเมินชุดที่ 1 ผู้เรียนประเมินครูผู้สอนก่อนการทดลอง โดยนักเรียนประเมินความพึงพอใจหลังจากเรียนกับครูผู้สอนที่มีวิธีการสอนตามสภาพเดิมก่อนทำการทดลอง และประเมินอีกครั้งหลังจากทำการศึกษาโดยใช้กระบวนการคิดไตร่ตรองจำนวน 18 ชั่วโมง

-แบบประเมินชุดที่ 2 ครูผู้สอนประเมินตนเองก่อนการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งครูผู้สอนได้ทำการสอนด้วยวิธีการสอนปรกติก่อนทำการศึกษา หลังการรวบรวมข้อมูลครบ 6 สัปดาห์โดยการใช้กระบวนการคิดไตร่ตรองมาทดลองแล้ว และทำซ้ำอีกครั้ง

- แบบประเมินชุดที่ 3 ครูผู้สอนและผู้เรียนประเมิน หลังจากการเรียนการสอนแต่ละชั่วโมง จำนวน 18 ชั่วโมง โดยครูผู้สอนทำแบบประเมินนี้ควบคู่กับการเขียนบันทึกหลังการสอน

4.ร่างแบบสอบถาม และนำไปขอคำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อพิจารณาความถูกต้อง ความเหมาะสมแล้วนำไปแก้ไข จำนวน 3 ท่าน คือ

1.อาจารย์เตือนตา เลาสุขศรี อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร

2. อาจารย์จิรัช แหวนทอง ศึกษานิเทศก์ 9 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ

3.อาจารย์คณาพร คมสัน ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต1

ทำการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้เทคนิคการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามพฤติกรรมที่วัด (Item-Objective Congruency Index) (IOC) คำนวณจากสูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ .2538: 117) ดังนี้

$$IOC = \frac{\Sigma R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามพฤติกรรมที่วัด

ΣR แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญของข้อคำถามทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

5. ตรวจสอบแบบสอบถามเพื่อปรับปรุงแก้ไขโดยทำการศึกษาเองดังนี้

5.1 การใช้ถ้อยคำและประโยคที่ชัดเจน ไม่ทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามไขว้เขวหรือเข้าใจแตกต่างไปจากที่ผู้ศึกษาต้องการ

5.2 การเรียงลำดับ และการจัดกลุ่มคำถาม โดยจัดทำแบบสอบถามที่ติดต่อกันเป็นหัวข้อสำคัญๆโดยไม่เสียเวลาและสับสนในการย้อนกลับไปกลับมา

6. ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาของแบบสอบถามที่สร้างขึ้นในด้านความสอดคล้องและครอบคลุมกับจุดมุ่งหมายและข้อมูลที่ได้เพื่อหาข้อสังเกตที่แสดงให้เห็นถึงการพัฒนาของครูผู้สอนโดยปรึกษาและอาศัยดุลยพินิจของผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน

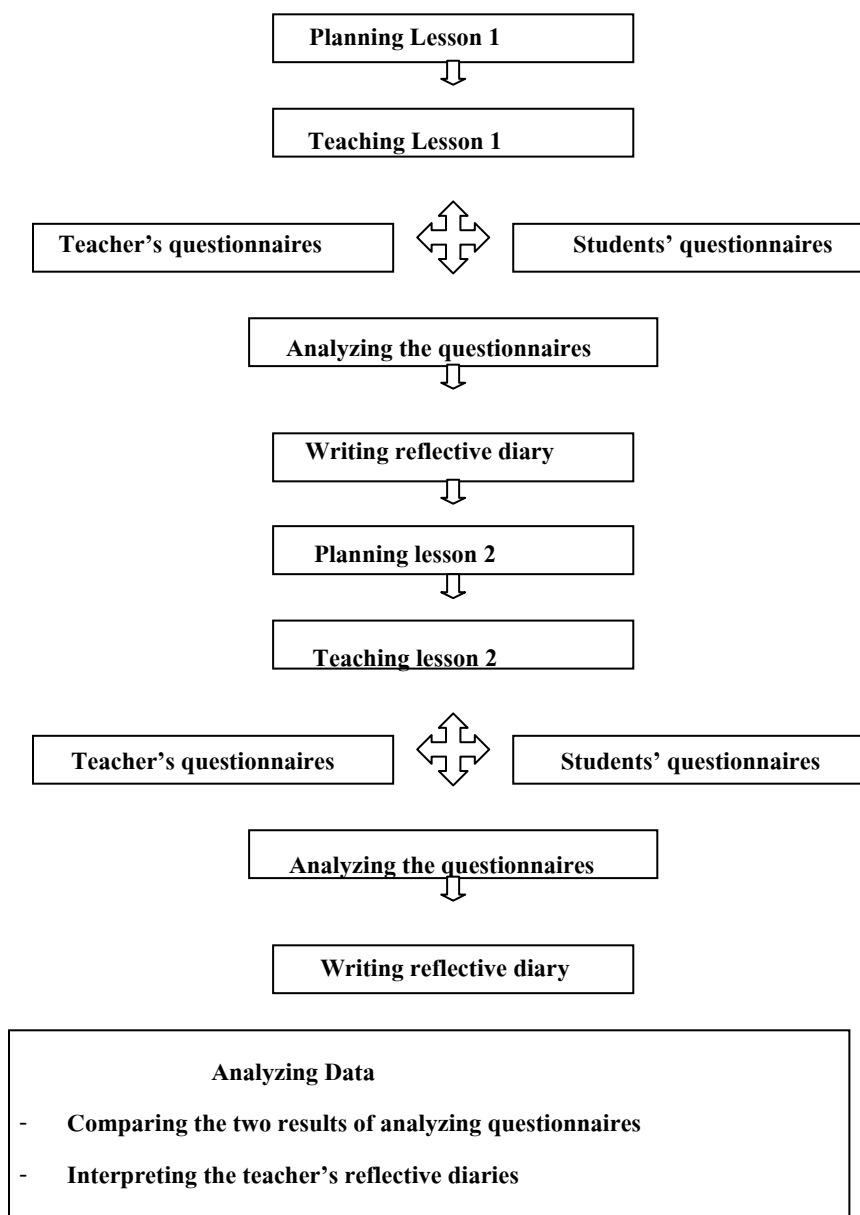
7. การแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ภายใต้การควบคุมของอาจารย์ที่ปรึกษา

8. นำแบบสอบถามที่ได้ตรวจแก้ไขแล้วไปให้กลุ่มตัวอย่างทำ

9. นำข้อมูลที่ได้จากการเขียนบันทึกการสอนมาวิเคราะห์หาพัฒนาการและเปรียบเทียบการบันทึกการสอนในชั่วโมงเรียนที่ 1 กับชั่วโมงเรียนที่ 2 และ 3 ในแต่ละวัน

10. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามที่ให้นักเรียนเขียนตอบและตอบแบบสอบถามความพึงพอใจ และข้อมูลที่ได้จากการรับรู้ของอาจารย์ผู้สอนมาตรวจสอบหาความสอดคล้องว่าสอดคล้องกันหรือไม่

อย่างไรก็ตาม หลังจากการศึกษากระบวนการคิดไตร่ตรองในหลายรูปแบบ อันได้แก่ รูปแบบการคิดไตร่ตรองของแทนนและ พอลลาร์ด (Tann & Pollard: 1992) วอลเลต (Wallace : 1998: 13) บาวด์ เคียว และวอคเคอร์(Boud, Keogh and Walker :1985) หรือแอนดรู พอลลาร์ด (Pollard : 2004 : 16) เป็นต้นนั้น ในการศึกษาการคิดไตร่ตรองเพื่อพัฒนาการสอนครั้งนี้จึงสรุปกระบวนการศึกษาไว้ดังนี้

ภาพประกอบ 6 การศึกษาการคิดไตร่ตรองเพื่อพัฒนาการสอน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเริ่มในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 สัปดาห์ที่ 2 ของเดือน พฤศจิกายน ถึง เดือนกุมภาพันธ์ 2551 ผู้ศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามโดยนักเรียนและประชากรเป็นผู้กระทำ บันทึกการสอนรายคาบของประชากรตัวอย่างจำนวน 48 ครั้ง โดยอธิบายวัตถุประสงค์ ขั้นตอนและรายละเอียดของการบันทึกให้ชัดเจน ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลเริ่มในต้นภาคเรียนที่ 2 หลังจากสัปดาห์ที่ 4 ที่ได้มีการสอนตามสภาพเดิมของครู

โดยวิธีการอธิบายจุดมุ่งหมายและวิธีการทำแบบประเมิน เก็บรวบรวมแบบสอบถามในส่วนการรับรู้ของครูผู้สอนและ การรับรู้ของผู้เรียนทั้งเมื่อจบชั่วโมงเรียน ใช้เวลาในการศึกษาทั้งสิ้น 6 สัปดาห์ และจบสิ้นการรวบรวมข้อมูลในสัปดาห์ที่ 6 โดยผู้ทำการศึกษาเป็นผู้รวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ซึ่งสามารถแสดงเป็นตารางการดำเนิน การศึกษาได้ดังนี้

ตาราง 4 ตารางการดำเนินการศึกษา

ระยะเวลา	กิจกรรม	ผู้ดำเนินกิจกรรม	หมายเหตุ
6 พ.ย. 2549 — 17 พ.ย. 2549 (12 ชั่วโมง)	-นิเทศการดำเนินการศึกษา - จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ -ดำเนินการสอนตามสภาพเดิม	-ผู้ทำการศึกษาและ ครูผู้สอน -ผู้ทำการศึกษาและ ครูผู้สอน -ครูผู้สอน	-สอนตาม สภาพเดิม
20 พ.ย. 2549	-เริ่มต้นการศึกษา -ทำแบบประเมินชุดที่ 1 -ทำแบบประเมินชุดที่ 2 - บันทึกหลังการสอนทุกชั่วโมง -ทำแบบประเมินชุดที่ 3	-ผู้ทำการศึกษา ครูผู้สอนและนักเรียน -นักเรียน -ครูผู้สอน -ครูผู้สอน -ครูผู้สอนและนักเรียน	-ผู้ศึกษา รวบรวม ข้อมูล
20 ม.ค.2550 — 29 ม.ค. 2550	- ปรับปรุงแผนการเรียนรู้ -สอนโดยการใช้กระบวนการ คิดไตร่ตรอง -บันทึกหลังการสอนทุกชั่วโมง -ทำแบบประเมินชุดที่ 3	-ครูผู้สอน -ครูผู้สอน -ครูผู้สอน -ครูผู้สอนและนักเรียน	-ผู้ศึกษา รวบรวม ข้อมูลและ ให้คำชี้แนะ
22 ก.พ. 2550	-ทำแบบประเมินชุดที่ 1 -ทำแบบประเมินชุดที่ 2 - รวบรวม วิเคราะห์ข้อมูล	-นักเรียน -ครูผู้สอน -ผู้ทำการศึกษา	

การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามชุดที่ 1 ที่กระทำโดยนักเรียนครั้งที่ 1 และ 2 มาประมวลหาค่า t-test ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่า

สัมประสิทธิ์ของการกระจาย (Coefficient of Variation) เพื่อตรวจสอบการกระจายของผลการรับรู้ของนักเรียนทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อหาค่าความแตกต่างของข้อมูลทั้ง 2 ครั้ง

2. นำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามชุดที่ 2 ที่กระทำโดยครูผู้สอนก่อนและหลังทำการศึกษา มาประมวลหาค่า t-test เพื่อหาความแตกต่างของข้อมูลทั้ง 2 ครั้ง

3. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามชุดที่ 3 ที่กระทำโดยครูผู้สอนและนักเรียน มาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วยค่าร้อยละ

4. นำข้อมูลที่ได้จากบันทึกหลังการสอนมาเปรียบเทียบหาการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการโดยใช้เกณฑ์ การประเมินระดับความสามารถในการคิดไตร่ตรองของแทกการ์ท และวิลสัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าร้อยละ

1.2 หาค่าเฉลี่ย (Mean) สูตรที่ใช้ (ประภาพรณ เล็งวงศ์ . 2550 : 90)

$$\bar{x} = \frac{\sum fx}{n}$$

เมื่อ	$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
	x	แทน	ข้อมูล
	f	แทน	ความถี่ของข้อมูล
	$\sum fx$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของผลคูณระหว่างความถี่กับข้อมูล
	N	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

โดยค่าเฉลี่ยของแต่ละประเด็นหลังการศึกษาต้องมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับสี่ ($\bar{x} \geq 4.00$)

1.3 หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สูตรที่ใช้คือ (ประภาพรณ เล็งวงศ์ . 2550 : 93)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum fx^2 - (\sum fx)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	$S.D.$	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	ข้อมูลแต่ละตัว
	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
	f	แทน	ความถี่

N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2. การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดยใช้ t - test สูตรที่ใช้คือ (ประภาพรณ
เสียงวงศ์ . 2550 : 99)

3 .ค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจาย (coefficient of variance หรือ c.v.) สูตรที่ใช้คือ

$$C.V. = \frac{S.D.}{\bar{X}} \times 100$$

เมื่อ C.V. แทน ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย

$S.D.$ แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)

โดยค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจาย (coefficient of variance หรือ c.v.) น้อยกว่าหรือ
เท่ากับ 20 % ($C.V. \leq 20\%$)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความสามารถในการสอนและ พัฒนาการการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่ใช้กระบวนการคิดไตร่ตรอง โดยการเปรียบเทียบความสามารถในการสอนก่อนและหลังการสอนโดยใช้กระบวนการคิดไตร่ตรอง ด้านการจัดกิจกรรมในชั้นเรียน เทคนิควิธีการสอน การใช้สื่อการเรียนการสอน และการวัดผล ประเมินผลในชั้นเรียน จากการเปรียบเทียบจากการรับรู้ของครูผู้สอนและนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลเริ่มในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 สัปดาห์ที่ 2 ของเดือนพฤศจิกายน 2549 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2550 เป็นเวลา 6 สัปดาห์ ผู้ศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามโดยนักเรียนและกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้กระทำ และบันทึกการสอนรายคาบของประชากรตัวอย่างจำนวนทั้งหมด 48 ครั้ง

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	หมายถึง ค่าเฉลี่ย
N	หมายถึง จำนวนนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง
CV	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจาย
S.D.	หมายถึง ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	หมายถึง ค่าสถิติในการแจกแจง
D	หมายถึง คะแนนผลต่างระหว่างหลังการศึกษากับก่อนการศึกษา

ลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลจากการที่นักเรียนประเมินการจัดการเรียนการสอนของครู จากแบบสอบถามชุดที่ 1 ของนักเรียนทั้งก่อนและหลังการทดลอง ดังนี้

นำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามชุดที่ 1 ที่กระทำโดยนักเรียนครั้งที่ 1 และ 2 มาประมวลหาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจาย (Coefficient of Variation) เพื่อตรวจสอบการกระจายของผลการรับรู้ของนักเรียนทั้งก่อนและหลังการศึกษา และหาค่า t-test เพื่อวิเคราะห์หาความแตกต่างของระดับความพึงพอใจก่อนและหลังการศึกษา

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของคะแนนความคิดเห็นต่อการประเมินพฤติกรรมการสอนก่อนและหลังทำการศึกษาของครูคนที่ 1 โดยนักเรียนเป็นผู้ประเมิน

ข้อที่	พฤติกรรม	ก่อนทำการศึกษา			หลังทำการศึกษา		
		$\bar{X}$	S.D.	CV	$\bar{X}$	S.D.	CV
1	1.1	3.47	0.90	25.87	4.43	0.80	18.08
	1.2	3.55	0.98	27.70	4.34	0.78	17.88
	1.3	3.58	1.04	28.93	4.34	0.77	17.69
2		3.56	1.10	30.86	4.22	0.66	15.63
3	3.1	3.60	1.22	33.96	4.26	0.79	18.65
	3.2	3.44	1.16	33.72	4.40	0.80	18.11
4	4.1	3.36	1.19	35.28	4.18	0.80	19.05
	4.2	2.94	1.18	40.02	4.43	0.80	18.08
	4.3	3.28	1.05	32.09	4.22	0.84	19.86
5		3.38	1.30	38.30	4.36	0.68	15.61
6	6.1	3.18	1.01	31.82	4.16	0.82	19.72
	6.2	3.09	0.98	31.83	4.53	0.62	13.72
	6.3	3.51	1.07	30.64	4.26	0.76	17.84
7		3.49	1.17	33.51	4.42	0.66	15.02
8		3.64	1.11	30.46	4.46	0.74	16.69
9	9.1	2.88	1.06	37.00	3.97	0.82	20.65
	9.2	2.72	1.04	38.15	4.12	0.77	18.62
	9.3	3.00	1.08	35.88	4.24	0.82	19.34
10	10.1	3.49	1.10	31.62	4.13	0.82	19.89
	10.2	3.61	1.11	30.73	4.29	0.75	17.56
11		3.95	0.97	24.55	4.28	0.74	17.30

จากตาราง 5 พบว่า พฤติกรรมการสอนและความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะและความรู้ความสามารถของของครูคนที่ 1 เมื่อเปรียบเทียบผลการประเมินทั้งก่อนและหลังการศึกษา นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการสอนของครูคนที่ 1 เพิ่มขึ้นทุกหัวข้อ และค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจายก่อนทำการศึกษามีค่าของการกระจายสูงกว่าหลังทำการศึกษา

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของคะแนนความคิดเห็นต่อการประเมินพฤติกรรมการสอนก่อนและหลังทำการศึกษาของครูคนที่ 2 โดยนักเรียนเป็นผู้ประเมิน

ข้อที่	พฤติกรรม	ก่อนทำการศึกษา			หลังทำการศึกษา		
		$\bar{X}$	S.D.	CV	$\bar{X}$	S.D.	CV
1	1.1	3.23	0.88	27.13	4.26	0.74	17.47
	1.2	3.40	1.01	29.80	4.31	0.75	17.46
	1.3	3.46	1.10	31.81	4.41	0.78	17.76
2		3.25	1.12	34.54	4.22	0.80	18.92
3	3.1	3.46	1.11	31.99	4.25	0.82	19.25
	3.2	3.55	1.13	31.87	4.32	0.82	18.86
4	4.1	3.29	1.18	35.78	4.16	0.83	19.97
	4.2	3.21	1.22	38.03	4.01	0.78	19.52
	4.3	3.46	1.08	31.28	4.26	0.76	17.89
5		3.63	1.12	30.88	4.33	0.84	19.43
6	6.1	3.42	0.99	28.87	4.27	0.83	19.32
	6.2	3.31	1.03	31.13	4.48	0.68	15.23
	6.3	3.24	1.15	35.47	4.24	0.77	18.21
7		3.47	1.11	31.89	4.40	0.85	19.43
8		3.88	1.04	26.69	4.47	0.76	17.10
9	9.1	3.26	1.00	30.64	4.15	0.82	19.74
	9.2	3.08	1.01	32.75	4.30	0.82	19.19
	9.3	3.28	1.06	32.39	4.19	0.80	18.98
10	10.1	3.64	1.02	28.07	4.21	0.81	19.28
	10.2	3.39	1.03	30.41	4.28	0.85	19.72
11		4.04	0.85	21.01	4.46	0.71	15.89

จากตาราง 6 พบว่า พฤติกรรมการสอนและความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะและความรู้ความสามารถของของครูคนที่ 2 เมื่อเปรียบเทียบผลการประเมินทั้งก่อนและหลังการศึกษา นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการสอนของครูคนที่ 2 เพิ่มขึ้นทุกหัวข้อ และค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจายก่อนทำการศึกษามีค่าของการกระจายสูงกว่าหลังทำการศึกษา

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของคะแนนความคิดเห็นต่อการประเมินพฤติกรรมการสอนก่อนและหลังทำการศึกษาของครูคนที่ 3 โดยนักเรียนเป็นผู้ประเมิน

ข้อที่	พฤติกรรม	ก่อนทำการศึกษา			หลังทำการศึกษา		
		$\bar{X}$	S.D.	CV	$\bar{X}$	S.D.	CV
1	1.1	3.52	1.03	29.23	4.31	0.78	18.19
	1.2	3.33	1.06	31.83	4.39	0.77	17.50
	1.3	3.56	0.99	27.79	4.29	0.79	18.51
2		3.61	1.04	28.68	4.35	0.76	17.47
3	3.1	3.54	1.01	28.70	4.48	0.67	14.96
	3.2	3.48	1.15	33.12	4.37	0.75	17.08
4	4.1	3.44	1.15	33.49	4.10	0.80	19.43
	4.2	3.30	1.14	34.67	4.29	0.80	18.53
	4.3	3.39	1.10	32.47	4.17	0.82	19.55
5		3.33	1.21	36.39	4.31	0.85	19.67
6	6.1	3.29	0.98	29.83	4.18	0.83	19.96
	6.2	3.26	1.09	33.57	4.54	0.67	14.81
	6.3	3.28	1.16	35.28	4.39	0.79	18.07
7		3.69	1.11	29.97	4.50	0.71	15.76
8		3.58	1.20	33.51	4.59	0.69	14.98
9	9.1	3.30	1.07	32.51	4.37	0.80	18.26
	9.2	3.23	1.06	32.89	4.26	0.79	18.62
	9.3	3.22	1.06	32.90	4.20	0.83	19.88
10	10.1	3.50	1.12	32.01	4.33	0.83	19.15
	10.2	3.57	1.12	31.35	4.41	0.79	17.88
11		4.22	0.87	20.69	4.46	0.75	16.86

จากตาราง 7 พบว่า พฤติกรรมการสอนและความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะและความรู้ความสามารถของของครูคนที่ 3 เมื่อเปรียบเทียบผลการประเมินทั้งก่อนและหลังการศึกษา นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการสอนของครูคนที่ 3 เพิ่มขึ้นทุกหัวข้อ และค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจายก่อนทำการศึกษามีค่าของการกระจายสูงกว่าหลังทำการศึกษา

ตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของการประเมินพฤติกรรมการสอนของครูคนที่ 1 โดยนักเรียนเป็นผู้ประเมินก่อนและหลังทำการศึกษา

ข้อที่	พฤติกรรม	$\bar{X}$ ก่อน	$\bar{X}$ หลัง	D	D ²	t
1	1.1	3.47	4.43	0.96	0.92	
	1.2	3.55	4.34	0.97	0.62	
	1.3	3.58	4.34	0.76	0.57	
2		3.56	4.22	0.66	0.43	
3	3.1	3.6	4.26	0.66	0.43	
	3.2	3.44	4.4	0.96	0.92	
4	4.1	3.36	4.18	0.82	0.67	
	4.2	2.94	4.43	0.49	0.24	
	4.3	3.28	4.22	0.94	0.88	
5		3.38	4.36	0.98	0.96	
6	6.1	3.18	4.16	0.98	0.96	
	6.2	3.09	4.53	1.44	2.07	
	6.3	3.51	4.26	0.75	0.56	
7		3.49	4.42	0.93	0.86	
8		3.64	4.46	0.82	0.67	
9	9.1	2.88	3.97	1.09	1.18	
	9.2	2.72	4.12	1.40	1.96	
	9.3	3	4.24	1.24	1.53	
10	10.1	3.49	4.13	0.64	0.41	
	10.2	3.16	4.29	0.68	0.46	
11		3.95	4.28	0.33	0.11	
				18.3	17.47	7.47**

**นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

จากตาราง 8 พบว่านักเรียนมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการสอนของครูคนที่ 1 หลังทำการศึกษายิ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยก่อนทำการศึกษายิ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

ตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของการประเมินพฤติกรรมการสอนของครูคนที่ 2 โดยนักเรียนเป็นผู้ประเมินก่อนและหลังทำการศึกษา

ข้อที่	พฤติกรรม	$\bar{X}$ ก่อน	$\bar{X}$ หลัง	D	D ²	t
1	1.1	3.23	4.26	1.03	1.06	
	1.2	3.40	4.31	0.91	0.82	
	1.3	3.46	4.41	0.95	0.91	
2		3.25	4.22	0.97	0.94	
3	3.1	3.46	4.25	0.79	0.62	
	3.2	3.55	4.32	0.77	0.59	
4	4.1	3.29	4.16	0.87	0.76	
	4.2	3.21	4.01	0.80	0.64	
	4.3	3.46	4.26	0.80	0.64	
5		3.63	4.33	0.70	0.49	
6	6.1	3.42	4.27	0.85	0.72	
	6.2	3.31	4.48	1.17	1.36	
	6.3	3.24	4.24	1.00	1.00	
7		3.47	4.40	0.93	0.86	
8		3.88	4.47	0.59	0.35	
9	9.1	3.26	4.15	0.89	0.79	
	9.2	3.08	4.30	1.22	1.48	
	9.3	3.28	4.19	0.91	0.82	
10	10.1	3.64	4.21	0.57	0.32	
	10.2	3.39	4.28	0.89	0.79	
11		4.04	4.46	0.42	0.18	
				18.00	16.18	33.12**

**นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

จากตาราง 9 พบว่านักเรียนมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการสอนของครูคนที่ 2 หลังทำการศึกษายิ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยก่อนทำการศึกษายิ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

ตารางที่ 10 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของการประเมินพฤติกรรมการสอนของครูคนที่ 3 โดยนักเรียนเป็นผู้ประเมินก่อนและหลังทำการศึกษา

ข้อที่	พฤติกรรม	$\bar{X}$ ก่อน	$\bar{X}$ หลัง	D	D ²	t
1	1.1	3.52	4.31	0.79	0.62	
	1.2	3.33	4.39	1.06	1.24	
	1.3	3.56	4.29	0.73	0.53	
2		3.61	4.35	0.74	0.54	
3	3.1	3.54	4.48	0.94	0.88	
	3.2	3.48	4.37	0.89	0.79	
4	4.1	3.44	4.10	0.66	0.43	
	4.2	3.30	4.29	0.99	0.98	
	4.3	3.39	4.17	0.78	0.61	
5		3.33	4.31	0.98	0.96	
6	6.1	3.29	4.18	0.89	0.79	
	6.2	3.26	4.54	1.28	1.64	
	6.3	3.28	4.39	1.11	1.23	
7		3.69	4.50	0.81	0.56	
8		3.58	4.59	1.01	1.02	
9	9.1	3.30	4.37	1.07	1.15	
	9.2	3.23	4.26	1.03	1.06	
	9.3	3.22	4.20	0.98	0.96	
10	10.1	3.50	4.33	0.83	0.68	
	10.2	3.57	4.41	0.84	0.71	
11		4.22	4.46	0.24	0.06	
				18.7	17.45	21.72**

**นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

จากตาราง 10 พบว่า นักเรียนมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการสอนของครูคนที่ 3 หลังทำการศึกษายิ่งกว่าค่าเฉลี่ยก่อนทำการศึกษายิ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

2. เปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลจากการประเมินตนเองด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนทั้งก่อนและหลังการศึกษาจากแบบสอบถามของครูผู้สอนทั้งก่อนและหลังการศึกษา ด้วยการนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมทั้งหมดมาวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

นำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามชุดที่ 2 ที่กระทำโดยครูผู้สอนก่อนและหลังทำการศึกษา มาวิเคราะห์หาความแตกต่างโดยใช้ค่าสถิติ t-test

ตาราง 11 ผลการเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการสอนด้านการวางแผนและการเตรียมการสอนของครูคนที่ 1 โดยครูเป็นผู้ประเมินตนเองก่อนทำการศึกษาและหลังทำการศึกษา

ข้อที่	พฤติกรรม	ก่อน	หลัง	D	D ²	T
1.	1.1	2	4	2	4	
	1.2	3	5	2	4	
	1.3	2	4	2	4	
	1.4	2	4	2	4	
	1.5	2	4	2	4	
	1.6.1	2	4	2	4	
	1.6.2	2	4	2	4	
	1.7.1	3	5	2	4	
	1.7.2	3	4	1	1	
	1.7.3	3	4	1	1	
	1.8	2	4	2	4	
	1.9	2	5	3	9	
	1.10.1	3	5	2	4	
	1.10.2	1	3	2	4	
				27	55	2.71**

**นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

จากตาราง 11 พบว่า คะแนนพฤติกรรมการสอนด้านการวางแผนและการเตรียมการสอนของครูคนที่ 1 หลังทำการศึกษาส่งกว่าคะแนนก่อนทำการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

ตาราง 12 ผลการเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมด้านการดำเนินการสอนของครูคนที่ 1 โดยครูเป็นผู้ประเมินตนเองก่อนการศึกษาและหลังการศึกษา

ข้อที่	พฤติกรรม	ก่อน	หลัง	D	D ²	T
2	2.1	2	5	3	9	
	2.2	1	5	4	16	
	2.3	2	5	3	9	
	2.4	2	5	3	9	
	2.5	2	5	3	9	
	2.6.1	2	5	3	9	
	2.6.2	2	4	2	4	
	2.7	3	5	2	4	
	2.8	2	5	3	9	
	2.9.1	3	5	2	4	
	2.9.2	2	5	3	9	
	2.9.3	2	4	2	4	
	2.1	2	5	3	9	
	2.11	2	5	3	9	
	2.12.1	2	5	3	9	
	2.12.2	2	5	3	9	
	2.13.1	2	5	3	9	
	2.13.2	2	5	3	9	
	2.13.3	2	5	3	9	
	2.13.4	2	5	3	9	
	2.14	2	5	3	9	
	2.15	2	5	3	9	
	2.16	2	5	3	9	
	2.17.1	3	5	2	4	
	2.17.2	2	5	3	9	
	2.18	2	4	2	4	
	2.19	2	5	3	9	
	2.2	2	5	3	9	
	28			79	229	1.97**

**นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

จากตาราง 12 พบว่า คะแนนพฤติกรรมการสอนด้านการการดำเนินการสอนของครูคนที่ 1 หลังทำการศึกษามากกว่าคะแนนก่อนทำการศึกษามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

ตาราง 13 ผลการเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมด้านการวัดผล ประเมินผลของครูคนที่ 1 โดยครูเป็นผู้ประเมินตนเองก่อนการศึกษาและหลังการศึกษา

ข้อที่	พฤติกรรม	ก่อน	หลัง	D	D ²	T
3	3.1	2	3	1	1	
	3.2	3	4	1	1	
	3.3	3	5	2	4	
	3.4	2	4	2	4	
	3.5	3	5	2	4	
				8	14	3.56*

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตาราง 13 พบว่า คะแนนพฤติกรรมการสอนด้านการวัดผล ประเมินผลของครูคนที่ 1 หลังทำการศึกษามากกว่าคะแนนก่อนทำการศึกษามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ตาราง 14 ผลการเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการสอนด้านการวางแผนและการเตรียมการสอน
ของครูคนที่ 2 โดยครูเป็นผู้ประเมินตนเองก่อนทำการศึกษาและหลังทำการศึกษา

ข้อที่	พฤติกรรม	ก่อน	หลัง	D	D ²	T
1.	1.1	4	5	1	1	
	1.2	3	5	2	4	
	1.3	1	4	3	9	
	1.4	2	4	2	4	
	1.5	3	5	2	4	
	1.6.1	3	5	2	4	
	1.6.2	3	4	1	1	
	1.7.1	3	5	2	4	
	1.7.2	3	4	1	1	
	1.7.3	3	4	1	1	
	1.8	3	4	1	1	
	1.9	2	5	3	9	
	1.10.1	4	5	1	1	
	1.10.2	4	1	3	9	
				25	47	3.88**

**นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

จากตาราง 14 พบว่า คะแนนพฤติกรรมการสอนด้านการวางแผนและการเตรียมการสอน
ของครูคนที่ 2 หลังทำการศึกษาส่งกว่าคะแนนก่อนทำการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

ตาราง 15 ผลการเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการสอนด้านการดำเนินการสอนของครูคนที่ 2
โดยครูเป็นผู้ประเมินตนเองก่อนการศึกษาและหลังการศึกษา

ข้อที่	พฤติกรรม	ก่อน	หลัง	D	D ²	T
2	2.1	2	5	3	9	
	2.2	1	5	4	16	
	2.3	2	5	3	9	
	2.4	2	5	3	9	
	2.5	2	5	3	9	
	2.6.1	2	5	3	9	
	2.6.2	2	4	2	4	
	2.7	3	5	2	4	
	2.8	2	5	3	9	
	2.9.1	3	5	2	4	
	2.9.2	2	5	3	9	
	2.9.3	2	4	2	4	
	2.1	2	5	3	9	
	2.11	2	5	3	9	
	2.12.1	2	5	3	9	
	2.12.2	2	5	3	9	
	2.13.1	2	5	3	9	
	2.13.2	2	5	3	9	
	2.13.3	2	5	3	9	
	2.13.4	2	5	3	9	
	2.14	2	5	3	9	
	2.15	2	5	3	9	
	2.16	2	5	3	9	
	2.17.1	3	5	2	4	
	2.17.2	2	5	3	9	
	2.18	2	4	2	4	
	2.19	2	5	3	9	
	2.2	2	5	3	9	
	28			79	229	1.97*

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตาราง 15 พบว่า คะแนนพฤติกรรมการสอนด้านการดำเนินการสอนของครูคนที่ 2 หลังทำการศึกษายิ่งสูงกว่าคะแนนก่อนทำการศึกษายิ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ตาราง 16 ผลการเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการสอนด้านการวัดผล ประเมินผลการสอนของครูคนที่ 2 โดยครูเป็นผู้ประเมินตนเองก่อนการศึกษาและหลังการศึกษา

ข้อที่	พฤติกรรม	ก่อน	หลัง	D	D ²	T
3	3.1	3	5	2	4	
	3.2	3	4	1	1	
	3.3	3	4	1	1	
	3.4	3	4	1	1	
	3.5	3	5	2	4	
				7	11	3.11**

**นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

จากตาราง 16 พบว่า คะแนนพฤติกรรมการสอนด้านการวัดผล ประเมินผลของครูคนที่ 2 หลังทำการศึกษายิ่งสูงกว่าคะแนนก่อนทำการศึกษายิ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

ตาราง 17 ผลการเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการสอนด้านการวางแผนและการเตรียมการสอน
ของครูคนที่ 3 โดยครูเป็นผู้ประเมินตนเองก่อนการศึกษาและหลังการศึกษา

ข้อที่	พฤติกรรม	ก่อน	หลัง	D	D ²	T
1	1.1	3	5	2	4	
	1.2	2	5	3	9	
	1.3	2	5	3	9	
	1.4	3	5	2	4	
	1.5	3	5	2	4	
	1.6.1	3	5	2	4	
	1.6.2	2	4	2	4	
	1.7.1	1	4	3	9	
	1.7.2	2	4	2	4	
	1.7.3	2	4	2	4	
	1.8	3	5	2	4	
	1.9	3	5	2	4	
	1.10.1	2	5	3	9	
	1.10.2	2	5	3	9	
				33	81	2.75**

**นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

จากตาราง 17 พบว่า คะแนนพฤติกรรมการสอนด้านการวางแผนและการเตรียมการสอน
ของครูคนที่ 3 หลังทำการศึกษายิ่งสูงกว่าคะแนนก่อนทำการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

ตาราง 18 ผลการเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการสอนด้านการดำเนินการสอนของครูคนที่ 3

โดยครูเป็นผู้ประเมินตนเองก่อนการศึกษาและหลังการศึกษา

ข้อที่	พฤติกรรม	ก่อน	หลัง	D	D ²	T
2	2.1	3	5	2	4	
	2.2	3	5	2	4	
	2.3	4	5	1	1	
	2.4	2	4	2	4	
	2.5	3	4	1	1	
	2.6.1	3	5	2	4	
	2.6.2	3	5	2	4	
	2.7	3	5	2	4	
	2.8	3	5	2	4	
	2.9.1	3	4	1	1	
	2.9.2	2	4	2	4	
	2.9.3	2	4	2	4	
	2.1	3	5	2	4	
	2.11	3	5	2	4	
	2.12.1	2	4	2	4	
	2.12.2	2	4	2	4	
	1.13.1	2	4	2	4	
	2.13.2	2	4	2	4	
	2.13.3	2	4	2	4	
	2.13.4	2	5	3	9	
	2.14	3	4	2	4	
	2.15	2	5	2	4	
	2.16	2	4	2	4	
	2.17.1	2	4	2	4	
	2.17.2	2	4	2	4	
	2.18	3	5	2	4	
	2.19	2	4	2	4	
	2.2	3	5	2	4	
				54	108	3.38**

**นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

จากตาราง 18 พบว่า คะแนนพฤติกรรมการสอนด้านการดำเนินการสอนของครูคนที่ 3 หลังทำการศึกษายิ่งสูงกว่าคะแนนก่อนทำการศึกษามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ตาราง 19 ผลการเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการสอนด้านการวัดผล ประเมินผลการสอนของครูคนที่ 3 โดยครูเป็นผู้ประเมินตนเองก่อนการศึกษาและหลังการศึกษา

ข้อที่	พฤติกรรม	ก่อน	หลัง	D	D ²	T
3	3.1	3	4	1	1	
	3.2	3	5	1	1	
	3.3	3	4	1	1	
	3.4	3	5	2	4	
	3.5	3	5	2	4	
				7	11	3.11*

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตาราง 19 พบว่า คะแนนพฤติกรรมการสอนด้านการวัดผล ประเมินผลของครูคนที่ 3 หลังทำการศึกษายิ่งสูงกว่าคะแนนก่อนทำการศึกษามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

3. เปรียบเทียบข้อมูลจากการประเมินที่ได้จากแบบสอบถามชุดที่ 3 ที่กระทำโดย
ครูผู้สอนและนักเรียน ที่เกิดจากการจัดการเรียนการสอนของครูระหว่างทำการศึกษา
วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วยค่าร้อยละ

ตาราง 20 ผลการเปรียบเทียบการสังเกตการสอนของครูคนที่ 1 โดยครูคนที่ 1 และนักเรียนจำนวน
5 คน ในแต่ละชั่วโมง ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

พฤติกรรมที่สังเกต	ชั่วโมงที่ 1				ชั่วโมงที่ 2				ชั่วโมงที่ 3			
	ครู		นักเรียน		ครู		นักเรียน		ครู		นักเรียน	
	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
	มี		มี		มี		มี		มี		มี	
1. การนำเข้าสู่บทเรียน	/	-	3	2	/	-	3	2	/	-	4	1
2. การแจ้งผลการเรียนรู้	/	-	2	3	/	-	3	2	/	-	3	2
3. รูปแบบ วิธีการสอน	/	-	3	2	/	-	3	2	/	-	4	1
4. การให้ความรู้	/	-	3	2	/	-	4	1	/	-	5	0
5. การจัดกิจกรรม	-	/	2	3	/	-	4	1	/	-	4	1
6. การใช้คำถามกระตุ้น	/	-	2	3	/	-	3	2	/	-	3	2
7. การใช้สื่อ อุปกรณ์	/	-	1	4	/	-	3	2	/	-	3	2
8. ผู้เรียนมีส่วนร่วม	/	-	3	2	/	-	3	2	/	-	3	2
9. การมอบหมายงาน	/	-	3	2	/	-	3	2	/	-	3	2
10. การจัดการชั้นเรียน	/	-	2	3	/	-	3	2	/	-	3	2
11. การวัดผล	/	-	2	3	/	-	3	2	/	-	4	1
12. การตรวจสอบผล	-	/	2	3	/	-	3	2	/	-	3	2
13. การให้กำลังใจ	/	-	2	3	/	-	4	1	/	-	5	0
14. การสรุปบทเรียน	/	-	3	2	/	-	2	3	/	-	4	1
15. (เฉพาะครู)	-	/	-	-	/	-	-	-	/	-	-	-
ผลรวม	12	3	33	37	15	0	44	26	15	0	51	19
ร้อยละ	80.	20.	47.	52.	10	0.0	62.	37.	10	0.0	72.	27.
	00	00	15	85	0	0	85	14	0	0	85	15

จากตาราง 20 พบว่า ร้อยละของการมีพฤติกรรมการสอนของครูคนที่ 1 โดยครูและนักเรียนในชั่วโมงที่ 3 ครูเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนจากทุกพฤติกรรมการสังเกตร้อยละ 100 นักเรียนเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนจากทุกพฤติกรรมการสังเกตร้อยละ 72.85 ซึ่งสูงกว่าความเห็นของทุกพฤติกรรมการสังเกตในชั่วโมงที่ 1 ที่ครูเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนในทุกพฤติกรรมการสังเกตร้อยละ 80 นักเรียนเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนในทุกพฤติกรรมการสังเกตร้อยละ 47.15 ในชั่วโมงที่ 2 ครูเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนในทุกพฤติกรรมการสังเกตร้อยละ 100 นักเรียนเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนในทุกพฤติกรรมการสังเกตร้อยละ 47.15

ตาราง 21 ผลการเปรียบเทียบการสังเกตการสอนของครูคนที่ 1 โดยครูคนที่ 1 และนักเรียนจำนวน 5 คน ในแต่ละชั่วโมง ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

พฤติกรรมที่สังเกต	ชั่วโมงที่ 1				ชั่วโมงที่ 2				ชั่วโมงที่ 3			
	ครู		นักเรียน		ครู		นักเรียน		ครู		นักเรียน	
	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
1. การนำเข้าสู่บทเรียน	/	-	5	0	/	-	5	0	/	-	5	0
2. การแจ้งผลการเรียนรู้	-	/	3	2	/	-	4	1	/	-	5	0
3. รูปแบบ วิธีการสอน	/	-	3	2	/	-	3	2	/	-	4	1
4. การให้ความรู้	/	-	4	1	/	-	4	1	/	-	4	1
5. การจัดกิจกรรม	-	/	3	2	-	/	2	3	/	-	4	1
6. การใช้คำถามกระตุ้น	/	-	4	1	/	-	3	2	/	-	4	1
7. การใช้สื่อ อุปกรณ์	/	-	2	3	/	-	2	3	/	-	3	2
8. ผู้เรียนมีส่วนร่วม	/	-	3	2	/	-	3	2	/	-	4	1
9. การมอบหมายงาน	/	-	4	1	/	-	4	1	/	-	3	2
10. การจัดการชั้นเรียน	/	-	2	3	/	-	4	1	/	-	4	1
11. การวัดผล	/	-	3	2	/	-	4	1	/	-	4	1
12. การตรวจสอบผล	-	/	3	2	/	-	3	2	/	-	4	1
13. การให้กำลังใจ	/	-	5	0	/	-	5	0	/	-	5	0
14. การสรุปบทเรียน	/	-	4	1	/	-	3	2	/	-	4	1
15. (เฉพาะครู)	-	/	-	-	-	/	-	-	/	-	-	-
ผลรวม	11	4	48	22	13	2	49	21	15	0	57	13
ร้อยละ	73.	26.	68.	31.	86.	13.	70.	30.	10	0.0	81.	18.
	33	67	57	43	66	33	00	00	0	0	42	58

จากตาราง 21 พบว่า ร้อยละของการมีพฤติกรรมการสอนของครูคนที่ 1 โดยครูและนักเรียนในชั่วโมงที่ 3 ครูเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนจากทุกพฤติกรรมการสังเกตร้อยละ 100 นักเรียนเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนจากทุกพฤติกรรมการสังเกตร้อยละ 81.42 ซึ่งสูงกว่าความเห็นของทุกพฤติกรรมการสังเกตในชั่วโมงที่ 1 และ 2 ทั้งของครูและนักเรียน ตามลำดับ

ตาราง 22 ผลการเปรียบเทียบการสังเกตการสอนของครูคนที่ 1 โดยครูคนที่ 1 และนักเรียนจำนวน 5 คน ในแต่ละชั่วโมง ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

พฤติกรรมที่สังเกต	ชั่วโมงที่ 1				ชั่วโมงที่ 2				ชั่วโมงที่ 3			
	ครู		นักเรียน		ครู		นักเรียน		ครู		นักเรียน	
	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
1. การนำเข้าสู่บทเรียน	/	-	4	1	/	-	4	1	/	-	5	0
2. การแจ้งผลการเรียนรู้	/	-	4	1	/	-	4	1	/	-	4	1
3. รูปแบบ วิธีการสอน	/	-	2	3	/	-	4	1	/	-	4	1
4. การให้ความรู้	/	-	4	1	/	-	5	0	/	-	5	0
5. การจัดกิจกรรม	/	-	3	2	/	-	4	1	/	-	4	1
6. การใช้คำถามกระตุ้น	/	-	4	1	/	-	4	1	/	-	5	0
7. การใช้สื่อ อุปกรณ์	/	-	3	2	/	-	3	2	/	-	4	1
8. ผู้เรียนมีส่วนร่วม	/	-	3	2	/	-	3	2	/	-	5	0
9. การมอบหมายงาน	/	-	3	2	/	-	3	2	/	-	4	1
10. การจัดการชั้นเรียน	/	-	3	2	/	-	4	1	/	-	4	1
11. การวัดผล	/	-	4	1	/	-	3	2	/	-	4	1
12. การตรวจสอบผล	/	-	3	2	/	-	4	1	/	-	4	1
13. การให้กำลังใจ	/	-	5	0	/	-	5	0	/	-	5	0
14. การสรุปบทเรียน	/	-	3	2	/	-	4	1	/	-	4	1
15. (เฉพาะครู)	-	/	-	-	-	/	-	-	-	/	-	-
ผลรวม	14	1	48	22	14	1	54	16	14	1	61	9
ร้อยละ	93.	6.6	68.	31.	93.	6.6	77.	22.	93.	6.6	87.	12.
	33	7	57	43	33	7	14	86	33	7	14	86

จากตาราง 22 พบว่า ร้อยละของการมีพฤติกรรมการสอนของครูคนที่ 1 โดยครูและนักเรียนในชั่วโมงที่ 3 ครูเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนจากทุกพฤติกรรมการสังเกตร้อยละ 93.33 นักเรียนเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนจากทุกพฤติกรรมการสังเกตร้อยละ 87.14 ซึ่งสูงกว่าความเห็นของทุกพฤติกรรมการสังเกตในชั่วโมงที่ 1 และ 2 ทั้งของครูและนักเรียน ตามลำดับ

ตาราง 23 ผลการเปรียบเทียบการสังเกตการสอนของครูคนที่ 1 โดยครูคนที่ 1 และนักเรียนจำนวน 5 คน ในแต่ละชั่วโมง ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

พฤติกรรมที่สังเกต	ชั่วโมงที่ 1				ชั่วโมงที่ 2				ชั่วโมงที่ 3			
	ครู		นักเรียน		ครู		นักเรียน		ครู		นักเรียน	
	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
	มี		มี		มี		มี		มี		มี	
1. การนำเข้าสู่บทเรียน	/	-	5	0	/	-	5	0	/	-	5	0
2. การแจ้งผลการเรียนรู้	-	/	3	2	/	-	5	0	/	-	5	0
3. รูปแบบ วิธีการสอน	/	-	3	2	/	-	4	1	/	-	4	1
4. การให้ความรู้	/	-	4	1	/	-	4	1	/	-	5	0
5. การจัดกิจกรรม	/	-	3	2	/	-	4	1	/	-	5	0
6. การใช้คำถามกระตุ้น	/	-	5	0	/	-	5	0	/	-	5	0
7. การใช้สื่อ อุปกรณ์	/	-	4	1	/	-	5	0	/	-	5	0
8. ผู้เรียนมีส่วนร่วม	/	-	4	1	/	-	4	1	/	-	4	1
9. การมอบหมายงาน	/	-	4	1	/	-	4	1	/	-	5	0
10. การจัดการชั้นเรียน	/	-	3	2	/	-	4	1	/	-	5	0
11. การวัดผล	/	-	4	1	/	-	3	2	/	-	4	1
12. การตรวจสอบผล	/	-	4	1	/	-	4	1	/	-	5	0
13. การให้กำลังใจ	/	-	5	0	/	-	5	0	/	-	5	0
14. การสรุปบทเรียน	-	/	4	1	/	-	3	2	/	-	5	0
15. (เฉพาะครู)	-	/	-	-	-	/	-	-	-	/	-	-
ผลรวม	12	3	55	15	14	1	59	11	14	1	67	3
ร้อยละ	80.	20.	78.	21.	93.	6.6	84.	15.	93.	6.6	95.	4.2
	00	00	57	42	33	7	28	71	33	7	71	85

จากตาราง 23 พบว่า ร้อยละของการมีพฤติกรรมการสอนของครูคนที่ 1 โดยครูและนักเรียนในชั่วโมงที่ 3 ครูเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนจากทุกพฤติกรรมการสังเกตร้อยละ 93.33 นักเรียนเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนจากทุกพฤติกรรมการสังเกตร้อยละ 95.71 ซึ่งสูงกว่าความเห็นของทุกพฤติกรรมการสังเกตในชั่วโมงที่ 1 และ 2 ทั้งของครูและนักเรียน ตามลำดับ

ตาราง 24 ผลการเปรียบเทียบการสังเกตการสอนของครูคนที่ 1 โดยครูคนที่ 1 และนักเรียนจำนวน 5 คน ในแต่ละชั่วโมง ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

พฤติกรรมที่สังเกต	ชั่วโมงที่ 1				ชั่วโมงที่ 2				ชั่วโมงที่ 3			
	ครู		นักเรียน		ครู		นักเรียน		ครู		นักเรียน	
	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
	มี		มี		มี		มี		มี		มี	
1. การนำเข้าสู่บทเรียน	/	-	5	0	/	-	5	0	/	-	5	0
2. การแจ้งผลการเรียนรู้	/	-	5	0	/	-	5	0	/	-	5	0
3. รูปแบบ วิธีการสอน	/	-	4	1	/	-	4	1	/	-	4	1
4. การให้ความรู้	/	-	5	0	/	-	5	0	/	-	5	0
5. การจัดกิจกรรม	/	-	4	1	/	-	4	1	/	-	4	1
6. การใช้คำถามกระตุ้น	/	-	4	1	/	-	5	0	/	-	5	0
7. การใช้สื่อ อุปกรณ์	/	-	3	2	/	-	5	0	/	-	5	0
8. ผู้เรียนมีส่วนร่วม	/	-	4	1	/	-	4	1	/	-	4	1
9. การมอบหมายงาน	/	-	3	2	/	-	4	1	/	-	5	0
10. การจัดการชั้นเรียน	/	-	4	1	/	-	5	0	/	-	5	0
11. การวัดผล	/	-	4	1	/	-	5	0	/	-	4	1
12. การตรวจสอบผล	/	-	3	2	/	-	4	1	/	-	5	0
13. การให้กำลังใจ	/	-	5	0	/	-	5	0	/	-	5	0
14. การสรุปบทเรียน	/	-	3	2	/	-	4	1	/	-	5	0
15. (เฉพาะครู)	-	/	-	-	-	/	-	-	-	/	-	-
ผลรวม	14	1	56	14	14	1	64	6	14	1	66	4
ร้อยละ	93.	6.6	80.	20.	93.	6.6	91.	8.5	93.	6.6	94.	5.7
	33	7	00	00	33	7	42	8	33	7	28	2

จากตาราง 24 พบว่า ร้อยละของการมีพฤติกรรมการสอนของครูคนที่ 1 โดยครูและนักเรียนในชั่วโมงที่ 3 ครูเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนจากทุกพฤติกรรมการสังเกตร้อยละ 93.33 นักเรียนเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนจากทุกพฤติกรรมการสังเกตร้อยละ 94.28 ซึ่งสูงกว่าความเห็นของทุกพฤติกรรมการสังเกตในชั่วโมงที่ 1 และ 2 ทั้งของครูและนักเรียน ตามลำดับ

ตาราง 25 ผลการเปรียบเทียบการสังเกตการสอนของครูคนที่ 1 โดยครูคนที่ 1 และนักเรียนจำนวน 5 คน ในแต่ละชั่วโมง ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

พฤติกรรมที่สังเกต	ชั่วโมงที่ 1				ชั่วโมงที่ 2				ชั่วโมงที่ 3			
	ครู		นักเรียน		ครู		นักเรียน		ครู		นักเรียน	
	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
	มี		มี		มี		มี		มี		มี	
1. การนำเข้าสู่บทเรียน	/	-	5	0	/	-	5	0	/	-	5	0
2. การแจ้งผลการเรียนรู้	/	-	4	1	/	-	5	0	/	-	5	0
3. รูปแบบ วิธีการสอน	/	-	3	2	/	-	5	0	/	-	4	1
4. การให้ความรู้	/	-	5	0	/	-	5	0	/	-	5	0
5. การจัดกิจกรรม	/	-	3	2	/	-	4	1	/	-	4	1
6. การใช้คำถามกระตุ้น	/	-	5	0	/	-	5	0	/	-	5	0
7. การใช้สื่อ อุปกรณ์	/	-	3	2	/	-	4	1	/	-	5	0
8. ผู้เรียนมีส่วนร่วม	/	-	2	3	/	-	4	1	/	-	4	1
9. การมอบหมายงาน	/	-	3	2	/	-	4	1	/	-	4	1
10. การจัดการชั้นเรียน	/	-	5	0	/	-	4	1	/	-	5	0
11. การวัดผล	/	-	5	0	/	-	4	1	/	-	5	0
12. การตรวจสอบผล	-	/	2	3	/	-	4	1	/	-	4	1
13. การให้กำลังใจ	/	-	5	0	/	-	5	0	/	-	5	0
14. การสรุปบทเรียน	/	-	4	1	/	-	4	1	/	-	5	0
15. (เฉพาะครู)	-	/	-	-	-	/	-	-	-	/	-	-
ผลรวม	13	2	54	16	14	1	62	8	14	1	65	5
ร้อยละ	86.	13.	77.	22.	93.	6.6	88.	11.	93.	6.6	92.	7.1
	66	33	14	86	33	7	25	42	33	7	85	5

จากตาราง 25 พบว่า ร้อยละของการมีพฤติกรรมการสอนของครูคนที่ 1 โดยครูและนักเรียนในชั่วโมงที่ 3 ครูเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนจากทุกพฤติกรรมการสังเกตร้อยละ 93.33 นักเรียนเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนจากทุกพฤติกรรมการสังเกตร้อยละ 92.85 ซึ่งสูงกว่าความเห็นของทุกพฤติกรรมการสังเกตในชั่วโมงที่ 1 และ 2 ทั้งของครูและนักเรียน ตามลำดับ

ตาราง 26 ผลการเปรียบเทียบการสังเกตการสอนของครูคนที่ 2 โดยครูคนที่ 2 และนักเรียนจำนวน 5 คน ในแต่ละชั่วโมง ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

พฤติกรรมที่สังเกต	ชั่วโมงที่ 1				ชั่วโมงที่ 2				ชั่วโมงที่ 3			
	ครู		นักเรียน		ครู		นักเรียน		ครู		นักเรียน	
	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
	มี		มี		มี		มี		มี		มี	
1. การนำเข้าสู่บทเรียน	/	-	4	1	/	-	5	0	/	-	5	0
2. การแจ้งผลการเรียนรู้	-	/	1	4	/	-	4	1	/	-	3	2
3. รูปแบบ วิธีการสอน	/	-	2	3	/	-	3	2	/	-	4	1
4. การให้ความรู้	/	-	3	2	/	-	3	2	/	-	5	0
5. การจัดกิจกรรม	/	-	2	3	/	-	3	2	/	-	3	2
6. การใช้คำถามกระตุ้น	/	-	3	2	/	-	4	1	/	-	4	1
7. การใช้สื่อ อุปกรณ์	/	-	2	3	/	-	4	1	/	-	5	0
8. ผู้เรียนมีส่วนร่วม	-	/	3	2	/	-	2	3	/	-	4	1
9. การมอบหมายงาน	/	-	3	2	/	-	3	2	/	-	3	2
10. การจัดการชั้นเรียน	/	-	3	2	/	-	4	1	/	-	3	2
11. การวัดผล	/	-	3	2	/	-	3	2	/	-	4	1
12. การตรวจสอบผล	-	/	3	2	/	-	3	2	/	-	3	2
13. การให้กำลังใจ	/	-	4	1	/	-	5	0	/	-	4	1
14. การสรุปบทเรียน	-	/	2	3	/	-	2	3	/	-	4	1
15. (เฉพาะครู)	-	/	-	-	-	/	-	.	-	/	-	-
ผลรวม	11	4	38	32	14	1	48	22	14	1	54	16
ร้อยละ	73.	26.	54.	45.	93.	6.6	68.	31.	93.	6.6	77.	22.
	33	67	28	71	33	7	57	42	33	7	14	85

จากตาราง 26 พบว่า ร้อยละของการมีพฤติกรรมการสอนของครูคนที่ 2 โดยครูและนักเรียนในชั่วโมงที่ 3 ครูเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนจากทุกพฤติกรรมการสังเกตร้อยละ 93.33 นักเรียนเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนจากทุกพฤติกรรมการสังเกตร้อยละ 77.14 ซึ่งสูงกว่าความเห็นของทุกพฤติกรรมการสังเกตในชั่วโมงที่ 1 และ 2 ทั้งของครูและนักเรียน ตามลำดับ

ตาราง 27 ผลการเปรียบเทียบการสังเกตการสอนของครูคนที่ 2 โดยครูคนที่ 2 และนักเรียนจำนวน 5 คน ในแต่ละชั่วโมง ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

พฤติกรรมที่สังเกต	ชั่วโมงที่ 1				ชั่วโมงที่ 2				ชั่วโมงที่ 3			
	ครู		นักเรียน		ครู		นักเรียน		ครู		นักเรียน	
	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
	มี		มี		มี		มี		มี		มี	
1. การนำเข้าสู่บทเรียน	/	-	4	1	/	-	5	0	/	-	5	0
2. การแจ้งผลการเรียนรู้	/	-	3	2	-	/	1	4	/	-	4	1
3. รูปแบบ วิธีการสอน	/	-	3	2	/	-	3	2	/	-	4	1
4. การให้ความรู้	/	-	5	0	/	-	5	0	/	-	5	0
5. การจัดกิจกรรม	/	-	3	2	/	-	3	2	/	-	4	1
6. การใช้คำถามกระตุ้น	/	-	4	1	/	-	5	0	/	-	5	0
7. การใช้สื่อ อุปกรณ์	-	/	1	4	/	-	4	1	/	-	5	0
8. ผู้เรียนมีส่วนร่วม	/	-	3	2	/	-	3	2	/	-	5	0
9. การมอบหมายงาน	/	-	3	2	/	-	3	2	/	-	4	1
10. การจัดการชั้นเรียน	/	-	3	2	/	-	3	2	/	-	5	0
11. การวัดผล	-	/	3	2	/	-	3	2	/	-	4	1
12. การตรวจสอบผล	-	/	3	2	/	-	3	2	/	-	4	1
13. การให้กำลังใจ	/	-	5	1	/	-	5	0	/	-	5	0
14. การสรุปบทเรียน	-	/	3	2	/	-	3	2	/	-	4	1
15. (เฉพาะครู)	-	/	-	-	-	/	-	-	-	/	-	-
ผลรวม	10	5	46	25	13	2	49	21	14	1	63	7
ร้อยละ	66.	33.	65.	35.	86.	13.	70.	30.	93.	6.6	90.	10.
	66	34	71	71	66	33	00	00	33	7	00	00

จากตาราง 27 พบว่า ร้อยละของการมีพฤติกรรมการสอนของครูคนที่ 2 โดยครูและนักเรียนในชั่วโมงที่ 3 ครูเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนจากทุกพฤติกรรมการสังเกตร้อยละ 93.33 นักเรียนเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนจากทุกพฤติกรรมการสังเกตร้อยละ 90.00 ซึ่งสูงกว่าความเห็นของทุกพฤติกรรมการสังเกตในชั่วโมงที่ 1 และ 2 ทั้งของครูและนักเรียน ตามลำดับ

ตาราง 28 ผลการเปรียบเทียบการสังเกตการสอนของครูคนที่ 2 โดยครูคนที่ 2 และนักเรียนจำนวน 5 คน ในแต่ละชั่วโมง ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

พฤติกรรมที่สังเกต	ชั่วโมงที่ 1				ชั่วโมงที่ 2				ชั่วโมงที่ 3			
	ครู		นักเรียน		ครู		นักเรียน		ครู		นักเรียน	
	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
	มี	มี	มี	มี	มี	มี	มี	มี	มี	มี	มี	มี
1. การนำเข้าสู่บทเรียน	/	-	3	2	/	-	4	1	/	-	5	0
2. การแจ้งผลการเรียนรู้	/	-	3	2	/	-	4	1	/	-	4	1
3. รูปแบบ วิธีการสอน	/	-	4	1	/	-	4	1	/	-	4	1
4. การให้ความรู้	/	-	5	0	/	-	5	0	/	-	5	0
5. การจัดกิจกรรม	/	-	3	2	/	-	4	1	/	-	4	1
6. การใช้คำถามกระตุ้น	/	-	4	1	/	-	5	0	/	-	5	0
7. การใช้สื่อ อุปกรณ์	/	-	3	2	/	-	5	0	/	-	5	0
8. ผู้เรียนมีส่วนร่วม	/	-	4	1	/	-	4	1	/	-	4	1
9. การมอบหมายงาน	/	-	3	2	/	-	4	1	/	-	4	1
10. การจัดการชั้นเรียน	/	-	4	1	/	-	4	1	/	-	5	0
11. การวัดผล	/	-	4	1	/	-	3	2	/	-	4	1
12. การตรวจสอบผล	/	-	3	2	/	-	3	2	/	-	4	1
13. การให้กำลังใจ	/	-	5	0	/	-	5	0	/	-	5	0
14. การสรุปบทเรียน	/	-	4	1	/	-	4	1	/	-	4	1
15. (เฉพาะครู)	-	/	-	-	-	/	-	-	-	/	-	-
ผลรวม	14	1	52	18	14	1	58	12	14	1	62	8
ร้อยละ	93.	6.6	74.	25.	93.	6.6	82.	17.	93.	6.6	88.	11.
	33	7	28	71	33	7	85	14	33	7	57	42

จากตาราง 28 พบว่า ร้อยละของการมีพฤติกรรมการสอนของครูคนที่ 2 โดยครูและนักเรียนในชั่วโมงที่ 3 ครูเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนจากทุกพฤติกรรมการสังเกตร้อยละ 93.33 นักเรียนเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนจากทุกพฤติกรรมการสังเกตร้อยละ 88.57 ซึ่งสูงกว่าความเห็นของทุกพฤติกรรมการสังเกตในชั่วโมงที่ 1 และ 2 ทั้งของครูและนักเรียน ตามลำดับ

ตาราง 29 ผลการเปรียบเทียบการสังเกตการสอนของครูคนที่ 2 โดยครูคนที่ 2 และนักเรียนจำนวน 5 คน ในแต่ละชั่วโมง ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

พฤติกรรมที่สังเกต	ชั่วโมงที่ 1				ชั่วโมงที่ 2				ชั่วโมงที่ 3			
	ครู		นักเรียน		ครู		นักเรียน		ครู		นักเรียน	
	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
1. การนำเข้าสู่บทเรียน	/	-	5	0	/	-	4	1	/	-	5	0
2. การแจ้งผลการเรียนรู้	/	-	4	1	/	-	4	1	/	-	5	0
3. รูปแบบ วิธีการสอน	/	-	4	1	/	-	4	1	/	-	4	1
4. การให้ความรู้	/	-	5	0	/	-	5	0	/	-	5	0
5. การจัดกิจกรรม	/	-	3	2	/	-	4	1	/	-	4	1
6. การใช้คำถามกระตุ้น	/	-	3	2	/	-	4	1	/	-	5	0
7. การใช้สื่อ อุปกรณ์	/	-	4	1	/	-	4	1	/	-	5	0
8. ผู้เรียนมีส่วนร่วม	-	/	3	2	/	-	4	1	/	-	3	2
9. การมอบหมายงาน	-	/	3	2	/	-	5	0	/	-	4	1
10. การจัดการชั้นเรียน	/	-	5	0	/	-	5	0	/	-	5	0
11. การวัดผล	/	-	3	2	/	-	3	2	/	-	4	1
12. การตรวจสอบผล	/	-	3	2	/	-	3	2	/	-	4	1
13. การให้กำลังใจ	/	-	4	1	/	-	5	0	/	-	5	0
14. การสรุปบทเรียน	/	-	1	4	/	-	3	2	/	-	5	0
15. (เฉพาะครู)	-	/	-	-	-	/	-	-	-	/	-	-
ผลรวม	12	3	50	20	14	1	57	13	14	1	63	7
ร้อยละ	80.	20.	71.	28.	93.	6.6	81.	18.	93.	6.6	90.	10.
	00	00	42	58	33	7	42	58	33	7	00	00

จากตาราง 29 พบว่า ร้อยละของการมีพฤติกรรมการสอนของครูคนที่ 2 โดยครูและนักเรียนในชั่วโมงที่ 3 ครูเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนจากทุกพฤติกรรมการสังเกตร้อยละ 93.33 นักเรียนเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนจากทุกพฤติกรรมการสังเกตร้อยละ 90.00 ซึ่งสูงกว่าความเห็นของทุกพฤติกรรมการสังเกตในชั่วโมงที่ 1 และ 2 ทั้งของครูและนักเรียน ตามลำดับ

ตาราง 30 ผลการเปรียบเทียบการสังเกตการสอนของครูคนที่ 2 โดยครูคนที่ 2 และนักเรียนจำนวน 5 คน ในแต่ละชั่วโมง ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

พฤติกรรมที่สังเกต	ชั่วโมงที่ 1				ชั่วโมงที่ 2				ชั่วโมงที่ 3			
	ครู		นักเรียน		ครู		นักเรียน		ครู		นักเรียน	
	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
1. การนำเข้าสู่บทเรียน	/	-	4	1	/	-	5	0	/	-	5	0
2. การแจ้งผลการเรียนรู้	/	-	3	2	/	-	3	2	/	-	5	0
3. รูปแบบ วิธีการสอน	/	-	3	2	/	-	3	2	/	-	4	1
4. การให้ความรู้	/	-	4	1	/	-	5	0	/	-	5	0
5. การจัดกิจกรรม	/	-	3	2	/	-	4	1	/	-	4	1
6. การใช้คำถามกระตุ้น	/	-	2	3	/	-	5	0	/	-	5	0
7. การใช้สื่อ อุปกรณ์	/	-	4	1	/	-	4	1	/	-	5	0
8. ผู้เรียนมีส่วนร่วม	/	-	4	1	/	-	3	2	/	-	4	1
9. การมอบหมายงาน	/	-	3	2	/	-	3	2	/	-	4	1
10. การจัดการชั้นเรียน	/	-	4	1	/	-	5	0	/	-	5	0
11. การวัดผล	/	-	3	2	/	-	3	2	/	-	4	1
12. การตรวจสอบผล	/	-	3	2	/	-	4	1	/	-	5	0
13. การให้กำลังใจ	/	-	4	1	/	-	5	0	/	-	5	0
14. การสรุปบทเรียน	/	-	4	1	/	-	4	1	/	-	5	0
15. (เฉพาะครู)	-	/	-	-	-	/	-	-	/	-	-	-
ผลรวม	14	1	48	22	14	1	56	14	15	0	65	5
ร้อยละ	93.	6.6	68.	31.	93.	6.6	80.	20.	10	0.0	92.	7.1
	33	7	57	43	33	7	00	.00	0.0	0	85	6

จากตาราง 30 พบว่า ร้อยละของการมีพฤติกรรมการสอนของครูคนที่ 2 โดยครูและนักเรียนในชั่วโมงที่ 3 ครูเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนจากทุกพฤติกรรมการสังเกตร้อยละ 100 นักเรียนเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนจากทุกพฤติกรรมการสังเกตร้อยละ 92.85 ซึ่งสูงกว่าความเห็นของทุกพฤติกรรมการสังเกตในชั่วโมงที่ 1 และ 2 ทั้งของครูและนักเรียน ตามลำดับ

ตาราง 31 ผลการเปรียบเทียบการสังเกตการสอนของครูคนที่ 2 โดยครูคนที่ 2 และนักเรียนจำนวน 5 คน ในแต่ละชั่วโมง ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

พฤติกรรมที่สังเกต	ชั่วโมงที่ 1				ชั่วโมงที่ 2				ชั่วโมงที่ 3			
	ครู		นักเรียน		ครู		นักเรียน		ครู		นักเรียน	
	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
	มี		มี		มี		มี		มี		มี	
1. การนำเข้าสู่บทเรียน	/	-	4	1	/	-	5	0	/	-	5	0
2. การแจ้งผลการเรียนรู้	/	-	5	0	/	-	5	0	/	-	5	0
3. รูปแบบ วิธีการสอน	/	-	4	1	/	-	4	1	/	-	4	1
4. การให้ความรู้	/	-	5	0	/	-	5	0	/	-	5	0
5. การจัดกิจกรรม	/	-	4	1	/	-	4	1	/	-	5	0
6. การใช้คำถามกระตุ้น	/	-	5	0	/	-	5	0	/	-	5	0
7. การใช้สื่อ อุปกรณ์	/	-	4	1	/	-	5	0	/	-	5	0
8. ผู้เรียนมีส่วนร่วม	/	-	3	2	/	-	4	1	/	-	5	0
9. การมอบหมายงาน	/	-	3	2	/	-	4	1	/	-	5	0
10. การจัดการชั้นเรียน	/	-	5	0	/	-	5	0	/	-	5	0
11. การวัดผล	/	-	4	1	/	-	4	1	/	-	5	0
12. การตรวจสอบผล	-	/	4	1	/	-	3	2	/	-	4	1
13. การให้กำลังใจ	/	-	5	0	/	-	5	0	/	-	5	0
14. การสรุปบทเรียน	/	-	4	1	/	-	4	1	/	-	5	0
15. (เฉพาะครู)	-	/	-	-	/	-	-	-	/	-	-	-
ผลรวม	13	2	59	11	15	0	62	8	15	0	68	2
ร้อยละ	86.	13.	84.	15.	10	0.0	88.	11.	10	0.0	97.	2.8
	66	33	28	72	0.0	0	57	43	0.0	0	14	6

จากตารางที่ 31 พบว่า ร้อยละของการมีพฤติกรรมการสอนของครูคนที่ 2 โดยครูและนักเรียนในชั่วโมงที่ 3 ครูเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนจากทุกพฤติกรรมการสังเกตร้อยละ 100 นักเรียนเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนจากทุกพฤติกรรมการสังเกตร้อยละ 97.14 ซึ่งสูงกว่าความเห็นของทุกพฤติกรรมการสังเกตในชั่วโมงที่ 1 และ 2 ทั้งของครูและนักเรียน ตามลำดับ

ตาราง 32 ผลการเปรียบเทียบการสังเกตการสอนของครูคนที่ 3 โดยครูคนที่ 3 และนักเรียนจำนวน 5 คน ในแต่ละชั่วโมง ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

พฤติกรรมที่สังเกต	ชั่วโมงที่ 1				ชั่วโมงที่ 2				ชั่วโมงที่ 3			
	ครู		นักเรียน		ครู		นักเรียน		ครู		นักเรียน	
	มี	ไม่	มี	ไม่	มี	ไม่	มี	ไม่	มี	ไม่	มี	ไม่
	มี		มี		มี		มี		มี		มี	
1. การนำเข้าสู่บทเรียน	/	-	4	1	/	-	5	0	/	-	5	0
2. การแจ้งผลการเรียนรู้	-	/	2	3	/	-	4	1	/	-	3	2
3. รูปแบบ วิธีการสอน	/	-	3	2	/	-	2	3	/	-	3	2
4. การให้ความรู้	/	-	3	2	/	-	4	1	/	-	4	1
5. การจัดกิจกรรม	/	-	4	1	/	-	4	1	/	-	4	1
6. การใช้คำถามกระตุ้น	/	-	4	1	/	-	4	1	/	-	3	2
7. การใช้สื่อ อุปกรณ์	/	-	5	0	/	-	5	0	/	-	5	0
8. ผู้เรียนมีส่วนร่วม	/	-	3	2	/	-	3	2	/	-	3	2
9. การมอบหมายงาน	/	-	3	2	-	/	3	2	/	-	3	2
10. การจัดการชั้นเรียน	/	-	4	1	/	-	4	1	/	-	4	1
11. การวัดผล	/	-	3	2	/	-	3	2	/	-	4	1
12. การตรวจสอบผล	-	/	2	3	/	-	3	2	-	/	3	2
13. การให้กำลังใจ	/	-	4	1	/	-	4	1	/	-	4	1
14. การสรุปบทเรียน	/	-	1	4	/	-	3	2	/	-	3	2
15. (เฉพาะครู)	-	/	-	-	-	/	-	-	-	/	-	-
ผลรวม	12	3	45	25	13	2	51	19	13	2	51	19
ร้อยละ	80.	20.	64.	35.	86.	13.	72.	27.	86.	13.	72.	27.
	00	00	28	72	66	33	85	15	66	33	85	15

จากตาราง 32 พบว่า ร้อยละของการมีพฤติกรรมการสอนของครูคนที่ 3 โดยครูและนักเรียนในชั่วโมงที่ 3 ครูเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนจากทุกพฤติกรรมการสังเกตร้อยละ 86.66 นักเรียนเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนจากทุกพฤติกรรมการสังเกตร้อยละ 72.85 ซึ่งสูงกว่าความเห็นของทุกพฤติกรรมการสังเกตในชั่วโมงที่ 1 และ 2 ทั้งของครูและนักเรียน ตามลำดับ

ตาราง 33 ผลการเปรียบเทียบการสังเกตการสอนของครูคนที่ 3 โดยครูคนที่ 3 และนักเรียนจำนวน 5 คน ในแต่ละชั่วโมง ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

พฤติกรรมที่สังเกต	ชั่วโมงที่ 1				ชั่วโมงที่ 2				ชั่วโมงที่ 3			
	ครู		นักเรียน		ครู		นักเรียน		ครู		นักเรียน	
	มี	ไม่	มี	ไม่	มี	ไม่	มี	ไม่	มี	ไม่	มี	ไม่
	มี		มี		มี		มี		มี		มี	
1. การนำเข้าสู่บทเรียน	/	-	4	1	/	-	5	0	/	-	5	0
2. การแจ้งผลการเรียนรู้	/	-	4	1	-	/	1	4	/	-	4	1
3. รูปแบบ วิธีการสอน	/	-	3	2	/	-	3	2	/	-	4	1
4. การให้ความรู้	/	-	4	1	/	-	5	0	/	-	5	0
5. การจัดกิจกรรม	/	-	3	2	/	-	4	1	/	-	4	1
6. การใช้คำถามกระตุ้น	/	-	4	1	/	-	5	0	/	-	5	0
7. การใช้สื่อ อุปกรณ์	/	-	3	2	/	-	4	1	/	-	5	0
8. ผู้เรียนมีส่วนร่วม	/	-	3	2	/	-	4	1	/	-	4	1
9. การมอบหมายงาน	/	-	3	2	/	-	4	1	/	-	3	2
10. การจัดการชั้นเรียน	/	-	3	2	/	-	5	0	/	-	3	2
11. การวัดผล	/	-	4	1	/	-	4	1	/	-	3	2
12. การตรวจสอบผล	-	/	4	1	/	-	4	1	/	-	4	1
13. การให้กำลังใจ	/	-	5	0	/	-	4	1	/	-	5	0
14. การสรุปบทเรียน	/	-	4	1	/	-	3	2	/	-	4	1
15. (เฉพาะครู)	-	/	-	-	-	/	-	-	-	/	-	-
ผลรวม	13	2	51	19	13	2	55	15	14	1	58	12
ร้อยละ	86.	13.	72.	27.	86.	13.	78.	21.	93.	6.6	82.	17.
	66	33	85	15	66	33	57	43	33	7	85	15

จากตาราง 33 พบว่า ร้อยละของการมีพฤติกรรมการสอนของครูคนที่ 3 โดยครูและนักเรียนในชั่วโมงที่ 3 ครูเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนจากทุกพฤติกรรมการสังเกตร้อยละ 93.33 นักเรียนเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนจากทุกพฤติกรรมการสังเกตร้อยละ 82.85 ซึ่งสูงกว่าความเห็นของทุกพฤติกรรมการสังเกตในชั่วโมงที่ 1 และ 2 ทั้งของครูและนักเรียน ตามลำดับ

ตาราง 34 ผลการเปรียบเทียบการสังเกตการสอนของครูคนที่ 3 โดยครูคนที่ 3 และนักเรียนจำนวน 5 คน ในแต่ละชั่วโมง ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

พฤติกรรมที่สังเกต	ชั่วโมงที่ 1				ชั่วโมงที่ 2				ชั่วโมงที่ 3			
	ครู		นักเรียน		ครู		นักเรียน		ครู		นักเรียน	
	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
	มี		มี		มี		มี		มี		มี	
1. การนำเข้าสู่บทเรียน	/	-	4	1	/	-	5	0	/	-	4	1
2. การแจ้งผลการเรียนรู้	/	-	4	1	/	-	4	1	/	-	4	1
3. รูปแบบ วิธีการสอน	/	-	3	2	/	-	4	1	/	-	4	1
4. การให้ความรู้	/	-	5	0	/	-	5	0	/	-	5	0
5. การจัดกิจกรรม	/	-	3	2	/	-	4	1	/	-	4	1
6. การใช้คำถามกระตุ้น	/	-	4	1	/	-	5	0	/	-	5	0
7. การใช้สื่อ อุปกรณ์	/	-	4	1	/	-	5	0	/	-	5	0
8. ผู้เรียนมีส่วนร่วม	/	-	3	2	/	-	4	1	/	-	4	1
9. การมอบหมายงาน	/	-	3	2	/	-	4	1	/	-	3	2
10. การจัดการชั้นเรียน	/	-	4	1	/	-	5	0	/	-	5	0
11. การวัดผล	/	-	4	1	/	-	5	0	/	-	4	1
12. การตรวจสอบผล	-	/	3	2	/	-	4	1	/	-	4	1
13. การให้กำลังใจ	/	-	4	1	/	-	5	0	/	-	5	0
14. การสรุปบทเรียน	/	-	3	2	/	-	4	1	/	-	4	1
15. (เฉพาะครู)	-	/	-	-	-	/	-	-	-	/	-	-
ผลรวม	13	2	51	19	14	1	63	7	14	1	60	10
ร้อยละ	86.	13.	72.	27.	93.	6.6			93.	6.6	85.	14.
	66	33	85	15	33	7	90	10	33	7	72	28

จากตาราง 34 พบว่า ร้อยละของการมีพฤติกรรมการสอนของครูคนที่ 3 โดยครูและนักเรียนในชั่วโมงที่ 3 ครูเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนจากทุกพฤติกรรมการสังเกตร้อยละ 93.33 นักเรียนเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนจากทุกพฤติกรรมการสังเกตร้อยละ 85.72 ซึ่งสูงกว่าความเห็นของทุกพฤติกรรมการสังเกตในชั่วโมงที่ 1 และ 2 ทั้งของครูและนักเรียน ตามลำดับ

ตาราง 35 ผลการเปรียบเทียบการสังเกตการสอนของครูคนที่ 3 โดยครูคนที่ 3 และนักเรียนจำนวน 5 คน ในแต่ละชั่วโมง ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

พฤติกรรมที่สังเกต	ชั่วโมงที่ 1				ชั่วโมงที่ 2				ชั่วโมงที่ 3			
	ครู		นักเรียน		ครู		นักเรียน		ครู		นักเรียน	
	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
	มี		มี		มี		มี		มี		มี	
1. การนำเข้าสู่บทเรียน	/	-	5	0	/	-	5	0	/	-	5	0
2. การแจ้งผลการเรียนรู้	-	/	0	5	/	-	4	1	/	-	4	1
3. รูปแบบ วิธีการสอน	/	-	3	2	/	-	4	1	/	-	4	1
4. การให้ความรู้	/	-	3	2	/	-	5	0	/	-	5	0
5. การจัดกิจกรรม	/	-	3	2	/	-	4	1	/	-	4	1
6. การใช้คำถามกระตุ้น	/	-	4	1	/	-	5	0	/	-	5	0
7. การใช้สื่อ อุปกรณ์	/	-	2	3	/	-	5	0	/	-	5	0
8. ผู้เรียนมีส่วนร่วม	/	-	3	2	/	-	4	1	/	-	5	0
9. การมอบหมายงาน	/	-	4	1	/	-	4	1	/	-	4	1
10. การจัดการชั้นเรียน	/	-	4	1	/	-	5	0	/	-	5	0
11. การวัดผล	/	-	3	2	/	-	4	1	/	-	4	1
12. การตรวจสอบผล		/	3	2	/	-	4	1	/	-	5	0
13. การให้กำลังใจ	/	-	5	0	/	-	5	0	/	-	5	0
14. การสรุปบทเรียน	/	-	3	2	/	-	3	2	/	-	4	1
15. (เฉพาะครู)	-	/	-	-	-	/	-	-	/	-	-	-
ผลรวม	13	2	45	25	14	1	61	9	15	0	64	6
ร้อยละ	86.	13.	64.	35.	93.	6.6	87.	12.	10	0.0	91.	8.5
	66	33	28	72	33	7	14	86	0.0	0	42	8

จากตาราง 35 พบว่า ร้อยละของการมีพฤติกรรมการสอนของครูคนที่ 3 โดยครูและนักเรียนในชั่วโมงที่ 3 ครูเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนจากทุกพฤติกรรมการสังเกตร้อยละ 100 นักเรียนเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนจากทุกพฤติกรรมการสังเกตร้อยละ 91.42 ซึ่งสูงกว่าความเห็นของทุกพฤติกรรมการสังเกตในชั่วโมงที่ 1 และ 2 ทั้งของครูและนักเรียน ตามลำดับ

ตาราง 36 ผลการเปรียบเทียบการสังเกตการสอนของครูคนที่ 3 โดยครูคนที่ 3 และนักเรียนจำนวน 5 คน ในแต่ละชั่วโมง ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

พฤติกรรมที่สังเกต	ชั่วโมงที่ 1				ชั่วโมงที่ 2				ชั่วโมงที่ 3			
	ครู		นักเรียน		ครู		นักเรียน		ครู		นักเรียน	
	มี	ไม่	มี	ไม่	มี	ไม่	มี	ไม่	มี	ไม่	มี	ไม่
	มี		มี		มี		มี		มี		มี	
1. การนำเข้าสู่บทเรียน	/	-	5	0	/	-	5	0	/	-	5	0
2. การแจ้งผลการเรียนรู้	-	/	1	4	/	-	5	0	/	-	5	0
3. รูปแบบ วิธีการสอน	/	-	4	1	/	-	4	1	/	-	4	1
4. การให้ความรู้	/	-	5	0	/	-	5	0	/	-	5	0
5. การจัดกิจกรรม	/	-	4	1	/	-	4	1	/	-	4	1
6. การใช้คำถามกระตุ้น	/	-	5	0	/	-	5	0	/	-	5	0
7. การใช้สื่อ อุปกรณ์	/	-	5	0	/	-	5	0	/	-	5	0
8. ผู้เรียนมีส่วนร่วม	/	-	4	1	/	-	4	1	/	-	4	1
9. การมอบหมายงาน	/	-	4	1	/	-	4	1	/	-	5	0
10. การจัดการชั้นเรียน	/	-	5	0	/	-	5	0	/	-	5	0
11. การวัดผล	/	-	3	2	/	-	4	1	/	-	4	1
12. การตรวจสอบผล		/	3	2	/	-	4	1	/	-	5	0
13. การให้กำลังใจ	/	-	5	0	/	-	5	0	/	-	5	0
14. การสรุปบทเรียน	/	-	4	1	/	-	4	1	/	-	4	1
15. (เฉพาะครู)	-	/	-	-	-	/	-	-	-	/	-	-
ผลรวม	13	2	57	13	14	1	63	7	14	1	65	5
ร้อยละ	86.	13.	81.	18.	93.	6.6	90.	10.	93.	6.6	92.	7.1
	66	33	42	58	33	7	00	00	33	7	85	5

จากตาราง 36 พบว่า ร้อยละของการมีพฤติกรรมการสอนของครูคนที่ 3 โดยครูและนักเรียนในชั่วโมงที่ 3 ครูเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนจากทุกพฤติกรรมการสังเกตร้อยละ 93.33 นักเรียนเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนจากทุกพฤติกรรมการสังเกตร้อยละ 92.85 ซึ่งสูงกว่าความเห็นของทุกพฤติกรรมการสังเกตในชั่วโมงที่ 1 และ 2 ทั้งของครูและนักเรียน ตามลำดับ

ตาราง 37 ผลการเปรียบเทียบการสังเกตการสอนของครูคนที่ 3 โดยครูคนที่ 3 และนักเรียนจำนวน 5 คน ในแต่ละชั่วโมง ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

พฤติกรรมที่สังเกต	ชั่วโมงที่ 1				ชั่วโมงที่ 2				ชั่วโมงที่ 3			
	ครู		นักเรียน		ครู		นักเรียน		ครู		นักเรียน	
	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
	มี		มี		มี		มี		มี		มี	
1. การนำเข้าสู่บทเรียน	/	-	5	0	/	-	5	0	/	-	5	0
2. การแจ้งผลการเรียนรู้	/	-	4	1	/	-	4	1	/	-	5	0
3. รูปแบบ วิธีการสอน	/	-	3	2	/	-	4	1	/	-	4	1
4. การให้ความรู้	/	-	5	0	/	-	5	0	/	-	5	0
5. การจัดกิจกรรม	/	-	4	1	/	-	4	1	/	-	5	0
6. การใช้คำถามกระตุ้น	/	-	4	1	/	-	5	0	/	-	5	0
7. การใช้สื่อ อุปกรณ์	/	-	4	1	/	-	5	0	/	-	5	0
8. ผู้เรียนมีส่วนร่วม	/	-	5	0	/	-	5	0	/	-	5	0
9. การมอบหมายงาน	/	-	4	1	/	-	5	0	/	-	5	0
10. การจัดการชั้นเรียน	/	-	4	1	/	-	5	0	/	-	5	0
11. การวัดผล	/	-	3	2	/	-	4	1	/	-	5	0
12. การตรวจสอบผล	/	-	4	1	/	-	5	0	/	-	4	1
13. การให้กำลังใจ	/	-	5	0	-	/	5	0	/	-	5	0
14. การสรุปบทเรียน	/	-	4	1	/	-	4	1	/	-	5	0
15. (เฉพาะครู)	-	/	-	-	-	/	-	-	-	/	-	-
ผลรวม	14	1	58	12	13	2	65	5	14	1	68	2
ร้อยละ	93.	6.6	82.	17.	86.	13.	92.	7.1	93.	6.6	97.	2.8
	33	7	85	15	66	33	85	5	33	7	15	5

จากตาราง 37 พบว่า ร้อยละของการมีพฤติกรรมการสอนของครูคนที่ 3 โดยครูและนักเรียนในชั่วโมงที่ 3 ครูเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนจากทุกพฤติกรรมการสังเกตร้อยละ 93.33 นักเรียนเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนจากทุกพฤติกรรมการสังเกตร้อยละ 87.15 ซึ่งสูงกว่าความเห็นของทุกพฤติกรรมการสังเกตในชั่วโมงที่ 1 และ 2 ทั้งของครูและนักเรียน ตามลำดับ

ตาราง 38 ผลการเปรียบเทียบการสังเกตการสอนของครูคนที่ 1 โดยครูคนที่ 1 และนักเรียนห้องละ 5 คนจำนวน 3 ห้อง รวมแผนการจัดการเรียนรู้ละ 15 คน ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-6

การสังเกตการสอน	ชั่วโมงที่ 1				ชั่วโมงที่ 2				ชั่วโมงที่ 3			
	ครู		นักเรียน		ครู		นักเรียน		ครู		นักเรียน	
	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
	มี	มี	มี	มี	มี	มี	มี	มี	มี	มี	มี	มี
ผลรวมของการสังเกตพฤติกรรม	67	13	294	126	74	6	332	88	76	4	367	53
ร้อยละ	83.7	16.2	70	30	92.5	7.5	79.0	20.9	95	5	87.3	12.6
	5	5					4	6			8	1

จากตาราง 38 พบว่า ร้อยละของการมีพฤติกรรมการสอนของครูคนที่ 1 โดยครูและนักเรียนในชั่วโมงที่ 3 ครูเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนจากทุกพฤติกรรมการสังเกตร้อยละ 95 นักเรียนเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนจากทุกพฤติกรรมการสังเกตร้อยละ 87.38 ซึ่งสูงกว่าความเห็นของทุกพฤติกรรมการสังเกตในชั่วโมงที่ 1 ที่ครูเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนในทุกพฤติกรรมการสังเกตร้อยละ 83.75 นักเรียนเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนในทุกพฤติกรรมการสังเกตร้อยละ 70 ในชั่วโมงที่ 2 ครูเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนในทุกพฤติกรรมการสังเกตร้อยละ 92.4 นักเรียนเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนในทุกพฤติกรรมการสังเกตเพียงร้อยละ 79.04

ตาราง 39 ผลการเปรียบเทียบการสังเกตการสอนของครูคนที่ 2 โดยครูคนที่ 2 และนักเรียน
ห้องละ 5 คนจำนวน 3 ห้อง รวมแผนการจัดการเรียนรู้ละ 15 คน ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่
1-6

การสังเกตการสอน	ชั่วโมงที่ 1				ชั่วโมงที่ 2				ชั่วโมงที่ 3			
	ครู		นักเรียน		ครู		นักเรียน		ครู		นักเรียน	
	มี	ไม่	มี	ไม่	มี	ไม่	มี	ไม่	มี	ไม่	มี	ไม่
	มี	มี	มี	มี	มี	มี	มี	มี	มี	มี	มี	มี
ผลรวมของการ	58	17	293	127	69	6	329	91	71	5	375	45
สังเกตพฤติกรรม												
ร้อยละ	77.3	22.6	69.7	30.2	92	8	78.3	21.6	94.6	5.4	89.2	10.7
	3	6	6	4			3	7			8	2

จากตาราง 39 พบว่า ร้อยละของการมีพฤติกรรมการสอนของครูคนที่ 2 โดยครูและนักเรียนในชั่วโมงที่ 3 ครูเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนจากทุกพฤติกรรมการสังเกตร้อยละ 94.6 นักเรียนเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนจากทุกพฤติกรรมการสังเกตร้อยละ 89.28 ซึ่งสูงกว่าความเห็นของทุกพฤติกรรมการสังเกตในชั่วโมงที่ 1 ที่ครูเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนในทุกพฤติกรรมการสังเกตร้อยละ 77.3 นักเรียนเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนในทุกพฤติกรรมการสังเกตร้อยละ 69.7 ในชั่วโมงที่ 2 ครูเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนในทุกพฤติกรรมการสังเกตร้อยละ 92 นักเรียนเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนในทุกพฤติกรรมการสังเกตร้อยละ 78.33

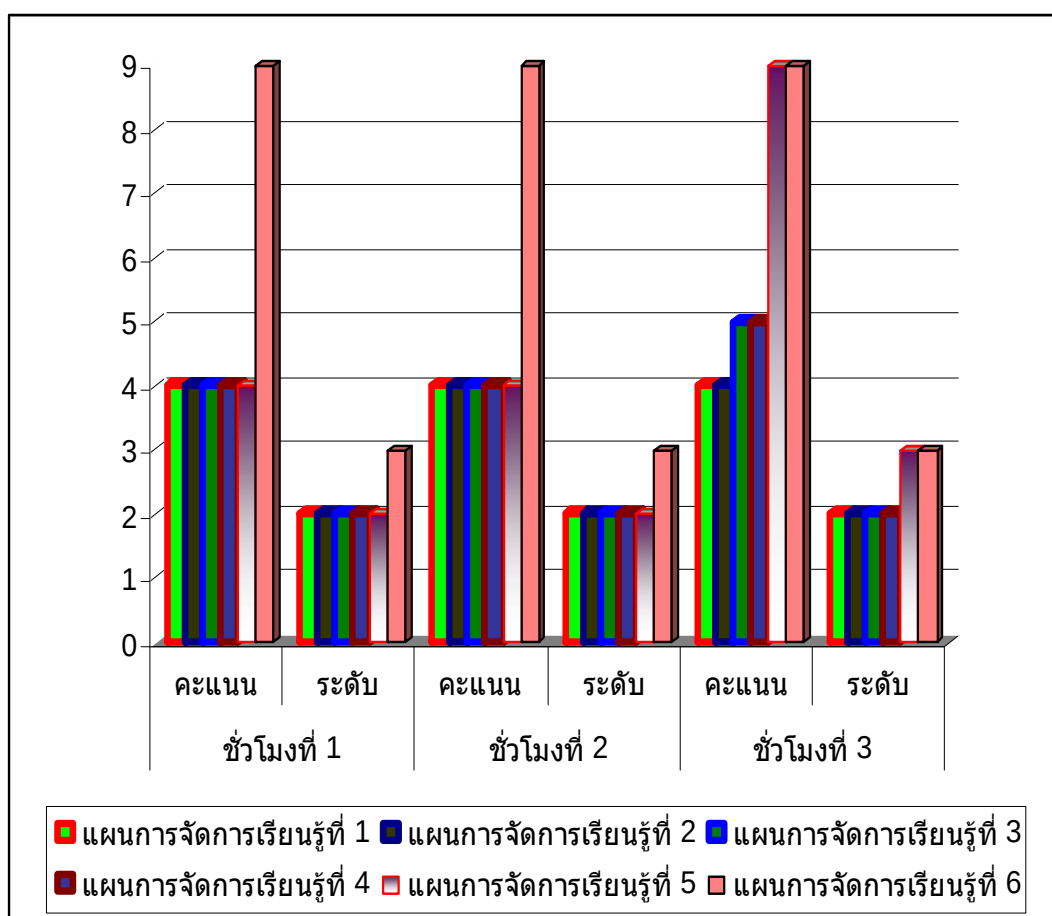
ตาราง 40 ผลการเปรียบเทียบการสังเกตการสอนของครูคนที่ 3 โดยครูคนที่ 3 และนักเรียนห้องละ
5 คนจำนวน 3 ห้อง รวมแผนการจัดการเรียนรู้ละ 15 คน ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-6

การสังเกตการสอน	ชั่วโมงที่ 1				ชั่วโมงที่ 2				ชั่วโมงที่ 3			
	ครู		นักเรียน		ครู		นักเรียน		ครู		นักเรียน	
	มี	ไม่	มี	ไม่	มี	ไม่	มี	ไม่	มี	ไม่	มี	ไม่
	มี	มี	มี	มี	มี	มี	มี	มี	มี	มี	มี	มี
ผลรวมของการ	61	14	307	113	66	9	358	62	69	6	368	52
สังเกตพฤติกรรม												
ร้อยละ	81.3	18.6	73.0	26.9	88	12	85.2	14.7	92	8	87.6	12.4
	3	6	9	1			3	7			1	9

จากตาราง 40 พบว่า ร้อยละของการมีพฤติกรรมการสอนของครูคนที่ 3 โดยครูและนักเรียนในชั่วโมงที่ 3 ครูเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนจากทุกพฤติกรรมการสังเกตร้อยละ 92 นักเรียนเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนจากทุกพฤติกรรมการสังเกตร้อยละ 87.61 ซึ่งสูงกว่าความเห็นของทุกพฤติกรรมการสังเกตในชั่วโมงที่ 1 ที่ครูเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนในทุกพฤติกรรมการสังเกตร้อยละ 81.36 นักเรียนเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนในทุกพฤติกรรมการสังเกตร้อยละ 73.09 ในชั่วโมงที่ 2 ครูเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนในทุกพฤติกรรมการสังเกตร้อยละ 88 นักเรียนเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนในทุกพฤติกรรมการสังเกตร้อยละ 85.23

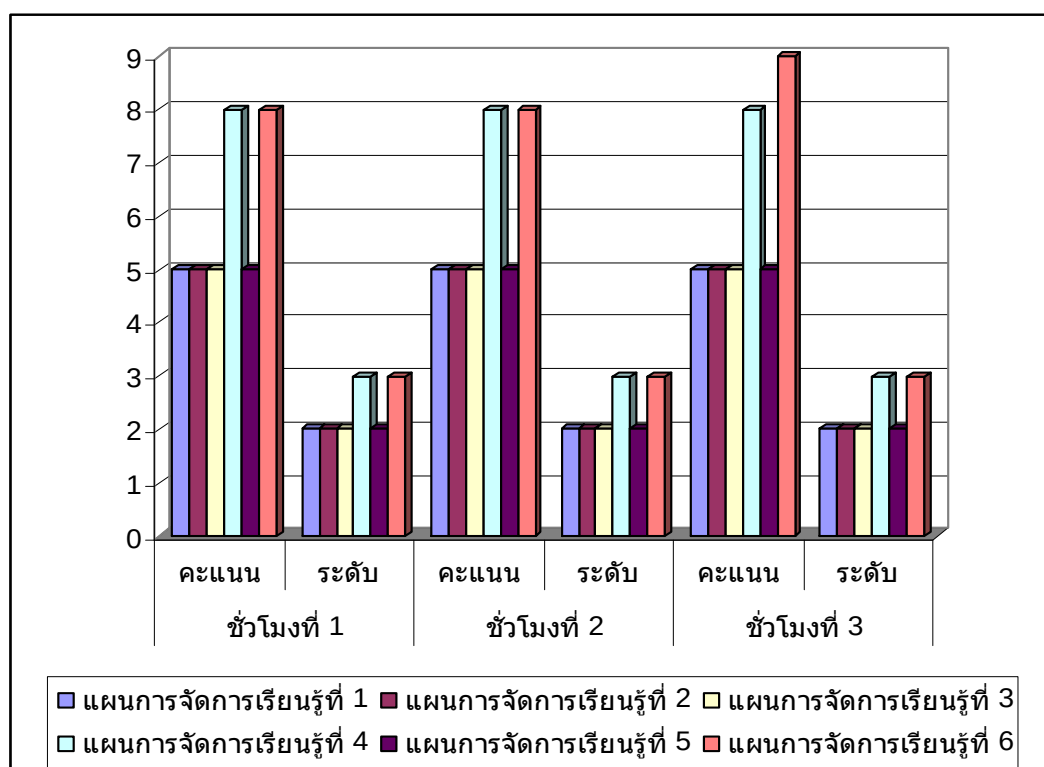
4. เปรียบเทียบข้อมูลจากบันทึกหลังการสอนของครูผู้สอนเพื่อหาการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เกณฑ์ การประเมินระดับความสามารถในการคิดไตร่ตรองของแทกการ์ท และวิลสัน (Taggart & Wilson. 1998 : 40)

ตาราง 41 เปรียบเทียบข้อมูลจากบันทึกการสอนของครูผู้สอนโดยใช้เกณฑ์ การประเมินระดับความสามารถในการคิดไตร่ตรองของแทกการ์ท และวิลสัน (Taggart & Wilson. 1998 : 40) ของครูคนที่ 1

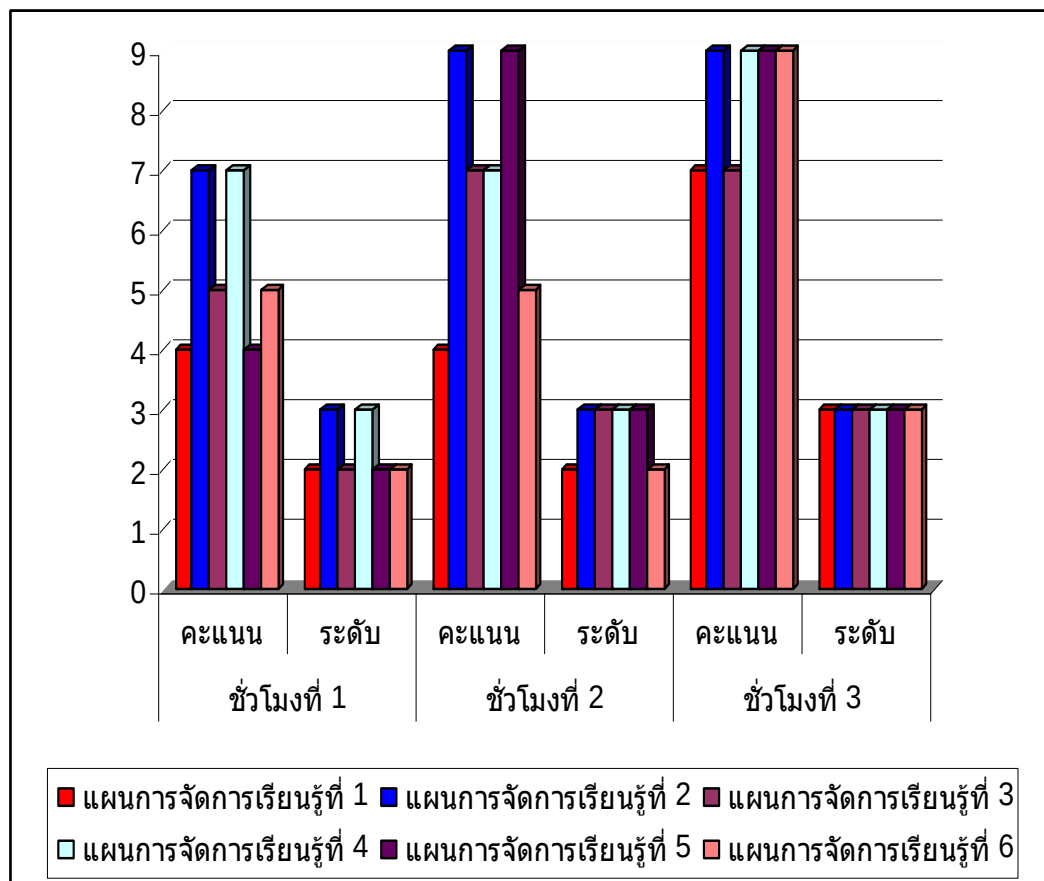
จากการเปรียบเทียบข้อมูลจากบันทึกการสอนของครูผู้สอนโดยใช้เกณฑ์ การประเมินระดับความสามารถในการคิดไตร่ตรองของแทกการ์ท และวิลสัน (Taggart & Wilson. 1998 : 40) ของครูคนที่ 1 ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1,2,3,4 และ 5 ครูสามารถบันทึกข้อมูลในระดับความคิดไตร่ตรองระดับที่ 2 สามารถอธิบายเหตุผลโดยใช้หลักวิชาการร่วมกับบริบทของสถานการณ์ โดยวิเคราะห์ หรือจำแนกแยกแยะ เกี่ยวกับบริบทของสถานการณ์ ส่วนในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 การสอนครั้งที่ 3 และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 สามารถอธิบายเหตุผลโดยการเชื่อมโยงประเด็นเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม สังคม และการเมืองกับสถานการณ์จริง

ตาราง 42 เปรียบเทียบข้อมูลจากบันทึกการสอนของครูผู้สอนโดยใช้เกณฑ์ การประเมินระดับความสามารถในการคิดไตร่ตรองของแทกการ์ท และวิลสัน (Taggart & Wilson. 1998 : 40)ของครูคนที่ 2

จากการเปรียบเทียบข้อมูลจากบันทึกการสอนของครูผู้สอนโดยใช้เกณฑ์ การประเมินระดับความสามารถในการคิดไตร่ตรองของแทกการ์ท และวิลสัน (Taggart & Wilson. 1998 : 40) ของครูคนที่ 2 ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ,2,3 และ 5 ครูสามารถประเมินความสามารถในการคิดไตร่ตรอง ในระดับ 2 คือ สามารถอธิบายเหตุผลโดยใช้หลักวิชาการร่วมกับบริบทของสถานการณ์โดยการวิเคราะห์บรรยาย เชื่อมโยง ระหว่าง บริบทของสถานการณ์และทฤษฎี อย่าง น้อย 1 ทฤษฎี

ตาราง 43 เปรียบเทียบข้อมูลจากบันทึกการสอนของครูผู้สอนโดยใช้เกณฑ์ การประเมินระดับ
ความสามารถในการคิดไตร่ตรองของแทกการ์ท และวิลสัน (Taggart & Wilson. 1998 : 40)
ของครูคนที่ 3

จากการเปรียบเทียบข้อมูลจากบันทึกการสอนของครูผู้สอนโดยใช้เกณฑ์ การประเมินระดับความสามารถในการคิดไตร่ตรองของแทกการ์ท และวิลสัน (Taggart & Wilson. 1998 : 40) ของครูคนที่ 3 ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1, 5 และ 6 ในการสอนชั่วโมงที่ 1 และ 2 ครูสามารถประเมินความสามารถในการคิดไตร่ตรองในระดับ 2 คือ สามารถอธิบายเหตุผลโดยใช้หลักวิชาการร่วมกับบริบทของสถานการณ์โดยการวิเคราะห์บรรยาย เชื่อมโยง ระหว่าง บริบทของสถานการณ์ และทฤษฎี อย่าง น้อย 1 ทฤษฎี ส่วนในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การสอนชั่วโมงที่ 3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ชั่วโมงที่ 2 และ 3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 ชั่วโมง 2 และ 3 และ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 มีระดับการคิดไตร่ตรองระดับ 3 ครูสามารถอธิบายเหตุผลโดยการเชื่อมโยงประเด็นที่ เกี่ยวข้องกับคุณธรรม จริยธรรม สังคม และการเมือง กับสถานการณ์จริง

5. เปรียบเทียบข้อมูลจากบันทึกหลังการสอนของครูผู้สอน

ตาราง 44 การเปรียบเทียบประเด็นการบันทึกหลังการจัดการเรียนการสอนของ
กลุ่มตัวอย่างจากบันทึกหลังการสอน

ข้อ ที่	ประเด็นการบันทึก	มีหลักฐานที่ปรากฏในบันทึก		
		ครูคนที่ 1	ครูคนที่ 2	ครูคนที่ 3
1.ด้านการวางแผนและการเตรียมการสอน				
1.1	กำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในแผนการจัดการเรียนรู้ที่รัดกุม ชัดเจน	✓	✓	✓
1.2	กำหนดกิจกรรมประกอบการเรียนการสอนอย่างหลากหลาย	✓	✓	✓
1.3	กำหนดวงคำศัพท์ให้มากขึ้น เพื่อเพิ่มความกล้าและความมั่นใจในการใช้ภาษาของผู้เรียนให้สูงขึ้น	✓	✓	-
1.4	กำหนดตัวอย่างประกอบกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนกลุ่มอ่อนให้มีความหลากหลายมากขึ้น	✓	✓	✓
1.5	วางแผนการใช้เวลาในการจัดกิจกรรมในแต่ละขั้นตอนอย่างรอบคอบ	✓	✓	✓
1.6	กำหนดขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมที่เหมาะสมกับธรรมชาติของการเรียนรู้	✓	✓	✓
1.7	จัดเตรียมเอกสารประกอบการสอนที่น่าสนใจ และเหมาะสมกับความสนใจของผู้เรียน	✓	-	-
1.8	วางแผนการจัดลำดับการทำแบบฝึกหัดของนักเรียนให้เหมาะสมกับเวลา และขั้นตอนของการดำเนินกิจกรรม	✓	✓	✓
1.9	เรียงลำดับขั้นตอนการทำกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างเป็นขั้นตอน	✓	✓	✓
1.10	กำหนดรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยเฉพาะนักเรียนในกลุ่มอ่อน	✓	-	✓
1.11	กำหนดจุดประสงค์ของการเรียนรู้ สอดคล้องกับโครงสร้างภาษา	✓	✓	-
1.12	กำหนดสื่อและเอกสารการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับทักษะทางภาษา	✓	✓	✓

ตาราง 44 (ต่อ)

ข้อ ที่	ประเด็นการบันทึก	มีหลักฐานที่ปรากฏในบันทึก		
		ครูคนที่ 1	ครูคนที่ 2	ครูคนที่ 3
1.13	กำหนดกิจกรรมชั้นนำเข้าสู่บทเรียน ที่เน้นกิจกรรมที่ สร้างสรรค์ สนุกสนานแก่ผู้เรียน	✓	✓	✓
1.14	มีการคาดการณ์ปัญหา และแนวทางการแก้ไขใน แผนการจัดการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้า	✓	✓	✓
1.15	กำหนดกิจกรรมเสนอแนะเพิ่มเติมที่สอดคล้องกับวัย และความแตกต่างระหว่างบุคคล	✓	✓	✓
1.16	กำหนดรูปแบบและ กระบวนการจัดการเรียนรู้ไว้ ล่วงหน้า	✓	✓	✓
1.17	กำหนดแนวทางการบูรณาการด้านคุณธรรม จริยธรรมทางสังคมและสิ่งแวดล้อมไว้ในแผนการ จัดการเรียนรู้	✓	✓	✓
1.18	กำหนดรูปแบบ การจัดการชั้นเรียนและสถานที่การ ดำเนินกิจกรรมไว้อย่างเหมาะสม	✓	✓	✓
1.19	กำหนดเนื้อหาที่จะสอนให้เหมาะสมกับโครงสร้าง ภาษา วัย และระดับชั้นของผู้เรียน	✓	✓	✓
1.20	มีการวิเคราะห์สภาพและความสามารถในการเรียน ของผู้เรียนล่วงหน้า	✓	✓	✓
1.21	เตรียมวงคำศัพท์ไว้ล่วงหน้าให้เพียงพอกับเนื้อหา	-	✓	✓
1.22	มีการวิเคราะห์เนื้อหาวิชาก่อนทำการสอน เพื่อ จัดลำดับขั้นตอน ของเนื้อหาให้ต่อเนื่อง	✓	✓	✓
1.23	กำหนดสถานการณ์เพื่อใช้ในการฝึกทักษะทางภาษา เพื่อสร้างเสริมการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์	-	✓	✓
1.24	กำหนดข้อตกลง และกติกาการปฏิบัติกิจกรรมของ ผู้เรียนไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้	✓	✓	✓
1.24	มีการวางแผนการให้ขวัญและกำลังใจแก่ผู้เรียนที่ สามารถทำกิจกรรมได้ถูกต้อง	-	✓	✓
1.26	วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้เรียนมี ส่วนร่วมในการเรียนการสอน	✓	-	✓

ตาราง 44 (ต่อ)

ข้อ ที่	ประเด็นการบันทึก	มีหลักฐานที่ปรากฏในบันทึก		
		ครูคนที่ 1	ครูคนที่ 2	ครูคนที่ 3
1.27	กำหนดภาษาท่าทางที่จะใช้ในการสอนในแผนการจัดการเรียนรู้	-	-	✓
2. การดำเนินการสอน				
2.1	นำเข้าสู่บทเรียนสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ที่จะสอน	✓	✓	✓
2.2	จัดกิจกรรมที่เป็นการแข่งขันและท้าทายความสามารถของผู้เรียน	✓	✓	✓
2.3	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการคิดและวิเคราะห์	✓	✓	✓
2.4	ชมเชย ยกย่อง ให้กำลังใจ หรือเสริมแรงได้อย่างสม่ำเสมอและถูกต้องตามกาลเทศะ	✓	✓	✓
2.5	บริหารเวลาในการจัดการเรียนการสอนอย่างรอบคอบ	✓	✓	✓
2.6	มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน	✓	✓	✓
2.7	จัดทำใบงานและแบบฝึกให้เหมาะสมกับเวลาในการจัดการเรียนการสอน	✓	-	-
2.8	กำหนดขั้นตอนการสอนอย่างรอบคอบและเป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนภาษา	✓	✓	✓
2.9	ตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนทุกครั้งก่อนการทำการกิจกรรม	✓	-	✓
2.10	จัดกิจกรรมที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมมากที่สุด	✓	✓	✓
2.11	สอดแทรกเนื้อหาด้านจริยธรรมและสิ่งที่เกี่ยวข้องกับตัวของผู้เรียนลงในเนื้อหาของการสอนทุกครั้ง	✓	✓	✓
2.12	แจ้งผลการเรียนรู้ที่คาดหวังก่อนการเรียนการสอนทุกครั้ง	✓	✓	-
2.13	มีการใช้คำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิด สังเกตการคาดคะเนหาเหตุผลและคิดอย่างสร้างสรรค์	✓	✓	✓

ตาราง 44 (ต่อ)

ข้อ ที่	ประเด็นการบันทึก	มีหลักฐานที่ปรากฏในบันทึก		
		ครูคนที่ 1	ครูคนที่ 2	ครูคนที่ 3
2.14	เป็นผู้ชี้แนะและเชื่อมโยงความคิดของผู้เรียนไปสู่การนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	✓	✓	✓
2.15	กำหนดสถานการณ์ในการระดมความคิดของผู้เรียนให้มีความหลากหลาย	✓	✓	✓
2.16	จัดกิจกรรมที่เน้นกระบวนการกลุ่มเพื่อพัฒนาทักษะการทำงานและการนำเสนออย่างเป็นประชาธิปไตย	✓	✓	✓
2.17	จัดกิจกรรมที่ง่าย ไม่ซับซ้อนและเหมาะกับวัยของผู้เรียน	✓	✓	✓
2.18	นำเสนอกิจกรรมการสอนด้วยการใช้สื่อ อุปกรณ์ที่เป็นของจริงตรงตามเนื้อหาและเป็นที่น่าสนใจของผู้เรียน	✓	✓	✓
2.19	จัดกิจกรรมที่เน้นการระดมความคิดและวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล	✓	✓	✓
2.20	ปรับปรุงดัดแปลงวิธีการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาและสถานการณ์ในขณะการสอน	✓	✓	✓
2.21	นำเสนอตัวอย่างของการใช้ภาษาอย่างหลากหลายในสถานการณ์ต่างๆ เพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นให้กับนักเรียนกลุ่มอ่อน	✓	✓	✓
2.22	กำหนดแผนบริหารและจัดการเวลาในการดำเนินการสอน แต่ละขั้นตอนอย่างรอบคอบ	✓	✓	✓
2.23	ให้นักเรียนที่มีเก่งได้ อธิบาย แก่นักเรียนที่เรียนอ่อน	✓	✓	✓
2.24	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่คำนึงถึงความแตกต่างของบุคคล	✓	✓	✓
2.25	จัดกิจกรรมที่เน้นการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้เรียน	✓	✓	✓
2.26	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน	✓	✓	-

ตาราง 44 (ต่อ)

ข้อ ที่	ประเด็นการบันทึก	มีหลักฐานที่ปรากฏในบันทึก		
		ครูคนที่ 1	ครูคนที่ 2	ครูคนที่ 3
2.27	สอนโดยลำดับขั้นตอนของเนื้อหาวิชาอย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	✓	✓	✓
2.28	ปรับปรุงสื่อและอุปกรณ์การสอนให้สอดคล้องกับ เนื้อหา โครงสร้างทางภาษาและสามารถใช้ได้อย่าง คุ้มค่า และมีประสิทธิภาพ	✓	✓	✓
2.29	ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สอน	✓	✓	✓
2.30	มอบหมายงานในชั้นเรียนอย่างชัดเจน	✓	✓	✓
2.31	สำรวจและประเมินการทำงานของนักเรียนในขณะฝึก ปฏิบัติกิจกรรม รวมทั้งให้ความช่วยเหลือหรือแนะนำ เพิ่มเติม	✓	✓	✓
2.32	ปรับเปลี่ยนแผนการดำเนินกิจกรรมให้สอดคล้องกับ ขั้นตอนของการเรียนรู้	✓	✓	✓
2.33	จัดกิจกรรมที่เน้น Cooperative Activities	✓	✓	✓
2.34	จัดกิจกรรมที่เน้นกระบวนการสื่อสารในชีวิตประจำวัน เน้นการเรียนรู้ร่วมกัน และเป็นกิจกรรมที่เน้นการ แข่งขัน	✓	✓	✓
2.35	จัดกิจกรรมที่หลากหลายและสามารถถ่ายโอนทักษะ ทางภาษาได้อย่างเหมาะสม	✓	✓	✓
2.36	จัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนที่เน้นหลักแห่งความ เสมอภาคเท่าเทียมกันและยุติธรรม	✓	✓	✓
2.37	เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีโอกาสนำเสนอผลงานของ ตัวเองต่อชั้นเรียน	✓	✓	✓
2.38	กำหนดคำศัพท์ให้เหมาะสมกับเนื้อหาและสอดคล้อง กับสาระและโครงสร้างทางภาษา	-	✓	✓
2.39	ไม่คุยนอกเรื่องมากเกินไป	-	✓	-

ตาราง 44 (ต่อ)

ข้อ ที่	ประเด็นการบันทึก	มีหลักฐานที่ปรากฏในบันทึก		
		ครูคนที่ 1	ครูคนที่ 2	ครูคนที่ 3
2.40	มีการวางแผนการจัดการชั้นเรียนอย่างรอบคอบและมีประสิทธิภาพ	-	✓	✓
2.41	มีการจัดกิจกรรมเพิ่มเติมให้กับผู้เรียนในกลุ่มเก่ง	-	✓	-
2.42	มีความเป็นครูและเป็นกันเองกับผู้เรียนทุกครั้ง	✓	✓	✓
2.43	เชื่อมโยงเนื้อหาวิชาที่สอนให้สัมพันธ์กับวิชาอื่นอย่างเหมาะสม	✓	✓	✓
2.44	เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สรุปเนื้อหา ความคิดรวบยอด	-	✓	✓
2.45	เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามและอภิปราย เสนอแนะความคิดเห็น	✓	✓	✓
2.46	รอบคอบในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าในขณะ ดำเนินการสอน	-	✓	✓
2.47	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	-	-	✓
2.48	ควรมีการสรุปบทเรียนร่วมกันระหว่างครูและผู้เรียน	-	-	✓
2.49	สอนคำศัพท์และการนำไปใช้ที่เน้นทั้งความถูกต้อง และความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา	-	-	✓
2.50	เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงบทบาทสมมติตาม สถานการณ์ที่กำหนดให้	✓	✓	✓
2.51	กำหนดและออกแบบ Seating Arrangement ได้ เหมาะสมกับกิจกรรม	✓	-	✓
2.52	กำหนดและควบคุมกติกาหรือข้อตกลงร่วมกันในการ ดำเนินกิจกรรม	✓	-	✓
2.53	กำหนดวัตถุประสงค์ของแต่ละกิจกรรมอย่างชัดเจน	✓	✓	✓
2.54	ไม่จำกัดรอบความคิดอย่างสร้างสรรค์ของผู้เรียน	-	-	✓
3. การวัดและประเมินผล				
3.1	มีการตรวจสอบผลการทำกิจกรรมระหว่างเรียนอย่าง ต่อเนื่อง	✓	✓	✓

ตาราง 44 (ต่อ)

ข้อ ที่	ประเด็นการบันทึก	มีหลักฐานที่ปรากฏในบันทึก		
		ครูคนที่ 1	ครูคนที่ 2	ครูคนที่ 3
3.2	นำข้อบกพร่องจากการตรวจสอบผลการดำเนิน กิจกรรมมาปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนการสอน	✓	✓	✓
3.3	มีการประเมินผลการใช้สื่อและอุปกรณ์การสอน หลังจากการใช้งาน	✓	-	-
3.4	ประเมินผลตามสภาพจริง	✓	✓	✓
3.5	ประเมินผลก่อนเริ่มบทเรียน ระหว่างเรียน และหลัง จบบทเรียน	✓	-	-
3.6	ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการประเมินผลของตนเอง	✓	-	-
3.7	กำหนดรูปแบบและวิธีการวัดผลในแต่ละขั้นตอนอย่าง ชัดเจน	✓	✓	✓
3.8	ตรวจสอบผลการดำเนินกิจกรรมโดยเฉพาะทักษะพูด อย่างใกล้ชิดเพื่อสร้างความเชื่อมั่นในการใช้ภาษา	✓	-	-
3.9	ประเมินผลกิจกรรมกลุ่มอย่างรอบคอบ	✓	✓	✓
3.10	ประเมินงานเขียนของผู้เรียนทั้งความถูกต้องของ ภาษาและความเหมาะสมตามสถานการณ์	✓	✓	✓
3.11	นำผลที่ได้จากการวัดและประเมินผลไปปรับปรุง และพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	✓	✓	✓
3.12	มีรูปแบบการวัด ประเมินผลและเกณฑ์การวัดผลที่ เหมาะสมกับโครงสร้างของเนื้อหาและทักษะทาง ภาษา	✓	✓	✓
3.13	ปรับปรุงเกณฑ์การประเมินให้เหมาะสมกับความรู้ ความสามารถของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง	✓	✓	✓

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาผลการคิดไตร่ตรองเพื่อพัฒนาความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษโดยการเปรียบเทียบการรับรู้ของครูผู้สอนและนักเรียนที่มีผลต่อการเรียนการสอน มีการดำเนินการศึกษาสรุปได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาความสามารถในการสอนและพัฒนาการการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่ใช้กระบวนการคิดไตร่ตรอง โดยการเปรียบเทียบความสามารถในการสอนก่อนและหลังการสอนโดยการใช้กระบวนการคิดไตร่ตรอง ด้านการจัดกิจกรรมในชั้นเรียน เทคนิควิธีการสอน การใช้สื่อการเรียนการสอน และการวัดผล ประเมินผลในชั้นเรียน โดยเปรียบเทียบจากการรับรู้ของครูผู้สอนและนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอน

สมมติฐานของการวิจัย

1. กระบวนการคิดไตร่ตรอง สามารถนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพของการพัฒนาความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษได้
2. ผลสัมฤทธิ์ในการพัฒนาความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอน มีมากขึ้นทั้งในด้านการจัดกิจกรรมในชั้นเรียน เทคนิควิธีการสอน การใช้สื่อการเรียนการสอน และการวัดผล ประเมินผลในชั้นเรียน โดยใช้กระบวนการคิดไตร่ตรองโดยการเปรียบเทียบการรับรู้ของครูผู้สอนและนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอน
3. ครูผู้สอนมีแนวทางการพัฒนาความสามารถของตนเองในด้านการสอนภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นระบบมากขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาผลการคิดไตร่ตรองเพื่อพัฒนาความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษโดยการเปรียบเทียบการรับรู้ของครูผู้สอนและนักเรียนที่มีผลต่อการเรียนการสอน มีการดำเนินการศึกษาแบ่งเป็น 4 ขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
3. เก็บรวบรวมเครื่องมือ
- 4 .การจัดการกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ระดับชั้น ม.2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 3 คน และนักเรียนชั้น ม.2 โรงเรียนราชประชาสวัสดิ์ ฝ่ายมัธยม รัชดาภิเษก ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน จำนวน 12 ห้องเรียน รวมนักเรียน 653 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานระดับชั้น ม.2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 3 คน และนักเรียนชั้น ม.2 โรงเรียนราชประชาสวัสดิ์ ฝ่ายมัธยม รัชดาภิเษก ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน จำนวน 9 ห้องเรียน รวมจำนวนนักเรียน 456 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ

1. การรับรู้ของครูผู้สอน
1. การรับรู้ของนักเรียนด้านการเรียนการสอน

1.การรับรู้ของอาจารย์ผู้สอน

ผู้ศึกษาได้ร่วมวางแผนและจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้กับครูผู้สอนรายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ระดับชั้น ม.2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 3 คนด้วย ทั้งนี้เพื่อรับทราบกลวิธีการวางแผนการสอนและการเปลี่ยนแปลงปรับปรุง พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละชั่วโมงในระหว่างการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยประกอบด้วย

- 1.1 แบบสอบถาม เป็นการตอบแบบสอบถามในลักษณะปลายเปิด ซึ่งครูจะตอบ

แบบสอบถามหลังจากที่สอนเสร็จสิ้นในแต่ละคาบ โดยระบุวิธีปฏิบัติการสอนในคาบเรียนที่ผ่านมา

1.2 แบบบันทึกการสอน เป็นแบบบันทึกที่ครูผู้สอนทำการบันทึกหลังจากที่สอนเสร็จในแต่ละคาบ โดยแบ่งออกเป็น สิ่งที่ครูผู้สอนพบว่าตนเองประสบความสำเร็จในการสอนในคาบนั้น กับสิ่งที่ต้องการจะปรับปรุงเพื่อนำผลนั้นไปปรับสอนในคาบเรียนถัดไปโดยใช้การคิดไตร่ตรองจากการสอน เนื้อหาของการบันทึกประกอบไปด้วย การจัดกิจกรรม เทคนิควิธีการสอน การใช้สื่อการสอน การมีปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน การจัดการชั้นเรียน การวัดผล และประเมินผล การประเมินความสามารถในการคิดไตร่ตรองประกอบด้วยเกณฑ์การประเมินความสามารถในการคิดไตร่ตรองโดยแทกการ์ดและ วิลสัน(Taggart & Wilson) (1998 : 40)

1.3 แบบสอบถามเพื่อการประเมินตนเองก่อนที่จะใช้กระบวนการคิดไตร่ตรอง และ ทำซ้ำอีกครั้งเมื่อผ่านกระบวนการคิดไตร่ตรองแล้วหรือหลังจากทำการศึกษาครบ 18 ชั่วโมงเรียน และนำค่าของข้อมูลที่ได้มาหาค่า ประมวลหาค่า t-test เพื่อหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาวิเคราะห์หาความแตกต่างของคะแนนก่อนและหลังการทดลอง ด้วยค่าสถิติ t-test แบบ dependent samples และค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจาย (Coefficient of Variation) เพื่อตรวจสอบการกระจายของผลการรับรู้ของนักเรียนทั้งก่อนทำการศึกษาและหลังการศึกษา

2. การรับรู้ของนักเรียน

- แบบประเมินความพึงพอใจในการเรียน โดยนักเรียนประเมินความพึงพอใจหลังจากเรียนกับครูผู้สอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนตามสภาพเดิมของครูผู้สอนก่อนทำการศึกษา และประเมินอีกครั้งหลังจากทำการศึกษาโดยใช้กระบวนการคิดไตร่ตรองจำนวน 48 ชั่วโมง โดยเกณฑ์การประเมินแบ่งออกเป็นการให้น้ำหนักคะแนนดังนี้

ระดับความคิดเห็นของนักเรียนโดยมีเกณฑ์การประเมินดังนี้

- 5 หมายถึง มีคุณลักษณะนั้นๆ อยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีคุณลักษณะนั้นๆ อยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีคุณลักษณะนั้นๆ อยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีคุณลักษณะนั้นๆ อยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีคุณลักษณะนั้นๆ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเริ่มในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 สัปดาห์ที่ 2 ของเดือนพฤศจิกายน ถึง เดือนกุมภาพันธ์ 2550 ผู้ศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามโดยนักเรียนและประชากรเป็นผู้กระทำ บันทึกการสอนรายคาบของประชากรตัวอย่างจำนวน 48 ครั้ง โดยอธิบายวัตถุประสงค์ ขั้นตอนและรายละเอียดของการบันทึกให้ชัดเจน ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลตั้งแต่ต้นภาคเรียนที่ 2 หลังจากสัปดาห์ที่ 4 ที่ได้มีการสอนตามสภาพเดิมของครู โดยวิธีการอธิบายจุดมุ่งหมายและวิธีการทำแบบประเมิน เก็บรวบรวมแบบสอบถามในส่วนการรับรู้ของครูผู้สอนและการรับรู้ของผู้เรียนทั้งเมื่อจบชั่วโมงเรียน ใช้เวลาในการศึกษาจนครบการสอนของประชากรจำนวน 6 แผนการจัดการเรียนรู้ โดยผู้ทำการศึกษาและประชากรเป็นผู้รวบรวมข้อมูล

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. นำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามชุดที่ 1 ที่กระทำโดยนักเรียนครั้งที่ 1 และ 2 มาประมวลหาค่า t-test ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจาย (Coefficient of Variation) เพื่อตรวจสอบการกระจายของผลการรับรู้ของนักเรียนทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อหาค่าความแตกต่างของข้อมูลทั้ง 2 ครั้ง
2. นำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามชุดที่ 2 ที่กระทำโดยครูผู้สอนก่อนและหลังทำการศึกา มาประมวลหาค่า t-test เพื่อหาความแตกต่างของข้อมูลทั้ง 2 ครั้ง
3. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามชุดที่ 3 ที่กระทำโดยครูผู้สอนและนักเรียน มาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วยค่าร้อยละ
4. นำข้อมูลที่ได้จากบันทึกหลังการสอนมาวิเคราะห์และเปรียบเทียบหาการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการโดยใช้เกณฑ์ การประเมินระดับความสามารถในการคิดไตร่ตรองของแทกการ์ท และ วิลสัน (Taggart & Wilson. 1998 : 40)

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

1. เมื่อนำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามชุดที่ 1 ที่กระทำโดยนักเรียนครั้งที่ 1 และ 2 มาประมวลหาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจาย (Coefficient of Variation) เพื่อตรวจสอบการกระจายของผลการรับรู้ของนักเรียนทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน และหาค่าความแตกต่างของข้อมูลทั้ง 2 ครั้ง จากการแสดงความคิดเห็นของนักเรียนต่อความสามารถของครูพบว่า นักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าพฤติกรรมการสอนและความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะและความรู้ความสามารถของของประชากรทั้งสามคน เมื่อเปรียบเทียบผลการประเมินทั้งก่อนและหลังการศึกษา นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการสอนของประชากรทั้งสามคนเพิ่มขึ้นทุกหัวข้อและค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจายก่อนทำการศึกษามีค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจายสูงกว่าหลังการศึกษาในทุกประเด็นเช่นกัน ค่าเฉลี่ยของทุกประเด็นหลังทำการศึกษาสูงกว่า 4 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำกว่า 1 และค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจายต่ำกว่า 20 ยกเว้นประเด็นข้อที่ 9 หัวข้อ 9.1ครูมีสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาที่มีค่าเฉลี่ย 3.97 และค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจาย 20.65
2. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของการประเมินพฤติกรรมการสอนของประชากรทั้งสามคน โดยนักเรียนเป็นผู้ประเมินก่อนและหลังทำการศึกาด้วยวิธีการประมวลหาค่า t-test พบว่าพฤติกรรมการสอนของประชากรทั้งสามคนหลังทำการศึกาสูงกว่าค่าเฉลี่ยก่อนทำการศึกาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

3. เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลจากการประเมินตนเองด้านการจัดการเรียนการสอนของประชากรคนที่ 1 ทั้งก่อนและหลังการศึกษาจากแบบสอบถาม ด้วยการนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมทั้งหมดมาวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามชุดที่ 2 ด้วยวิธีการประมวลผลค่า t-test ผลปรากฏว่า

3.1 มีผลการเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการสอนด้านการวางแผนและการเตรียมการสอนหลังทำการศึกษามากกว่าค่าเฉลี่ยก่อนทำการศึกษามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

3.2 มีผลการเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมด้านการดำเนินการสอนหลังทำการศึกษามากกว่าค่าเฉลี่ยก่อนทำการศึกษามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

3.3 มีผลการเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมด้านการวัดผล ประเมินผลหลังทำการศึกษามากกว่าค่าเฉลี่ยก่อนทำการศึกษามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

4.เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลจากการประเมินตนเองด้านการจัดการเรียนการสอนของประชากรคนที่ 2 ทั้งก่อนและหลังการศึกษาจากแบบสอบถาม ด้วยการนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมทั้งหมดมาวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามชุดที่ 2 ด้วยวิธีการประมวลผลค่า t-test ผลปรากฏว่า

4.1 มีผลการเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการสอนด้านการวางแผนและการเตรียมการสอนหลังทำการศึกษามากกว่าค่าเฉลี่ยก่อนทำการศึกษามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

4.2 มีผลการเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมด้านการดำเนินการสอนหลังทำการศึกษามากกว่าค่าเฉลี่ยก่อนทำการศึกษามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

4.3 มีผลการเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมด้านการวัดผล ประเมินผลหลังทำการศึกษามากกว่าค่าเฉลี่ยก่อนทำการศึกษามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

5. เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลจากการประเมินตนเองด้านการจัดการเรียนการสอนของประชากรคนที่ 3 ทั้งก่อนและหลังการศึกษาจากแบบสอบถาม ด้วยการนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมทั้งหมดมาวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามชุดที่ 2 ด้วยวิธีการประมวลผลค่า t-test ผลปรากฏว่า

5.1 มีผลการเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการสอนด้านการวางแผนและการเตรียมการสอนหลังทำการศึกษามากกว่าค่าเฉลี่ยก่อนทำการศึกษามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

5.2 มีผลการเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมด้านการดำเนินการสอนหลังทำการศึกษามากกว่าค่าเฉลี่ยก่อนทำการศึกษามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

5.3 มีผลการเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมด้านการวัดผล ประเมินผลหลังทำการศึกษา สูงกว่าค่าเฉลี่ยก่อนทำการศึกษามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

6. เปรียบเทียบข้อมูลจากการประเมินที่ได้จากแบบสอบถามชุดที่ 3 ที่กระทำโดยครูผู้สอน และนักเรียน ที่เกิดจากการจัดการเรียนการสอนของครูระหว่างทำการศึกษามาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วยค่าร้อยละผลปรากฏว่า

6.1 การสังเกตการสอนของครูคนที่ 1 โดยครูคนที่ 1 และนักเรียนห้องเรียนละ 5 คน จำนวน 3 ห้อง รวมแผนการจัดการเรียนรู้ละ 15 คน ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-6 พบว่า ร้อยละของการมีพฤติกรรมการสอนของครูคนที่ 1 โดยครูและนักเรียน ในชั่วโมงที่ 3 ครูเห็นว่าครูมีพฤติกรรมในการสอนจากทุกพฤติกรรมที่สังเกตจำนวนร้อยละ 95 ขณะที่นักเรียนเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนจากทุกพฤติกรรมที่สังเกตร้อยละ 87.38 ซึ่งสูงกว่าความเห็นของทุกพฤติกรรม การสังเกตในชั่วโมงที่ 1 ที่ครูเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนในทุกพฤติกรรมที่สังเกตเพียงร้อยละ 83.75 ขณะที่นักเรียนเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนในทุกพฤติกรรมเพียงร้อยละ 70 ส่วนในชั่วโมงที่ 2 ครูเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนในทุกพฤติกรรมที่สังเกตร้อยละ 92.4 โดยนักเรียนเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนในทุกพฤติกรรมที่สังเกตร้อยละ 79.04

6.2 การสังเกตการสอนของครูคนที่ 2 โดยครูคนที่ 2 และนักเรียนห้องเรียนละ 5 คนจำนวน 3 ห้อง รวมแผนการจัดการเรียนรู้ละ 15 คน ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-6 พบว่า ร้อยละของการมีพฤติกรรมการสอนของครูคนที่ 2 โดยครูและนักเรียน ในชั่วโมงที่ 3 ของแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ครูเห็นว่าครูมีพฤติกรรมในการสอนจากทุกพฤติกรรมที่สังเกตจำนวนร้อยละ 94.6 ขณะที่นักเรียนเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนจากทุกพฤติกรรมที่สังเกตร้อยละ 89.28 ซึ่งสูงกว่าความเห็นของทุกพฤติกรรมที่สังเกตในชั่วโมงที่ 1 ที่ครูเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนในทุกพฤติกรรมที่สังเกตเพียงร้อยละ 77.3 ขณะที่นักเรียนเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนในทุกพฤติกรรมเพียงร้อยละ 69.7 ส่วนในชั่วโมงที่ 2 ครูเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนในทุกพฤติกรรมที่สังเกตร้อยละ 92 โดยนักเรียนเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนในทุกพฤติกรรมที่สังเกตร้อยละ 78.33

6.3 การสังเกตการสอนของครูคนที่ 3 โดยครูคนที่ 3 และนักเรียนห้องเรียนละ 5 คนจำนวน 3 ห้อง รวมแผนการจัดการเรียนรู้ละ 15 คน ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-6 พบว่า ร้อยละของการมีพฤติกรรมการสอนของครูคนที่ 3 โดยครูและนักเรียน ในชั่วโมงที่ 3 ครูเห็นว่าครูมีพฤติกรรมในการสอนจากทุกพฤติกรรมที่สังเกตจำนวนร้อยละ 92 ขณะที่นักเรียนเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนจากทุกพฤติกรรมที่สังเกตร้อยละ 87.61 ซึ่งสูงกว่าความเห็นของทุกพฤติกรรม การสังเกตในชั่วโมงที่ 1 ที่ครูเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนในทุกพฤติกรรมที่สังเกตเพียงร้อยละ 81.36 ขณะที่นักเรียนเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนในทุกพฤติกรรมเพียงร้อยละ 73.09 ส่วนในชั่วโมงที่ 2 ครูเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนในทุกพฤติกรรมที่สังเกตร้อยละ 82 โดยนักเรียนเห็นว่าครูมีพฤติกรรมการสอนในทุกพฤติกรรมที่สังเกตร้อยละ 85.23

อภิปรายผล

ผู้ศึกษาได้อภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา ดังนี้

1. การศึกษาการบันทึกหลังการสอน สามารถอภิปรายได้ดังนี้

1.1 ในด้านกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เริ่มตั้งแต่การนำเข้าสู่บทเรียนจนถึงการวัดผลและประเมินผล ครูมีความตระหนักรู้ในการพัฒนาการเรียนการสอนของตนและเห็นความสำคัญของการพัฒนาการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้สอดคล้องกับความงานวิจัยของศรีวิไล ดอกจันทร์ (2542 : 101) อารมณ วัฒนจิตร (2542 : 12) และ มณฑา พลรักษ์ (2546 : 2) ที่พบว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษจะประสบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นหากครูผู้สอนภาษาอังกฤษได้รับการนิเทศการสอนจากบุคลากรในโรงเรียนหรือบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเป็นประจำสม่ำเสมอ ทั้งนี้ จากแนวคิดของพอสเนอร์ (Taggart & Wilson.1998 : 90 ; citing Posner. 1996) ยังแสดงข้อคิดไว้ว่า การเรียนรู้ เกิดจากการคิดไตร่ตรองอย่างมีวิจารณญาณ มากกว่าเกิดจากประสบการณ์ตรงที่ได้จากการกระทำเหตุการณ์นั้นๆ และสอดคล้องกับความเห็นของวิยะดา รัตนสุวรรณ (2547 : 51) ว่าการเขียนบันทึกโดยใช้การคิดไตร่ตรองจะช่วยให้ผู้ปฏิบัติได้มีการฝึกปฏิบัติกระบวนการจากการคิด มากกว่าการได้รับความรู้โดยทั่วไป ซึ่งจากการศึกษาบันทึกหลังการสอนสามารถอภิปรายได้ว่า

1.1.1 ครูคนที่ 1 มีการปรับบทเรียนให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน มีการเปลี่ยนแปลงคำถามให้ง่ายขึ้น และจากบันทึกของครูคนที่ 1 นี้ได้แสดงให้เห็นว่าครูมีความตระหนักถึงการวางแผนปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับเวลาในการกำหนดวิธีเพื่อแก้ไขปัญหาที่พบ และคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียนว่านักเรียนที่เรียนอ่อนควรได้รับการปฏิบัติอย่างไรไว้ด้วย ในแบบบันทึกการสอน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การสอนครั้งที่ 1 และ 3 ในขณะเดียวกันยังมีการนำเอาประเด็นทางคุณธรรม จริยธรรม สังคมมาเพิ่มเติมในการจัดการเรียนการสอนด้วย (แบบบันทึกการสอน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การสอนครั้งที่ 1) ครูผู้สอนได้ตระหนักถึงการกำหนดขั้นตอนที่เหมาะสมว่าขั้นตอนใดควรสอนก่อน- หลัง ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่าครูตระหนักรู้ถึงกลวิธีการจัดการเรียนการสอนโดยเฉพาะการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (แบบบันทึกการสอน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การสอนครั้งที่ 1) นอกจากนี้ครูคนที่ 1 ยังได้แสดงให้เห็นถึงพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้โดยการนำจุดบกพร่องจากผลการดำเนินกิจกรรม การวัดผลและประเมินผล ทั้งจากตัวครู สื่อ และแบบฝึกหัดไปใช้พัฒนาการจัดการเรียนการสอนด้วย ในบันทึกแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การสอนครั้งที่ 1 และ 2 ครูได้มีการปรับเปลี่ยนแผนให้เหมาะสมตามความสนใจและวัยของผู้เรียนโดยใช้เพลง ซึ่งครูตระหนักรู้ว่าผู้เรียนอยู่ในวัยที่รักความสนุกสนานและต้องการการแสดงออก ในบันทึกการสอนครั้งที่ 3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ครูตระหนักถึงธรรมชาติของผู้เรียน และให้ความสนใจต่อความแตกต่างของผู้เรียน (Individual Differences) และรู้ดีว่าการให้ผู้เรียนมีความกล้า และการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการเสี่ยงในการใช้ภาษา (Risk Taking) ก็แสดงให้เห็นว่าครูตระหนักดีในการจัดกิจกรรมที่เป็นการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการ

สื่อสารด้วย ในบันทึกหลักการสอน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ในการสอนครั้งที่ 3 แสดงให้เห็นว่า ครูมีวิธีดัดแปลงวิธีการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา และสถานการณ์ในขณะที่สอน โดยไม่ขัดกับ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่กำหนดไว้ สอนโดยลำดับขั้นตอนของเนื้อหาวิชาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ตรงตามแผนการเรียนรู้ที่กำหนดไว้และมีการเดินดูนักเรียนขณะทำแบบฝึกหัดรวมทั้งให้ คำแนะนำการดำเนินกิจกรรมแสดงถึงความเอาใจใส่ทุกขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอนของครู ในการบันทึกแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 การสอนครั้งที่ 1 ที่ได้บันทึกว่า “ มีการเล่นเกมบิงโกใหม่ โดยการเล่นเพียง 2-3 รอบเท่านั้น เพื่อสร้างความสนใจ และเล่นเกมในขณะที่นักเรียนส่วนใหญ่ยัง มีความประสงค์จะเล่นต่อ เมื่อผู้เล่นจะรู้สึกเสียดาย และในครั้งต่อไปผู้เล่นจะเล่นอย่างกระตือรือร้น” แสดงให้เห็นว่าครูตระหนักดีถึงการกำหนดกิจกรรมประกอบการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับ ธรรมชาติของผู้เรียนอีกตัวอย่างหนึ่งด้วย ในส่วนของการจัดการด้านสื่อการเรียนการสอนนั้นได้มี การบันทึกไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 การสอนครั้งที่ 1 ที่ครูตระหนักถึงการใช้งานที่มีรูปภาพ ขาว- ดำว่า ควรปรับแก้ให้เป็นภาพที่มีความคมชัดและมีสีสันซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่ายและ น่าสนใจมากขึ้น นอกจากนี้ยังมีการเสนอแนะแนวทางเพิ่มเติมในการจัดกิจกรรมเสริม เป็นการ เพิ่มเติมสำหรับนักเรียนในกลุ่มเก่ง ตัวอย่างเช่นในการเขียนแบบบันทึกการสอน ตามแผนการ จัดการเรียนรู้ที่ 6 การสอนครั้งที่ 3 แสดงให้เห็นว่าครูมีการคาดการณ์และการแก้ปัญหาไว้ล่วงหน้า นับเป็นการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนทางหนึ่งด้วย

หากกล่าวโดยสรุปแล้ว การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูคนที่ 1 ที่ วิเคราะห์จากบันทึกหลักการสอนแล้วพบว่า ครูมีพัฒนาการในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มี การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มีการวิเคราะห์แยกแยะประเด็นปัญหา การแก้ไขปัญหาย่างรอบคอบ เหมาะสมกับสภาพและวัยของผู้เรียน มีการวางแผนและการเตรียมการสอนอย่างรอบคอบ ดำเนินการสอนได้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ การจัดการในชั้นเรียนเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และมีการวัดผลประเมินผลที่สอดคล้องกับหลักสูตรและผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สามารถนำผลจาก การบันทึกหลังการสอนไปปรับแก้ปัญหา และ พัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนในชั่วโมงถัด มาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.1.2 ครูคนที่ 2 ในการเขียนแบบบันทึกการสอน ตามแผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 1 การสอนครั้งที่ 1 ครูบันทึกถึงสภาพการเรียนรู้ของนักเรียนว่าไม่มีสมาธิเท่าที่ควรเนื่องจาก กำลังจะมีการสอบ NT แสดงให้เห็นถึงการเอาใจใส่ และวิเคราะห์สภาวะของผู้เรียนของครูท่านนี้ ด้วย นอกจากนี้ยังได้บันทึกถึงการปรับลดเนื้อหาที่ครูวิเคราะห์แล้วว่ายากเกินไป ซึ่งให้เห็นถึง ความสามารถในการกำหนดกิจกรรมประกอบการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสภาพของผู้เรียน และโครงสร้างทางภาษา มีการบันทึกการใช้สื่อที่เป็นของจริงเพื่อการทำ elicitation นับเป็นการ เตรียมการวางแผนการดำเนินกิจกรรมล่วงหน้า ครูได้วิเคราะห์ผู้เรียนว่าไม่เก่งแต่ตั้งใจเรียนในแบบ บันทึกการสอน ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การสอนครั้งที่ 2 ครูเองสอนไม่จบได้ทันตามเวลาจึง เสนอแนะแนวทางการปรับลดเนื้อหาลง อันเป็นการแสดงออกให้เห็นถึงความสามารถในการเลือก สาระ เนื้อหาที่จะสอนได้ถูกต้องและเหมาะสมกับโครงสร้างทางภาษา รวมทั้งวัย และระดับชั้นของ

ผู้เรียน ขณะที่ในแบบบันทึกการสอน ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การสอนครั้งที่ 3 ครูได้วิเคราะห์โครงสร้างทางภาษาที่กล่าวถึงการเขียนโปสการ์ดบรรยายสถานที่และเหตุการณ์ว่า นอกจากโครงสร้าง Future with “be going to” แล้ว การใช้ Connector ในการเขียนเล่าเรื่องราวจึงมีความจำเป็นด้วยครูจึงต้องยกตัวอย่างคำ connectors ไว้มากๆ แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการวิเคราะห์ของครูผู้สอนว่ามีวิธีดัดแปลงวิธีการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา และสถานการณ์ในขณะสอน โดยไม่ขัดกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่กำหนดไว้และสามารถสอนโดยลำดับขั้นตอนของเนื้อหาวิชาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมตรงตามแผนการเรียนรู้ที่กำหนดไว้และหลักของการเรียนรู้ในขณะเดียวกันก็ได้มีการบันทึกการใช้ เทคนิคการสอนทักษะฟังกับนักเรียนกลุ่มอ่อนด้วยเทคนิค play and pause ซึ่งชี้ให้เห็นถึงความสามารถในการคิดแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นโดยการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้นอย่างเหมาะสมเพื่อให้บรรลุตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่กำหนดไว้ ในแบบบันทึกการสอน ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การสอนครั้งที่ 1 ที่ครูบันทึกไว้ว่า ครูคุยนอกเรื่องมากไปในการนำเข้าสู่บทเรียน ทำให้เสียเวลา ต้องมาเร่งสอนในการทำใบงานตอนท้ายชั่วโมง จึงทำให้นักเรียนที่ทำไม่เสร็จต้องกลับไปทำเป็นการบ้าน เครื่องเล่นเทปมีปัญหา ปลั๊กไฟหลวม ครูต้องคอยระวัง ทำให้ไม่สามารถเดินดูนักเรียนทั่วห้องในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรม ส่งผลให้การเดินดูแลให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนขณะปฏิบัติกิจกรรมยังไม่ค่อยทั่วถึงนัก แสดงให้เห็นว่าครูมองเห็นปัญหาด้านการดำเนินการสอนของตน และปัญหาที่มีนักเรียนจำนวนมากทำให้ครูไม่สามารถดูแลห้องเรียนได้ทั่วถึง เป็นผลมาจากการที่ครูได้คิดไตร่ตรองแล้วสามารถมองเห็นปัญหาว่าตนเองพูดอธิบายมากเกินไปนั่นเอง ในแบบบันทึกการสอน ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การสอนครั้งที่ 2 และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 การสอนครั้งที่ 2 ครูได้บันทึกการฝึกการฟังการโฆษณาและเติมคำในช่องว่างโดยการฝึกคำศัพท์ที่จำเป็นต้องใช้ในการเติมคำ โดยฝึกคำที่คิดว่าน่าจะเป็นปัญหาไว้ทั้งสามขั้นตอนคือ meaning ,sound และ form แสดงให้เห็นการวางแผนขั้นตอนการสอนคำศัพท์ของครูไว้อย่างเป็นระบบ เช่นเดียวกับ ในแบบบันทึกการสอน ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การสอนครั้งที่ 3 ที่ครูได้ให้ข้อเสนอแนะการจัดกิจกรรม Reinforcement โดยให้นักเรียนเขียนตัวอย่างประสบการณ์การ shopping สั้นๆ ตาม Question Focus นอกจากเป็นการฝึกการใช้ภาษาอังกฤษจากสถานการณ์จริงแล้วถือว่าเป็นขั้น Production ของการสอนและถ่ายโอนทักษะทางภาษาอีกด้วย แสดงให้เห็นว่าครูมีความตระหนักในการสอนทักษะทางภาษาว่าควรมีลำดับขั้นตอนเช่นไรจึงจะทำให้มีประสิทธิภาพสูงสุด และในแบบบันทึกการสอน ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การสอนครั้งที่ 1 ที่บันทึกไว้ว่า เมื่อครูแสดงอาการเจ็บป่วยให้นักเรียนทายได้แล้วจึงให้นักเรียนลองแสดงอาการเจ็บป่วยและให้นักเรียนในชั้นได้ทายว่ากำลังป่วยด้วยโรคใดบ้าง กิจกรรมนี้ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดบทบาทบ้าง แสดงถึงการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วย ในแบบบันทึกการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 การสอนครั้งที่ 1 ครูได้บันทึกว่า การฟังสรุปข่าวเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆนั้น นักเรียนตอบว่าสิ่งนั้น good หรือ bad , positive หรือ negative ซึ่งก่อนตอบนักเรียนได้ฝึกฝนการใช้ความคิดอย่างมีวิจารณญาณก่อนตอบ ซึ่งนักเรียนเองควรได้รับการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องในการใช้

กระบวนการคิดอย่างมีวิจญาณเพื่อให้เห็นต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก ซึ่งให้เห็นถึงความสามารถในการคิดไตร่ตรองของครูว่าก่อนที่จะให้นักเรียนระบุความคิดเห็นต่อสิ่งใด ๆ นั้น ควรคิดอย่างมีวิจญาณก่อนการตัดสินใจ และควรมีเหตุผลประกอบเป็นสำคัญด้วย ในส่วนของการให้คำชมเชย ใช้คำยกย่อง หรือให้กำลังใจหรือเสริมแรงได้อย่างถูกกาลเทศะ พบได้ในแบบบันทึกการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 การสอนครั้งที่ 3 ที่ครูได้บันทึกไว้ว่าหากต้องการให้นักเรียนมีขวัญและกำลังใจในการทำกิจกรรมแล้วการให้รางวัลเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่สามารถกระตุ้นความกระตือรือร้นในการตอบคำถามได้ ในส่วนของการเสนอแนะกิจกรรมเสริมเพื่อพัฒนาการเรียนของนักเรียนนั้นครูได้บันทึกเพิ่มเติมไว้ในแบบบันทึกการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 การสอนครั้งที่ 3 ที่ได้บันทึกหลังจากการคิดไตร่ตรองแล้วว่าอาจให้นักเรียนทำ mini project ด้วยการให้นักเรียนทำงานกลุ่มสร้างสรรค์ Entertainment events, special show, an interesting restaurant หรือ dramatic performance ที่ผ่านมาแล้ว เขียนเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเลียนแบบในใบงาน หรือแต่งเติมเสริม หารูปภาพประกอบ ตกแต่งให้สวยงามแล้ว display ในห้องเรียน และแบบบันทึกการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 การสอนครั้งที่ 3 บันทึกไว้ว่าเนื่องจากนักเรียนห้องนี้มีพื้นฐานค่อนข้างดีการฝึกการสนทนาเพิ่มเติมโดยการให้นักเรียน ช่วยกันคิดคำถามและถามเพื่อน ๆ ในห้องเพื่อทำ questionnaire ของห้องเรียน แล้วสรุปผลของการสำรวจให้เป็นที่ยุติกันของในห้อง แสดงให้เห็นถึงความสามารถหลังการคิดไตร่ตรองในการจัดกิจกรรมของครูที่สามารถประเมินการทำงานของนักเรียน ให้ความช่วยเหลือ หรือให้คำแนะนำเพิ่มเติม รวมทั้งเป็นผู้ชี้แนะและให้ความช่วยเหลือหรือเชื่อมโยงความคิดกับการนำไปใช้ รวมทั้งจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียนด้วย ในการบันทึกหลังการสอนในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 การสอนครั้งที่ 3 ที่ครูบันทึกไว้ว่า การประกอบอาชีพใดๆที่สุจริตนั้นเป็นสิ่งที่ดี และครูเองน่าจะชี้ให้เห็นถึงประเด็นนี้ให้มากกว่าการคิดใฝ่ฝันเฉพาะอาชีพที่เป็นที่ยกย่องหรือเป็นไปตามกระแสสังคมเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนได้พิจารณาตนเองในเรื่องการประกอบอาชีพในอนาคตด้วย ทั้งนี้ชี้ให้เห็นถึงการใช้กระบวนการคิดไตร่ตรองของครูผู้สอนว่านอกจากการสอนเนื้อหาตามหลักสูตรแล้ว การสอนทักษะชีวิตก็เป็นสิ่งจำเป็น และเป็นสิ่งที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการดำรงชีวิตด้วย

กล่าวโดยสรุปแล้ว จากเขียนบันทึกหลังการสอนของครูคนที่ 2 แสดงให้เห็นการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครู จากการใช้กระบวนการคิดไตร่ตรองต่อการจัดการเรียนการสอนของตนอย่างชัดเจนตั้งแต่การใช้กระบวนการคิดไตร่ตรองหลังการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ในแผนที่ 1 ครั้งที่ 1 จนถึงแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 ครั้งที่ 3 โดยในแต่ละบันทึกหลังการสอนสามารถวิเคราะห์ถึงการใช้กระบวนการคิดไตร่ตรองของครูเพื่อการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้มีประสิทธิภาพ ทั้งการวางแผนการสอน การดำเนินการสอน การวัดผลประเมินผล นอกจากนี้ยังบันทึกแนวคิดทางจริยธรรม การดำรงชีวิต และทักษะชีวิตไว้อย่างต่อเนื่องด้วย

1.1.3 ครูคนที่ 3 เมื่อครูใช้กระบวนการคิดไตร่ตรองและบันทึกผลลงในบันทึกหลังการสอนแล้วพบว่าในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ครั้งที่ 1 ครูได้คิดไตร่ตรองแล้วว่าไม่ได้ทำกิจกรรมใดไปบ้างและมีความเห็นว่าต้องดำเนินการอย่างไรในการสอนครั้งต่อไปรวมทั้งได้ให้

ข้อเสนอแนะและแนวทางการแก้ไขไว้ในตอนท้ายของแผนด้วย ซึ่งการเขียนลักษณะนี้ยังพบได้อีกใน บันทึกล้างการสอนในแผนการจัดการเรียนรู้ต่อๆ มาแสดงให้เห็นว่าครูสามารถวิเคราะห์ประเด็นที่ ตนเองคิดไตร่ตรองแล้วว่าได้หลงลืมไป หรือมีปัญหาในการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามที่วาง ไว้ และสามารถกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ ในขณะที่ครูสามารถดัดแปลงวิธีการ สอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา และสถานการณ์ในขณะที่สอน โดยไม่ขัดกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ที่กำหนดไว้ หลังจากการคิดไตร่ตรองอย่างรอบคอบแล้วดังที่พบในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ครั้งที่ 2 และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ครั้งที่ 1 ดังที่ได้บันทึกไว้ว่า นักเรียนยังสับสนเรื่องการบอก ความหมายของการเจ็บป่วย ส่วนใหญ่ใช้การเดาจากการออกท่าทางของครูและการพูดตามครูเป็น ส่วนใหญ่ น่าจะนำเสนอคำศัพท์ส่วนประกอบต่างๆ ของร่างกายก่อนเพื่อให้นักเรียนสามารถนำ suffix ไปเติมต่อท้ายในคำศัพท์ที่บอกอาการเจ็บป่วย หรือในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 ครั้งที่ 1 ที่ บันทึกไว้ว่า ควรสลับใบงานที่สองcrossword มาเป็นใบงานที่หนึ่งเพราะนักเรียนควรได้เรียนรู้การ สะกดคำศัพท์ก่อนการรู้จักนำคำศัพท์ไปใช้ในประโยค และครูควรอธิบายการใช้past simple ในชั้น conclusion หลังจากให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติการในรูปแบบต่างๆ แล้ว ทั้งนี้เพื่อการสรุปconcept เนื้อหาโครงสร้างซึ่งอาจใช้การถามนักเรียนให้ช่วยสรุป เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องของผู้เรียน

ในการบันทึกหลังการสอนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ครั้งที่ 2 ครูได้บันทึกตัวอย่างของคำชมด้วยการพูดไว้อย่างหลากหลายและการให้ร่วมปรบมือ ซึ่งให้เห็นว่าครูตระหนักถึงความสำคัญของการ เสริมแรงแก่ผู้เรียนที่สามารถปฏิบัติกิจกรรมได้ดี และเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ในการ จัดการเรียนการสอนให้มากขึ้น ในการบันทึกหลังการสอนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 ครั้งที่ 1 ได้ บันทึกไว้ว่า นักเรียนสนุกสนานกับการได้ฝึกออกเสียงคำกริยาที่ท้ายด้วย -ed เป็นเพราะได้ฝึกเป็น ครั้งแรก และเป็นสิ่งที่ยังไม่คุ้นเคย จึงนับว่าเป็นสิ่งท้าทายสำหรับนักเรียนที่เป็นวัยรุ่นชอบเรียนรู้สิ่ง ใหม่ๆ และท้าทาย แสดงให้เห็นว่าครูสามารถวิเคราะห์ความสนใจของผู้เรียนและจัดกิจกรรมที่ ตอบสนองความสนใจของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม ในการบันทึกหลังการสอนแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 4 ครั้งที่ 2 ครูได้กำหนดเงื่อนไขในการดำเนินกิจกรรมซึ่งเป็นการตระหนักรู้ และเข้าใจในเรื่องของ การจัดการชั้นเรียน ดังที่ได้บันทึกว่านักเรียนควรมีโอกาสแสดงบทบาทสมมติในการสนทนากัน เป็นคู่ๆ ให้มากขึ้นอีก ตามใบงานที่สี่ อาจสนทนาได้ไม่หมด แต่นักเรียนแต่ละคู่ครูอาจต้องกำหนด เงื่อนไขว่า เวลาพูดต้องไม่ดูบท และเวลาดูบทต้องไม่พูด ทั้งนี้ควรให้เพื่อนๆ ในห้องได้ช่วยกันให้ คะแนนด้วยว่าคู่ใดพูดดีที่สุดและเป็นธรรมชาติที่สุด และในการบันทึกหลังการสอนแผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 4 ครั้งที่ 3 ที่ได้บันทึกไว้ว่า การเล่นเกมหากเป็นการแข่งขันและออกเสียง อาจทำให้เกิด เสียงดังรบกวนห้องข้างๆ ต้องคอยกำชับนักเรียนบ่อยๆ บางที่ต้องสร้างกฎ กติกา ก่อนการเล่นเกม

ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 การสอนครั้งที่ 1 การบันทึกว่า นักเรียนมีส่วนร่วมในการถามตอบ อย่างกระตือรือร้น เป็นเพราะนักเรียนได้แข่งขันกันเป็นทีมตามธรรมชาติของมนุษย์ที่ต้องการเป็นผู้ ชนะซึ่งให้เห็นว่าครูได้คิดไตร่ตรองแล้วว่านักเรียนอยู่ในวัยรุ่น ดังนั้นครูจึงดำเนินกิจกรรมที่ง่าย ไม่ ซับซ้อน และเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนและสามารถจัดทำกิจกรรมให้กับผู้เรียนได้เหมาะสมและ คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของผู้เรียนทุกคน และในขณะเดียวกันในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 การสอน

ครั้งที่ 1, 2 และ 3 นี้ครูได้บันทึกเพิ่มเติมไว้ในสิ่งที่ต้องการปรับปรุงอย่างหลากหลายอันเป็นผลที่มาจากการใช้กระบวนการคิดไตร่ตรองที่แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการปรับเปลี่ยน ประยุกต์ และแก้ปัญหาที่เกิดจากจัดการเรียนการสอนและเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาวัวอย่างเป็นระบบ รวมทั้งการนำทฤษฎีการสอนมาใช้ในการดำเนินการสอนอย่างเหมาะสมด้วย

กล่าวโดยสรุปสำหรับครูคนที่ 3 ที่สามารถเขียนบันทึกหลังการสอนที่แสดงให้เห็นการใช้กระบวนการคิดไตร่ตรองเพื่อพัฒนาการสอนที่เป็นระบบโดยครอบคลุมทั้งด้านการวางแผนและการเตรียมการสอน เช่นการเลือกสรรเนื้อหาสาระที่เหมาะสมกับโครงสร้างทางภาษา วัยและระดับชั้นของผู้เรียน การกำหนดวิธีการสอนที่สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและเนื้อหาวิชา การเลือกหรือใช้สื่อประกอบการสอนได้ตรงตามเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอน การดำเนินการสอนที่มีการดัดแปลงวิธีการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาและสถานการณ์ในขณะสอน การตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนก่อนการทำกิจกรรม การจัดการชั้นเรียนอย่างเหมาะสม การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมของผู้เรียน การเชื่อมโยงเนื้อหาสาระที่สอนกับสาระอื่นและทักษะชีวิต ตลอดจนสามารถนำผลที่ได้จากการวัดผล การประเมินในแต่ละครั้งที่มีการสอนมาปรับปรุงและพัฒนาการสอนของครูและการเรียนของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

1.2 การสังเกตกระบวนการเรียนการสอนของตนเองและผู้เรียน ทั้งในด้านการ

นำเข้าสู่บทเรียน การแจ้งผลการเรียน การสังเกตรูปแบบการจัดการเรียนการสอน การให้ความรู้ การจัดกิจกรรมที่หลากหลาย การใช้คำถามกระตุ้นและการใช้สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาและวัยของผู้เรียน การมอบหมายภาระงาน การจัดการชั้นเรียน การตรวจสอบ การดำเนินกิจกรรม การเสริมแรง การให้กำลังใจและการสรุปบทเรียน ของทั้งครูและผู้เรียนมีความสอดคล้องกันมากขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ในชั่วโมงที่ 1, 2 และ 3 ตามลำดับ ถึงแม้ในบางประเด็นที่ครูเห็นว่าตนเองแสดงพฤติกรรมนั้น แต่ผู้เรียนเองกลับมองประเด็นนั้นไม่ตรงกับครูผู้สอนทั้งนี้ ใจความสำคัญคือจะทำอย่างไรให้ช่องว่างของความเข้าใจที่ไม่ตรงกันนั้นให้ลดแคบลงได้ ยิ่งแคบมากขึ้นเท่าใด การส่งสารจากครูผู้สอนไปยังผู้รับสารคือผู้เรียนก็จะมีประสิทธิภาพมากขึ้นเท่านั้น ทั้งนี้สอดคล้องกับความเห็นของกุมาราวาดีเวลู (Kumaravadivelu . 1991 : 100; Johnson . 1995: 40) ที่กล่าวว่า ครูผู้สอนได้รับการแนะนำให้เป็นผู้สังเกตการณ์อย่างต่อเนื่องในการตรวจสอบการรับรู้ของผู้เรียนต่อเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในห้องเรียนแล้วนำผลการสังเกตนั้นไปเปรียบเทียบระหว่างการรับรู้ของครูผู้สอนเองกับการรับรู้ของนักเรียนซึ่งในบางครั้งการรับรู้ของนักเรียนและครูผู้สอนมักแตกต่างกันเสมอ ทั้งนี้การรับรู้ของนักเรียนที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นจึงควรเป็นการรับรู้อย่างถูกต้องและครบถ้วนในสิ่งที่ครูผู้สอนมีความประสงค์และต้องการที่ต้องการส่งผ่านไปยังผู้เรียน (Johnson.1995 : 40) โดยในการศึกษาครั้งนี้นักเรียนควรได้รับรู้ถึงกิจกรรมการสอนของครูผู้สอนในแต่ละรายคาบว่าสอนอะไร หรือให้ทำกิจกรรมใด ครูผู้สอนจัดกิจกรรม และดำเนินการสอนอย่างไร ตลอดจนรับรู้ว่ามีเหตุการณ์ใดบ้างที่เกิดขึ้นในแต่ละคาบโดยนักเรียนเขียนความเห็นของตนเองลงในแบบสังเกตกระบวนการสอนของครู บันทึกการปฏิบัติและวิธีปฏิบัติในแต่ละคาบเรียน ขั้นตอนการ

สอนของครู รูปแบบวิธีการสอน การจัดกิจกรรม การใช้สื่อ การประเมินผล เป็นต้น นอกจากนี้ นักเรียนยังประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการสอนของครูหลังจากการดำเนินการสอนของครูทั้งก่อน และหลังการศึกษาครั้งนี้ด้วย

อภิปรายโดยสรุปจากตารางที่ 44 การการเปรียบเทียบประเด็นการบันทึกหลังการจัดการเรียนการสอนของกลุ่มตัวอย่างจากบันทึกหลังการสอนดังนี้

1. ครูทั้งสามคนมีความตระหนักรู้ในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในการจัดการเรียนการสอนซึ่งพบได้จากการบันทึกหลังการสอน และพยายามพัฒนา ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้ดีขึ้น และจากการสนทนอย่างไม่มีเป็นทางการ ยังพบว่ามีความรู้ที่ไม่ได้บันทึกไว้ในบันทึกการสอน ทั้งนี้เป็นเพราะ

1.1 ครูผู้สอนตระหนักว่าตนเองได้บันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหลังจากการสอนครั้งหนึ่งไปแล้ว และได้หาทริคในการแก้ปัญหาจนเหตุการณ์บรรลุผลด้วยดี จึงไม่ต้องการบันทึกผลซ้ำอีก

1.2 ครูผู้สอนไม่ต้องการแสดงให้เห็นถึงจุดบกพร่องในการสอนของตน หรืออีกนัยหนึ่งคือ ไม่ต้องการแสดงความรู้สึก หรือเหตุการณ์ที่เป็นปัญหาที่แท้จริงออกมาโดยอาจเกรงว่าจะถูกมองว่าตนเองด้อยในเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

1.3 ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอนมาเป็นเวลานาน และมีวิสัยทัศน์ว่าผู้ทำการศึกษาไม่ได้ตระหนักว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นเป็นปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไข และไม่มีความมั่นใจเพียงพอที่จะขอรับการชี้แนะจากผู้ที่มีวิสัยทัศน์น้อยกว่า อันเป็นลักษณะของวิถีวัฒนธรรมไทย

2. ครูทั้งสามคนมีความตระหนักรู้ (Awareness) ในการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนเพิ่มมากขึ้นหลังจากที่ได้คิดไตร่ตรองบ่อยครั้งมากขึ้นแต่ในระดับที่ไม่เท่ากันทั้งนี้อาจเป็นเพราะประเด็นสำคัญ ดังต่อไปนี้

2.1 ในรายที่มีการพัฒนาการสอนสูงมากขึ้นนั้นอาจมาจาก การที่ครูผู้สอนเป็นครูที่ยังไม่มีประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนมาก และพร้อมที่จะพัฒนาตนเองเพื่อรับการเปลี่ยนแปลงและเพื่อการพัฒนาในวิชาชีพของตน ประกอบกับตนเองมีวิสัยทัศน์น้อย จึงรับคำชี้แนะจากผู้ที่มีวิสัยทัศน์และคุณวุฒิมากกว่า และจากการสนทนอย่างไม่มีเป็นทางการ พบว่าครูเองมีความรู้สึกที่ตนเองนั้นได้รับการศึกษาในด้านการจัดการเรียนการสอนมาน้อย จึงพร้อมที่จะแสวงหาความรู้และวิธีการสอนใหม่ๆ เพื่อปรับใช้กับการปฏิรูปการเรียนการสอนที่เกิดขึ้น

2.2 ในรายที่มีการพัฒนาการสอนน้อยลงไปในนั้น จากการสนทนอย่างไม่มีเป็นทางการพบว่าครูผู้สอนเป็นครูที่รับราชการมานานและมีภาระงานที่ต้องรับผิดชอบมาก ดังนั้นจึงมีเวลาในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนลดลงไป ประกอบกับคุ้นเคยกับการจัดการเรียนการสอนแบบเดิมที่ตนเองรู้สึกสบายและไม่เหน็ดเหนื่อยมากนัก

3. ในการบันทึกหลังการสอนนั้นผู้ศึกษาพบว่าการเขียนบันทึกในรูปแบบที่ซ้ำๆกับการเขียนบันทึกหลังการสอนในช่วงแรก ซึ่งจากการสนทนอย่างไม่มีเป็นทางการพบว่า การที่เขียนซ้ำๆนั้นมาจากการที่ครูผู้สอนไม่ต้องการแสดงความเห็นที่แท้จริงจากการคิดไตร่ตรองที่เกิดขึ้นทั้งนี้

เพราะ ครูผู้สอนไม่ทราบหลักหรือทฤษฎีในการจัดการเรียนการสอนมากนักจึงมีข้อจำกัดในการเขียน และประกอบกับขึ้นอยู่กับความสามารถในการคิดไตร่ตรองอย่างมีวิจารณญาณด้วย

4. ครูผู้สอนมีการตระหนักรู้ที่เกิดจากการไตร่ตรองด้วยตนเอง (Intrusive Awareness) ซึ่งพบจากบันทึกหลังการสอนและการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ (Unstructured Interview) อันนำไปสู่การปรับเปลี่ยนกลวิธี และรูปแบบการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. ความสามารถในการสอนและ พัฒนาการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ โดยการใช้บันทึกหลังการสอนเป็นเครื่องมือ

จากการศึกษาผลการเขียนบันทึกข้อมูลหลังการสอนเพื่อไตร่ตรองเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นผลที่ได้เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ การประเมินระดับความสามารถในการคิดไตร่ตรองของแทกการ์ท และวิลสัน (Taggart & Wilson. (1998 : 40) พบว่าการเขียนบันทึกหลังการสอนของครูผู้สอนนั้นมีแนวทางในการพัฒนาความสามารถในการคิดไตร่ตรองได้สูงขึ้นแต่ไม่เด่นชัดนักมีบางครั้งที่เพิ่มขึ้นและในบางครั้งก็ลดลง อย่างไรก็ตามผลของการเปรียบเทียบบันทึกการสอนกับเกณฑ์การประเมินระดับความสามารถในการคิดไตร่ตรองของแทกการ์ท และวิลสันนั้นพบว่าเกณฑ์ในการเขียนอยู่ในระดับที่ 1-3 คือระดับที่ 1 Technical levelระดับที่ 2 Contextual level และระดับที่ 3 Dialectical level ที่นี้อาจมีสาเหตุมาจากหลายประการ เช่น

1. ครูผู้สอนเองไม่คุ้นเคยกับแนวความคิดในการเขียนบันทึกรวมทั้ง เกณฑ์การเขียนเพื่อให้สอดคล้องกับประเด็นตามเกณฑ์การประเมินระดับความสามารถในการคิดไตร่ตรองของแทกการ์ท และวิลสัน ทั้งนี้เพราะครูผู้สอนเองมุ่งหวังที่จะทำให้การสอนของตนบรรลุตามวัตถุประสงค์ แก้ไขสิ่งที่เป็นปัญหาที่เกิดจากห้องเรียนที่ 1 เพื่อมิให้เกิดขึ้นอีกในห้องเรียนที่ 2, 3 หรือทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากที่สุด

2. ครูผู้สอนมีเวลาไม่มากเพียงพอในการเขียนบันทึกหลังการสอนหากเป็นคาบเรียนที่ต่อเนื่องกัน เวลาที่จะใช้เขียนบันทึกจึงลดน้อยลงไป แต่หากถึงวันงานปัญหา หรือการคิดไตร่ตรองก็จะลดความชัดเจนไป

2.3 ครูผู้สอนมองประเด็นสำคัญที่เป็นปัญหามากกว่าการบันทึกสิ่งที่เป็นผลสำเร็จเพราะตามธรรมชาติของครูนั้นมักมีความถนัดในด้านต่าง ๆ ไม่เหมือนกันตามความแตกต่างของบุคคลที่ถนัดในการสร้างสื่อ หรือออกแบบการสอน และหรือแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนที่ต่างกันนั่นเอง

อย่างไรก็ตามการเขียนบันทึกหลังการสอนรายคาบเพื่อจุดมุ่งหมายในการเพิ่มทักษะการคิดไตร่ตรองและการรวบรวมข้อมูล ต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงสอดคล้องกับแนวคิดของ โดยแทกการ์ท และคณะ (Taggart & Wilson. 1998 : 90) ที่ให้แนวคิดว่าการเขียนบันทึกจะช่วยสนับสนุนการคิดไตร่ตรอง เมื่อผู้ปฏิบัติได้รับการสอนให้ใช้เทคนิคในการเขียนบันทึกและได้รับข้อมูลย้อนกลับที่เป็นประโยชน์ จะช่วยให้ผู้ปฏิบัติได้มีโอกาสนในการรับประโยชน์จากการเขียนบันทึก และ

ยังก่อให้เกิดเครื่องมือสำหรับการบันทึกเหตุการณ์ที่ดี ะทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดจากการบันทึก ควร มีการวางแผนการบันทึกที่เป็นระบบด้วย

3.การศึกษาจากเครื่องมือที่เป็นแบบสอบถามและแบบสังเกต

สามารถอภิปรายได้ดังนี้

3.1 การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพบว่าครูมีพัฒนาการด้าน ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนสูงขึ้นกว่าเดิม ทั้งนี้จากการเปรียบเทียบผลการประเมินทั้ง ก่อนและหลังการศึกษาโดยใช้กระบวนการคิดไตร่ตรองแล้ว พบว่าการประเมินพฤติกรรมการสอน ของครูคนที่ 1 2 และ 3 มีค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของ คะแนนความคิดเห็นต่อการประเมินพฤติกรรมการสอนก่อนทำการศึกษามากกว่าหลังทำการศึกษาทุก หัวข้อของการประเมิน ทั้งในด้านการเตรียมการสอน การจัดกิจกรรมในชั้นเรียน เทคนิควิธีการสอน การใช้สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลในชั้นเรียน ซึ่งให้เห็นว่านักเรียนมีความพึงพอใจ และมีความคิดเห็นหลังจากที่ครูได้ใช้กระบวนการคิดไตร่ตรองของครูต่อการจัดการเรียนการสอนใน ระดับที่เพิ่มขึ้นทั้งนี้เกิดจากการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนของครู สอดคล้องกับผลการ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของการประเมินพฤติกรรมด้านการจัดการเรียนการสอนของครู โดยนักเรียนเป็นผู้ประเมินที่พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการสอนของครูทั้ง 3 คน หลังทำการศึกษามากกว่าก่อนทำการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งชี้ให้เห็นว่า นักเรียนได้สังเกตเห็นความเปลี่ยนแปลงในการจัดกระบวนการเรียนการสอนของครูที่เกิดจากการ เปรียบเทียบก่อนและหลังการศึกษาในทางที่ดีขึ้น

3.1.1 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลจากการประเมินตนเองด้านการ จัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนทั้งก่อนและหลังการศึกษาจากแบบสอบถามของครูผู้สอนทั้งก่อน และหลังการศึกษา ในแต่ละพฤติกรรมพบว่า คะแนนพฤติกรรมการสอนด้านการวางแผนและการ เตรียมการสอนของครูคนที่ 1,2 และ 3 หลังทำการศึกษามากกว่าคะแนนก่อนทำการศึกษาอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 แสดงให้เห็นว่าครูได้ตระหนักถึงความสำคัญด้านการวางแผนและการ เตรียมการสอนมากขึ้นหลังได้ใช้กระบวนการคิดไตร่ตรอง โดยครูทั้งสามคนมีความสนใจในการ พัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้จากการร่วมปรึกษาหารือกับครูผู้สอนในรายวิชาเดียวกัน หรือการ ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ล่วงหน้า การศึกษาหลักสูตรและเนื้อหา การ เลือกเนื้อหาสาระที่จะสอนได้ถูกต้องและเหมาะสมกับโครงสร้างทางภาษา วย และระดับของผู้เรียน การกำหนดกลวิธีการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับโครงสร้างทางภาษาและผลการเรียนรู้ที่ คาดหวัง การกำหนดกิจกรรมประกอบการเรียนการสอนได้สอดคล้องกลวิธีสอน การเลือกหรือใช้สื่อ ประกอบการสอนได้ตรงเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอน การกำหนดวิธีการวัดและประเมินผล ผลได้ครบถ้วนและตรงตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง รวมทั้งการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีการ คาดการณ์เกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขไว้ล่วงหน้า ซึ่งการเปลี่ยนแปลงที่นำไปสู่การพัฒนาการ

จัดการเรียนการสอนผู้ทำการศึกษาจะได้อภิปรายในประเด็นการวิเคราะห์การบันทึกหลังการสอนต่อไป

3.1.2 ในการพัฒนาการสอนขั้นการดำเนินการสอนอันประกอบด้วยพฤติกรรมการดำเนินการสอนทั้ง 20 ข้อนั้นจากการเปรียบเทียบข้อมูลของครูทั้ง 3 คน ด้วยค่าสถิติ t-test พบว่า หลังทำการศึกษาคูคนที่ 1 และ 3 มีความแตกต่างจากก่อนทำการศึกษาย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และ .05 สำหรับครูคนที่ 2 แสดงให้เห็นว่าจากแบบสอบถามที่ครูประเมินตนเองด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนของครูในขั้นการดำเนินการสอนครูพบว่าตนเองมีพัฒนาการเพิ่มมากขึ้นจากก่อนการใช้กระบวนการคิดไตร่ตรองและการเปรียบเทียบการรับรู้ของครูผู้สอนและนักเรียนทั้งการมีความเป็นมิตรและเป็นกันเองมากขึ้นกับนักเรียนในทุกครั้งที่เข้าสอน การนำเข้าสู่บทเรียนได้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ การดัดแปลงวิธีการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา และสถานการณ์ในขณะสอนโดยไม่ขัดกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่กำหนดไว้ สอนโดยลำดับขั้นตอนของเนื้อหาวิชาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ตรงตามแผนการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ ยกตัวอย่างอธิบายประกอบเนื้อหาวิชาได้สอดคล้องและเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้ มีคำสั่งในการทำกิจกรรมชัดเจน มีการตรวจสอบความเข้าใจ ของผู้เรียนก่อนทำกิจกรรม การดำเนินกิจกรรมที่ง่าย ไม่ซับซ้อน และคำนึงถึงความแตกต่างของบุคคลเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน จัดที่นั่ง และสถานที่ในการทำกิจกรรมให้กับผู้เรียนได้เหมาะสม มีการมอบหมายการทำงานในชั้นเรียน การจัดแบ่งระยะเวลาในการทำกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ขณะที่ครูมีความรู้และความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่สอนเป็นอย่างดี สามารถเชื่อมโยงเนื้อหาวิชาที่สอนให้สัมพันธ์กับวิชาอื่นได้เหมาะสม ใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์ ประกอบการสอนได้ตรงตามเนื้อหาคุ้มค่าเหมาะกับเวลา มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มีการใช้คำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ความคิด สังเกต คาดคะเน หาเหตุผล และคิดอย่างสร้างสรรค์ สำรวจและประเมินการทำงานของนักเรียนด้วยการเดินดูอย่างทั่วถึงรวมทั้ง ตอบคำถาม ให้ความช่วยเหลือ หรือให้คำแนะนำเพิ่มเติม ครูมีการวางแผนการใช้กระดาน ได้อย่างถูกวิธี มีระเบียบชัดเจน สวยงามและ ให้โอกาสผู้เรียนได้ร่วมสรุปและสร้างความคิดรวบยอดในบทเรียนที่สอน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้อภิปรายหรือซักถามในขณะสอน ชมเชยใช้คำยกย่อง หรือให้กำลังใจหรือเสริมแรงได้อย่างถูกกาลเทศะและรู้จักแก้ปัญหาเฉพาะหน้า เมื่อมีเหตุการณ์ไม่เหมาะสมเกิดขึ้นขณะสอน แต่อย่างไรก็ตามมีข้อสังเกตบางประการที่จากการศึกษาพบว่าครูมีพัฒนาการที่เพิ่มขึ้นในระดับต่ำอันได้แก่ การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนก่อนการทำกิจกรรม และการชมเชยใช้คำยกย่อง หรือให้กำลังใจหรือเสริมแรงได้อย่างถูกกาลเทศะ ซึ่งผู้ทำการศึกษาจะได้อภิปรายในประเด็นการวิเคราะห์การบันทึกหลังการสอนต่อไป

3.1.3 การพัฒนาด้านการวัดผล ประเมินผล ประกอบด้วยพฤติกรรมการดำเนินการสอนทั้ง 5 ข้อ จากการเปรียบเทียบข้อมูลของครูทั้ง 3 คน ด้วยค่าสถิติ t-test พบว่า ผลการเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมด้านการวัดผล ประเมินผลของครูคนที่ 1 และคนที่ 3 โดยครูเป็นผู้

ประเมินตนเองหลังทำการศึกษามากกว่าคะแนนก่อนทำการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ในครูคนที่ 2 แสดงให้เห็นว่าจากแบบสอบถามที่ครูประเมินตนเองด้านการวัดผล ประเมินผล ครูพบว่าตนเองมีพัฒนาการเพิ่มมากขึ้นหลังจากการใช้กระบวนการคิดไตร่ตรองและการเปรียบเทียบการรับรู้ของครูผู้สอนกับนักเรียนโดยครูเห็นว่าตนเองมีการประเมินผลตามสภาพจริง ที่สอดคล้องกับสาระของหลักสูตรและผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง มีการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง ทั้งก่อน เริ่มบทเรียน ระหว่างเรียนและหลังจบบทเรียน สามารถสร้างรูปแบบการวัดผล ประเมินผล ประเภทต่างๆ ได้เหมาะสมกับโครงสร้างของเนื้อหา และโครงสร้างทางภาษา วัดและประเมินผล ได้ ตรงกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในแผนการจัดการเรียนรู้ และนำผลที่ได้จากการวัดผล ประเมินผล ในแต่ละครั้งมาปรับปรุง และ พัฒนาการสอนของครูและการเรียนของนักเรียน อย่างไรก็ตามมี ข้อสังเกตที่ผู้ศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีพัฒนาการในระดับต่ำหลังจากการใช้กระบวนการคิด ไตร่ตรองเปรียบเทียบกับความรู้ของครูผู้สอนและนักเรียนคือครูมีการประเมินผลตามสภาพจริงน้อย และมีข้อจำกัดในการสร้างรูปแบบการวัดผล ประเมินผลที่หลากหลาย ตลอดจนไม่ได้นำผลที่ได้จาก การวัด ประเมินผลในแต่ละครั้งมาปรับปรุงและพัฒนาการสอนของครูและการเรียนของนักเรียนมาก นัก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูยังขาดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องรูปแบบการวัดและประเมินผลและการ นำผลการประเมินไปใช้นั่นเอง

3.2 ความสัมพันธ์ของการจัดการเรียนการสอนระหว่างครูผู้สอนและนักเรียน ที่เกิดขณะ จัดการเรียนการสอนของครูโดยการเปรียบเทียบการรับรู้ของครูและนักเรียนในแต่ละชั่วโมง เพื่อ ชี้ให้เห็นว่าครูสามารถนำผลจากการคิดไตร่ตรองของตนหลังสอนประกอบกับความเห็นของ นักเรียนขณะที่เรียนกับคุณครูมาพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในชั่วโมงต่อมา โดยการใช้ค่า ความสัมพันธ์ร้อยละระหว่างครูและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันระหว่างกิจกรรมหรือ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชั่วโมงเรียนมากน้อยเพียงใด ทั้งนี้หากพบว่าร้อยละของความสัมพันธ์ สูงมากขึ้นเท่าใด ก็แสดงให้เห็นว่าครูสามารถพัฒนารูปแบบการสื่อสาร และการสอนให้สอดคล้องกับ การรับรู้ของผู้เรียนมากขึ้นเท่านั้นทั้งนี้เป็นผลมาจากการคิดไตร่ตรองของครูโดยการนำข้อมูลของทั้ง ด้านของครูมาเปรียบเทียบกับความรู้ของผู้เรียนนั่นเอง จากการศึกษาพบว่า ผลการเปรียบเทียบ ความสัมพันธ์ด้านการสอนของครูคนที่ 1, 2 และ 3 และนักเรียนจำนวน 5 คน ในแต่ละชั่วโมงเรียน ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ถึง 6 ร้อยละของพฤติกรรมการสอนจากทุกพฤติกรรมการสังเกตใน ชั่วโมงที่ 3 สูงกว่าร้อยละของทุกพฤติกรรมการสังเกตในชั่วโมงที่ 1 และ 2 ทั้งของครูและนักเรียน ตามลำดับ จึงอาจสรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนของครูในชั่วโมงที่ 1 ของแต่ละแผนการจัดการ เรียนรู้ครูและนักเรียนยังมีความเห็นที่แตกต่างในเรื่องของการจัดการเรียนการสอนบ้าง แต่เมื่อครูได้ คิดไตร่ตรองจากข้อมูลที่ได้รับจากชั่วโมงที่ 1 แล้วนำไปพัฒนา ปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ใหม่ จึงทำให้ความสัมพันธ์ของความเห็นของครูและนักเรียนมากขึ้นในชั่วโมงที่ 2 และ 3 ตามลำดับ ซึ่งผู้ศึกษาเห็นว่าร้อยละของความสัมพันธ์จะไม่สูงขึ้นเลยหากครูยังคงดำเนินการสอนแบบเดิมที่เคย สอนในชั่วโมงที่ 1 ในขณะที่ครูผู้สอนหากสำรวจพบว่าตนเองขาดการดำเนินกิจกรรมตามพฤติกรรม

การสังเกตไป ในชั่วโมงถัดมาครูจะพัฒนาให้เกิดขึ้นทุกครั้งไป ทั้งนี้อาจมีพฤติกรรมการสังเกตบางประการที่ครูและนักเรียนมีความเห็นไม่ตรงกันบ้าง เช่น การใช้คำถามกระตุ้น การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม ที่ครูสังเกตว่าตนเองได้มีพฤติกรรมนั้นอย่างไร แต่ในขณะที่มีผู้เรียนบางคนไม่พบพฤติกรรมดังกล่าวของครู ทั้งนี้อาจเกิดจากการเข้าใจผิดในการสื่อสาร การถ่ายทอดความสามารถในการรับรู้ หรือเกิดจากมุมมองของแต่ละฝ่ายที่แตกต่างกันไปบ้างนั่นเอง

4. การรับรู้ของครูผู้สอน

จากการศึกษาผลการคิดไตร่ตรองเพื่อการพัฒนาความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษนั้น พบว่าครูมีการรับรู้ที่หลากหลายมากขึ้นจากการรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม การประเมินตนเองและการประเมินจากการรับรู้ของนักเรียน และการรับรู้จากการเขียนบันทึกหลังการสอน ซึ่งสามารถวิเคราะห์การรับรู้ของครูได้ดังนี้

1. จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนโดยนักเรียนเป็นผู้ประเมินก่อนทำการศึกษา เมื่อนำข้อมูลการประเมินมาวิเคราะห์แล้วครูพบว่า ครูยังต้องปรับปรุงเรื่องการนำเข้าสู่บทเรียนให้สัมพันธ์กับประสบการณ์เดิมของนักเรียน การสร้างบรรยากาศให้น่าเรียน การเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำงานกลุ่ม เช่น การค้นคว้า อภิปราย และการแสดงบทบาทสมมติ การจัดกิจกรรมที่คำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน การเอาใจใส่ให้นักเรียนได้ทั่วถึงในขณะการสอน และการมีสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาและวัยของผู้เรียน รวมทั้งการมีการวัดผลและประเมินผลที่เที่ยงตรงและเป็นธรรม

2. การรับรู้จากแบบประเมินตนเองด้านกระบวนการสอนของครูก่อนทำการศึกษา เมื่อนำข้อมูลการประเมินมาวิเคราะห์แล้วครูพบว่า ครูขาดความรู้ในการเลือกหรือใช้สื่อที่ใช้ประกอบการสอนได้ตรงตามเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอน การนำเข้าสู่บทเรียนที่สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ที่จะสอน การตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนก่อนการทำการกิจกรรม การดำเนินกิจกรรมที่ง่าย ไม่ซับซ้อนและเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ความสามารถในการจัดกิจกรรมที่คำนึงถึงความแตกต่างของบุคคลและการมีส่วนร่วมของผู้เรียนทุกคน การใช้สื่ออุปกรณ์ที่ตรงตามเนื้อหา คำนึงค่าเหมาะสมกับเวลา และวัยของผู้เรียน การให้คำยกย่องและชมเชย และการจัดการในชั้นเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ การประเมินผลตามสภาพจริงและการนำผลที่ได้จากการประเมินในแต่ละครั้งมาปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนของครูและพัฒนาการเรียนของนักเรียน

3. การรับรู้จากแบบสังเกตกระบวนการสอนของครูที่สังเกตโดยครูและนักเรียนทำให้ครูได้รับรู้ผลการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนของตนเองหลังที่ทำการสอน ในส่วนนี้จะพบว่าครูนำผลการประเมินไปปรับปรุง พัฒนาในการสอนในชั่วโมงถัดมา อันได้กล่าวมาแล้วข้างต้น

4. การรับรู้จากการบันทึกหลังการสอนโดยการใช้กระบวนการคิดไตร่ตรองทำให้ครูได้รับรู้ตัวอย่างหลากหลาย เช่น

4.1 การรับรู้ว่าครูพูดวนเวียน หรือใช้เวลาในการอธิบายมากเกินไป

4.2 การรับรู้ว่าครูต้องลดการอธิบายและใช้รูปภาพแทนการอธิบาย

4.3 การรับรู้ว่าคุณเรียนไม่เข้าใจบทเรียน จึงต้องใช้การสอนแบบสาธิตแทน

4.4 การรับรู้ว่าคุณต้องสร้างกติกา หรือเกณฑ์ที่รัดกุมก่อนดำเนินกิจกรรมที่เป็นการแข่งขัน

4.5 การรับรู้ว่าการแจกขนมเป็นของรางวัลเป็นสิ่งที่ไม่สามารถทำได้อย่างต่อเนื่อง

4.5 การรับรู้ว่าคุณ mini project เป็น กิจกรรม reinforcement ในการสอนกิจกรรมเพื่อการสื่อสารได้

4.6 การรับรู้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรเน้นกระบวนการคิดที่หลากหลาย ทั้งการคิดสร้างสรรค์ การคิดแก้ปัญหา และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เป็นต้น

4.7 การรับรู้ว่าการจัดการเรียนการสอนควรเน้นที่ความแตกต่างของผู้เรียนด้วย

การรับรู้ของคุณผู้สอนอย่างหลากหลายดังกล่าวแล้วซึ่งเป็นการรับรู้ที่เกิดจากการใช้กระบวนการคิดไตร่ตรองแล้วและนำผลการคิดไตร่ตรองไปบันทึกเป็นบันทึกหลังการสอนดังได้ยกตัวอย่างข้างแล้วในการอภิปรายผลและดังที่ปรากฏในบันทึกหลังการสอนนั้นมีข้อสังเกตเพิ่มเติมที่น่าสนใจบางประการคือ พบว่า การเขียนบันทึกหลังการสอนของคุณนั้นส่วนใหญ่เป็นการเขียนบันทึกที่เน้นด้านเนื้อหาหรือบริบทของการจัดการเรียนการสอน (Content) มากกว่าการเน้นที่บริบทด้านสังคม การเมือง และจริยธรรม ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากธรรมชาติการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นวิชาที่เน้นบริบท (Content) มากกว่าการเน้นที่คุณธรรม จริยธรรม หรือค่านิยมทางสังคมนั่นเอง

5. การรับรู้ของผู้เรียน

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้เรียนได้รับรู้ถึงกิจกรรมการสอนของคุณผู้สอนในแต่ละรายคาบว่าสอนอะไร หรือให้ทำกิจกรรมใด โดยสังเกตว่าคุณผู้สอนจัดกิจกรรม และดำเนินการสอนอย่างไรตลอดจนรับรู้ว่ามีเหตุการณ์ใดบ้างที่เกิดขึ้นในแต่ละคาบโดยนักเรียนเขียนความเห็นของตนเองลงในแบบสังเกตกระบวนการสอนของคุณ บันทึกการปฏิบัติและวิธีปฏิบัติในแต่ละคาบเรียน ขั้นตอนการสอนของคุณ รูปแบบวิธีการสอน การจัดกิจกรรม การใช้สื่อ การประเมินผล เป็นต้น นอกจากนี้ผู้เรียนยังประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการสอนของคุณหลังจากการดำเนินการสอนของคุณทั้งก่อนและหลังการศึกษานี้ด้วย ตัวอย่างของการรับรู้ของผู้เรียนดังนี้

5.1 ภายหลังจากที่ทำการศึกษาแล้วพบว่าผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่ครูอธิบาย และคำชี้แจงการให้ทำกิจกรรม ของครูโดยการประเมินจากแบบประเมินการสังเกต คำร้อยละการสังเกตการสอนของคุณที่มีความสอดคล้องกัน

5.2 ผู้เรียนมีความสนุกสนานต่อการเรียนการสอน และสามารถปฏิบัติกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายได้สำเร็จโดยประเมินจากแบบสอบถามและการสังเกตของคุณผู้สอน

5.3 ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมของคุณโดยสังเกตจากแบบประเมินพฤติกรรมการสอนของคุณ และแบบสอบถามกระบวนการจัดการเรียนการสอนของคุณ

5.4 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเฉพาะกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร ซึ่งสังเกตได้จากแบบประเมินพฤติกรรมการสอนของครู และแบบสอบถามกระบวนการจัดการเรียนการสอนของครู และบันทึกหลังการสอนของครู เป็นต้น

และเมื่อเปรียบเทียบการรับรู้ของครูและนักเรียนจาก 2 ส่วนคือ จากข้อมูลแบบประเมินและการสังเกตในแบบสอบถาม และการเขียนบันทึกหลังการสอนของครูยังพบว่าการใช้เครื่องมือในการศึกษาทั้งสองส่วนนั้นถือเป็นการตรวจสอบผลของการศึกษาทั้งในด้านข้อมูลละสถิติที่ได้จากแบบสอบถามสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการเขียนบันทึกหลังการสอน นับเป็นการสร้างความเชื่อมั่นในผลของการศึกษาและเป็นการลดความลำเอียงในการประเมินระดับการคิดไตร่ตรองของทั้งครูและนักเรียน ในขณะเดียวกันยังพบว่าในบางครั้งการรับรู้ในการจัดการเรียนการสอนของครูและการรับรู้ของนักเรียนต่อการจัดการเรียนการสอนของครูสรุปได้ว่ารับรู้ตรงกันแต่การเขียนหรือการระบุนิยามของการเรียนการสอนนั้นต่างกัน เช่นครูบันทึกไว้ว่าตนเองมีการนำเข้าสู่บทเรียนโดยใช้เพลงประกอบท่าทางขณะที่นักเรียนบันทึกว่าเป็นขั้นตอนการสอนของครูเป็นการสอนเพลง Parts of body แสดงว่านักเรียนอาจไม่สามารถจำแนกนิยามของการจัดการเรียนการสอนเพราะนักเรียนไม่มีความรู้ด้านทักษะและการสอน ดังนั้นจึงพอสรุปได้ว่านักเรียนมีการรับรู้แต่ไม่สามารถจำแนกแยกย่อยได้แต่สามารถรับรู้เนื้อหาวิชาที่ครูถ่ายทอดและสะท้อนให้เห็นว่าเกิดการรับรู้ของผู้เรียนด้วย ซึ่งเห็นได้ชัดในตัวอย่างที่ครูบันทึกว่าครูให้นักเรียนเล่นเกม bingo โดยการเขียนคำกริยาช่องที่ 2 ลงในตาราง bingo ในขั้นนำเข้าสู่บทเรียน แต่นักเรียนบันทึกว่า ครูสอน Past Simple ในขั้นสอน ซึ่งไม่ใช่สิ่งผิดปกติแต่อย่างใดดังได้อธิบายแล้ว

อย่างไรก็ตาม ในการที่จะอธิบายว่าเหตุใดการคิดไตร่ตรองหลังการสอน (Reflective teaching) จึงมีความสำคัญต่อครูผู้สอนในปัจจุบันนั้น ความสำคัญของคำตอบนี้อยู่ที่บริบทการศึกษาที่แตกต่างและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในปัจจุบันที่ทำให้งานสอนของครูมีความซับซ้อนและท้าทายมากขึ้น เช่น ผู้เรียนมีความหลากหลายขึ้น นโยบายขยายโอกาสทางการศึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการการศึกษาระดับสูงเพิ่มขึ้นเหล่านี้ ส่งผลให้ครูผู้สอนจำเป็นต้องปรับการเรียนการสอนให้ตอบสนองต่อความต้องการ พื้นฐานทักษะและความรู้ของผู้เรียนที่แตกต่าง การเรียนการสอนจะต้องมีบรรยากาศของความเป็นประชาธิปไตยมากขึ้น นโยบายทางการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และแนวโน้มทางการศึกษาที่เน้นการเสริมสร้างพลังอำนาจให้กับผู้เรียน (Education for Empowerment) มากขึ้น นอกจากนี้ยังมีความเปลี่ยนแปลงอื่นๆที่ทำให้ดูเหมือนว่าบั้นทอนอิสระทางวิชาชีพครู (academic freedom) ลงไปทุกที เช่น กระแสของการมองและปฏิบัติของผู้เรียนที่เสมือนลูกค้า และการตรวจสอบการปฏิบัติงานของครูผู้สอนเพิ่มขึ้นทั้งจากทั้งในและนอกหน่วยงาน (อภิกา ปรัชญพฤทธิ์. 2547 :57) ครูผู้สอนจึงมีความจำเป็นที่จะชี้นำการตัดสินใจในการปฏิบัติงานของตนเพื่อไม่ให้ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของปัจจัยภายนอกจนขาดอิสระทางวิชาชีพ ครูผู้สอนเองต้อง

สามารถอธิบายชี้แจงเหตุผลของการกระทำให้ผู้เรียนและผู้ตรวจสอบภายนอกได้รับทราบ ขณะเดียวกันก็ต้องพร้อมที่จะปรับเปลี่ยนตัวเองด้วย

ผลการคิดไตร่ตรองเพื่อพัฒนาความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษโดยการเปรียบเทียบ การรับรู้ของครูผู้สอนและนักเรียนที่มีผลต่อการเรียนการสอนนั้นอาจกล่าวโดยสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ของการใช้กระบวนการคิดไตร่ตรอง ในด้านการเตรียมการสอน การจัดกิจกรรมในชั้นเรียน เทคนิควิธีการสอน การใช้สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลในชั้นเรียน โดยการเปรียบเทียบการรับรู้ของครูผู้สอนทั้งจากค่าสถิติและข้อมูลจากแบบสอบถามและบันทึกการหลังการสอนและนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอน เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษในการนำกระบวนการคิดไตร่ตรองมาเป็นแนวทางของการพัฒนาและสร้างความตระหนักในการพัฒนาความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษได้ นำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพของการสอนภาษาอังกฤษ ตลอดจนใช้เป็นแนวทางและปรับปรุงการนิเทศการสอนภายในสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการวิจัยครั้งนี้ ทำให้เห็นถึงพัฒนาการด้านการจัดการเรียนการสอนที่เป็นระบบ และมีกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่รอบคอบและรัดกุม อันส่งผลให้เกิดประสิทธิผลแก่ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนให้สูงขึ้นได้ ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้อง อันได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา หน่วยงานศึกษานิเทศก์ หรือครูผู้สอน ควรร่วมมือกันวางแผนหาแนวทางปรับปรุงการปฏิบัติการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กระบวนการคิดไตร่ตรองให้มีประสิทธิภาพสูงยิ่งขึ้น ทั้งนี้ เพื่อการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษดังนี้

1. การให้ความสนับสนุนและการส่งเสริมให้ครูผู้สอนเปิดใจที่จะพัฒนา และสร้างความตระหนักในตนเอง และพัฒนาตนเองที่ดียิ่งขึ้น
2. ด้านการประเมินตนเองต่อการจัดการเรียนการสอน ควรมีการจัดทำแบบสอบถาม เพื่อให้ครูผู้สอนได้ประเมินพฤติกรรมการสอนของตนเองเป็นระยะๆ ทั้งนี้เพื่อเป็นการสร้างความตระหนักในการคิดพัฒนาตนเองและพัฒนาทักษะกระบวนการจัดการเรียนการสอน
3. การจัดทำแบบสอบถามควรมีความครอบคลุมประเด็นสำคัญๆ ในการจัดกระบวนการเรียนการสอนตั้งแต่ขั้นวางแผนและการเตรียมการสอน การดำเนินการสอน การวัดผลและการประเมินผล
4. การสนับสนุนการจัดทำสื่อ นวัตกรรมและอุปกรณ์ ประกอบการเรียนการสอนที่ตรงตามเนื้อหา คุ่มค่า คุ่มเวลา ใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและมีประสิทธิภาพ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนและส่งเสริมบรรยากาศการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
5. ด้านการวัดผลและประเมินผล ควรจัดการนิเทศเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลแก่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่โดยเฉพาะควรจัดอบรมเพิ่มเติมหรือจัดหาหนังสือคู่มือการวัด

และประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ให้มากขึ้น เพื่อครูจะได้จัดการวัดและประเมินผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6. ปัญหาที่เกิดจากการที่ครูผู้สอนไม่สามารถบันทึกผลการสอนและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นขณะทำการสอนได้ครบถ้วนนั้น อาจทำได้โดยการใช้นักบันทึกเสียง หรือการบันทึกภาพ และรวบรวมข้อมูลหลังจากการสอนในแต่ละวันก็ได้

7. การนำเกณฑ์การประเมินระดับการคิดไตร่ตรองตามเกณฑ์ของแทกการ์ด และวิลสัน (Taggart & Wilson. 1998 : 90) มาใช้ประเมินการเขียนบันทึกหลังการสอนนั้น ควรมีการปรับปรุงเกณฑ์และระดับให้เหมาะสมกับธรรมชาติของการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหา (Content) มากกว่าการเขียนอธิบายโดยใช้เหตุผลที่เชื่อมโยงประเด็นที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรม จริยธรรม สังคมและการเมืองกับสถานการณ์จริง

ข้อจำกัดของการวิจัย

1. ในการเขียนบันทึกหลังการสอนนั้นเป็นเรื่องยากที่จะเขียนได้ทันทีเมื่อหมดคาบเรียน เนื่องจากครูผู้สอนมีภาระที่ต้องสอนต่อเนื่องกันโดยเฉพาะในโรงเรียนที่ขาดแคลนครูที่ครูต้องสอนต่อเนื่องกันหลายคาบ ทำให้การใช้กระบวนการคิดไตร่ตรองต่อการสอนทันทีที่เป็นไปไม่ได้ หากเมื่อมาบันทึกภายหลังอาจลืมข้อมูลไปบ้าง หรือเขียนไปก็ไม่ได้นำไปใช้ในการพัฒนาในคาบถัดมา เพราะต้องสอนต่อจากคาบเรียนนั้นๆแล้ว

2. ในการศึกษาครั้งนี้ต้องอาศัยความรักและความสัมพันธ์อันดีของกัลยาณมิตร ที่ผู้ศึกษาต้องให้กำลังใจแก่ประชากรอย่างต่อเนื่อง ต้องพยายามไม่ให้ประชากรคิดว่าเป็นภาระในการทำแบบสอบถาม หรือเขียนบันทึกการสอน แต่ให้ตระหนักว่าเป็นการเรียนรู้และพัฒนาทั้งผู้สอนและผู้เรียนไปพร้อมๆกัน

3. การจัดกิจกรรมภายในโรงเรียนทำให้กำหนดการที่วางแผนไว้คลาดเคลื่อนตลอดเวลา ไม่ตรงกับวันเวลาที่กำหนดไว้บ่อยๆ บางคาบนักเรียนที่เปลี่ยนห้องเรียนมาเรียนซ้ำทำให้เกิดข้อจำกัดในเรื่องเวลาที่วางแผนไว้คาบละ 50 นาทีแต่ก็ไม่สามารถสอนได้ตามที่วางแผนไว้

4. การทำแบบสอบถามของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ส่งไม่ทันตามกำหนด เนื่องจากนักเรียนต้องเปลี่ยนห้องเรียนไปทุกชั่วโมง การเขียนแบบสอบถามทันทีที่หมดคาบจึงเป็นเรื่องที่ยาก

5. สื่อและอุปกรณ์ที่ทำร่วมกัน 1 ชุด แต่หากกลุ่มตัวอย่างต้องสอนตรงกันจึงเป็นปัญหารวมทั้งเครื่องเล่นเทปที่มีจำนวนจำกัด ครูผู้สอนเองจึงต้องหาวิธีแก้ปัญหาอยู่เนื่องๆ

6. ครูผู้สอนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีภาระงานมากเกินไปจึงมีเวลาน้อยที่จะคิดแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการสอนในคาบแรกๆ จึงมักใช้วิธีการสอนที่ตนคิดว่าสะดวกที่สุดเพื่อแก้ปัญหาที่นั้น ซึ่งบางครั้งก็ยอมรับว่าน่าจะแก้ปัญหา หรือดำเนินการได้ดีกว่าที่เป็น

7. ครูยังขาดความรู้เรื่องทฤษฎีและ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย ทำให้การบันทึกหลังการสอนครูแทบไม่ได้กล่าวถึงทฤษฎีหรือรูปแบบการสอนมากนัก ทั้งนี้ การให้การอบรม การ

ให้ความรู้ การนิเทศ การทบทวนรูปแบบการจัดการเรียนการสอน เทคนิคการสอนและการประเมินผลจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับครูผู้สอนที่จะสามารถนำเอาความรู้ของแต่ละทฤษฎี หรือรูปแบบการจัดการเรียนการสอนมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

8. การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละชั่วโมงครูผู้สอนต้องรู้จักการประยุกต์และแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าอยู่ตลอดเวลาเพราะมักมีอุปสรรคอยู่ตลอดเวลาและมักไม่เป็นไปตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ เช่นปัญหาด้านการเปลี่ยนชั่วโมงเรียนของนักเรียนที่มักต้องเสียเวลาไปกับการเดินทางเพื่อเปลี่ยนห้องเรียน การรบกวนจากห้องข้างเคียง เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการทำการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้เหมาะสมอย่างยิ่งสำหรับผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องและผู้ให้การฝึกอบรมด้านการจัดการเรียนการสอน และจะเป็นประโยชน์อย่างสูงสุดสำหรับผู้ที่ต้องการพัฒนาตนเองและพัฒนา รูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังนั้นการเปิดใจยอมรับว่าตนเองมีความต้องการที่จะพัฒนาและสามารถปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้นได้จึงเป็นจุดเริ่มต้นของการนำกระบวนการคิดไตร่ตรองมาสู่การพัฒนาตนเองและเป็นรูปแบบที่สามารถดำเนินการได้ตลอดระยะเวลาของการปฏิบัติงาน และในที่สุดกระบวนการคิดไตร่ตรองก็จะเป็นการเรียนรู้ที่ยั่งยืน

2. ควรทำการศึกษาความต้องการการนิเทศของครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่มีอายุราชการ 10 ปีขึ้นไป และครูอัตราจ้าง เพื่อจะได้นำผลการศึกษามาประกอบการจัดการนิเทศการสอนให้ตรงกับความต้องการของครูผู้สอนอย่างแท้จริง

3. ควรมีปฏิทินปฏิบัติงานที่แน่นอนในการดำเนินการศึกษาที่วางแผนร่วมกันกับทางโรงเรียนเพื่อการวางแผนการศึกษาที่เป็นไปตามกำหนดและเต็มเวลา สามารถรวบรวมข้อมูลและปัญหาอย่างต่อเนื่อง

4. ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจัดกระบวนการเรียนการสอนของครูนั้นสามารถทำได้หลายทาง เช่นการจัดระบบนิเทศภายในกลุ่มสาระอย่างเป็นทางการ การนิเทศแบบกัลยาณมิตร เป็นคู่ๆ หรือเป็นกลุ่มย่อยๆ หรืออาจนำประเด็นปัญหาที่เกิดจากการสอนปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ ในขณะเดียวกัน การเสนอแนะรูปแบบการสอนที่ประสบความสำเร็จ ทฤษฎีการสอน การให้ความรู้ใหม่ๆ เรื่องการจัดการเรียนการสอน วิธีการสอน การจัดการชั้นเรียน เป็นต้น อาจนำเสนอไว้ที่ป้ายนิเทศของแต่ละกลุ่มสาระ ทั้งนี้เพื่อการเรียนรู้ร่วมกันอย่างต่อเนื่อง

5. ควรสร้างความตระหนักให้แก่ผู้ที่จะพัฒนาตนเองโดยใช้กระบวนการคิดไตร่ตรองว่า มิได้เป็นภาระ แต่เป็นสิ่งที่ควรจะทำเพื่อการพัฒนาในวิชาชีพของตน

6. ในการจดบันทึกหรือเขียนบันทึกหลังการสอนทันทีนั้นหากไม่สามารถทำได้ ใช้วิธีการบันทึกเสียงหรือภาพ และนำมาทบทวนในภายหลังเฉพาะในส่วนที่คิดทบทวนไตร่ตรองไม่ได้

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2543 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2545 พร้อมกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องและพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กรมวิชาการ. (2544). การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
- จรรยา ตันติกรกุล. (2542). ผลการฝึกคิดสะท้อนกลับในการสอนภาคปฏิบัติต่อความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล. วิทยานิพนธ์ พย.ม.(การพยาบาลเด็ก) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- จงกลนี ชุติมาเทวินทร์. (2542). การฝึกอบรมเชิงพัฒนา. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล.
- จันทร์เพ็ญ เชื้อพานิช. (2544). “ การส่งเสริมให้คนไทยคิด: จากอดีตสู่ปัจจุบันและอนาคต”. แนวคิดและแนวปฏิบัติ สำหรับครูมัธยมเพื่อการปฏิรูปการศึกษา. 15-34.
- ชุติมา ชลประทีนและคณะ. (2541). รายงานการวิจัยยุทธศาสตร์การจัดการเรียนการสอน วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สวรรค์ประชารักษ์ ปีการศึกษา 2540. วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สวรรค์ประชารักษ์ สถาบันพระบรมราชชนก สำนักปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข.
- ทิศนา แหมมณี (2540). การเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิดในทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด. สุมณ อมรวิวัฒน์ บรรณาธิการ. กรุงเทพฯ : หจก.ไอเดีย แสควร์ ----- . (2544). วิทยาการด้านการคิด. กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ปแมเนจเม้นท์.
- นงเยาว์ กอสนาน. (2540). การนำความรู้และทักษะจากการฝึกอบรมไปใช้ของครูผู้สอน ภาษาอังกฤษที่ผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตรของศูนย์พัฒนาการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ กรมสามัญศึกษา. ปรินญาณินพนธ์ . กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่) . กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประภาพรพรณ เล็งวงศ์. (2550). การพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : ดวงกลมสมัย
- ปราณี ด้านกุลประเสริฐ. (2544). ผลของเทคนิคการสอนตนเองที่มีต่อการคิดแบบไตร่ตรองของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ (กศ.ม. จิตวิทยาการศึกษา). มหาสารคาม . บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่11 กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- พูนทรัพย์ ฟ่วงนาคพันธ์. (2548). การศึกษาคุณลักษณะของครูโรงเรียนอุดมวิทยา ตามแนว
ปฏิรูปการศึกษา อำเภอบึงนาราง จังหวัดพิจิตร กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ไพฑูริย์ สินลารัตน์. (2539). ความสำเร็จและความล้มเหลวในการพัฒนาอาจารย์ของ
มหาวิทยาลัยไทย. เพื่อความเข้าใจในสาระและกระบวนการของการอุดมศึกษา. 118-208
- มยุรี เสวตน้อย. (2542). คุณลักษณะของครูที่ดีตามแนวคิดของนักเรียนประถมศึกษา สังกัด
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.(การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร
- มัลลิกา โกยสิน. (2547). การศึกษาความต้องการฝึกอบรมของครูสอนภาษาอังกฤษช่วงชั้น ป.
4-6 ระดับต้น ในเขตการศึกษา 4. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- รุ่ง แก้วแดง. (2540). ปฏิวัติการศึกษาไทย. กรุงเทพฯ: แพร์พิทยา
- รัตนา บรรณนาธรรม. (2545, กรกฎาคม-ธันวาคม). ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ระดับชั้นเรียน และเพศที่มีผลต่อการคิดวิเคราะห์ให้ไตร่ตรองของนักเรียนมัธยมศึกษาตอน
ปลาย. วารสารนามัย. 1(2) : 106-112.
- วรรณจรรย์ มั่งสิงห์. (2536, มิถุนายน-กันยายน). *Reflective Thinking* : แนวคิดใหม่ในการ
ฝึกหัดครู. วารสารศึกษาศาสตร์. 16(2) : 31-34.
- วิยะดา รัตนสุวรรณ. (2547). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการคิด
ไตร่ตรองของอาจารย์พยาบาล. วิทยานิพนธ์ กศ.ด.(บริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิไล สุธอย. (2545). คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูสังคมศึกษาตามทัศนะของผู้ปกครอง
นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น: กรณีศึกษาอำเภอบ้านไร่ จังหวัดเลย. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.
(การบริหารการศึกษา). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- ศรีวิไล ดอกจันทร์. (2542, เมษายน). “ การนิเทศภายในคืออะไร ” วารสารวิชาการ.
กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2 (4) : 25..
- สอนแบบครุมืออาชีพ : “เทคนิคเพิ่มประสิทธิภาพการสอน” (2547, กันยายน) สารปฏิรูป. 7(77) :
24-26
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎามนตรี. (2545). พระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545. กรุงเทพฯ : บริษัท
พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2537). ชุดฝึกอบรมการพัฒนาวิชาชีพครูตามเกณฑ์มาตรฐาน
วิชาชีพครูของคุรุสภา. กรุงเทพฯ : คุรุสภา
- . (2541). ระดับคุณภาพครู. กรุงเทพฯ : คุรุสภา.

- . (2546). *เกณฑ์มาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพครู*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานคร ฟองอินทร์. (2548). *การศึกษาพัฒนาการการคิดไตร่ตรองของนักเรียนช่วงชั้นที่3 ที่มีการอบรมเลี้ยงดูและระดับเจตคติต่อพุทธศาสนาต่างกัน ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงรายเขต 4. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.(การวิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์. (2542, มกราคม). ยุทธศาสตร์การสอน. *วารสารวิชาการ*. 2 (1) : 51-61.
- อารมณ ฉนวนจิตร และวัชร บวรณสิงห์. (2542). *จริยธรรมและภาวะผู้นำในการพัฒนาหลักสูตร*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อริปัตย์ คลื่นสนท. (2538) *ยุทธศาสตร์การบริหารยุคโลกาภิวัตน์*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2546). *หลักการสอน(ฉบับปรับปรุง)*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- อภิภา ปรัชญพฤทธิ. (2547). “การพัฒนาคุณาจารย์โดยการส่งเสริมการคิดไตร่ตรองเชิงวิพากษ์: มุมมองของนักทฤษฎีเชิงวิพากษ์และยุคหลังสมัยใหม่”. *ครุศาสตร์*. 32. (3) : 49-67.
- อัมพร ชำรงลักษณ์. (2542). *วิจัยเสริมหลักสูตร เรื่อง บทสำรวจทฤษฎีองค์การในช่วงยุค Post-Modernism*. ศูนย์วิจัยคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อำคา สาลี. (2543,พฤศจิกายน). “ การปรับตัวเป็นครูปฏิรูป” . *จดหมายข่าวเพื่อนร่วมทางปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้*. 3(7) : 2.
- Altan. (1997). *Self-Direction in Professional Development: A Reflective Approach*. Modern English Teacher. 6. (2). (7-13)
- Bailey,K.M. (1990). *The Use of Diary Studies in Teacher Education Programs*, In *Secondary Language Teacher Education*, Edited by Richards, J.C. and Nunan, D. Cambridge:Cambridge University Press. (215)
- Baker,C.R. (1996). “ Reflective Learning : A Teaching Strategy for Critical Thinking,” *Journal of Nursing Education*. 35 (1) : (19-21)
- Barkhuizen. (1998). *Discovering Learners' Perceptions of ESL Classroom Teaching/ LearningActivities in a South African Context*. *TESOL Quarterly*. 32 (1).pp 85-108
- Barlette. (1990). *Teacher Delopment through Reflective Teaching ,In Second Language Teacher Education*, Edited by Richards, J.C. and Nunan, D. Cambridge:Cambridge University Press. (202-214)
- Barnett.,Narva. A. (2005),25 April). *Thinking Reflectively in the Humanities : A cross-Cultural Study*. (Online) Available : <http://www.people.virginia.edu/~mab76/research/reabstract thinking.htm>.

- Burton. (1986). *The Power of Observation: An Investigation of Current Practices and Issues in Teacher Observation, Paper Presented at ERIC Regional Seminar on Patterns of Classroom Interaction in South-East Asia, Singapore*, unpublished paper.
- Boud, D., Keogh, & Walker, D. (1985). *Reflection-Turning Experience into Learning*. London. Kogan Page; New York: Nichols Publishing Company.
- Burton.A.J. (2000). Reflection : Nursing's Practice and Education Panacea?, *Journal of Advanced Nursing*. 31(5) : 1009-1017.
- Caplin, et al.(2003). *Best Practices : A Guide To Excellence in Nursing Care*. Philadelphia : Lippincott Williams & Wilkins.
- Cranton, M.C.(1996). *Professional Development as Transformative Learning: New Perspectives for Teachers of Adults*. Ca: Jossey-Bass.
- Kreber, C.; & Cranton, P.A. (2000). " Exploring the Scholarship of Teaching". *Journal of Higher Education*. 71(4). 476-495.
- Cruickshank & Applegate. (1981). *Reflection Teaching as a Strategy for Teacher Growth*. Education Leadership: 38 (7). (554)
- Daly, William M. (1998). "Critical thinking as an outcome of nursing education. What is it ? Why is it important to nursing practice? ," *Journal of Advanced Nursing*. 28 (2) : 323 – 331.
- Davies and Pearse. (2000). *Success in English Teaching*. Oxford: Oxford University Press.
- Dewey. (1933). *How We Think, In Mental Discipline in Modern Education*. Madison: University of Wisconsin Press.
- Dyasi, Hubert. (2000). *What children Gain by learning Through Inquiry*. (Online) Available : <http://nsf.gov/pubs/2000/nsf99148/ch2.htm>.
- Freeman. (1992). Observing Teachers: *Three Approaches to In-Service Training and Development*. TESOL Quarterly. 27 (2). (21-28)
- Gebhard, J.C. (1984). Models of supervision: choices. *TESOL Quarterly*, 18(3). 501-514.
- Good, T.L.; & Brophy, J.E. (2000). *Looking in Classroom*. New York: Longman. (34-492)
- Gustafson, Kent L & Winston, Bennet Jr. (1996). Issues and Difficulties in Promoting Learning Reflection : Results from a Three- Year Study. (Online). Available : <http://it.coe.uga.edu/Kgustafs/document/promoting.html>.
- Head, K .; & Taylor, P. (1997). *Readings in Teacher Development*. Oxford: Heinemann.
- Henderson ,James G. (1992). *Reflection Teaching : Becoming are inquiring Educator*. New York : Mcmillan Publishing Company.

- Johnson. (1995). *Understanding Communication in Second language Classroom*.
Cambridge: Cambridge University Press.
- Kemmis, S; & Mc Taggart. (1988). *The Action Research Planner*. Vitoria: Deakin University Press.
- Kumaravadivelu. (1991). Language Learning Task: Teacher Intention and Learner Interpretation. *ELT Journal*. 45(2). (98)
- Kumaravadivelu. (1994). The post method condition. Merging strategies for second language teaching. *TESOL Quarterly*. 28(1): 27-48
- Lange. (1990). *A blueprint for Teacher Development Program, In Second language Teacher Education, Edited by Richards, J.C. and Nunan D.* Cambridge: Cambridge University Press.
- Lasley, T.J. (1992). "Promoting Teacher Reflection," *Journal of Staff Development*. 13(1) : 24-29
- Littlewood,W. (1981). *Communicative Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Taggart, Germaine L & Wilson, Alfred P. (1998). *Promoting Reflective Thinking in Teachers*. California : Corwin Press,Inc.
- Mezirow. J. (1991). *Transformative Dimensions of Adult Learning*. CA: Jossey-Bass.
- McDonough. (1994). A teacher Looks at Teachers' Diaries. *ELT Journal*. 48(1):
- Meier, Deborah and colleagues. (2005, 25 March). Deep Thinking. (Online). Available : [http://www.bminet.com/lei/initiative/ issue eight.html](http://www.bminet.com/lei/initiative/issue%20eight.html).
- Nowlen, P.M. (1987). *A New Approach to Continuing Education for Business and the Professions: The Performance Model*. London: Collier Macmilan Publisher.
- Nunan, D. (1998). *The Learner-Centred Curriculum*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Nunan. ; & Lamb: (1996). *The- Self Directed Teacher: Managing the Learning Process*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Osborn,Deborah, (2004). *Critical Thinking Skill- Building for Facilitators Metacognition*. (On line). Available : [http:// www. Masterfacilitator journal.com/archives/skill 63.html](http://www.Masterfacilitatorjournal.com/archives/skill%2063.html).
- Platzer,Hazel., Blaker, David & Ashford, Dorothy. (2000) " Am Evaluation of Process and Outcomes from Learning Through Reflective Practice Groups on a Post-Registration Nursing Course," *Journal of Advanced Nursing*. 31(31) : 689-695.
- Pollard, A. (2003). *Reflective Teaching*. Continuum: London. New York.

- Richards. (1990). *Beyond Training: Approaches to the Teacher Education in Language Learning*. The language Teacher. 14
- Richards. ; & Lockhart. (1994). *Reflective Teaching in Second Language Classrooms*. Cambridge Cambridge University Press.
- Richards, ; & Platt, and Platt. (1992). *Longman Dictionary Of Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Reagan, Timothy G., Case, Charles W & Brubacher, John W. (2000). *Becoming a Reflective Educator*. California : Corwin Press, Inc.
- Ruggeiro. Vincent Ryan. (1988). *The Art Of Thinking*. 2nd ed New York : Harper @ Row Publishing Inc.
- Scanlan & Chernomas. 1997 : 1139 citing Kompf & Bond. 1995
- Schon. (1983). *The Reflective Practitioner; How Professions Think in Action*. London: Temple Smith.
- Spark- Langer,; & G.M. and Colton,A.B. (1993). "Synthesis of research on teachers' reflective thinking" cited in Woolfork,A.E. (ed) (1993) *Reading & Cases in Educational Psychology*. Boston: Allyn and Becon.
- Taggart, Germaine L & Wilson, Alfred P.(1998). *Promoting Reflective Thinking in Teachers*. California : Corwin Press, Inc.
- Thornbury,S. (1991). Watching the Whites of their Eyes: The Use of Teaching Practice Logs. *English Language Teaching Journal*. 45 (3 1) : 193-200
- Tsui, A. B. M. (1995). *Introducing Classroom Interaction*. London: Penguin.
- . Exploring collaborative supervision in inservice teacher education. *Journal of Curriculum Supervision*. 10(4). 346-371.
- Underhill. (1992). The Role of Groups in Developing Awareness. *ELT Journal*. 46(1) 125-131
- Valli,L. (1992). *Reflective Teacher Education: Cases and Critiques*. Albany. NewYork: State University of New York Press.
- Wallace. (1991). *Training Foreign Language Teachers, A Reflective Approach*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Wallace. (1998). *The Classroom and The language Learner*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Wallace. (1998). *Action Research for Language Teacher*. Cambridge: Cambridge University Press.

- Watson Todd. (1997). *Classroom Teaching Strategies*. Hemel Hempstead, Herts: Prentice Hall.
- Woodward, T. (1991). *Models and Metaphors in Language Teacher Training*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Wittenburh, David Kirt. (2000). *Validation and reliability of the dispositions of Reflective Thinking Questionnaire: Examining the reflective dispositions of preservice physical education teachers*. (Online). Available: <http://www.Lib.umi.com/dissertations/fullcit/9980234>. Retrieved January 22, 2005.
- Woodfield, H. and Lazarus, E. (1998). "Diaries : a reflective tool on an INSET language course". *ELT Journal*. 52(4) :315-322
- Woolfolk. (1993). *Educational Psychology*. Bosto: Allyn and Bacon.
- Yoong, P. (2006). Towards a Model of "Reflection-in-Action": An Analysis of Facilitators' Intuitive Behaviours in Electronic Meetings. (Online). Available: <http://www.lupinworks.com/ar/Schon/Paper8.html>. Retrieved December 25, 2006.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
ตัวอย่างแบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (นักเรียนประเมิน) (ชุดที่ 1)

รายวิชา อ 32101 ภาษาอังกฤษ 2 ชั้น ม.2 /..... ปีการศึกษา 2549

วันที่...../...../25.... ครู.....

โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ฝายมัธยม รัชดาภิเษก ในพระบรมราชูปถัมภ์

คำชี้แจง: ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะและความรู้ความสามารถของครูโดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของนักเรียน โดยมีเกณฑ์การประเมินดังนี้

- 5 หมายถึง มีคุณลักษณะนั้นๆ อยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีคุณลักษณะนั้นๆ อยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีคุณลักษณะนั้นๆ อยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีคุณลักษณะนั้นๆ อยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีคุณลักษณะนั้นๆ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อที่	พฤติกรรม	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1.	1.1 ครูนำเข้าสู่บทเรียนสอดคล้องกับเนื้อหาที่จะสอน					
	1.2 ครูนำเข้าสู่บทเรียนสัมพันธ์กับประสบการณ์เดิมของนักเรียน					
	1.3 ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยมีเนื้อหาที่กระชับรัดกุม เราให้เกิดความสนใจ					
2.	ครูใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา มีลำดับขั้นตอนการสอน เนื้อหาแจ่มชัดเหมาะกับระดับชั้น					
3.	3.1 ครูสร้างบรรยากาศให้น่าเรียนโดยการจัดกิจกรรม และใช้คำถามให้นักเรียนได้มีโอกาสสังเกต อธิบาย แสดงบทบาท คิดสร้างสรรค์และคิดหาเหตุผล					
	3.2 ครูสนับสนุนให้นักเรียนยกตัวอย่างประกอบการอธิบาย					
4.	4.1 ครูยกตัวอย่างที่เหมาะสม เชื่อมโยงเนื้อหากับวิชาอื่นๆ					
	4.2 ตัวอย่างสัมพันธ์กับประสบการณ์เดิม					
	4.3 ตัวอย่างเชื่อมโยงกับชีวิตจริงของนักเรียน					
5.	ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม เช่น ค้นคว้า อภิปราย แสดงบทบาทสมมติร่วมกัน					

ข้อที่	พฤติกรรม	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
6.	6.1 ครูจัดกิจกรรมโดยคำนึงถึงความแตกต่างแต่ละบุคคลของ					
	6.2 ครูให้คำแนะนำเพิ่มเติมกับนักเรียนที่เรียนช้า					
	6.3 ครูส่งเสริมให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมตามความสนใจของนักเรียน					
7.	ครูมีความรอบรู้ และแม่นยำในเนื้อหาวิชา มีความสามารถในการอธิบายได้ถูกต้อง ชัดเจน					
8.	ครูเอาใจใส่ดูแลนักเรียนได้ทั่วถึงในขณะสอน เช่น กวาดสายตาทั่วห้อง เดินดู และให้ความสนใจนักเรียนอย่างทั่วถึงขณะทำกิจกรรมในห้องเรียน					
9.	9.1 ครูมีสื่อการเรียนการสอน ที่เหมาะสมกับเนื้อหา					
	9.2 ครูมีสื่อการเรียนการสอน ที่เหมาะสมกับความมุ่งหมายของบทเรียน					
	9.3 ครูมีสื่อการเรียนการสอน ที่เหมาะสมกับวัยของนักเรียน					
10.	10.1 ครูมีวิธีการสรุปบทเรียนที่เหมาะสม					
	10.2 ครูมีวิธีการวัดผลหรือประเมินผลที่เที่ยงตรงเป็นธรรม					
11.	นักเรียนประเมินการสอนของครูท่านนี้โดยภาพรวมในระดับ...					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบประเมินกระบวนการสอนของครู (ชุดที่ 2) (ครูประเมินตนเอง)

ชื่อผู้สอน สังกัดครั้งที่ วันที่ .../...../25....

รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 ชั้น ม.2/.... ผู้สังเกต.....

โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ฝายมัธยม รัชดาภิเษก ในพระบรมราชูปถัมภ์

คำชี้แจง: เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของคุณครูโดยมีเกณฑ์การ ประเมินดังนี้

- 5 หมายถึง มีคุณลักษณะนั้นๆ อยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีคุณลักษณะนั้นๆ อยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีคุณลักษณะนั้นๆ อยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีคุณลักษณะนั้นๆ อยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีคุณลักษณะนั้นๆ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

พฤติกรรมที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ด้านการวางแผนและการเตรียมการสอน					
1.1 เข้าร่วมประชุมปรึกษากับครูผู้สอนในรายวิชาเดียวกัน หัวหน้ากลุ่มสาระ เพื่อวางแผนการสอน					
1.2 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ล่วงหน้า					
1.3 มีความเข้าใจหลักสูตรและวิชาที่สอนจากการศึกษาจากคำอธิบายรายวิชา และสาระการเรียนรู้					
1.4 กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในแผนการจัดการเรียนรู้ที่รัดกุม ชัดเจน					
1.5 เลือกสาระ เนื้อหาที่จะสอนได้ถูกต้องและเหมาะสมกับโครงสร้างทางภาษา รวมทั้งวัย และระดับชั้นของผู้เรียน					
1.6.1 กำหนดกลวิธีการสอนในแผนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับโครงสร้างทางภาษา					
1.6.2 กำหนดกลวิธีการสอนในแผนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง					
1.7.1 กำหนดกิจกรรมประกอบการเรียนรู้การสอนให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง					
1.7.2 กำหนดกิจกรรมประกอบการเรียนรู้การสอนให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา					

พฤติกรรมที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1.7.3 กำหนดกิจกรรมประกอบการเรียนการสอนได้สอดคล้องกลวิธีสอน					
1.8 เลือกและ/หรือใช้สื่อประกอบการสอนได้ตรงเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอน					
1.9 กำหนดวิธีการวัดและประเมินผลผลได้ครบถ้วนและตรงตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง					
1.10.1 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ภาษาที่รัดกุม เข้าใจง่าย					
1.10.2 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีการคาดการณ์เกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขไว้ล่วงหน้า					
2. การดำเนินการสอน					
2.1 มีความเป็นมิตรและเป็นกันเองกับนักเรียนทุกครั้งที่เข้าสอน					
2.2 นำเข้าสู่บทเรียนได้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ที่สอน					
2.3 มีวิธีดัดแปลงวิธีการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา และสถานการณ์ในขณะสอน โดยไม่ขัดกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่กำหนดไว้					
2.4 สอนโดยลำดับขั้นตอนของเนื้อหาวิชาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมตรงตามแผนการเรียนรู้ที่กำหนดไว้					
2.5 ยกตัวอย่างอธิบายประกอบเนื้อหาวิชาได้สอดคล้องและเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้					
2.6.1 คำสั่งในการทำกิจกรรมชัดเจน					
2.6.2 มีการตรวจสอบความเข้าใจ ของผู้เรียนก่อนทำกิจกรรม					
2.7 มีการดำเนินกิจกรรมที่ง่าย ไม่ซับซ้อน และเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
2.8 จัดที่นั่ง และ/หรือสถานที่ ในการทำกิจกรรมให้กับผู้เรียนได้เหมาะสม					
2.9.1 มีการมอบหมายการทำงานในชั้นเรียน					
2.9.2 จัดแบ่งระยะเวลาในการทำกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม					
2.9.3 นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
2.10 มีความรู้และความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่สอนเป็นอย่างดี					
2.11 สามารถเชื่อมโยงเนื้อหาวิชาที่สอนให้สัมพันธ์กับวิชาอื่นได้เหมาะสม					
2.12.1 กิจกรรมที่จัดประกอบการเรียนการสอนคำนึงถึงความแตกต่างของบุคคล					
2.12.2 กิจกรรมที่จัดประกอบการเรียนการสอนคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของผู้เรียนทุกคน					

พฤติกรรมที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
2.13.1 ใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์ ประกอบการสอนได้ตรงตามเนื้อหา					
2.13.2 ใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์ ประกอบการสอนได้คุ้มค่าเหมาะกับเวลา					
2.13.3 ใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์ประกอบการสอนได้คล่องแคล่วมีประสิทธิภาพ					
2.13.4 ใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์ประกอบการสอนเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
2.14 มีการใช้คำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ความคิด สังเกต คาดคะเน หาเหตุผล และคิดอย่างสร้างสรรค์					
2.15 สำรวจและประเมินการทำงานของนักเรียนด้วยการเดินดูอย่างทั่วถึง รวมทั้ง ตอบคำถาม ให้ความช่วยเหลือ หรือให้คำแนะนำเพิ่มเติม					
2.16 มีการวางแผนการใช้กระดาน ได้อย่างถูกวิธี มีระเบียบชัดเจน สวยงาม					
2.17.1 ให้โอกาสผู้เรียนได้ร่วมสรุปและสร้างความคิดรวบยอดในบทเรียนที่สอน					
2.17.2 เป็นผู้ชี้แนะและให้ความช่วยเหลือ หรือเชื่อมโยงความคิดกับการนำไปใช้					
2.18 ชมเชย ใช้คำยกย่อง หรือให้กำลังใจหรือเสริมแรงได้อย่างถูกกาลเทศะ					
2.19 เปิดโอกาสให้นักเรียนได้อภิปรายหรือซักถามในขณะที่สอน					
2.20 รู้จักแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเมื่อมีเหตุการณ์ไม่เหมาะสมเกิดขึ้นขณะสอน					
3.การวัดผลประเมินผล					
3.1 มีการประเมินผลตามสภาพจริง ที่สอดคล้องกับสาระของหลักสูตรและ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง					
3.2 มีการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง ทั้งก่อนเริ่มบทเรียน ระหว่างเรียนและ หลังจบบทเรียน					
3.3 สร้างรูปแบบการการวัดผล ประเมินผลประเภทต่างๆ ได้เหมาะสมกับ โครงสร้างของเนื้อหา และโครงสร้างทางภาษา					
3.4 วัดและประเมินผล ได้ตรงกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในแผนการจัดการ เรียนรู้					
3.5 นำผลที่ได้จากการวัดผล ประเมินผลในแต่ละครั้งมาปรับปรุง และ พัฒนาการสอนของครูและการเรียนของนักเรียน					

แบบสังเกตกระบวนการสอนของครู (ชุดที่ 3) (ครูผู้สอนและนักเรียนประเมิน)

ชื่อครูผู้สอน สังเกตครั้งที่ วันที่/...../ 25....
 เรื่อง.....ชั้น ม.2/..... เวลา..... ผู้สังเกต.....

โรงเรียนราชประชาสถาย ฝ่ายมัธยม รัชดาภิเษก ในพระบรมราชูปถัมภ์

คำชี้แจง: โปรดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะและความรู้ความสามารถของคุณครูผู้สอน
 โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในการปฏิบัติว่า มี หรือ ไม่มี และเขียนรายละเอียดการ
 ปฏิบัติลงในช่องวิธีปฏิบัติที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

พฤติกรรมที่สังเกต	การปฏิบัติ		วิธีปฏิบัติ
	มี	ไม่มี	
1. การนำเข้าสู่บทเรียน			
2.การแจ้งผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง			
3.รูปแบบ และวิธีการสอน			
4. การให้ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาที่จะสอน			
5. การจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับความ ต้องการและวัยของผู้เรียน			
6.การใช้คำถามกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ และการส่งเสริมการคิด			
7.การใช้สื่อ อุปกรณ์การสอน ที่ช่วย ส่งเสริมความเข้าใจในเนื้อหาได้อย่างมี ประสิทธิภาพ			
8. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการ เรียนการสอน			
9.การมอบหมายงาน กิจกรรม ในชั้นเรียน เหมาะสมกับเวลา			
10. การจัดการชั้นเรียน การเดินดูแล ให้ คำแนะนำแก่ผู้เรียนขณะปฏิบัติกิจกรรม			

พฤติกรรมที่สังเกต	การปฏิบัติ		วิธีปฏิบัติ
	มี	ไม่มี	
11. การวัดผลและประเมินผล - ก่อนเริ่มบทเรียน - ระหว่างทำกิจกรรม - หลังจบกิจกรรม			
12. การตรวจสอบผลการดำเนินกิจกรรม			
13. การให้กำลังใจและการเสริมแรง			
14. การสรุปบทเรียน			
15. (เฉพาะครู) การเรียนการสอนดำเนินไปตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่วางไว้			

สิ่งที่ควรยกย่อง

.....

.....

.....

.....

สิ่งที่ควรปรับปรุง แนวทางการแก้ไขและการพัฒนา

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ การเปลี่ยนแปลงการเรียนรู้(ถ้ามี)

.....

.....

.....

.....

.....ผู้สังเกต

ภาคผนวก ข
ตัวอย่างแบบบันทึกหลังการสอน

แบบบันทึกการสอน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1
ชั้น ม.2 /8

เรื่อง Travel
วันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2550

การสอนครั้งที่ 3
ครูผู้สอน ครูคนที1

Things that went well

นักเรียนสนุกสนานกับการเล่นเกมและการแข่งขัน Tongue Twister อาจเกิดเพราะเป็นการแข่งขันเป็นกลุ่ม ซึ่งนักเรียนในระดับม.2 นี้เป็นวัยรุ่น ชอบในสิ่งที่ท้าทายและเป็นการแข่งขันตามธรรมชาติของวัยนี้อยู่แล้ว

- การระดมความคิดโดยใช้กระบวนการคิดแก้ปัญหาเป็นการพัฒนาทักษะความคิดของนักเรียน ทำให้นักเรียนคิดวิเคราะห์ห้อย่างมีเหตุผลมากขึ้น
- การนำเสนอโปสการ์ดที่เป็นของจริงมาให้นักเรียนดู ทำให้นักเรียนได้เห็นคุณค่าและความสำคัญของภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงมากขึ้น

Things that I'd like to improve

เนื่องจากนักเรียนกลุ่มนี้เป็นนักเรียนกลุ่มอ่อน ดังนั้นการให้นักเรียนฝึกหาคำศัพท์ใน Word Bank จะทำให้นักเรียนมีคำศัพท์ที่กว้างขึ้นและการนำคำศัพท์นั้นๆไปใช้ในการระดมความคิด ทำให้นักเรียนมีความกล้าและมั่นใจในการใช้ภาษามากขึ้น

- การเขียนโปสการ์ดของจริงนักเรียนต้องนำกลับไปทำที่บ้านเพราะต้องใช้เวลาในการคิดมากขึ้น ถือว่าเป็นการทดลองใช้ภาษา (Risk Taking) สำหรับนักเรียนกลุ่มอ่อนนี้ การให้นักเรียนได้เห็นตัวอย่างที่มากขึ้น ความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาก็มากขึ้นด้วย
- การบริหารเวลาในการนำเข้าสู่บทเรียนที่ลดลง การฟังเทปทสนทนาเพียง 2 ครั้ง และเฉลยโดยการ Pair Check ในการฟังเทปครั้งที่ 3 จะลดปริมาณการใช้เวลาได้มาก

แบบบันทึกการสอน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3
ชั้น ม.2 /5

เรื่อง Health
วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2550

การสอนครั้งที่ 2
ครูผู้สอน ครูคนที1

Things that went well

- การชื่นชมและการให้กำลังใจเป็นสิ่งที่ดีปฏิบัติได้อย่างต่อเนื่องโดยการชื่นชมและให้นักเรียนร่วมปรบมือเป็นระยะๆ เมื่อนักเรียนแต่ละคู่สามารถพูดประโยคได้อย่างถูกต้อง
- การอธิบายเนื้อหาโดยใช้ท่าทางประกอบทำให้นักเรียนเข้าใจได้ง่ายยิ่งขึ้น นักเรียนสนุกสนานกับการร้องเพลงและการแสดงท่าทางประกอบอาจเป็นเพราะนักเรียนอยู่ในช่วงวัยรุ่นการร้องเพลงและการแสดงออกถือเป็นสิ่งปรารถนาตามพัฒนาการของวัยรุ่น

- การถามอาการเจ็บป่วยและการแสดงอาการเจ็บป่วยเป็นอีกวิธีหนึ่งที่นักเรียนต้องคิดหาคำศัพท์เพื่อมาบรรยายอาการนั้นๆ และสามารถให้คำแนะนำกับผู้ที่มีอาการเจ็บป่วยได้อย่างเหมาะสม
- การระดมคำถามให้นักเรียนได้กระตุ้นความคิดตลอดเวลาจะหมายถึงการทดสอบความเข้าใจในเวลาเดียวกัน

Things that I'd like to improve

ขั้นตอนการทำกิจกรรมสลับกันควรเริ่มจากการทำแบบฝึกหัดและทำความเข้าใจเกี่ยวกับส่วนประกอบต่างๆ ของร่างกายก่อน ขึ้นต่อมาจึงเป็นการเขียนบอกอาการเจ็บป่วย และเขียนโครงสร้างการให้คำแนะนำ

- การเปลี่ยน Font ในบทอ่านใหม่ทำให้นักเรียนอ่านได้ง่ายขึ้นและมีเลขบอกบรรทัดกำกับไว้ด้วยจะเพิ่มความสะดวกในการหา Clue และสะดวกในการตรวจคำตอบได้อย่างรวดเร็ว
- ควรเปิดเทปแค่ 2 ครั้ง เพราะเป็นการฟังพร้อมกับการอ่าน Text ดังนั้นจึงไม่จำเป็นต้องเก็บรายละเอียดย่อยๆ มากนักเพราะเป็นการฟังเพื่อกรอกข้อมูลสำคัญๆ เท่านั้น
- ขณะที่นักเรียนฟังอาจไม่จำเป็นต้องดู Text เพราะนักเรียนจะได้ฝึกทักษะการฟังให้มากขึ้น แต่หลังจากฟังจบแล้วการให้ดู Text ถือเป็นการตรวจสอบผลของการฟัง น่าจะเกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนมากกว่า
- อาจต้องปรับปรุงการมอบหมายงาน การใช้สื่ออุปกรณ์ และการวัดผลระหว่างสอนให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

แบบบันทึกการสอน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3
ชั้น ม.2 /12

เรื่อง Health
วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2550

การสอนครั้งที่ 3
ครูผู้สอน ครูคนที่1

Things that went well

ในขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูนำเสนอเพลง 2 เพลง นักเรียนร้องเพลงและทำท่าทางประกอบเพื่อชี้ส่วนต่างๆ ของร่างกาย กิจกรรมนี้นักเรียนสนุกสนานกับการ Play and learn เนื่องจากนักเรียนมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม ทั้งการแสดงบทบาทสมมุติ การร้องเพลง นักเรียนและครูต่างมีความสุข จากการมีส่วนร่วมด้วยกันทั้ง 2 ฝ่าย ยังพบอีกว่า หากกิจกรรมการเรียนรู้ การสอนใดที่นักเรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติมากการเรียนรู้ก็จะเกิดมากตามไปด้วย ทั้งนี้ เพราะมนุษย์มักจะทำในสิ่งที่ตนเองชอบและมักทำได้ดีเสมอหากเต็มใจทำมากกว่าการถูกบังคับให้ทำ

Things that I'd like to improve

- การแยกกิจกรรมการฟังออกจากการอ่านของแผนการเรียนรู้ที่ของเดิมนักเรียนจะต้องฟังและเติมข้อความในส่วนที่กำหนดให้ แต่เนื่องจากการจำกัดด้วยเวลาจึงทำให้ต้องปรับลดการใช้เครื่องเทปลง ทำให้นักเรียนหมดโอกาสที่จะได้ฝึกทักษะฟังคู่กับทักษะอ่านและคิดวิเคราะห์อย่างมีวิจารณญาณลงไป หากนักเรียนได้ฝึกทักษะทั้ง 2 อย่าง คือ ฟังด้วยและอ่านตามไปด้วยการรับรู้และการวิเคราะห์หาเหตุผลและความเข้าใจน่าจะถูกต้องมากขึ้นด้วย
- การเดินดูนักเรียนขณะทำแบบฝึก การให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนขณะปฏิบัติกิจกรรม ช่วยให้การจัดการชั้นเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น
- การปรับเปลี่ยนรูปแบบและวิธีการสอนในชั่วโมงที่ 3 นี้ ถือว่าบรรลุผลตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูได้ปรับเปลี่ยนแผนการดำเนินกิจกรรมให้สอดคล้องกับขั้นตอนการเรียนรู้โดยยึดสภาพการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

แบบบันทึกการสอน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6
ชั้น ม.2 /5

เรื่อง Occupation
วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2550

การสอนครั้งที่ 2
ครูผู้สอน ครูคนที่1

Things that went well

- ในกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน การที่นักเรียนได้มีโอกาสในการตั้งคำถามครบทุกคน โดยใช้กิจกรรมกลุ่มหมุนเวียนในการตั้งคำถาม ซึ่งจะทำให้ทุกคนมีโอกาสในการตั้งคำถามได้เท่าเทียมกัน นับเป็นหลักแห่งการเรียนรู้ที่เสมอภาคกัน ขณะเดียวกันการจัดกิจกรรมที่เป็นการแข่งขันกันผู้เรียนจะมีความกระตือรือร้นและตื่นตัวอยู่ตลอดเวลา
- ในส่วนของการให้นักเรียนยกตัวอย่างอาชีพและยกตัวอย่างเหตุผลประกอบ ข้อดีและข้อเสียของการประกอบอาชีพนั้น ๆ จะพบว่านักเรียนสามารถจำแนกเหตุผลได้อย่างมีหลักเกณฑ์ในการจำแนก
- นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่นักเรียนอ่านและเติมคำตอบลงใน Chart ภายในเวลาที่กำหนดได้

Things that I'd like to improve

- ในการแสดงความคิดเห็นของนักเรียนจากบทอ่าน ครูต้องให้คำชี้แนะในการใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจในการเลือกประกอบอาชีพ เนื่องจากทุกอาชีพมีทั้งข้อดีและข้อไม่ดี การตัดสินใจที่จะประกอบอาชีพใดจึงควรพิจารณาทั้งจากคุณสมบัติเฉพาะลักษณะของอาชีพร่วมกับความเหมาะสมและการยอมรับของสังคมด้วย
- ในการทำงานเขียนนักเรียนควรได้มีการวิเคราะห์ข้อดีและข้อเสียของสิ่งที่เขียนลงไป

ก่อนการลงมือเขียนทุกครั้ง ซึ่งจะทำให้งานเขียนนั้นมีคุณภาพ ทั้งในแง่ของวรรณศิลป์และความเหมาะสมทางสังคม

- หลังจากให้นักเรียนได้อ่านแบบ Skimming แล้วสิ่งหนึ่งที่เราควรทำคู่กันไปด้วย คือ การให้นักเรียนได้อ่านออกเสียง เพื่อฝึกทักษะการอ่านออกเสียงที่ถูกต้องด้วย
- การให้นักเรียนทำ Project Work ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้นำเสนอผลงานต่อชั้นเรียนด้วย จึงจะถือว่าเป็นการครบกระบวนการสอนแบบ Project Work

แบบบันทึกการสอน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6
ชั้น ม.2 / 7

เรื่อง Occupations
วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2550

การสอนครั้งที่ 3
ครูผู้สอน ครูคนที่ 3

Things that went well

- การดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับเปลี่ยนแล้วเป็นไปอย่างเรียบร้อย นักเรียนได้ทำกิจกรรม
- อย่างหลากหลาย มีโอกาสแสดงความคิดเห็นได้มากขึ้น แทนที่ครูจะแสดงบทบาทนำ เปลี่ยนบทบาทไปที่นักเรียนแทน และทำได้ภายในเวลาที่เหมาะสม
- มีการให้แรงเสริมและการให้กำลังใจตลอดเวลาที่นักเรียนทำกิจกรรมได้ดี ทั้งการปรบมือ และการใช้คำพูด การเสริมแรงเป็นวิธีการหนึ่งที่ทำให้ห้องเรียนมีความกระตือรือร้นตลอดเวลาและนักเรียนไม่เบื่อ เพราะได้รับการกระตุ้นและการเสริมแรงอยู่ตลอดเวลา
- นักเรียนใช้สื่อที่เป็นรูปภาพในการดำเนินกิจกรรมอย่างหลากหลายโดยรูปภาพอาชีพเดียว นักเรียนสามารถฝึกทักษะทางภาษาได้อย่างหลากหลายและคุ้มค่า
- เป็นการจัดกิจกรรมที่เป็น child centered เพราะการดำเนินกิจกรรมนักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรม แสดงความรู้ความสามารถอย่างอิสระ แสดงความสามารถและความคิดสร้างสรรค์อย่างมีเหตุผล และใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์และการคิดแก้ปัญหา
ได้อย่างมีวิจารณญาณ ทั้งนี้เกิดจากการวางแผนการดำเนินกิจกรรมอย่างรอบคอบและ
การเป็นไปตามขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้

Things that I'd like to improve:

- มีกิจกรรมฝึกทักษะการฟังน้อยเกินไป นักเรียนได้ฟังเพียง dialogue สั้นๆ ฝึกออกเสียงตามและแต่งบทสนทนาต่อเล็กน้อย แต่หากให้นักเรียนได้ลองแต่งบทสนทนาเลียนแบบที่กำหนดให้ หรือ แต่งเองอย่างอิสระ จะทำให้ได้บทสนทนาที่หลากหลายมากขึ้น
- ในการกำหนดตอนจบของบทสนทนาโดยมีตัวเลือกให้ 3 ข้อ และหรือคิดตอนจบเอง 1 ข้อ ไม่น่าเพียงพอเพราะแต่ละกลุ่มถูกกำหนดให้เลือกเพียง ข้อ เท่านั้นทำให้บางครั้งนักเรียน

อาจไม่ต้องการเลือกอาชีพในตอนจบตามที่ครูกำหนดก็ได้ ควรเปลี่ยนเป็น สองแนวทาง คือ แบ่งกลุ่มเป็นกลุ่มใหญ่กลุ่มละ 5-6 คน เช่นเดิม และ ให้ แต่ละคนในกลุ่มแสดง ความคิดอาชีพในตอนจบเป็นของตนเอง พร้อมเหตุผล กับอีกวิธีคือ ครูกำหนดอาชีพให้ ทั้งหมดในตอนจบให้ทั้งหมดและให้นักเรียนอภิปรายว่าที่น่าจะเป็นอาชีพนั้นๆ เพราะอะไร และ ถ้าอาชีพนั้นๆ ไม่เหมาะสม นักเรียนคิดว่าควรเป็นอาชีพใด

- ในการเขียน reinforcement จากกิจกรรมการอ่านนั้นสำหรับนักเรียนกลุ่มเก่งอาจไม่มี ปัญหาเพราะสามารถแต่งได้เองหรือแต่งเลียนแบบตามเนื้อหาที่กำหนดมา แต่ในกลุ่ม อ่อนอาจต้องได้รับการแนะนำให้มากขึ้นอีกโดยเฉพาะการpre- teach ชื่ออาชีพ และ คำศัพท์ที่ใช้ในการอธิบายลักษณะอาชีพ ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับสภาพความรู้และสภาพ ท้องถิ่น สภาพะของครอบครัวด้วยที่จะมีส่วนช่วยกำหนดความต้องการประกอบอาชีพของ ผู้เรียน โดยเฉพาะนักเรียนในเขตอุตสาหกรรม อาจมีลักษณะงานที่หลากหลายในโรงงาน งานในส่วนที่เป็นงานราชการอาจได้รับการสนใจน้อย งานเขียนในเรื่องนี้จึงต้องพิจารณา ให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น ชุมชน สังคมด้วย
-

ภาคผนวก ค
ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2)
 รหัสวิชา อ 32101 ชื่อวิชา ภาษาอังกฤษ 2
 แผนการจัดการเรียนรู้ชื่อ I want to be a manager เวลาเรียน 1 ชั่วโมง

มาตรฐาน ต 1.1(1,2,4), 1.2(3,4), 1.3(2), 2.2(1), 3.1(1)

สาระสำคัญ

การอ่านสารที่หลากหลายและการมีโอกาสดำเนินการได้คิดตอนจบของเรื่องเป็นการสร้างความสนใจและทำให้มีความสุขในการอ่าน เกิดทัศนคติที่ดีต่อการอ่านเพื่อเป็นพื้นฐานที่ดีในการเรียนรู้ในชั้นสูงต่อไป

จุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์ปลายทาง

1. ฟังและอ่านบทอ่านที่หลากหลายแล้วตอบคำถามและกรอกข้อมูล รวมทั้งเขียนโดยใช้จินตนาการและเสนอความคิดเห็นของตนเองได้อย่างเหมาะสม

จุดประสงค์นำทาง

1. บอกความหมายและออกเสียงคำศัพท์สำนวนและประโยคได้
2. ใช้คำศัพท์ สำนวนและประโยคได้ถูกต้องตามสถานการณ์ได้
3. หาข้อมูลจากสารการเรียนรู้อื่นรวมทั้งสื่อเทคโนโลยีได้

สาระการเรียนรู้

- การถามตอบเกี่ยวกับอาชีพ - การแสดงความชอบหรือไม่ชอบ - การพูดเกี่ยวกับ

จุดมุ่งหมาย (One's goal)

- Present Simple Tense - Verb: want + to be - Question words - Suffixes

คำศัพท์

That's cool. flight attendant musician, guitarist, equipment enormous

รูปแบบการจัดการเรียนรู้

จัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์และคิดแก้ปัญหา

กระบวนการจัดการเรียนรู้

กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อและแหล่งการเรียนรู้
กิจกรรมขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm-up) 1. นักเรียนเตรียมเล่นเกม Twenty Questions. โดยครูฝึกการตั้งคำถาม Yes/ No Questions จนนักเรียนสามารถใส่คำถามได้อย่างถูกต้องพร้อมที่จะเตรียมตั้งคำถามเพื่อหาคำตอบเกี่ยวกับอาชีพ	- เทปบันทึกเสียง - แบบฝึกหัด ข้อ A, B, C และ D - magazines

2. ครูทดลองทำเป็นตัวอย่างโดยการสร้างสถานการณ์ดังนี้ I work at a school. What do I do? นักเรียนแต่ละกลุ่มสลับกันตั้งคำถาม เช่น 1. Do you teach? No 2. Do you study? No 3. Do you sell food? No กลุ่มผู้ทายถูกจะเป็นผู้ชนะ - 3. นักเรียนแต่ละกลุ่มสลับกันตั้งคำถาม กลุ่มที่จะตอบปรึกษากันได้ ก่อนที่จะตอบ กิจกรรมขั้นนำเสนอ (Presentation) 1.นักเรียนอ่านบทสนทนาที่เป็นการ์ตูน เรื่อง What's Anna job? แล้ว Oral Check - How many people are there? - What are their names? - What are they talking about? กิจกรรมขั้นฝึก (Practice) 1. นักเรียนอ่านบทสนทนาแล้วฝึก oral Check จากคำถามท้ายเรื่อง 2. นักเรียนเลือกตัวเลือก choose on ending จากตัวเลือกทั้งสามตัวเลือกที่มี แต่หากไม่ตรงตามความคิดของตนเองนักเรียนสามารถที่จะเขียนตอนจบตามความคิดของตนได้ 3. ทำกิจกรรมกลุ่มโดยการแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นสี่กลุ่ม โดย กลุ่มที่ 1คือกลุ่มที่เลือกคำตอบข้อที่ 1 กลุ่มที่ 2คือกลุ่มที่เลือกคำตอบข้อที่ 2 กลุ่มที่ 3คือกลุ่มที่เลือกคำตอบข้อที่ 3 กลุ่มที่ 4คือกลุ่มที่เลือกคำตอบข้อที่ 4 นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกพูดบทสนทนาในการ์ตูนโดยเติมตอนจบตามที่ได้เลือกไว้ กิจกรรมนำไปใช้ 1. นักเรียนทำงานกลุ่มละ 3 คนตามเดิม สัมภาษณ์เพื่อนเพื่อขอข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพของบุคคลในครอบครัวโดยใช้คำถามดังนี้ 2.1 Where does your father/ mother / sisiter work?	- newspaper
---	--------------------

2.2 What do they do?

2.3 What's your opinion of their job?

Reading

กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre- reading)

1. นักเรียนดูภาพทั้ง 2 ภาพ โดยปิดบทอ่านด้านล่างภาพครูถามคำถามของแต่ละภาพ

2. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปอาชีพของบุคคลในภาพ

ภาพที่ 1 Alex is a musician. He plays the guitar.

ภาพที่ 2 Roger is a carpenter. He fixes furniture.

กิจกรรมระหว่างอ่าน (While- reading)

1. นักเรียนดูตารางด้านล่างของบทอ่านแล้วตอบคำถาม How many columns? What's the first column, second, third,..?

2. ครูให้นักเรียนสังเกตคำว่า positive และ negative แล้วยกตัวอย่างจากอาชีพของตัวเองว่า

The positive of my job is getting long vacation.

The negative of my job is the pay isn't good.

3. เมื่อนักเรียนเข้าใจแล้ว ให้นักเรียน scan บทอ่านแล้วเติมคำลงใน chart ภายในเวลาที่กำหนด

กิจกรรมหลังการอ่าน (Post- reading)

นักเรียนเขียน My future career โดยดูจากตัวอย่าง

Listening Script โดยนักเรียนต้องหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับอาชีพต่างๆ ตกแต่งให้สวยงามและส่งครูในเวลาที่กำหนดเพื่อนำ display ต่อไป

การวัดและประเมินผล

ผลการเรียนรู้ข้อที่	พฤติกรรม/สิ่งที่มุ่งวัด	วิธีการ/เครื่องมือ/เกณฑ์
1	ฟังและอ่านบทอ่านที่หลากหลายแล้วตอบคำถามและกรอกข้อมูล รวมทั้งเขียนโดยใช้จินตนาการและเสนอความคิดเห็นของตนเองได้อย่างเหมาะสม	-ตรวจจากแบบฝึกหัด -จากแบบประเมินพฤติกรรม การเรียนรู้ และกิจกรรมกลุ่ม -การสัมภาษณ์ การนำเสนอผลงาน

ภาคผนวก ง
ตัวอย่างการบันทึกในแบบสอบถาม

แบบสังเกตกระบวนการสอนของครู (ชุดที่ 3) (ครูผู้สอนและนักเรียนประเมิน)
 ชื่อครูผู้สอน ...นางกริชดา ธีรภักดิ์... สังเกตครั้งที่ ...2... วันที่ ...8 มิ.ย./ 2559
 เรื่อง ...Shipping... ชั้น ม.2/11. เวลา 12.40-12.50 น. ผู้สังเกต ...
 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ฝายมัธยม รัชดาภิเษก ในพระบรมราชูปถัมภ์

คำชี้แจง: โปรดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะและความรู้ความสามารถของคุณครูผู้สอน
 โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในการปฏิบัติว่า มี หรือ ไม่มี และเขียนรายละเอียดการ
 ปฏิบัติลงในช่องวิธีปฏิบัติที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

พฤติกรรมที่สังเกต	การปฏิบัติ		วิธีปฏิบัติ
	มี	ไม่มี	
1. การนำเข้าสู่บทเรียน	✓		ดูภาพ/สื่อเกี่ยวกับการเรือ...
2. การแจ้งผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง		✓	...
3. รูปแบบ และวิธีการสอน	✓		- ทบทวนเก่า Positive - ใช้คำถาม Yes / No - ใช้การถาม/ตอบ Linking ให้เรียนได้เข้าใจ - ทบทวน 5 ข้อตามแบบฝึกหัด
4. การให้ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาที่จะสอน	✓		ให้ดูภาพ Milford's sale...
5. การจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับความ ต้องการและวัยของผู้เรียน	✓		ใช้ภาพ และ Shiping map...
6. การใช้คำถามกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ และการส่งเสริมการคิด	✓		ใช้คำถาม Yes / No...
7. การใช้สื่อ อุปกรณ์การสอน ที่ช่วย ส่งเสริมความเข้าใจในเนื้อหาได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	✓		- ภาพ - ทรายในขวด...

8. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน	✓		ผู้.ร. พยายามจะพยายามให้ดีกว่าเดิม.....
9. การมอบหมายงาน กิจกรรม ในชั้นเรียน เหมาะสมกับเวลา	✓		ครูพยายามปรับให้ทัน(พอ)
10. การจัดการชั้นเรียน การเดินดูแล ให้ คำแนะนำแก่ผู้เรียนขณะปฏิบัติกิจกรรม		✓	
11. การวัดผลและประเมินผล - ก่อนเริ่มบทเรียน - ระหว่างทำกิจกรรม - หลังจบกิจกรรม	✓ ✓ ✓		เลือกการใช้ Possessive Adj. / Pronoun. ที่ในชั้นเรียน
12. การตรวจสอบผลการดำเนินกิจกรรม	✓		ดู/ตรวจสอบแบบฝึกหัดที่นักเรียนทำ
13. การให้กำลังใจและการเสริมแรง		✓	
14. การสรุปบทเรียน	✓		Possessive Pronoun มี 2 คำ คือ Possessive Adjective ต่อมา 4 คำ คือ ของใคร
15. (เฉพาะครู) การเรียนการสอนดำเนิน ไปตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่วางไว้	✓		ครูจะสอนให้ทันตามแผนให้ข้อท้าย ที่ให้นักเรียนทบทวนในชั่วโมงต่อไป

สิ่งที่ควรยกย่อง

สิ่งที่ควรปรับปรุง แนวทางการแก้ไขและการพัฒนา

- ควบคุมห้องเรียนไปกับการจัดชั้นเรียน ทำให้เสียเวลา ต้องนำเรื่องมาทำ
ในเวลาตอนท้าย ถ้าได้ทำไปเสียก็ให้เป็นปกติ
- เวลาสอน 5 ปีขึ้นไป มีเด็กพิเศษด้วย ทำให้ดูไม่เต็มใจ ร.ร. ที่ทำให้อ.ร. หรือจะปฏิบัติ
กิจกรรม

ข้อเสนอแนะ การเปลี่ยนแปลงการเรียนรู้(ถ้ามี)

.....ผู้สังเกต

แบบสังเกตกระบวนการสอนของครู (ชุดที่ 3) (ครูผู้สอนและนักเรียนประเมิน)

ชื่อครูผู้สอน C สังเกตครั้งที่ 2,3 วันที่ 9.1.2549
เรื่อง..... ชั้น ม.2/12 เวลา 10.10 - 11.00 ผู้สังเกต..... C

โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ฝายมัธยม รัชดาภิเษก ในพระบรมราชูปถัมภ์

คำชี้แจง: โปรดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะและความรู้ความสามารถของคุณครูผู้สอน
โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในการปฏิบัติว่า มี หรือ ไม่มี และเขียนรายละเอียดการ
ปฏิบัติลงในช่องวิธีปฏิบัติที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

พฤติกรรมที่สังเกต	การปฏิบัติ		วิธีปฏิบัติ
	มี	ไม่มี	
1. การนำเข้าสู่บทเรียน	✓		ใช้รูปภาพ ที่มีลักษณะ สัตว์ป่า ไว้ แล้วใน น.ร. ตา จดหน้า และ สัตว์ป่า โดย ถามนักเรียน ก่อนด้วย 20 questions
2. การแจ้งผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	✓		แจ้งน.ร. ว่า เมื่อจบตามแล้ว น.ร. จะสามารถ สังเกตโดยใช้ สัตว์ป่า จดหน้า และ ใช้ ตรวจสอบว่า ทำหน้าที่ได้
3. รูปแบบ และวิธีการสอน	✓		ใช้ สัตว์ป่า จดหน้า สัตว์ป่า การอธิบาย ถามนักเรียน โดยใช้ รูปภาพ และ สัตว์
4. การให้ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาที่จะสอน	✓		ครูอธิบายโดยใช้ แผนภูมิ และ สัตว์ป่า จาก สัตว์ป่า จดหน้า
5. การจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับความต้องการและวัยของผู้เรียน	✓		นิพนธ์ และ รูปภาพ เกี่ยวกับ สัตว์ป่า และ สัตว์ป่า การอธิบาย การอธิบาย เน้น สัตว์ป่า ใน สัตว์ป่า ประเด็นของ น.ร.
6. การใช้คำถามกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้และการส่งเสริมการคิด	✓		ครูใช้คำถามกระตุ้น น.ร. คิด และ คิด ต่อม ใน สัตว์ป่า จดหน้า สัตว์ป่า

7. การใช้สื่อ อุปกรณ์การสอน ที่ช่วยส่งเสริมความเข้าใจในเนื้อหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ	✓		ใช้รูปถ่าย ใบยืน Warm-up ใช้แผนภูมิ Possessive Adj + Possessive Pron
8. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	✓		- น.ร. ออกแบบใบงานฝึกพูด และ เล่นใบยืน น.ร. จัดสถานการณ์ เปลี่ยนแผน ตามที่ กำหนดไว้ในใบงาน - น.ร. ร่วมกันคิดข้อ ตั้งคำถาม และคำถาม ในแผนฝึกคิด
9. การมอบหมายงาน กิจกรรม ในชั้นเรียน เหมาะสมกับเวลา	✓		- น.ร. ทำกิจกรรม ชั่งน้ำ ตัก และ เล่นไปหมด แผน ยกเว้นครั้งที่ทำเพิ่มอีก 12.7
10. การจัดการชั้นเรียน การเดินดูผล ให้ คำแนะนำแก่ผู้เรียนขณะปฏิบัติกิจกรรม	✓		ครู เดิน ท่องทรา ฟังตอบ สนทนา และ ให้คำแนะนำ ในเรื่องที่ น.ร. สอบ และ กระตุ้นตอบ ใน น.ร. จัดมาก ขึ้น รวมของลูกขึ้น
11. การวัดผลและประเมินผล - ก่อนเริ่มบทเรียน	✓		ครู จัดถาม คือ ก่อนฝึก กลิ่น น.ร. เพื่อ ใน น.ร. ก่อน โดย ใช้ Possessive Adj + Pro
- ระหว่างทำกิจกรรม	✓		- ครู ตรวจสอบ จาก ที่ สำนึก ความ สดุดี ที่ ดู ที่ น.ร. ใน น.ร. สำนึก
- หลังจบกิจกรรม	✓		- ครูถาม และ ทวงถาม จาก แผนฝึกคิด รวมกับ ที่ น.ร. ทำ Pair Check ด้วย
12. การตรวจสอบผลการดำเนินกิจกรรม	✓		ตรวจสอบ จาก แผนฝึกคิด และ ใบงาน และ ฟัง จาก สำนึก ของ นักเรียน
13. การให้กำลังใจและการเสริมแรง	✓		ครูชื่นชม เป็น ภาษา อารมณ์ และ ใน น.ร. พร้อม มือ สำหรับ น.ร. ชื่นชม ยกย่อง
14. การสรุปบทเรียน	✓		ครู สรุป มา รื้อน โดย ครู ใช้ แผนภูมิ จัดไว้ แล้ว น.ร. ทำ แผนฝึกคิด ตาม ทาน / เกม ทาน
15. (เฉพาะครู) การเรียนการสอนดำเนิน ไปตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่วางไว้	✓		ไม่ สามารถ สอน Listening ได้ จน เมื่อ ทาน เวลา ไม่ อำนวย แต่ เล่น ใน ที่ เน้น ตาม แผน

สิ่งที่ควรยกย่อง

มีการเรียนการสอนที่เข้าใจง่าย สรุปลงในแบบเรียน

สิ่งที่ควรปรับปรุง แนวทางการแก้ไขและการพัฒนา

- มีการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
ฝึกปฏิบัติ และสอบข้อเขียน

ข้อเสนอแนะ การเปลี่ยนแปลงการเรียนรู้(ถ้ามี)

สัจฉิลา วัฒนศิริ

ผู้สังเกต

สิ่งที่ควรยกย่อง

- ✓ จัดวิทยุผ่านตอน การทำแบบฝึกหัดเดี่ยว ไม่ จิตการทำให้เด็กทำผิดก่อนจึงมาใช้การฝึกซ้ำจนกว่า
- ✓ สามารถจัดการเรียนการสอนที่ น.ร. สนุกสนานในเนื้อหาที่ได้เรียนรู้ กล้าฝึกฝนภาษาไม่พร่ำอมุกกัน
- ✓ ครูระดมตีความการอ่านที่ น.ร. ได้ ใจยังทันคิด และใช้ภาษาได้อย่างรอบคอบ มากขึ้น
- ✓ การที่ น.ร. ได้ได้ข้อสงสัยคนอื่น อธิบายเรื่องร่วมกัน ในชั้นเรียนนำคำศัพท์และโครงสร้างภาษา
- ✓ น.ร. สนุกสนานกับการออกเสียง Linking Sound และคิดหาคำใหม่เองได้

สิ่งที่ควรปรับปรุง แนวทางการแก้ไขและการพัฒนา

- การที่ น.ร. ได้ทำเกมบทบาทสมมติ 3 ครั้ง ทำให้เสียเวลามากควรเป็นสำเนาที่ทำไว้แล้ว ไม่เป็นไปตามแผน ดังนั้น หากเป็นการฟังเพื่อเข้าใจความสำคัญ ไม่ได้เก็บรายละเอียดมากพอ อาจจางจนครั้ง การฟังสื่อเพื่อ 2 ครั้ง โดยครั้งที่ 2 ใช้ technique play and sound
- การที่ น.ร. ทำแบบฝึกหัดหาคำใหม่ เกี่ยวกับคำศัพท์เป็นต้นได้ที่ ได้มีพื้นฐานสำหรับ อาจจะเป็นการเสียเวลามากไป ทั้งนี้ อาจให้จดคำศัพท์ ไม่ลืมนำคำศัพท์นั้นไปใช้อีกได้

ข้อเสนอแนะ การเปลี่ยนแปลงการเรียนรู้อีก (ถ้ามี)

- แม้ว่าการสอนตามแผนนี้ออกมาเป็นสอนโดยใช้เวลา 2 ตาม จ. ที่ น.ร. ได้มี รายละเอียดและฝึกทักษะที่ ท. พุด อ่าน เขียน ได้ครบถ้วน มากขึ้น เพราะมีสื่อฝึกฝนมากพอได้ ความเข้าใจกับอีกมากก็ขึ้นที่นั่น

๕

ผู้สังเกต

แบบสังเกตกระบวนการสอนของครู (ชุดที่ 3) (ครูผู้สอนและนักเรียนประเมิน)
 ชื่อครูผู้สอน ศิริวรรณ ฝั่งระวี สังเกตครั้งที่ 3 วันที่ 13/12/2549
 เรื่อง Health ชั้น ม.2/3 เวลา..... ผู้สังเกต ศิริวรรณ ฝั่งระวี
 โรงเรียนราชประชาสถาย ฝ่ายมัธยม รัชดาภิเษก ในพระบรมราชูปถัมภ์

คำชี้แจง: โปรดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะและความรู้ความสามารถของคุณครูผู้สอน
 โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในการปฏิบัติว่า มี หรือ ไม่มี และเขียนรายละเอียดการ
 ปฏิบัติลงในช่องวิธีปฏิบัติที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

พฤติกรรมที่สังเกต	การปฏิบัติ		วิธีปฏิบัติ
	มี	ไม่มี	
1. การนำเข้าสู่บทเรียน	✓		ครูพูดนำเข้าสู่บทเรียนโดย นักเรียนช่วยตอบคำถามครู ครูถามนักเรียนว่า ครูเป็นใคร แล้วนักเรียนตอบว่า ครูเป็น ผู้สอนและนักเรียน
2. การแจ้งผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	✓		นักเรียนช่วยตอบคำถามครู แล้วนักเรียนช่วยตอบคำถามครู
3. รูปแบบ และวิธีการสอน	✓		ครูสอนโดย ใช้คำถามถามนักเรียน นักเรียนช่วยตอบคำถามครู แล้วนักเรียนช่วยตอบคำถามครู
4. การให้ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาที่จะสอน	✓		ครูสอนโดย ใช้คำถามถามนักเรียน นักเรียนช่วยตอบคำถามครู แล้วนักเรียนช่วยตอบคำถามครู
5. การจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับความต้องการและวัยของผู้เรียน	✓		ครูสอนโดย ใช้คำถามถามนักเรียน นักเรียนช่วยตอบคำถามครู แล้วนักเรียนช่วยตอบคำถามครู
6. การใช้คำถามกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้และการส่งเสริมการคิด	✓		ครูสอนโดย ใช้คำถามถามนักเรียน นักเรียนช่วยตอบคำถามครู แล้วนักเรียนช่วยตอบคำถามครู

7.การใช้สื่อ อุปกรณ์การสอน ที่ช่วยส่งเสริมความเข้าใจในเนื้อหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ	✓		วิทยุเทป - Chet, นกฟีนิกซ์ - พจนานุกรม
8. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน	✓		นักเรียนแสดงบทบาทสมมติ โดยใช้บัตรคำแสดงอาการของ โรค แล้วให้เพื่อน อภิปราย ตาม
9.การมอบหมายงาน กิจกรรม ในชั้นเรียน เหมาะสมกับเวลา	✓		ให้นักเรียนจัดทำใบความรู้
10. การจัดการชั้นเรียน การเดินดูแล ให้ คำแนะนำแก่ผู้เรียนขณะปฏิบัติกิจกรรม	✓		เล็งดูนักเรียน ขณะสอน และ ให้คำแนะนำเสมอ
11. การวัดผลและประเมินผล - ก่อนเริ่มบทเรียน - ระหว่างทำกิจกรรม - หลังจบกิจกรรม	✓		ก่อนสอน - ให้นักเรียน แสดงความคิดเห็น แล้วครู สังเกตนักเรียนและถาม ถึง
12.การตรวจสอบผลการดำเนินกิจกรรม	✓		เชื่อนแบบฝึกหัด หลังสอน และในชั้นเรียน
13. การให้กำลังใจและการเสริมแรง	✓		คำปลื้มใจ และคำชมเชย ในขณะสอนและหลังสอน
14. การสรุปบทเรียน	✓		สรุปความรู้ โดยวิธีการจับใจ และ คำคมที่ผู้เรียน ได้ฟัง
15. (เฉพาะครู) การเรียนการสอนดำเนิน ไปตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่วางไว้	✓		สอนไปตามแผน ที่สอน ไว้

แบบสังเกตกระบวนการสอนของครู (ชุดที่ 3) (ครูผู้สอนและนักเรียนประเมิน)
 ชื่อครูผู้สอน ชบ.ช.โยธ อิ่มทรัพย์พร สังเกตครั้งที่ 4 วันที่ 15.11.2559
 เรื่อง Entertainment ชั้น ม.2/11 เวลา 08.30-09.20 น. ผู้สังเกต 6
 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ฝายมัธยม รัชดาภิเษก ในพระบรมราชูปถัมภ์

คำชี้แจง: โปรดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะและความรู้ความสามารถของคุณครูผู้สอน
 โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในการปฏิบัติว่า มี หรือ ไม่มี และเขียนรายละเอียดการ
 ปฏิบัติลงในช่องวิธีปฏิบัติที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

พฤติกรรมที่สังเกต	การปฏิบัติ		วิธีปฏิบัติ
	มี	ไม่มี	
1. การนำเข้าสู่บทเรียน	✓		ใช้หนังสือ Bingo โดยครูจะนำใบ ที่ผู้เรียน. มาจับคู่ใน Y. และจับคู่ ให้ตาม Bingo ที่วางไว้
2. การแจ้งผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	✓		ใช้บัตร. อธิบาย. และแจกแจงรายละเอียด ให้ชัดเจนและ. และ. และ. และ. และ. และ.
3. รูปแบบ และวิธีการสอน	✓		สอนแบบ. และ. และ. และ. และ. และ. - ทบทวน. 10. Simple. และ. และ. และ. /ed/ /t/ และ /d/ ใช้หนังสือ. และ. และ. และ. และ. และ.
4. การให้ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาที่จะสอน	✓		สอนด้วย. และ. และ. และ. และ. และ. ใช้หนังสือ. และ. และ. และ. และ. และ.
5. การจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับความต้องการและวัยของผู้เรียน	✓		หนังสือ. และ. และ. และ. และ. และ. ใช้หนังสือ. และ. และ. และ. และ. และ. ใช้. และ. และ. และ. และ. และ.
6. การใช้คำถามกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้และการส่งเสริมการคิด	✓		หนังสือ. และ. และ. และ. และ. และ. ใช้หนังสือ. และ. และ. และ. และ. และ. ใช้. และ. และ. และ. และ. และ.
7. การใช้สื่อ อุปกรณ์การสอน ที่ช่วยส่งเสริมความเข้าใจในเนื้อหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ	✓		- หนังสือ Bingo - หนังสือ. และ. และ. และ. และ. และ. - หนังสือ. และ. และ. และ. และ. และ.

8. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน	✓		ผ.ร. ได้ทำงานร่วมกับผู้ปกครองอย่างใกล้ชิด
9. การมอบหมายงาน กิจกรรม ในชั้นเรียน เหมาะสมกับเวลา	✓		ผ.ร. ทำงาน สอดคล้อง/เวลาที่เหมาะสม
10. การจัดการชั้นเรียน การเดินดูแล ให้ คำแนะนำแก่ผู้เรียนขณะปฏิบัติกิจกรรม	✓		จัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับเนื้อหา
11. การวัดผลและประเมินผล - ก่อนเริ่มบทเรียน - ระหว่างทำกิจกรรม - หลังจบกิจกรรม	✓ ✓ ✓		ก่อนเริ่ม Past Simple before begin ระหว่างทำกิจกรรม Verbs in the puzzle หลังจบกิจกรรม Past Simple
12. การตรวจสอบผลการดำเนินกิจกรรม	✓		ผู้สอนได้ตรวจสอบการเรียน
13. การให้กำลังใจและการเสริมแรง		✓	
14. การสรุปบทเรียน	✓		โดยผู้สอน Past Simple S + V
15. (เฉพาะครู) การเรียนการสอนดำเนิน ไปตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่วางไว้	✓		กิจกรรมที่เรียนการสอนเป็นไปตาม ขั้นตอนที่กำหนด

สิ่งที่ควรยกย่อง

ผ.ร. 2/11 ได้จัด โดยพยายามรอบคอบ ผ.ร. มีการอ่านและ
สรุปเนื้อหาอย่าง ละเอียด ผู้เรียนได้ทำงานอย่างจริงจัง

สิ่งที่ควรปรับปรุง แนวทางการแก้ไขและการพัฒนา

เวลาสอนควร ไม่เร่งรีบ ไม่รีบ/เร่งให้ ผ.ร. สอดคล้องกับเนื้อหา
และเนื้อหา ผ.ร. มีความรู้เรื่องเนื้อหาให้

ข้อเสนอแนะ การเปลี่ยนแปลงการเรียนรู้(ถ้ามี)

ผู้สังเกต

แบบสังเกตกระบวนการสอนของครู (ชุดที่ 3) (ครูผู้สอนและนักเรียนประเมิน)
 ชื่อครูผู้สอน C สังเกตครั้งที่ 4 วันที่ 19.1.2/2548 50
 เรื่อง Past Simple ชั้น ม.2/5. เวลา 10.50-11.40 ผู้สังเกต C
 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ฝายมัธยม รัชดาภิเษก ในพระบรมราชูปถัมภ์

คำชี้แจง: โปรดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะและความรู้ความสามารถของคุณครูผู้สอน
 โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในการปฏิบัติว่า มี หรือ ไม่มี และเขียนรายละเอียดการ
 ปฏิบัติลงในช่องวิธีปฏิบัติที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

พฤติกรรมที่สังเกต	การปฏิบัติ		วิธีปฏิบัติ
	มี	ไม่มี	
1. การนำเข้าสู่บทเรียน	✓		เล่นเกม มิวโก ในตารางที่ครูแจกให้ โดยกันแนตที่ กริชชอง มาจำแนก นัน ที่มากกว่า 60 ในตาราง น.ร. รักมัน 602 แล้วให้เล่นในตาราง โดยครู
2. การแจ้งผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	✓		แจ้งเรตกร ใช้ V2 เพื่อทราบในกรณี ในอดีต
3. รูปแบบ และวิธีการสอน	✓		อธิบาย ประกอบการบรรยาย โดยใช้ เอกสารพิมพ์ และ ตาม ทอม เกอกรัน ให้นักเรียนคิด กล่าพอตอบว่ามีวิธีการสอน
4. การให้ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาที่จะสอน	✓		อธิบายโดยใช้ ตัวอย่างจาก แมมป กัด แผ่น ท้องของกริชชอง กริชชอง ทอมท นักเรียนคิด วิเคราะห์
5. การจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับความต้องการและวัยของผู้เรียน	✓		ให้นักเรียน เล่น เกม แล้วตอบคำถาม
6. การใช้คำถามกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้และการส่งเสริมการคิด	✓		ถามคำถาม 20 ก่อนที่ 100 ทอมกรัน เมื่อนั้น 7. เกอกรัน 100 คิด คิด วิเคราะห์

สิ่งที่ควรยกย่อง

- ครูใช้เทคนิคการแก้ไขผู้เรียนที่บกพร่อง และครูเข้มงวดกัน ทั้งฝ่าย นร. กลุ่มนี้
เห็น นร. กลุ่มอ่อน Mrs Preview ตัดภาพก่อนสิ่งนั้นสิ่งจำเป็น สิ่งทำใน การเล่นเกมใน
นั้น Warm up ไม่ได้ - ดร. Present ตัดภาพ โดยครูยกตัวอย่าง ดี น่า ในประโยค
(context) ทำในกรณี เพื่อเริ่ม Positive และ Negative อย่างนี้

สิ่งที่ควรปรับปรุง แนวทางการแก้ไขและการพัฒนา

- ก่อนที่จะแจก แบบฟอร์ม Bingo ครูควร Preview Mrs. Preview ทำกิจวัตรในเป็น list form ก่อน
กระทำใน นร. ไม่จำกัดอยู่ แต่ควรตัดภาพที่ดูยากไว้ก่อนในแบบฝึกหัด (หาเรื่องให้)
- ควรให้เพื่อน นร. ช่วยกันทำ Pair check ตัดภาพก่อนเพื่อนเพื่อเป็นกรณีศึกษาเพื่อน
แล้วดูจั่วสรุปอีกครั้ง
- ควรมีการจัดการเวลาให้ดีกว่านี้ เพื่อเหลือไว้สำหรับทำกิจกรรมนี้ Production
จะทำให้ นร. ได้มีโอกาสทำ Cooperative Activity นี้

ข้อเสนอแนะ การเปลี่ยนแปลงการเรียนรู้(ถ้ามี)

กิจกรรม Cooperative Activity ควรให้คำปรึกษาผู้เรียนที่อ่อนกว่าผู้เรียนที่เก่งกว่า
เฉพาะ ผู้เรียนในกลุ่มอ่อน เพื่อให้นร. ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้กัน ระหว่างเด็ก
เก่งและอ่อน

๐

ผู้สังเกต

แบบสังเกตกระบวนการสอนของครู (ชุดที่ 3) (ครูผู้สอนและนักเรียนประเมิน)

ชื่อครูผู้สอน นาง อ้อย เกตุประไพ สังเกตครั้งที่ 6 วันที่ 12 ก.พ. 2550
 เรื่อง Occupation ชั้น ม.2/11 เวลา 12.30-12.50 น. ผู้สังเกต
 โรงเรียนราชประชาสมาสัย ฝ่ายมัธยม รัชดาภิเษก ในพระบรมราชูปถัมภ์

คำชี้แจง: โปรดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะและความรู้ความสามารถของคุณครูผู้สอน
 โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในการปฏิบัติว่า มี หรือ ไม่มี และเขียนรายละเอียดการ
 ปฏิบัติลงในช่องวิธีปฏิบัติที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

พฤติกรรมที่สังเกต	การปฏิบัติ		วิธีปฏิบัติ
	มี	ไม่มี	
1. การนำเข้าสู่บทเรียน	✓		ทักทายนักเรียน โดยทักทายเป็น คู่ๆ เช่น พี่/น้อง วันนี้เรียนเรื่องอะไร นักเรียนมีอะไรน่าสนใจบอกครูฟัง
2. การแจ้งผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	✓		แจ้งนักเรียนโดยบอกนักเรียนว่า นักเรียนต้องทำอะไรบ้าง นักเรียนต้องทำอะไรบ้าง นักเรียนต้องทำอะไรบ้าง
3. รูปแบบ และวิธีการสอน	✓		ใช้สื่อต่างๆ เช่น รูปภาพ นักเรียนมีอะไรน่าสนใจบอกครูฟัง นักเรียนมีอะไรน่าสนใจบอกครูฟัง นักเรียนมีอะไรน่าสนใจบอกครูฟัง
4. การให้ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาที่จะสอน	✓		ครูใช้คำถาม เช่น What is his name? What is he doing? etc. What does he do?
5. การจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับความต้องการและวัยของผู้เรียน	✓		นักเรียนมีอะไรน่าสนใจบอกครูฟัง นักเรียนมีอะไรน่าสนใจบอกครูฟัง นักเรียนมีอะไรน่าสนใจบอกครูฟัง
6. การใช้คำถามกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ และการส่งเสริมการคิด	✓		นักเรียนมีอะไรน่าสนใจบอกครูฟัง นักเรียนมีอะไรน่าสนใจบอกครูฟัง นักเรียนมีอะไรน่าสนใจบอกครูฟัง
7. การใช้สื่อ อุปกรณ์การสอน ที่ช่วยส่งเสริมความเข้าใจในเนื้อหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ	✓		นักเรียนมีอะไรน่าสนใจบอกครูฟัง นักเรียนมีอะไรน่าสนใจบอกครูฟัง นักเรียนมีอะไรน่าสนใจบอกครูฟัง

..4.1...

Lesson Plan
Class M. .2../.6..

Date 18/09/59	Review / Reflection
	Things that went well :- ในคาบ. Warm-up. การเล่นเกม Bingo. ครูใช้บัตรเขียนชื่อของ Bingo. แต่ละ บัตรจะเขียนชื่อคนเรียนในห้อง ก่อนการเล่นเกม. นักเรียนที่อาสาทางละใบสลับกันถามถึง ชื่อคนในบัตร. ชื่อคนในบัตร. ในคาบ นี้ครูได้กำหนดกติกาที่รัดกุม. ให้มีการเล่นเกมได้เป็นอย่างดีนักเรียนทุกคน. นักเรียนที่ฝึกฝนตามข้อสั่ง สอนของตัวเอง. ในคาบนี้ครูได้สังเกตเห็นกิจกรรมต่าง ๆ ที่นักเรียนสามารถทำได้. good. หรือ bad, positive หรือ negative ซึ่งนักเรียนสามารถทำได้เป็นอย่างดี. ครูได้สังเกตเห็นนักเรียนทุกคน. นักเรียนทุกคน. นักเรียนทุกคน. นักเรียนทุกคน. นักเรียนทุกคนได้เล่นเกม. ใช้บัตรเขียนชื่อของ Bingo. ครูใช้บัตรเขียนชื่อของ Bingo. แต่ละ บัตรจะเขียนชื่อคนเรียนในห้อง ก่อนการเล่นเกม. นักเรียนที่อาสาทางละใบสลับกันถามถึง ชื่อคนในบัตร. ชื่อคนในบัตร. ในคาบ นี้ครูได้กำหนดกติกาที่รัดกุม. ให้มีการเล่นเกมได้เป็นอย่างดีนักเรียนทุกคน. นักเรียนที่ฝึกฝนตามข้อสั่ง สอนของตัวเอง. ในคาบนี้ครูได้สังเกตเห็นกิจกรรมต่าง ๆ ที่นักเรียนสามารถทำได้. good. หรือ bad, positive หรือ negative ซึ่งนักเรียนสามารถทำได้เป็นอย่างดี. ครูได้สังเกตเห็นนักเรียนทุกคน. นักเรียนทุกคน. นักเรียนทุกคน. นักเรียนทุกคน. Things that I'd like to improve :- นักเรียนบางคนยังไม่สามารถเล่นเกมได้. นักเรียนบางคนยังไม่สามารถเล่นเกมได้. นักเรียนบางคนยังไม่สามารถเล่นเกมได้. นักเรียนบางคนยังไม่สามารถเล่นเกมได้.

..1.2...

Class M. .2../.11..

Date 18/09/59	Review / Reflection
	Things that went well :- นักเรียนทุกคนได้เล่นเกม. ใช้บัตรเขียนชื่อของ Bingo. ครูใช้บัตรเขียนชื่อของ Bingo. แต่ละ บัตรจะเขียนชื่อคนเรียนในห้อง ก่อนการเล่นเกม. นักเรียนที่อาสาทางละใบสลับกันถามถึง ชื่อคนในบัตร. ชื่อคนในบัตร. ในคาบ นี้ครูได้กำหนดกติกาที่รัดกุม. ให้มีการเล่นเกมได้เป็นอย่างดีนักเรียนทุกคน. นักเรียนที่ฝึกฝนตามข้อสั่ง สอนของตัวเอง. ในคาบนี้ครูได้สังเกตเห็นกิจกรรมต่าง ๆ ที่นักเรียนสามารถทำได้. good. หรือ bad, positive หรือ negative ซึ่งนักเรียนสามารถทำได้เป็นอย่างดี. ครูได้สังเกตเห็นนักเรียนทุกคน. นักเรียนทุกคน. นักเรียนทุกคน. นักเรียนทุกคน. Things that I'd like to improve :- นักเรียนบางคนยังไม่สามารถเล่นเกมได้. นักเรียนบางคนยังไม่สามารถเล่นเกมได้. นักเรียนบางคนยังไม่สามารถเล่นเกมได้. นักเรียนบางคนยังไม่สามารถเล่นเกมได้.

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ – ชื่อสกุล	นายนาวี เวทวงศ์
วันเดือนปีเกิด	30 กันยายน 2511
สถานที่เกิด	อำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	198/7 ถนนสุขสวัสดิ์ ตำบลบางครุ อำเภพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ 10130
ตำแหน่ง	ครู คศ.2
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2529	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบ้านค่าย อำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง
พ.ศ. 2534	คบ. (ภาษาอังกฤษ) (เกียรตินิยมอันดับ1) วิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา
พ.ศ. 2551	ศศ.ม.(การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ